

NORSK LOVTIDEND

2^{NE}N AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. v.

Utgitt etter offentlig tiltak.

1950

2net hefte

Utgiver: *Statsrådsekretariatet.*

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI, OSLO

Dette hefte inneholder følgende lover:

April	14.	Lov nr. 1 om endr. i lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner	77
»	14.	Lov nr. 2 om endr. i lov om Statens Fiskarbank ..	77
Mai	12.	Mellombels lov om omframavgift på bensin	91
»	19.	Lov om endr. i lov om enkelte bestemmelser angående meieriselskaper	95
Juni	2.	Lov nr. 1 om forlenget gyldighet av midlert. lov om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin	113
»	2.	Lov nr. 2 om forlengelse av midlert. lov om avgift til staten for tillatelse til omsetning eller bruk av tømmer og trelast	113
»	2.	Lov nr. 3 om forlenget gyldighet av og endr. i midlert. lov om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter	114
»	9.	Lov om forlenget gyldighet av § 31 i lov om tiltak til å fremme sysselsetting	126
»	16.	Lov nr. 1 om endr. i § 62 i lov om engangsskatt på formuestigning	137
»	16.	Lov nr. 2 om forlenget gyldighet av midlert. lov om erverv og bortfraktning av skip m. v.	138
»	16.	Lov nr. 3 om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assurancegevinst ved forlis eller tap av skibe	138
»	16.	Lov nr. 4 om tillegg til midlert. lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring	139
»	16.	Lov nr. 5 om oppretting av et investeringsfond for krigsskadde strøk	139
»	23.	Lov nr. 1 om oppkreving av havneavgifter til Horten havnekassee i Karljohansvern orlogshavn	172
»	23.	Lov nr. 2 om endr. i lov om forbud mod udlændingers fiskeri paa norsk sjøterritorium	173
»	23.	Lov nr. 3 om endr. i lov om sild- og brislingfiskeriene	174
»	23.	Lov nr. 4 om endr. i Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura	174
»	23.	Lov nr. 5 om mellombels tillegg til lov om arbeidstvister	175
»	23.	Lov nr. 6 om endr. i lov om alderstrygd	176
»	30.	Lov nr. 1 om tillegg til lov om Universitetet i Oslo	212
»	30.	Lov nr. 2 om endr. i lov om Universitetets lærer-eksamener	212
»	30.	Lov nr. 3 om endr. i midlert. lov om hjelp til blinde og vanføre	213
»	30.	Lov nr. 4 om endr. i lov om reisebyråer	214
»	30.	Lov nr. 5 om forlenget gyldighet av lov om midlert. regulering av visse renter	216

(Forts. 3dje side.)

i Kvam grense i det trigonometriske punktet på toppen av Storeli- 31. mars.
knausen (1194 m o. h.) og går i vestnordvestleg leid til toppen av
Småbrekkebukken (1122 m o. h.), vidare i same, litt sudlegare leid
til høgd 1089 sudvest for Bergsbukken og herfrå i sudvestleg leid
over den største odden på austsida av vatnet Herfangen (681 m o. h.)
til midt ut i dette vatn, der grensa mot Bruvik herad støyter i mot.

Mellom ovennemnde punkter går grensa i beine liner.

Dei i grenseskildringa nemnde namn og høgdetall står på Nor-
ges geografiske oppmåling sitt gradteigskart B 33 aust, Bergsdalen.

Kongelig resolusjon.*)

31. mars

I medhold av § 6 i midlertidig lov av 6. mai 1938 om freding
av saltvannsfisk fastsettes følgende bestemmelse om bruk
av snurrevad i Trøndelag og Møre og Romsdal
fylker:

I.

Bruk av snurrevad er forbudt på følgende fiskefelter hvor
flyndreyngel er satt ut:

1. I Storfosenvågen (Ørlandet herred, Sør-Trøndelag fylke), mot
sør begrenset av en linje fra Komersøy til Bukhallaren og mot
vest av en linje fra Purkholmens vestligste odde over Palsaren.
2. I Kalvelandsvågen (Aure herred, Møre og Romsdal fylke), mot
øst begrenset av en linje tversover trangeste del av Torsetsund
ved plassen Tuen, mot sør av en linje fra Eidet over Molta til
sørøstre nes av Grisvågøy, samt i nord av en linje over tran-
gste del av Lesund ved Åkvik.
3. I Karihavet (Straumsnes herred, Møre og Romsdal fylke), mot
sør begrenset av en linje fra Boksaspnisset på sørsiden av Aspøy
til vestre odde av Eikremsholmene ved innløpet til Tingvold-
fjorden, samt i nord av Nålsundkanalen.

II.

Overtredelse av denne resolusjon straffes med bøter. Redskap
som er brukt i strid med resolusjonen, kan inndras.

III.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves kgl. resolusjon av 17. april 1936 om
forbud mot bruk av snurrevad i Trøndelag og Møre og Romsdal
fylker.

*) Kunngj. 11. april i Lovtid. 1 nr. 16.

1. april. **Skrivelse ***) fra Fiskeridepartementet om at oppsynet under våtorskefisket i Møre og Romsdal heves onsdag 5. april 1950.
1. april. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av «Solberg Øvre», gnr. 45, bnr. 55, Nedre Eiker herred, Buskerud fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
4. april. **Forskrifter **)** for igangsetting av reingjørings- og reparasjonsarbeid på skip som fører eller har ført olje.

(Fastsatt av Kommunal- og arbeidsdepartementet 4. april 1950 med heimel i kgl. resolusjon av 13. januar 1950, jfr. lov av 19. juni 1936 § 9.)

§ 1. Skip som forskriftene gjelder.

Disse forskrifter gjelder for skip og lektre som fører eller har ført olje som ladning eller som bunkers i tanker eller andre rom.

De regler som er fastsatt for oljetanker, gjelder også for pumperom, kofferdammer og andre rom som det kan ha samlet seg olje eller gass i.

Med olje forståes:

1. mineralske oljer med flammepunkt under $65,5^{\circ}\text{ C}$ (150° F), så som bensin, bensol, petroleum, råolje og lignende og andre brennbare væsker med flammepunkt under nevnte grense,
2. mineralske oljer med flammepunkt over $65,5^{\circ}\text{ C}$ (150° F), så som dieseloljer, solarolje, fyringsolje, smøreoljer og lignende,
3. oljer og fett av animalsk eller vegetabilsk opprinnelse, så som hvalolje, jordnøttolje, linolje og lignende.

§ 2. Adgang til verksted.

1. Skip som fører eller har ført olje som ladning, må ikke tillates å gå inn til verksted før verkstedet har mottatt lasteplan med opplysninger om hva slags olje skipet fører eller har ført, oljens flammepunkt og gjenværende oljekvantum.
2. Hvis skipet som ladning fører eller har ført olje med flammepunkt under $65,5^{\circ}\text{ C}$, skal tømning, spyling og lufting av rommene, spyling av ledninger og om nødvendig damping, være utført før skipet går inn til verkstedet. Tillatelse til å gå inn til verkstedet skal først gis når samtlige lastetanker og rom hvor ladning har vært ført, og alle tilstøtende rom, har vært under-

*) Kunngj. 11. april i Lovtid. 1 nr. 16.

**) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

søkt og det foreligger sertifikat for at de er så fri for brann- 4. april.
farlige gasser og brennbare oljerester at det ikke kan oppstå
fare for eksplosjon eller antennelse.

3. Skip som fører eller har ført olje med flammepunkt over 65,5° C som ladning eller bunkers, kan tillates å gå inn til verksted uten nærmere undersøking, såfremt alle tanker holdes lukket og det settes ut vakt som påser at det ikke blir brukt åpen varme, bart lys, sveise- eller brenneapparater eller lignende på skipet eller i nærheten av dette.

§ 3. Dokksetting, utvendig skraping og maling, samt arbeid i maskinrom.

Skip som etter § 2 har tillatelse til å gå inn til verksted, kan uten ytterligere undersøking dokksettes, skrapes, skrubbes og males til dyplastelinjen, når under dette arbeid ingen bunnplugg tas ut, og alle borde- og bunnventiler utenom maskin- og kjelerom holdes stengt.

Arbeid kan også utføres i maskin- og kjelerom såfremt alle åpninger til tilstøtende oljetanker holdes lukket, og såfremt det der ikke brukes smiesse, sveise- eller brenneapparater, åpen varme, bart lys eller lignende, før gassertifikat foreligger.

§ 4. Reingjøring.

1. Tanker og rom som har inneholdt olje, skal være tømt og luftet, om nødvendig spylt, dampet og luftet, før reingjøringsarbeidet blir satt i gang.

Ingen må gå inn i rommet uten påbudt gassvern, så som gassmaske og friskluft- eller surstoffapparat, før det er inspisert og det foreligger sertifikat for at rommet er så fritt for eksplosjonsfarlige eller helseskadelige gasser at reingjøringsarbeidet uten fare kan settes i gang.

2. I åpne tanker og lasterom som har inneholdt olje med flammepunkt over 65,5° C, kan reingjøringsarbeid settes i gang uten forutgående gassundersøking såfremt oljens beskaffenhet er kjent og rommet er godt luftet. Bruk av bart lys, åpen flamme, glødende nagler, sveise- eller brenneapparater må dog ikke finne sted før rommet er inspisert og gassertifikat foreligger.

§ 5. Igangsetting av reparasjonsarbeid.

1. I tanker eller andre rom som har inneholdt olje, skal arbeid hvorunder det blir brukt sveise- eller brenneapparat, bart lys, åpen varme, glødende nagler eller gnistdannende verktøy, ikke settes i gang i rommet, i nærheten av lukeåpning eller umiddel-

4. april. bart på rommets ytterside, før rommet er inspisert og det foreligger sertifikat for at det er tilstrekkelig fritt for eksplosjonsfarlige eller helseskadelige gasser eller brennbare oljerester og -avfall (gassertifikat), slik at reparasjonsarbeidet kan gjøres uten fare.

2. Hvis oljens flammepunkt er under $65,5^{\circ}$ C, skal undersøkningen og gassertifikatet også omfatte alle tilstøtende rom.

Videre skal rørledninger som går gjennom rom hvor det skal utføres reparasjonsarbeid som krever bruk av bart lys, åpen varme, sveise- eller brenneapparater og lignede, være tomt og gjennomspyldt.

3. Hvis vannfylte rom som har inneholdt olje, tømmes ved verkstedet, skal reparasjonsarbeid ikke settes i gang i eller på rommet før det er utstedt gassertifikat.

4. Er det, etter at gassertifikatet er utstedt, på nytt kommet olje inn i en tank, f. eks. ved åpning av ventiler eller rørledninger, ompumping av olje eller som følge av lekkasjer, eller oppstår det av annen grunn, f. eks. som følge av temperaturstigning, tvil om et rom som det arbeides i er fritt for gass, skal arbeidet innstilles inntil det ved nytt gassertifikat er gitt erklæring om at det kan fortsette.

§ 6. *Tomme tanker, kofferdammer, vanntanker, kullbokser o. lign.*

Tanker og rom som er tomme, men som i lengere tid har stått lukket (vanntanker, kofferdammer, skarptanker og lignende samt kullbokser m. m.), skal være godt utluftet, eventuelt ved gjennomblåsing av frisk luft eller ved å fylles med friskt vann og tømmes, før det blir arbeidd i rommet. Hvis det som følge av lekkasjer eller andre årsaker er trengt gass inn i rommet, skal en gå fram etter reglene i § 4 og § 5.

§ 7. *Forskjellige forholdsregler under arbeidet.*

1. Under reingjørings- og reparasjonsarbeid skal det sørges for god tilføring av frisk luft gjennom tilstrekkelig, om nødvendig kunstig ventilasjon. Så vidt mulig skal alle mannhull og luker holdes åpne. Nagleesse skal ikke brukes i lukket rom eller rom med liten lufttilførsel. Langing av nagler bør foregå gjennom rør som ender i en pøs.

2. Under inspeksjons- og reingjøringsarbeid skal en mann på dekk følge arbeidet i rommet. Redningstau, brannslukningsmidler og gassmasker skal holdes klar. Verkstedet skal sørge for at det nødvendige antall apparater til vern mot gassforgiftning er

til stede. Øving i bruk av gassmasker og redningsmidler skal 4. april foretas med passende mellomrom.

3. Spill av olje, bensin m. v., samt filler, tvist, sagmugg og lignende som har vært brukt under arbeidet, skal fjernes fra rommet innen arbeidstidens slutt og tas forsvarlig vare på i den utstrekning det er nødvendig av omsyn til faren for selvantennning eller brann.
4. Til reingjøring av tanker eller lukkede rom skal ikke brukes oljer med flammepunkt under 65,5° C, eller sterkt giftige væsker som tetraklorkullstoff, trikloretylén og lignende.

§ 8. Belysning.

I oljetanker, i nærheten av åpen oljetank eller i rom som inneholder olje, skal ikke brukes annet kunstig belysningsmiddel enn sikkerhetslampe før gassertifikatet gir adgang til det. Dette gjelder også tilstøtende rom når det er åpen forbindelse med tank som ikke er undersøkt eller som er funnet gassholdig. Elektrisk håndlampe med høyst 6 volts spenning tilfredsstiller kravet til sikkerhetslampe.

Belysningen ombord for øvrig skal være som fastsatt av det offentlige tilsyn med elektriske anlegg, eller av et anerkjent klassifikasjonsselskap. En skal særlig være merksam på at såframt det blir brukt elektriske lamper med bevegelig ledning, skal lampene og deres verneinnretninger og ledninger ettersees og prøves omhyggelig før de blir tatt i bruk.

§ 9. Røyking.

Røyking ombord er forbudt med unntak for de steder der det uttrykkelig er tillatt.

§ 10. Gassertifikat.

Det gassertifikat som er påbudt i disse forskrifter, skal utstedes av en kyndig kjemiker eller av annen person som har nødvendige kjemiske kunnskaper og erfaring. Gassertifikatet skal utformes i samsvar med skjema fastsatt av Kommunal- og arbeidsdepartementet. Bedriften skal melde til arbeidstilsynet navnet på den som er antatt til å gi gassertifikat, og gi opplysninger om hans kvalifikasjoner. Arbeidstilsynet kan avgjøre hvilke kvalifikasjoner han skal ha og hvilke apparater han skal rå over.

Gassertifikatet skal for hver enkelt tank og hvert enkelt rom som nevnt i § 1, og som det skal arbeides i eller på, oppgi om de er så fri for giftige og brannfarlige gasser og avfall at reingjørings- og reparasjonsarbeid kan settes i gang, og om bart lys, smieser og varme nagler, sveise- eller brenneapparater kan brukes der uten fare.

4. april. Skjema fastsatt av
Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Til oppslag.

GASSERTIFIKAT

for

_____ skip _____

som ligger ved _____
utstedt i samsvar med de forskrifter for igangsetting av reingjørings-
og reparasjonsarbeid på skip som fører eller har ført olje, som med
heimel i arbeidervernlovens § 9 og kgl. resolusjon 13. januar 1950 er
fastsatt av Kommunal- og arbeidsdepartementet.

Jeg har i dag kl. _____ undersøkt de tanker og rom som er
nevnt nedafor for å avgjøre om de er så fri for giftige og brannfar-
lige gasser, oljer og avfall at arbeid kan settes i gang.

1. Tanker eller rom som det *ikke* må arbeides i eller på:

2. Tanker eller rom som det kan arbeides i og på når det *ikke*
blir brukt sveise- eller brenneapparater, smiesse eller varme nagler,
åpen varme, bart lys eller gnistdannende verktøy:

3. Tanker eller rom det kan arbeides i og på uten særlige inn-
skrenkinger:

4. Særlige merknader.

_____ den _____

(Underskrift)

Merk:

Forskriftenes § 5, pkt 4: Er det, etter at gassertifikat er utstedt, på
nytt kommet olje inn i en tank, f. eks. ved åpning av ventiler eller rør-
ledninger, ompumping av olje eller som følge av lekkasjer, eller oppstår det
av annen grunn, f. eks. som følge av temperaturstigning, tvil om et rom
som det arbeides i er fritt for gass, skal arbeidet innstilles inntil det ved
nytt gassertifikat er gitt erklæring om at det kan fortsette.

Gassertifikatet skal være slått opp ved alle landganger og under dokksetting på iøynefallende steder i dokken.

Tanker, rom eller ledninger som det skal arbeides i eller på, skal merkes i samsvar med gassertifikatet. Ved arbeid på tank eller rom utvendig fra, merkes rommenes beliggenhet utpå skroget, og kjennetegnes med nummer eller navn i samsvar med skipets plan og gassertifikatet.

§ 11. *Gassjournal.*

Verkstedet skal sørge for at det blir ført en gassjournal, hvor resultatet av sertifikatutstederens inspeksjoner føres inn med hans merknader. Journalen skal oppbevares på verkstedets kontor.

§ 12. *Oppslag.*

Disse forskrifter skal være slått opp på iøynefallende sted i bedriften.

§ 13. *Ansvar.*

Verkstedet er ansvarlig for at forskriftene blir fulgt.

§ 14. *Særlige pålegg og fritakinger.*

1. Arbeidstilsynet kan gi pålegg som utfyller eller skjerper disse forskrifter.
2. Direktoratet for arbeidstilsynet kan når det finnes forsvarlig, etter å ha innhentet uttalelse fra vedkommende arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjoner, fritta for alle eller enkelte av påbudene i disse forskrifter.

§ 15. *Straffebud.*

Brott på reglene i disse forskrifter straffes etter lov om arbeidervern av 19. juni 1936 §§ 51 nr. 1, 52, 53 eller 55 første ledd, hvis brottet ikke kommer inn under strengere straffebud.

§ 16.

Kgl. resolusjon av 13. januar 1950 om særlige vernetiltak ved reingjørings- og reparasjonsarbeid på skip med oljetanker og disse forskrifter trer i kraft 1. september 1950. Fra samme tid bortfaller Regler for igangsetting av reparasjonsarbeid på skip med oljetanker i Norge av 22. juni 1935.

Bestemmelse *) om fordeling, utbetaling og bruk av investeringstilskuddet for driftsåret 1949.

—50.

I medhold av kgl. resolusjon om investeringsavgift i skogbruket av 28. oktober 1949 og bestemmelser gitt i medhold av samme den 1. november 1949, har Landbruksdepartementet bestemt:

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

4. april. 1. Den investeringsavgift som er innbetalt til salgsforeningene pr. 1. oktober 1950 skal godskrives de tilskuddsberettigede skoger som investeringstilskudd med det samme beløp pr. m³ som det er svart avgift for. Dette gjelder for alt avgiftspliktig virke uansett om det er solgt på rot eller som framdrevet tømmer. Fra denne bestemmelse er unntatt framdrevet toppmålt grantømmer.

2. Innbetalt investeringsavgift for framdrevet toppmålt grantømmer utjevnes på den måte at den samlede avgift for alt sådant virke innen salgsforeningens distrikt, divideres med den samlede tilskuddsberettigede kubikkmasse av toppmålt grantømmer som er solgt framdrevet. Det beløp som derved framkommer pr. m³ skal benyttes som grunnlag for beregningen av investeringstilskuddet for toppmålt grantømmer.

3. Salgsforeningene sender investeringstilskuddet til skogrådet i de respektive herreder, som fører regnskap med beløpet for den enkelte skogeier. Som bilag til det beløp salgsforeningen utbetaler vedlegges oppgave over hvor mange m³ hver enkelt skogeier får tilskudd for. Oppgaven skal videre være påført det investeringstilskudd den enkelte skogeier tilkommer.

For Statens og Opplysningsvesenets Fond's skoger samt Kongsberg Sølvverks og Nes Trælastbrug's skoger skal investerings-tilskuddet sendes direkte til skogforvaltningene.

Salgsforeningenes revisor attesterer oppgavens riktighet. Investeringstilskuddet kan nyttes til følgende formål:

1. a) Bygging og vedlikehold av skogsbilveger og andre skogsveger, utbedring av fløtningsvassdrag.
b) Andre tiltak for rasjonalisering av hogst og framdrift av tømmer og småvirke når disse tiltak på forhånd er godkjent av skogoppsynet.

2. Bygging og vedlikehold av skogshusvær og hvilestuer og bygging av boliger for arbeidere som er knyttet til skogbruket, samt til innkjøp av utstyr til skogshusvær, når disse tiltak på forhånd er godkjent av skogoppsynet.

3. Anlegg og rydding av kulturbeiter som tjener til avlasting av skogsbeite. Skogoppsynets tillatelse må innhentes på forhånd.

4. Utarbeidelse av kart og driftsplaner samt oppmerking av grenser.

5. Rydding og tynning i oppkommen foryngelse og ungskog som ikke er nådd opp i drivbare dimensjoner.

6. Kulturarbeider utover det beløp som en har til rådighet av kulturavgift og innvilget statsbidrag.

7. Hvis det ikke er behov for sådan investering i vedkommende skog eller i annen skog som skogeieren har i herredet eller i et annet herred, kan vedkommende skogeier med godkjenning av fylkes-skogmesteren få utbetalt investeringstilskuddet. Tilskuddet kan dog ikke utbetales før etter 1. juli 1952.
8. Investeringsstilskuddet for 1949—50 kan nyttes til investeringer som er foretatt etter 15. august 1949.

Det investeringsstilskudd som blir stillet til den enkelte skogeiers disposisjon gjennom skogrådene, skal prinsipielt investeres i vedkommende skogeiers skog i herredet etter de regler som er gitt foran. Når det gjelder skogeier som har skog i flere herreder, kan det gjøres unntak herfra med herredsskogrådets og fylkesskogmesterens samtykke når skogeierens investeringsbehov er større i et annet herred. Gjelder det overføring til et annet fylke, er også fylkesskogrådets samtykke nødvendig, eventuelt med anke til departementet.

I tilfelle av at en skogeier selger en del av sine skogeiendommer i herredet, bestemmer skogoppsynet hvor stor del av innestående investeringsstilskudd blir å henføre til den frasolgte del, såframt dette ikke går fram av merkenotaer, tømmerregnskap og lignende.

Disse regler om bruk av investeringsstilskuddet gjelder også for investeringsstilskudd om står på konto fra driftsårene 1947—48 og 1948—49. Utbetaling av investeringsstilskuddet i henhold til punkt 7 i Reglene av 13. februar 1948 og 6. mai 1949 for de to foregående driftsåre, kan først finne sted etter henholdsvis 1. juli 1950 og 1. juli 1951.

Dersom det oppstår tvil om hvorvidt anvendelsen av investeringsstilskuddet faller inn under de forannevnte bestemmelser, blir dette å avgjøre av skogoppsynet med endelig virkning.

Disse regler trer i kraft fra 4. april 1950.

Samtidig oppheves regler om anvendelse av tilskudd fra Investeringsfondet for Skogbruk, fastsatt av Landbruksdepartementet 6. mai 1949.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om vedtekt om særlige 4. april. åpnings- og lukningstider for bevertningssteder i Oslo.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 4. april. gnr. 29, bnr. 9, «Ekely», Ullern, Oslo, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

4. april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Jarmyra, gnr. 38, bnr. 120 m. fl., Bærum, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

4. april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av en del av gnr. 8, bnr. 2, Hans Øverlands Minde, Bærum, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

11. april. **Rundskrivelse** fra Finans- og tolldepartementet til de andre departementer om endring i indeksbestemmelsene for statstjenestemenn m. v.

Stortinget har 31. mars d. å. i samsvar med innstilling fra Administrasjonskomiteen (Innst. S. nr. 44 for 1950) gjort slikt vedtak:

I.

«A. De gjeldende indeksbestemmelser for statstjenestemenn endres slik:

1. Basistallet settes til 158,6 mot tidligere 155,8.
2. Regulering av lønningene etter svingningene i leveomkostningsindeksen foretas ved hvert 7 poeng mot nå ved hvert 5 poengs stigning eller fall.
3. Indekstillene pr. 15. februar og 15. september skal tre i stedet for indekstillene pr. 15. april og 15. oktober.
4. Eventuell regulering av lønningene opp eller ned skjer fra henholdsvis 1. mai og 1. desember mot nå fra henholdsvis 1. juli og 1. januar.
5. Den forhøyelse eller nedsettelse i lønningene som skal finne sted for hvert 7 poengs stigning eller fall i leveomkostningsindeksen, fastsettes til $\frac{7}{25}$ av summen av reguleringstillegget og det ekstraordinære krisetillegg mot nå $\frac{1}{5}$ ($\frac{5}{25}$) for hvert 5 poengs stigning eller fall.

II.

Som kompensasjon for forskyvningen av basistallet i gjeldende indeksbestemmelser fra 155,8 til 158,6 tilstås samtlige tjenestemenn i hovedstilling som omfattes av indeksbestemmelsene følgende midlertidige lønnstillegg (Indekstillegg) fra 1. januar 1950:

For tjenestemenn med regulativlønn til og med kr. 9 000 kr. 110 årlig.

For tjenestemenn med regulativlønn over kr. 9 000, men under kr. 11 600 kr. 120 årlig.

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

For tjenstemenn med regulativlønn på kr. 11 600 og derover 11. april. kr. 130 årlig.

For poståpnere og landpostbud fastsettes tillegget i samsvar med særskilte bestemmelser om endringer i regulerings- og krise-tillegg som gjelder for disse tjenestemenn, begrenset oppad til kr. 110 årlig.

For stasjonsholdere og landstelefonister i Telegrafverket økes dyrtidstillegget midlertidig tilsvarende.

Ekstrapersonalet og annet personale lønnet etter overenskomst skal ha utbetalt et tillegg til sin lønn som svarer til størrelsen av det indekstillegg som statens tjenestemenn får pr. 1. januar 1950. Dette gjelder dog ikke det personale som ved særavtaler allerede har indeksbestemmelse svarende til den som er inntatt i Riksmeglingsmannens forslag av 16. juni 1949, og som er vedtatt av Norsk Arbeidsgiverforening og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

III.

Skulle den økonomiske situasjon pr. 15. februar og 15. september 1950 og 15. februar 1951 være slik at det er nødvendig med en annen indeksregulering enn den som følger av bestemmelsen i avsnitt I ovenfor, skal det forhandles om spørsmålet. Forutsetningen er at tjenestemennene ved en eventuell regulering på grunn av stigning eller fall i leveomkostningsindeksen pr. 15. februar og 15. september 1950 og 15. februar 1951 ikke blir ugunstigere stillet med hensyn til indeksregulering enn arbeidere og funksjonærer i det private næringsliv.»

Indekstillegget som nevnt i avsnitt II vil utgjøre henholdsvis kr. 9,20, 10,00 og 10,90 pr. måned. Ved beregningen av tillegget er det den gjeldende regulativlønn som skal legges til grunn.

Følgende eksempel vil klargjøre forholdet: En tjenestemann i lønnsklasse 14 med toplønn skal i tiden inntil 1. juli 1950 ha et tillegg på kr. 10 pr. måned, idet regulativlønnen nå er kr. 11 300. Når den etappevise reduksjon bortfaller den 1. juli 1950 stiger regulativlønnen til kr. 11 600 og vedkommende tjenestemann skal da ha et tillegg på kr. 10,90 pr. måned.

Det skal ikke svares pensjonsinnskudd av indekstillegget. Tillegget har heller ikke noen betydning for boligfradrag m. v.

Dersom det reises tvil om hvilke grupper som går inn under vedtaket må spørsmålet forelegges Finansdepartementet.

En forutsetter at det ærede departement gir vedkommende kassebetjenter pålegg om å foreta etterutbetaling av indekstillegget for tiden 1. januar—1. april d. å. og for øvrig foreta utbetaling av

11. april. tillegget sammen med den øvrige lønn for hver måned. Utgiftene posteres på vedkommende lønningskonto idet overskridelsen er dekket ved særskilt bevilgning under kap. 1015.
11. april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Skjefteområdet, Steinkjer, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
11. april. **Skrivelse** *) fra Forsyningsdepartementet om endret regulering av kvartalet mellom Smedesundet—Nyalmeningen—Strandgaten—Åsebygaten, Haugesund, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.
11. april. **Skriv** *) frå Forsyningsdepartementet om vedtekter til § 13, 1 i bygningslova for Nærbo bygningskommune, Rogaland fylke.
12. april. **Bestemmelse** *) om lovbeskyttelse for Norges Makrellag S/L i sesongen 1950.

I medhold av kgl. resolusjon av 21. april 1939, jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938, har Fiskeridepartementet bestemt:

Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen svenskegrensen—Stad med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra forbudet.

Forbudet trer i kraft 17. april 1950 og gjelder til utgangen av oktober 1950.
12. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Hans og Elise Dethloffs legat til fordel for Musikselskabet «Harmonien»», opprettet ved lege Elise Dethloffs testament av 22. juni 1923 med tilleggstestament av 21. mai 1930.
12. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru Laura Mathilde Finckelsen f. Hjortdahls legat» til fordel for verdige trengende i Oslo og Aker kommune, som på grunn av sykdom, ulykke eller krig har mistet sin ervervsevne eller sine forsørgere, opprettet ved testament av 18. oktober 1945.

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

Skriv *) frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om brigde 13. april. i den vedtekta som gjeld om stengjetid for utsalsstader i Øre herad, Møre og Romsdal fylke.

Lov *)¹⁾ om endring i lov om krigspensjonering 14. april. for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner av Nr. 1. 13. desember 1946.

I.

I lov av 13. desember 1946 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner skal følgende bestemmelse lyde:

§ 25. Utgiftene ved ytelser etter denne lov dekkes av staten i den utstrekning de ikke blir dekket av den i § 26 fastsatte krigspensjoneringsavgift. Dog skal ulykkestrygden for sjømenn refundere krigspensjoneringen de utgifter ved krigsulykker som trygden etter lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24. juni 1931 er ansvarlig for ved nærværende lovs ikrafttreden. Departementet treffer nærmere bestemmelse herom.

II.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

Lov *)²⁾ om endring i lov om Statens Fiskar- 14. april. bank av 23. april 1948. Nr. 2.

I.

I lov av 23. april 1948 om Statens Fiskarbank skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1, nytt punkt 1 d:

d. Rorbuer og egnebuer.

§ 14. Til slike fiskefarkoster, foretak eller ror- og egnebuer som er nemnde i § 1, punkt 1, a, b, c og d, kan banken løyva både vanlege lån og byggjelån. Reglar for utlånsverksemda, serleg om vilkåra for byggjelån og om utbetaling av slike lån, fastset departementet i føresegner etter § 31.

§ 17, første ledd.

Til trygd for lån etter § 14 skal banken ha pant i farkost, foretak eller ror- og egnebu og i trygdesum. Til vanleg kan krevjast fyrste prioritet.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

¹⁾ St.vedtak 29. mars. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 16. St.tid., forh. i Ot. s. 27—28; i Lt. s. 8.

²⁾ St.vedtak 29. mars. Se Ot. prp. nr. 16. Innst. O. nr. 13. St.tid., forh. i Ot. s. 27; i Lt. s. 8.

14. april. **Kongelig resolusjon** om at de ulønte konsulater i Panama City og Cristóbal omdannes til ulønte generalkonsulater med distrikter omfattende henholdsvis republikken Panama og Kanalsonen.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om bemyndigelse for Fiskeridepartementet til å treffe bestemmelser til regulering av produksjon og omsetning av torsk under vårtorskefisket i Finnmark.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om at ethvert fiske med kastenot, settegarn eller lignende redskaper samt med kilenot, lakseverp og lignende innretning er forbudt innenfor en strekning ved utløpet av Sandvikselva, Bærum herred, Akershus fylke.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om bestemmelser om den årlige fredningstid for lakse- og sjøaudefisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Jevnaker herred, Oppland fylke.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Øvre Eiker herred, Buskerud fylke.
14. april. **Kongelig resolusjon** *) om sams sauesanking i en beitestrekning i Sørfold herred, Nordland fylke.

14. april. **Kongelig resolusjon.**

§ 11 i «Regler for styring av garantifondene for lån i Norges Kommunalbank», fastsatt ved kgl. resolusjon av 24. juni 1949, endres i samsvar med et framlagt utkast slik at regnskapene for garantifondene skal avlegges pr. 30. juni hvert år.

Utkastet lyder så:

§ 11. Norges Kommunalbank gjør fondenes regresskrav på hoveddebitor og/eller fondenes krav på eventuell kontragarantist gjeldende og foretar det fornødne til innbetaling av dette.

Banken fører regnskapene for fondene og oppbevarer deres verdipapirer, bankbøker og lignende. Det føres særskilt regnskap for hvert av fondene. Regnskapene avlegges pr. 30. juni hvert år og tilstilles snarest mulig i revidert stand styret for fondene. Revisjon og kontroll foretas av bankens revisjon.

Banken utfører forannevnte uten utgift for fondene.

*) Kunngj. 21. april i Lovtid. 1 nr. 17.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 14. april.
ningslovens § 57 a for Heddal herred, Telemark fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestem- 17. april.
melser til brannlovens §§ 1, 9, 15, 21 og 29 for Sør-Audnedal
herred, Vest-Agder fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Frø- 18. april.
ken Lovise Westrums legat (faste fond)» til Oslo
K.F.U.K., opprettet ved testament av 10. februar 1942.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 18. april.
Hjelmelandsvågen, Hjelmeland herred, Rogaland fylke, og om
vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat 19. april.
til minne om stud. philol. Christian Theiste
Boyesen» til et tilleggsstipendium for en ung filolog til studie-
opphold i Frankrike, opprettet ved ekspedisjonssjef dr. philos.
Einar Boyesen og frue Borghild, født Koppangs gavebrev av 2.
november 1945.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om endring av § 5 i helse- 19. april.
forskriftene for Drammen.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet om at hund i Øksen- 20. april.
dal herad, Møre og Romsdal fylke skal haldas i band eller for-
svarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter, i tida frå
1. april til 30. oktober.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 20. april.
Fagerlia, Trondheim, og om vedtekter i tilknytning til regu-
leringen.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 20. april.
Kirkegaten—Storgaten—Søndre Sjetè, Tromsø, og om vedtekter
i tilknytning til reguleringen.

Kongelig resolusjon.

21. april.

I henhold til lov om domstolene av 13. august 1915 nr. 5 § 10,
3. ledd, oppnevnes samtlige herreds- og bydommere til å utgjøre et
utvalg hvorav lagmannen — i Eidsivating førstelagmannen — kan

*) Kunngj. 28. april i Lovtid. 1 nr. 18.

**) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

21. april. tilkalle meddommere til å gjøre tjeneste i lagmannsretten så vel i sivile saker som i straffesaker, i ankesaker som i kjæremålssaker i tidsrommet 1. juli 1950 til 30. juni 1951.

21. april. **Kongelig resolusjon.*)**

I. I medhold av § 21 i midlertidig lov av 15. juli 1949 i henhold til midlertidig konvensjon mellom Norge og Finland av 10. september 1948 om forholdsregler mot at rein kommer over grensen mellom de to riker, fastsettes godtgjørelsen til vedkommende lensmann og de bemyndigede personer og vitner som er nevnt henholdsvis i samme lovs § 8 og § 2, således:

1. For opptellingsforretning og vurdering av voldt skade med eventuell utdriving av rein samt for utskilling av rein og for avhenting av rein, tilkommer vedkommende lensmann eller person som er bemyndiget i henhold til nevnte lovs § 8, kr. 20 for hver dag eller del av dag vedkommende forretning varer.

For deltagelse i opptellingsforretning som nevnt, med eventuell utdriving av rein, tilkommer hvert av de to vitner som er nevnt i samme lovs § 2, kr. 15 for hver dag eller del av dag vedkommende forretning varer.

Utføres flere forretninger på samme dag, tilkommer lensmannen eller annen bemyndiget person samt vitner full godtgjørelse for første forretning hvori de deltar, halvparten av den foran fastsatte godtgjørelse for den neste forretning og ellers ingen godtgjørelse for ytterligere forretninger på samme dag.

For opptellingsforretning og eventuell utdriving av reinflokk som ikke overstiger ti, ytes ingen godtgjørelse hvis det ikke er voldt skade som kan kreves erstattet etter § 10 i ovennevnte midlertidige lov av 15. juli 1949.

Særskilt tilsatte grenseoppsynsmenn i reindriftsvesenets anliggender som er gitt bemyndigelse etter samme lovs § 8 eller som tjenestegjør som vitner, tilkommer en godtgjørelse for ovennevnte forretninger som svarer til halvparten av den godtgjørelse som er fastsatt ovenfor.

2. Foretas reiser for å utføre forretning som er nevnt under punkt 1, tilkommer lensmannen eller annen bemyndiget person samt vitner skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse.

Det under punkt 1, siste ledd, nevnte grenseoppsyn, har ikke krav på skyss- og kostgodtgjørelse for reiser i forbindelse med opptellings- og utdrivingsforretninger.

*) Kunngj. 28. april i Lovtid. nr. 18.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

21. april

Samtidig oppheves kgl. resolusjon av 15. desember 1923, endret ved kgl. resolusjon av 24. mars 1928, om fastsettelse av de godtgjørelser som er omhandlet i § 24 i lov av 29. juni 1923 i henhold til konvensjon mellom Norge og Finland av 3. mars 1922 angående overensstemmende forholdsregler til forebyggelse av at rein kommer over grensen mellom de to riker.

Skrivelse *) fra Fiskeridepartementet om at Lofotoppsynet heves 25. april 1950. 21. april.

Bestemmelser **) om omsetning og bruk av lær og skinn. 22. april.

(Gitt 22. april 1950 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

§ 1. Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger kan utstede kjøpelegitimasjoner på lær og skinn. Leverandører av lær og skinn (garver, lærgrossist, lærhandler) plikter å effektivere bestillinger som dekkes av slik kjøpelegitimasjon før andre bestillinger på lær og skinn.

§ 2. Direktoratet for Industriforsyning kan gi de enkelte tilvirkere pålegg om å framstille bestemte mengder varer som helt eller delvis består av lær og skinn. Tilsvarende pålegg kan gis om levering til bestemte avtakere.

§ 3. Direktoratet for Industriforsyning kan forby bruk av lær og skinn til bestemte formål.

§ 4. Produsent og forhandler skal gi slike oppgaver om omsetning av lær og skinn som Direktoratet for Industriforsyning bestemmer.

§ 5. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre unntak fra og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av disse bestemmelser.

§ 6. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

*) Kunngj. 28. april i Lovtid. 1 nr. 18.

**) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

22. april. § 7. Bestemmelsene trer i kraft 29. april 1950. Samtidig oppheves Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser om rasjonering og bruk av lær og skinn av 27. februar 1946 og bestemmelser gitt i medhold av disse.

22. april. **Bestemmelser *)** om produksjon og omsetning av kokesjokolade, kakao, spisesjokolade, drops m. v.

(Gitt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet 22. april 1950 i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

§ 1. Det er forbudt å produsere kokesjokolade, kakao, spisesjokolade, konfekt, lakris, drops og liknende sukkervarer uten tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering. Det kan settes vilkår for slik tillatelse. Tillatelsen kan når som helst trekkes tilbake.

Fordelingen av produksjonen av de nevnte varer på de enkelte bedrifter foretas av Direktoratet for proviantering og rasjonering etter samråd med sjokoladefabrikkens produksjonsutvalg og De Norske Sukkervarefabrikkers Forening.

§ 2. Det er forbudt å overdra eller erverve de varer som er nevnt i § 1 på annen måte enn fastsatt i disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem.

§ 3. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan fastsette regler om omsetningen av de varer som er nevnt i § 1. Det kan herunder bestemmes at kokesjokolade og kakao skal være undergitt fullstendig rasjonering og at spisesjokolade, konfekt, lakris, drops og liknende sukkervarer bare kan omsettes av nærmere bestemte forhandlere.

§ 4. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser som er gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, §§ 8 og 8 a.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft straks. Samtidig oppheves Forsynings- og gjenreisningsdepartementets forskrifter av 21. juli 1945 om produksjon, omsetning og rasjonering av kokesjokolade, kakao, spisesjokolade, drops m. v. og bestemmelser gitt i medhold av dem.

24. april. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om vedtekter i tilknytning til regulering av området Agder Allé, Kristiansand.

*) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

**) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

Reglement *), godkjent av Havnedirektøren, for regulering av 25 april. båttrafikken ved Kirkenes Sjøflyhavn.

Bestemmelser **) om omsetning og bruk av kull og 25. april. koks.

(Gitt 25. april 1950 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

§ 1. Med kull menes i disse bestemmelser steinkull og brunkull av enhver art.

Med koks menes i disse bestemmelser koks og sinders av enhver art som er produsert av kull.

§ 2. Det er forbudt å overdra og erverve

a) kull til eller fra meierier, ysterier eller brennerier.

b) koks

uten tillatelse fra Direktoratet for Industriforsyning eller den direktoratet bemyndiger.

I Nordland, Troms og Finnmark kan dog koks til bruk innen disse fylker overdras og erverves uten slik tillatelse som nevnt i første ledd.

§ 3. Bruk av kull og koks i strid med forutsetningene for tildelingene er forbudt.

§ 4. Industrielle bedrifter, jernbaner, dampskipsselskaper og handelsimportører skal i den utstrekning Direktoratet for Industriforsyning bestemmer føre lagerbok for kull og koks.

§ 5. Enhver som er pliktig til å føre lagerbok i henhold til § 4 skal ved utgangen av hver måned sende oppgave på foreskrevet skjema til Direktoratet for Industriforsyning og/eller den direktoratet bemyndiger over beholdning, tilgang og avgang eller forbruk m. v. av kull og koks.

§ 6. Direktoratet for Industriforsyning kan gjøre alminnelige og spesielle unntak fra disse bestemmelser og gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av dem.

§ 7. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av disse bestemmelser eller bestemmelser gitt i medhold av dem er straffbar og kan medføre inndragning, jfr. lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a.

*) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

25. april. § 8. Bestemmelsene trer i kraft 1. mai 1950. Samtidig oppheves bestemmelser om omsetning og bruk av importert fast brensel og omsetning og bruk til visse formål av innenlandsk brensel av 26. juni 1947 og bestemmelser gitt i medhold av disse.

25. april. **Rundskrivelse** fra Sosialdepartementet om fosforgrøt til utryddelse av rotter.

I medhold av lov om drift av apotek av 4. august 1909, § 19, jfr. kgl. resolusjon av 12. september 1913 har Sosialdepartementet i rundskriv av 8. februar 1937 gitt nærmere forskrifter om tillagning og utlevering m. v. av fosforgrøt til å utrydde rotter.

I medhold av lov om rottebekjempelse av 5. juli 1946 § 5, jfr. Forskrifter av 18. juli 1946, § 30 har Helsedirektøren ved rundskriv nr. 35/1949 av 21. juni 1949 godkjent som rottegifter en rekke navngitte preparater som tilhører følgende grupper: strandløkpreparater, antupreparater (som inneholder alfa-naftylltiourinstoff), natrium-kiselfluoridpreparater, bakteriepreparater og talliumpreparater.

Fosforgrøt synes ikke å ha noen fortrinn som rottegift fremfor de nyere midler og fosforet er dessuten lett selvantennelig slik at bruken av fosforgrøt medfører en viss fare for brann.

Sosialdepartementet finner derfor ikke lenger grunn til å opprettholde adgangen til å selge og bruke fosforgrøt.

I henhold til det anførte oppheves herved alle bestemmelser som er gitt i rundskriv av 8. februar 1937 om tillagning, utlevering og bruk m. v. av fosforgrøt.

25. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Sofie Saugestads fond» til fordeling mellom fattige i Gratangen og Ibestad til jul, opprettet ved testament av 8. april 1939.

25. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Konrad Saugestad og hustru Nicolines fond» til hjelp for i Ibestad prestegjeld hjemmehørende ubemidlede kreftsykes behandling på Radiumhospitalet, opprettet ved Sofie Saugestads testament av 8. april 1939.

25. april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 5. mars 1948 om margarinprodukter og Prisdirektoratets kunngjøring av 31. mars 1950 gis følgende bestemmelser om vitaminisering av margarin.

§ 1. Margarinfabrikkene kan bare kjøpe vitaminpreparater fra produsenter og importører som er godkjent av Landbruksdepartementet.

*) Kunngjort 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

25. april.

Slik godkjenning vil bli gitt produsenter som

1. ved attest fra helserådet godtgjør at framstilling og oppbevaring av vitaminpreparatet skjer under fullt betryggende hygieniske forhold,
2. har laboratorium som minst har tilstrekkelig utstyr for kontroll av A-vitamininnholdet i det preparat som framstilles og har personale med tilstrekkelige faglige kvalifikasjoner for utførelse av kontrollen,
3. forplikter seg til innen 10 dager etter hver måneds utløp å innsende til Landbruksdepartementet, Margarinkontrollen, fakturakopi for enhver leveranse av vitaminpreparatet til margarinfabrikkene i måneden,
4. forplikter seg til å underkaste seg slik kontroll med vitaminpreparatets framstilling m. m. som Landbruksdepartementet, Margarinkontrollen, fastsetter og til uten vederlag å stille prøver til disposisjon for kontroll av preparatet.

For importører av preparater for vitaminisering av margarin gjelder bestemmelsene under punkt 3 og 4. For øvrig fastsetter Landbruksdepartementet de vilkår som importørene skal overholde.

§ 2. Vitaminpreparatet skal inneholde vitamin A og D i forholdet 2 000 internasjonale enheter vitamin A og 250 internasjonale enheter vitamin D og leveres på beholdere som er merket med leverandørens firmanavn og adresse og med anvisning på hvilke mengder som skal tilsettes pr. kg ferdig margarinsats for at margارين skal ha minst den bestemte tilsetning av vitaminer. Merkingen skal dessuten angi vekten så vel av beholderen som av innholdet samt datum for levering fra produsenten.

Departementet kan fastsette nærmere vilkår om forholdet mellom vitaminpreparatets vekt og vitaminstyrke.

§ 3. Margarinfabrikkene skal holde beholdninger av vitaminpreparatet betryggende oppbevart og for preparatet føre en egen lagerbok hvori tilgang og avgang daglig skal anføres. I en egen rubrikk i produksjonsboken anføres den mengde av preparatet (med angivelse av dets styrke) som er nyttet til hver enkelt charge, jfr. margarinforskriftenes § 4.

Samtidig med innsendelse av skjema 5 skal fabrikkene gi Margarinkontrollen oppgave (bilag 2 til skjema 5) over innkjøp og forbruk av vitaminpreparatet.

§ 4. Fra 1. januar 1951 tillates emballasje for margarin merket med «tilsatt 2 000 internasjonale enheter vitamin A og 250 internasjonale enheter vitamin D pr. 100 g», eller tilsvarende for andre vektangivelser.

25. april. Inntil nevnte datum er det forbudt så vel i varebetegnelser som på annen måte å nytte ord eller ordforbindelser som henspiller på vitaminiseringen.

§ 5. Overtrjedelse av disse bestemmelser er straffbar.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

26. april. **Bestemmelse *)** om endring i bestemmelser om omsetning av ved av 14. mai 1946.

(Gitt av Landbruksdepartementet i medhold av lov av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfor nødenheter og andre varer, jfr. kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

I.

I Landbruksdepartementets bestemmelser om omsetning av ved av 14. mai 1946 skal § 1 lyde slik:

§ 1. Disse bestemmelser omfatter hele landet unntatt Nordland, Troms og Finnmark fylker.

§ 10 utgår.

II.

Denne bestemmelse trer i kraft 1. mai 1950.

27. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Legat til fordel for Trondheim distrikts jernbanepersonale og pensjonister», opprettet av det oppløste A/S Jernbanesamfundet i Trondheim.

27. april. **Skrivelse **)** fra Sosialdepartementet om nye helseforskrifter for Biri herred, Oppland fylke.

28. april. **Kongelig resolusjon. *)**

I. Utenriksdepartementet bemyndiges til etter samråd med Justis- og politidepartementet å autorisere norske diplomatiske og konsulære tjenestemenn, som har de egenskaper som er foreskrevet for herreds- og byrettsdommere, til overensstemmende med domstolovens § 50 å oppta bevis i sivile saker i utlandet. Bemyndigelsen kan gis én gang for alle eller for et enkelt tilfelle. Den kan når som helst tilbakekalles.

II. Det fastsettes følgende særregler i henhold til domstolovens § 50, 2. ledd, for framgangsmåten ved norske diplomatiske og konsulære tjenestemenns bevisopptak i utlandet:

*) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

- § 1. Ved begjæring om bevisopptak ved norsk utenriktjenestemann får reglene i domstollovens §§ 47 og 48 tilsvarende anvendelse. Rettsanmodningen sendes Utenriksdepartementet gjennom Justisdepartementet. 28. april.
- § 2. Dommeren skal til rettsmøter tilkalle et rettsvitne. Rettsvitnet bør ha fylt 21 år og helst være norsk, dansk eller svensk borger. Vedkommende stasjons personale kan benyttes. Krevs det særlig kyndighet, bør så vidt mulig et sakkyndig rettsvitne tilkalles.
- § 3. Rettsspråket er norsk, men avhøring og protokollasjon kan dog foretas på et fremmed språk når så vel dommeren som rettsvitnet og den som avhøres behersker dette. Skal det avhøres en person hvis språk dommeren og rettsvitnet ikke behersker, skal det antas en tolk som ved forsikring på ære og samvittighet bekrefter oversettelsens riktighet.
- § 4. Dommeren skal så vidt mulig gi partene betimelig varsel til rettsmøtet hvis disse ikke har gitt avkall på det. Spesielt uttalte ønsker med hensyn til varselsmåte og varselsfrist skal så vidt mulig etterkommes.

Som prosessfullmektig kan uten hinder av bestemmelsene i tvistemålslovens 4. kapitel benyttes enhver voksen person som finnes verdig til det.

- § 5. Avhøringen foretas av dommeren. Partene og disses representanter har anledning til å begjære spørsmål forelagt den som avhøres.
- § 6. Kjæremål mot dommerens kjennelser og beslutninger avgjøres av den rett som har begjært bevisopptaket, hvis denne er en høyere rett. I motsatt fall går kjæremålet til den vanlige kjæremålsinstans på det sted hvor den rett som har begjært bevisopptaket, har sitt sete.

Kongelig resolusjon.

28. april.

Aker verjeråd blir fra og med 1. juli 1950 innlemmet som et femte verjeråd under samme formann som de tidligere fire verjeråd i Oslo.

Kongelig resolusjon.*)

28. april.

Med hjemmel i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19. mai 1933 § 1 bestemmes:

Kjøtt og kjøttvarer tillates ikke omsatt ved torghandel.

Bestemmelsen inntas i forskrifter om kjøtt og kjøttvarer av 3. mai 1935 som nytt 4. ledd til § 3 i forskriftene.

*) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

23. april. **Fiskeregler ***), fastsatt av Landbruksdepartementet, for Sør-Fron herred, Oppland fylke.
28. april. **Fiskeregler ***), fastsatt av Landbruksdepartementet, for Nord-Fron herred, Oppland fylke.
28. april. **Bestemmelse **)** om tillegg til bestemmelsene av 10. april 1948 om omsetning av brenselolje til husoppvarming.
(Gitt 28. april 1950 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14. mai 1917 og kgl. resolusjon av 9. april 1948.)
- §§ 3 og 4 i bestemmelsene av 10. april 1948 om omsetning av brenselolje til husoppvarming skal gjelde tilsvarende for brensels-terminen 1950—51 (1. mai 1950—30. april 1951).
28. april. **Skriv **)** frå Justis- og politidepartementet om ny politivedtekt for Mo herad, Telemark fylke.
29. april. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Rentier Chr. S. Erichsens Legat for forbrytere der har utstått sin straff», opprettet ved utskillelse fra «Rentier Chr. S. Erichsens legat for verdige trengende i Moss By og Moss Landsogn» i henhold til bestemmelse i testament av 21. november 1892.
3. mai. **Skrivelse **)** fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for friser- og skjønnhetspleieforretninger i Trondheim.
3. mai. **Skriv ***)** frå Sosialdepartementet om nye helseføreseigner for Eid herad, Sogn og Fjordane fylke.
4. mai. **Bestemmelse **)** av Sjøfartsdirektøren.
Med hjemmel i forskrifter angående redningsredskaper på skip av 1. mai 1909, § 11, og forskrifter for fiskefartøyers innredning og utrustning m. v. av 22. september 1922, § 16, har Sjøfartsdirektøren bestemt at fartøyer som omfattes av de nevnte forskrifter skal under opphold i havn ved utsatt fallrep (leider) eller landgang ha klar til bruk en livbøye med vedheftet line av ca. 15 favners lengde.

*) Kunngj. 5. mai i Lovtid. 1 nr. 19.

**) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

***) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

Videre er bestemt at fartøy som i samsvar med de nevnte forskrifter av 1. mai 1909 bare har en livbøye ombord, fritas for forpliktelsen til å ha denne anbrakt akterut i den tid det i henhold til foregående avsnitt har livbøye ved landgang eller fallrep (leider). 4. mai.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny vedtekt om lukningstid for utsalgsteder i Langesund. 4. mai.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om føresegner om bruk av piggråd til gjerde i Tydal herred, Sør-Trøndelag fylke. 4. mai.

Kongelig resolusjon.

5. mai.

I medhold av § 30, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25. juli 1913 fastsettes:

- I. De i § 1 A i svenneprøveplakaten av 25. oktober 1918 med senere endringer fastsatte svenneprøver for henholdsvis konditorer og skomakere skal heretter lyde:

For konditorer:

Å framstille og bake 2 kg butterdeig helt ferdig, lage en større garnert dessertkake eller dekorert is, lage en kransekake eller en oppsats av samme masse og lage 5 sorter småkaker hvorav 2 sorter makroner.

For skomakere:

Enten

1. A. Å bearbeide og tildanne bunnlær samt bunne for hånd et par herre- eller damesko eller støvler med oppstoppet rand.
- B. Å halvsåle og flikke et par gjennomsydde damesko samt halvsåle og flikke et par randsydde herresko ved hjelp av maskiner, henholdsvis gjennomsy-, avsy- og pussemaskin.

Eller

2. A. Å tilskjære og nåtle et par herre- eller damesko eller støvler, samt bunne disse for hånd. Bunningen skal utføres enten som beksømarbeid eller pluggarbeid.
- B. Å utføre samme arbeid som nevnt ovenfor under alternativ 1, punkt B.

I distrikter som mangler kraft eller hvor det er særlig vanskelig å skaffe opplæring i bruk av maskiner på grunn av mangel

*) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

**) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

5. mai. på maskiner, kan prøvenemnda dispensere fra bestemmelsen om at maskiner skal brukes. Hvis dispensasjon nektes, kan saken forelegges for vedkommende departement til avgjørelse.

II. Disse bestemmelser trer i kraft fra 1. juli 1950.

III. Fra samme tidspunkt oppheves tidligere bestemmelser om svenneprøvene i konditorfaget og skomakerfaget fastsatt ved kgl. resolusjon av henholdsvis 1. juni 1928 og 25. oktober 1918.

5. mai. **Kongelig resolusjon *)** om fastsetting av årlig fredningstid for bunden redskap til fangst av laks, sjøaure eller sjørøye i Altaelvas vassdrag, herunder Eibylva, Alta herred, Finnmark fylke.

5. mai. **Kongelig resolusjon *)** om forbud mot bruk av kastenot fra og med 15. mai til og med 15. oktober på en strekning av Sagfjorden ved Salangselvas utløp, Salangen herred, Troms fylke.

5. mai. **Kongelig resolusjon *)** om nedsettelse av konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven, fjellkonsesjonsloven og jordkonsesjonsloven for Bodin herred, Nordland fylke.

6. mai. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av området mellom Bymarkgrensen og Skansen, Trondheim, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

8. mai. **Kunngjøring **)** fra Samferdselsdepartementet om godkjenning av bilverksteder, bilelektriske verksteder og bilgummiverksteder.

Samferdselsdepartementet har med hjemmel i § 1 i lov av 17. oktober 1947 om godkjenning av bilverksteder fastsatt at reparasjons- og vedlikeholdsarbeid på motorvogn mot betaling etter 1. juni 1950 bare kan utføres av bilverksted (herunder bilelektrisk verksted og bilgummiverksted) som er godkjent av den bilsakkyndige eller innmeldt til godkjenning.

Denne bestemmelse gjelder ikke for Finnmark fylke. Videre kan alminnelig daglig ettersyn og vedlikehold som går inn under begrepet service og bilreparasjonsarbeid som nødvendig må utføres for at skadet vogn etter inntruffet uhell kan kjøres videre til godkjent verksted, overalt i riket besørges uten godkjenning.

Bilverksteder, bilelektriske verksteder og bilgummiverksteder vil ved henvendelse til Statens bilsakkyndige få seg tilstillet skjema for innmelding og søknad om godkjenning samt forskrifter som nær-

*) Kunngj. 11. mai i Lovtid. 1 nr. 20.

**) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

værende departement under 7. mars 1950 har fastsatt med hjemmel 8. mai i lovens § 2. Innmeldings- og søknadsskjemaet (3 eksemplarer i utfyllt og underskrevet stand) samt det fastsatte godkjenningsgebyr, jfr. forskriftene, sendes Statens bilsakkyndige.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 8. mai. ningslovens § 117 for Havøysund, Måsøy herred, Finnmark fylke.

Reglement *) godkjent av Havnedirektøren, for regulering av 10. mai. båttrafikken ved Bergen Sjøflyhavn, Hjellesstad.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om ny § 25 med over- 10. mai. skrift «Dame- og herrefrisersalonger» i helseforskriftene for Snerthingdal herred, Oppland fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om endring av regu- 10. mai. leringsplan for Søndre Nes, gnr. 3, bnr. 1, Bærum herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Mellombels lov *)¹⁾ om omframavgift på bensin. 12. mai.

§ 1. Stortinget kan vedta at det for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 ved sida av dei avgifter som vert pålagde i samsvar med motorvognlova, skal svarast ei avgift til statskassa av bensin.

§ 2. Reglane i §§ 24 og 25 i motorvognlova og i dei føresegner som er eller vert fastsette i samsvar med motorvognlova om betaling m. v. av vegavgifter etter nemnde lov og straffeføresegna i motorvognlova § 29, første leden, skal også gjelda for avgift etter denne lov. Avgifta kan drivast inn ved panting.

Kongelig kunngjøring *)²⁾ om avgift til statskassen 12. mai. av olivinstein i budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det erlegges en avgift til statskassen av olivinstein som produseres etter en sats av kr. 5 pr. tonn for olivinstein A og kr. 2,50 pr. tonn for olivinstein B og kr. 1 pr. tonn for olivinstein vrak.

*) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

¹⁾ St.vedtak 28. april. Se Ot. prp. nr. 6. Innst. O. nr. 17. St.tid., forh. i Ot. s. 28—42; i Lt. s. 8—27.

²⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2512. Budsjettinnst. S. nr. 276. St.tid. s. 907.

12. mai. **Kongeleg resolusjon.**

Etter § 1 i lov av 10. juli 1938 om kommunestyre på landet vert fastsett:

Grensa mellom herada Ullensvang og Kinsarvik tek til i Eidfjord grense ved innfallsosen i nordre ende av Vasdalsvatn 1223, går mot søraust og gjennom vatnet og deretter etter Reinåna og gjennom Reinevatnet ned til den vestre innfallsosen i Vasslivatnet (st. Vivevatn) og deretter tvers over vatnet til grensevarde ved sørbredden. Her bøyger grensa mot sørvest, går over vestre hallet av fjellet Finnabubjørnen til søraustre krok i Skuggabjørgelva, går herfrå mot vest-sørvest til Bytesbekken og vidare med om lag same lei til søkket nordaust for Hanasteinen, tek her meir sørleg lei, går etter Hanasteinbakken til Hanasteinen, går noko aust om Holmevatnet til nordre elveos i Båtadalsvatnet og vidare gjennom dette vatnet og etter elva ned til Veivatnet. Grensa går so gjennom Veivatnet og etter elva Kinso til Kinsovatnet. I søre delen av dette vatnet bøyger grensa mot vest-nordvest og går i bein line til varden på Sylfestnuten, 1428 m o. h., tek her nordleg lei og går i bein line til neset på nordvestsida av Kjølevatnet, der vatnet er på det smaalaste, går vidare i bein line mot nordvest til ein liten haug på nordvestsida av Skiljingsskaret og herfrå noko meir mot vest til grensekross i berget om lag 60 m nord for skaret Ulvakjeften. Herfrå går grensa mot nord og nordvest til grensestein på Rotberget og vidare etter oppmerke eigedomsgrense mot vest ned til Sørfjorden mellom gardane Lutro og Ernes, deretter mot vest til midt i fjorden, so midtfjords mot nord-nordvest til aust for den nordre gard på Haustveit, der grensa tek vest-nordvestleg lei og går på land mellom gardane Haustveit og Hauso. Grensa går so i same lei etter oppmerke eigedomsgrense mellom desse gardane opp til fjellbruna like sud for Ormsvatnet, vidare i sudvest til Hausanuten 1120, herfrå i nordvest over sjølvje Flatafjell til kross i berg frampå stupet om lag 400 m sud for søre enden av Svartavatn, vidare i sudvest til fram på Olavskårberget og herfrå i same lei til utfallsosen av nedre Vasdalsvatn. Herfrå går grensa i litt sudlegare lei i bein line til austre kant av Ruklehaugnuten og so i vestleg lei til toppen av denne nuten, høg 1272, der grensa mot Jondal herad støyter imot.

Dei her nemnde namn og tal står på Norges geografiske oppmålings originalkart til gradteigskarta C 33 og C 34. Nokre av namna står og på gradteigskart C 33 vest, Voss, C 33 aust, Ulvik og på kart i 1 : 200 000 over Hardangervidda.

Kongelig resolusjon.*)

12. mai.

I. Følgende bestemmelse i kgl. resolusjon av 8. august 1947 om syketrygdpremien for sjømenn i utenriks fart, endret ved kgl. resolusjon av 11. november 1949, skal lyde:

§ 1. For medlemmer som er trygdepliktige etter § 100 i loven om syketrygd er premien kr. 26 pr. måned.

Den månedlige premie blir å betale med kr. 12 av medlemmet selv, kr. 7 av arbeidsgiveren, kr. 5 av staten og kr. 2 av kommunene.

II. Denne bestemmelse trer i kraft 1. juli 1950.

Kongelig resolusjon.*)

12. mai.

I medhold av avsnitt II i lov av 29. oktober 1948 om endring i lov om registrering og merkning av fiskefartøier av 5. desember 1917 bestemmes:

Lov av 29. oktober 1948 om endring i lov om registrering og merkning av fiskefartøier m. v. av 5. desember 1917 trer i kraft 1. juli 1950.

Kongelig resolusjon.*)

12. mai.

Myndigheten etter lov om piggråds anvendelse til gjerde av 14. juli 1893 § 1 til å stadfeste vedtekt om i hvilken utstrekning og i hvilken høyde over jorden piggråd kan anvendes til gjerde overføres fra 1. juli 1950 og inntil videre til vedkommende fylkesmann.

Kongelig resolusjon.*)

12. mai

Myndigheten etter lov om jords fredning av 16. mai 1860 § 13, 2. ledd til å fastsette avvikelser fra lovens bestemmelser om hva som skal ansees som lovlig gjerde overføres fra 1. juli 1950 og inntil videre til vedkommende fylkesmann.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om tillegg til helsefor- 12. mai.
skriftene for Fjære herred, Aust-Agder fylke.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om regulering av Rosen- 12. mai.
dal i Kvinnherad herad, Hordaland fylke, og om vedtekter til bygningslova for Rosendal og vedtekter i samband med reguleringa.

Skrivelse **) fra Justis- og politidepartementet om endring av 13. mai.
§ 4, punkt 5 i politivedtekten for Drøbak.

*) Kunngj. 24. mai i Lovtid. 1 nr. 21.

**) Kunngj. 26. mai i Lovtid, 1 nr. 22.

13. mai. **Stadfestelse** — meddelt av Sosialdepartementet — på «Ole O. Forfot's legat til Forfot og Stjern skolekrets i Afjord» til innkjøp eller bidrag til innkjøp av nytestamenter og/eller kirkesalmebøker for konfirmanter, opprettet ved testament av 24. september 1949.

13. mai. **Skrivelse** *) fra Samferdselsdepartementet.

Med hjemmel i samferdselslovens paragrafer 7, 8, 9 og 25, jfr. § 27, har Samferdselsdepartementet fastsatt følgende bestemmelser om turbilkjøring:

1. Fra 1. juli 1950 må den som vil drive med turbilkjøring for betaling, ha bevilling hertil fra samferdselsnemnda i fylket.
2. Inntil en samferdselsnemnd har avgjort hvor mange turbilbevillinger det skal gis i fylket og hvilke personer som skal få bevilling, kan den gi midlertidige bevillinger gjeldende inntil videre.
3. Berettiget til sådan midlertidig bevilling er:
 - a) innehaver av konsesjon for personbilrute for den turbilkjøring han nå driver, på betingelse av at den konsesjonerte rutekjøring ikke forsømmes.
 - b) andre som drev med turbilkjøring pr. 9. april 1940 og senere ikke har opphørt med virksomheten uten akseptabel grunn, eller som hadde «turbilplakat» pr. 1. oktober 1947. For begge grupper gjelder det at de må være i besittelse av godkjent bil til dette formål.
4. Endelig turbilbevilling kan i den utstrekning samferdselsnemnda bestemmer det, gis til:
 - a) Innehaver av konsesjonert bilrute, på betingelse av at den konsesjonerte rutekjøring ikke forsømmes.
 - b) Eiere av turbusser.
 - c) Lastebileiere med leievognbevilling på betingelse av at den ervervsmessige godstransport ikke forsømmes.

Bilfordelingskontorene skal ikke tildele nytt bussmaterieil til en søker om turbilbevilling før han har fått endelig bevilling. Personer som har drevet turbilkjøring med lastebil med godkjent benkeutstyr tillates ikke uten videre å gå over til turbilkjøring med buss.

5. For turbilkjøring til utlandet kreves inntil videre spesiell tillatelse fra Samferdselsdepartementet.
6. Den som får midlertidig eller endelig turbilbevilling plikter å stå tilsluttet en godkjent sentral. Turbilkjøring med lastebil

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

skal formidles gjennom den transportformidlingssentral som 13. mai bilens eier står tilsluttet. All annen turbilkjøring skal formidles av turbilsentral så snart sådan er blitt godkjent av samferdselsnemnda i fylket.

Samferdselsnemnda kan i medhold av samferdselslovens § 9, jfr. Samferdselsdepartementets skrivelse av 20. januar 1948 om normalplan for transportformidlingssentraler, frita innehavere av turbilbevilling for plikten til å stå tilsluttet sentral.

7. Bevillingsdokumentet for turbilkjøring skal alltid medbringes i vognen.
8. For midlertidig eller endelig turbilbevilling skal det fra 1. juli 1950 svares avgift etter de av departementet tidligere fastsatte bestemmelser.

Skriv *) frå Justis- og politidepartementet om auke av den godtgjersla som er fastsett for forkynningar av dokument i Vik herad i Sogn og Fjordane fylke. 15. mai.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Tromsø herred, Aust-Agder fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri og pensjonatvirksomhet, eller bevertning med mat eller drikke, skal ha bevilling. 15. mai.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Tingvoll herred, Møre og Romsdal fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat eller drikke, skal ha bevilling. 15. mai.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til bygningenslovens § 124 for Nøtterøy herred, Vestfold fylke. 16. mai.

Lov *)¹⁾ om endring av loven om enkelte bestemmelser angående meieriselskaper av 25. juni 1936. 19. mai.

I lov om enkelte bestemmelser angående meieriselskaper av 25. juni 1936 gjøres følgende endringer:

Foran § 1 settes avsnittstegnet I.

Mellom § 1 og § 2 settes avsnittstegnet II.

Etter § 4 settes avsnittstegnet III.

*) Kunngj. 26. mai i Lovtid. 1 nr. 22.

¹⁾ St.vedtak 6. mai. Se Ot. prp. nr. 19. Innst. O. nr. 20. St.tid., forh. i Ot. s. 43—44; i Lt. s. 27.

19. mai. §§ 5 til 7 skal lyde:

§ 5. Medlem av et meieriselskap har uten hensyn til hva derom er bestemt i selskapets vedtekter, rett til å tre ut av selskapet for å gå over som medlem av et annet meieriselskap, hvis slik overgang er forbundet med vesentlige fordeler for vedkommende medlem eller tilsis av hensynet til en rasjonell meieridrift.

§ 6. Krav etter § 5 avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Skjønn kan ikke forlanges før spørsmålet om samtykke til uttredelsen har vært behandlet av selskapets organer i samsvar med gjeldende vedtekter.

Blir kravet tatt til følge, fastsetter skjønnet de nærmere vilkår for uttredelsen, således om og i tilfelle i hvilken utstrekning saksøkeren har krav på å få tilbake innskudd eller andel i selskapet. Uttredelsen kan gjøres betinget av at selskapet får nærmere bestemt erstatning av saksøkeren eller det meieriselskap som han akter å melde seg inn i.

Skjønnet skal sette en frist for saksøkeren til å si fra om han vil tre ut på de fastsatte vilkår og til å ordne sitt medlemskap i det selskap han vil gå over til. Blir fristen oversittet, bortfaller retten til å tre ut på grunnlag av skjønnsavgjørelsen.

Skjønnet kan fordele omkostningene ved forretningen mellom partene eller pålegge en av dem å utrede omkostningene i sin helhet.

§ 7. Aksjelovens § 28 er ikke til hinder for at selskapet overtar aksjer tilhørende et medlem som trer ut etter § 5.

Reglene i aksjelovens § 71 annet ledds femte og sjette punktum får tilsvarende anvendelse.

19. mai. **Kongelig resolusjon.**

Losoldermannstillingen i Vardø gjøres om til losformannstilling fra den tid Industridepartementet bestemmer.

Vardø loskrets legges under Honningsvåg losoldermannskap.

19. mai. **Kongelig resolusjon.*).**

I medhold av lov av 16. juni 1933 om behandling, tilvirking og transport av fisk og fiskeprodukter § 1 bestemmes at §§ 6, 7, 8, 14, 19, 33, 35 og 46 i forskrifter for behandling, tilvirking, føring, pakking og transport av fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn av 31. mars 1942 skal lyde:

§ 6. Fisken skal bløgges med kniv straks etter at den er kommet over rekken. Bløgging utføres hensiktsmessigst på den måte at kniven stikkes under kverken så nær hodet som mulig for ikke å

*) Kunngj. 26. mai i Lovtid. 1 nr. 22.

skade fisken ved ørebenene, og føres helt inn mot ryggbenet, dog 19. mai uten å skjære dette over. Etter at fisken er bløgget, må den ligge mest mulig fritt og utsatt for minst mulig press til blodet er rent av den.

Størje skal bløgges ved å overskjære blodåren mellom hjertet og tokn. Dessuten skal tas et snitt på langs fra undersiden av sporen — ved ytterste gule finne — helt til ryggbenet, slik at den store blodåre blir avkuttet. Bløggingen skal utføres snarest mulig eller umiddelbart etter at størjen er brakt over båtrekken.

Under de fiskerier og for de distrikter som Fiskeridirektøren bestemmer, skal fiskeren ved salg av fisken avgi skriftlig erklæring om at fisken er bløgget og kjøperen skal forvisse seg herom ved undersøkelse av fiskepartiet. Kjøperen skal avgi skriftlig erklæring om at undersøkelse er foretatt. Erklæringene gis på fiskeseddelen etter en av Fiskeridirektøren fastsatt formular. Kjøperen skal oppbevare gjenpart av fiskeseddelen med påførte erklæringer, som på forlangende skal forevises for kontrollen.

Unntatt fra bestemmelsen om bløgging er makrell, laks, sjøaure og pigghå.

§ 7. Fisk som skal omsettes i fersk eller frossen tilstand, skal sløyes snarest mulig etter at den har blødd ut, helst innen 1 time etter at den er fisket. I varmere vær enn 10° C må fisken ikke holdes usløyd over 4 timer. Det samme gjelder fisk som er fullspist av lodde, sild eller annen åte.

Størje skal sløyes umiddelbart etter at den er blødd ut.

Skulle usedvanlige forhold (uvær eller liknende) umuliggjøre sløyning som nevnt ovenfor, må fisken sløyes straks fartøyet er kommet i havn.

Pigghå som ises i kasser umiddelbart etter at den er kommet over rekken, kan oppbevares usløyd.

Rund fisk (torsk, sei, hyse eller liknende) sløyes ved et snitt fra brystfinnen til og med gattboret.

Kveite sløyes ved et langt snitt etter kanten fra brystfinnen til og med gattboret.

Flyndre sløyes ved et skråsnitt på den mørke side fra den lille finnen bak gjellelokket til og med gattboret.

Størje skal sløyes med et snitt midt etter buken fra bak for ørebenene og til gattboret. Det må under sløyningen utvises akt-somhet, slik at mavesekken ikke blir rispet. Under sløyningen skal gjeller (tokna) fjernes og «svømmeblæren» overskjæres ytterst mot nakkekuttet.

19. mai. All lever, rogn og slo må fjernes omhyggelig fra fisken. Rogn og lever må ikke rispes under sløyingen. Hodet må ikke fjernes før fisken kommer på land.

Størje må ikke haukappes før den er levert på eksportstedet eller fryseri.

Unntatt fra bestemmelsen om sløyning er makrell, laks og sjøaure. I tiden 1. september til 30. april er fra bestemmelsen om sløyning også unntatt nyfanget fisk bestemt til fortæring samme dag på ilandbringelsesstedet eller i de nærmeste distrikter og levende torsk skåret umiddelbart før avsendelsen når transporttiden ikke overstiger 15 timer.

§ 8. Fisken skal vaskes omhyggelig og grundig umiddelbart etter sløyingen og hvis mulig has ren is i vannet. Er fartøyet utstyrt med pumpeanlegg, skal vaskingen så vidt mulig skje i rinnende vann.

Det må spesielt påses at buken blir grundig vasket og alle rester av innvoller omhyggelig fjernet. For størje gjelder dessuten at etter at gjeller (tokna) og innvoller er fjernet, skal bukhulen grundig vaskes med bløt kost. Det må herunder påses at blodansamlinger i nakken og alle innvollrester blir omhyggelig fjernet.

Umiddelbart etter vaskingen skal størjen tildekkes med is. Også makrell som er unntatt fra sløyning, skal vaskes. Så snart vannet etter vaskingen er rent av fisken, legges den med buken ned i rene føringskasser, som så vidt mulig skal stues i lasterom, eller eventuelt i lave binger. Usløyet fisk legges dog med buken opp. Hvis fisken oppbevares i fiskebåten utover 12 timer og temperaturen er over 8° C, må det benyttes ren is, særlig under fisken. Det må i sterk kulde påses at fisken ikke fryser stiv.

Rogn oppbevares i særskilte rene kasser, små baljer eller kurver, hvis innvendige sider må være glatte for at rognen ikke skal rispes.

§ 14. Når føringstiden strekker seg ut over 10 timer i tiden 15. september til 15. april eller ut over 4 timer i tiden 16. april til 14. september, regnet fra fisken tas ombord til den utlosses, må det nyttes ren is i bunnen av kassen. Strekker føringstiden seg ut over 30 timer, bør det, hvis ikke transportrommet avkjøles mekanisk eller med kullsyreis, også fylles ren is omkring og over kassene. Størje skal tildekkes med is etter hvert som mottak ombord i kjøpefartøy eller hvilket som helst transportmiddel finner sted. Når fisken står på kai eller føres med åpne transportmidler eller er plasert på dekk, skal den være godt dekket med presenninger til beskyttelse mot sol, regn og frost. (Det må påses at fisken i sterk kulde ikke fryser stiv.) Etter lossing skal rommet og all innredning i rommet sysles grundig rent.

§ 19. Sløyes fisken i land, skal sløyingen foregå på dertil innredet bord utenfor pakkingsrommet, helst i eget rom eller skur. Fisken vaskes og kjøles ved å ha ren is i vannet. Den sløyete fisk må ikke komme i berøring med golvet.

Størje skal være sløyet og token fjernet før levering fra fisker, jfr. § 7.

Ved hodekapping av størje skal hele hodet fjernes. Kappesnittet skal ved eksport følge ørebenene og nakkestubben skal kappes loddrett framfor ørebenfestet. Bryst-, buk- og ryggfinner fjernes og halsfinnen kuttet slik at et hald på ca. 3 tommer på hver side beholdes. Størje som ikke blir pakket eller brakt til frysing umiddelbart etter mottak, skal tildekkes med is etter hvert som mottak finner sted.

Den sløyete og vaskete fisk legges på rister eller i kasser med åpning mellom bunnbordene med buken ned inntil vannet er rent av.

Fisken pakkes deretter i sendingskassen med buken ned, mens den har dødsstivheten i behold, helst før denne er inntrådt. Fisk som er unntatt fra sløyingspåbudet (jfr. § 7), pakkes med buken opp.

§ 33. Frysing av fisk skal foregå i hensiktsmessige anlegg. Fisken skal være gjennomfrossen i løpet av maksimum 8 timer — enten ved hjelp av ren fryselake direkte på fisken på samme måte som ved sildfrysing, eller indirekte (uten fryselake på selve fisken). Frysemetoden skal være godkjent av Statens Ferskfiskkontroll etter innstilling fra Fiskeridirektoratets Kjemisk-Tekniske Forskningsinstitutt.

Ved rundfrysing må størje innen 4 døgn, helst innen 2 døgn være gjennomfrosset til $\div 10^{\circ}\text{C}$, målt ved ryggbeinet.

§ 35. Frossen fisk må lagres under så lav temperatur at den ikke tar skade. Ved lagringstid inntil 3 måneder må temperaturen holdes under minus 16°C og ved lengere lagringstid enn 3 måneder under minus 20°C .

Ved lagring av rundfrossen størje, må temperaturen holdes under $\div 20^{\circ}\text{C}$. Størjen skal ved innlegg glaseres i snittflatene.

§ 46. Emballasje som brukes til fersk og frossen fisk, fiskefilet og rogn skal merkes med:

1. Pakkerens registreringsnummer.
2. Eksportørens og eventuelt mottakerens navn eller varemerke.
3. Fiskesort og nettovekt.

Emballasje med frossen vare skal merkes slik at det går fram at innholdet er frosne fiskevarer.

Ved eksport av hel størje i fersk eller frossen tilstand skal hver fisk være merket med vektangivelse samt leverandørens/fryseriets

19. mai. navn eller registreringsmerke. Frossen vare skal også være merket med frysedato.

Til merking kan benyttes trespiler og liknende festet i bukhulen ved ørebenene.

Fiskeridirektøren kan gi ytterligere forskrifter for merking av emballasje.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

19. mai. **Kongelig resolusjon** *) om at det er forbudt å bruke kastenot og drivgarn til fiske av laks eller sjøaure i Rossfjordvassdraget i Lenvik herred, Troms fylke, fra grensen mellom elv og sjø og så langt laks går opp i vassdraget.

19. mai. **Kongeleg resolusjon** *) om sams sauesanking i 2 beitefelt i Strandvik, Varaldsøy og Hålandsdal herader, Hordaland fylke.

19. mai. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordlova mot innabygds eigarar av jordbruk i Vefsn herad, Nordland fylke.

22. mai. **Skrivelse** **) fra Sosialdepartementet om endring i lukningsvedtektene for bevertningssteder i Hamar.

23. mai. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om vedtekt for salg fra offentlige steder, portrom m. v. og fra automat i Skedsmo herred, Akershus fylke.

23. mai. **Skrivelse** **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av Hølland i Sauda herred, Rogaland fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

24. mai. **Fiskeregler** **), fastsatt av Landbruksdepartementet, for Hamarøy herred, Nordland fylke.

24. mai. **Skriv** **) frå Kommunal- og arbeidsdepartementet om brigde i den vedtekta som gjeld om stengjetid for utsalsstader i Kviteseid herad, Telemark fylke.

24. mai. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Laksevåg herred, Hordaland fylke.

*) Kunngj. 26. mai i Lovtid. 1 nr. 22.

**) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

***) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny 25. mai. vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Selbu herred, Sør-Trøndelag fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Hilda 25. mai. og Johan Gaavims legat» til forskjønnelse av Kroer kirke, opprettet ved Johan Gaavims testament av 22. juli 1947.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Konsul 25. mai. Idar Borthens legat» til kvinner og menn som på grunn av sykdom trenger spesialbehandling som ikke kan fåes i Kristiansund, opprettet ved testament av 29. september 1934.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om vedtekt til byg- 25. mai. ningslovens § 48 for Trofors i Grane herred, Nordland fylke.

Kongelig kunngjøring **)¹⁾ om avgift til statskassen 26. mai. av brennevintilvirkingen og av mais, durra eller rug som brukes til tilvirking av brennevin, av etylletertilvirkingen og av øltilvirkingen fra 1. juli 1950.

Fra 1. juli 1950 skal til statskassen betales:

A. Avgift av brennevintilvirkingen ved de alminnelige brennerier etter følgende regler:

- 1) Avgiften betales med kr. 4,72 for hver liter, beregnet til 100 pst. alkoholstyrke.
- 2) Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med omsyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å betale tilbake for råsprit med kr. 4,72, for renset sprit med kr. 4,75 samt for til drikk tillagete destillater hvortil har vært brukt fullstendig renset sprit, med kr. 4,80 pr. liter av 100 pst. alkoholstyrke, når søknad derom framkommer innen 2 år etter utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en slik måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det etter skatteleggingen har undergått en fullstendig rensingsprosess ved omdestillasjon.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

**) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 1017—1019. Budsjett-innst. S. nr. 261; St.tid. s. 901—902.

26. mai. 3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller det på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkingsavgiften på samme måte som ferdige destillater som utføres til utlandet.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som brukes til brennevintilvirking ved alminnelige brennerier, etter følgende regler:

- 1) Av mais betales en avgift av 5 øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet etter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30. april i den annen tilvirkingstermin etter den i hvilken maisen er brukt, blir etter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den betalte avgift å godtgjøre med 13,4 øre pr. liter.

- 2) Av durra og rug betales på samme måte, beregnet etter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av 1 kg, en avgift av 4 øre pr. kg, og ved utførsel godtgjøres 13,4 øre pr. liter.

3) Når brennevin ved hvis tilvirking det er brukt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyllestgjørende måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet etter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pst. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, slik at godtgjørelsen skjer med 13,4 øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etylletertilvirkingen med kr. 3,50 pr. kg etylleter som tilvirkes. Når etylleter av innenlandsk tilvirking denatureres, eller den på annen fyllestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli brukt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkingsavgift; etylleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkingen med følgende beløp for hver liter øl:

- 1) Av øl inneholdende inntil 2,50 volumprosent alkohol 35 øre.
- 2) Av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprosent alkohol 50 øre.
- 3) Av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprosent alkohol 70 øre.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om omsetningsavgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer fra 1. juli 1950.

Fra 1. juli 1950 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av sjokolade- og sukkervarer etter følgende satser:

For kakaopulver 20 pst. av varens avgiftspliktige verdi.

For kokesjokolade, hvormed forstås sjokolade med høyst 26 pst. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 30 pst. av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, 100 pst. av varens avgiftspliktige verdi.

Kongelig kunngjøring *)²⁾ om stempelavgift til statskassa på tobakkvarer fra 1. juli 1950.

I.

Frå 1. juli 1950 skal ein betala stempelavgift til statskassa av sigarar, sigarettar, sigarettfylser, snus, røyketobakk og skråtobakk etter fylgjande satsar:

A. Av sigarar:

Kr.	3,00	pr. 100 stk. av	verd til og med	kr.	10,00
»	3,60	—»—	—»—	»	12,00
»	4,20	—»—	—»—	»	14,00
»	5,20	—»—	—»—	»	17,00
»	6,20	—»—	—»—	»	20,00
»	7,20	—»—	—»—	»	23,00
»	8,20	—»—	—»—	»	26,00
»	9,20	—»—	—»—	»	29,00
»	10,40	—»—	—»—	»	33,00
»	12,00	—»—	—»—	»	38,00
»	13,60	—»—	—»—	»	43,00
»	15,40	—»—	—»—	»	48,00
»	17,40	—»—	—»—	»	54,00
»	19,40	—»—	—»—	»	60,00
»	21,40	—»—	—»—	»	65,00
»	23,40	—»—	—»—	»	71,00

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2020. Budsjett-innst. S. nr. 262. St.tid. s. 1149.

²⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2021. Budsjett-innst. S. nr. 263. St.tid. s. 902—903.

26. mai.	kr. 25,60	pr. 100 stk. av verd til og med kr.	77,00
»	28,00	—»— — —»—	» 83,00
»	31,60	—»— — —»—	» 93,00
»	35,20	—»— — —»—	» 103,00
»	38,80	—»— — —»—	» 113,00
»	42,40	—»— — —»—	» 123,00
»	48,00	—»— — over	» 123,00

B. Av sigarettar:

Kr. 3,20	pr. 100 stk. av verd til og med kr.	8,10
» 4,00	—»— — —»—	» 10,10
» 5,20	—»— — —»—	» 11,60
» 7,00	—»— — —»—	» 15,20
» 9,20	—»— — —»—	» 19,80
» 11,40	—»— — —»—	» 24,60
» 13,60	—»— — —»—	» 29,20
» 17,60	—»— — over	» 29,20

C. Av sigarettthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stk. av innhaldet av pakkinga eller del av denne.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av innhaldet av pakkinga eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr. 0,52	pr. netto 100 gram av verd til og med kr.	2,20
» 0,84	—»— — —»—	» 3,40
» 1,04	—»— — —»—	» 4,00
» 1,40	—»— — —»—	» 4,70
» 1,60	—»— — —»—	» 5,20
» 1,84	—»— — —»—	» 6,00
» 2,40	—»— — —»—	» 7,60
» 2,96	—»— — —»—	» 9,20
» 4,40	—»— — over	» 9,20

F. Av skråtobakk:

Kr. 0,16 pr. 50 gram av innhaldet av pakkinga.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera tenelege brigde i dei vedtatte verdklasser og avgiftssatsar for sigarar, sigar-

ettar og røykjetobakk dersom det skulle koma prissvingingar eller 26. mai. tilhøve ein ikkje hadde rekna med. Brigda skal likevel ikkje føra med seg at avgifta jamt over prosentvis blir annleis enn Stortinget har vedtatt.

Kongeleg kunngjering *)¹⁾ om omsetningsavgift til 26. mai. statskassa på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og på kolsyre og på fruktvin som er tilverka innanlands frå 1. juli 1950.

I.

Om omsetningsavgift til statskassa på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer.

Frå 1. juli 1950 skal det i samsvar med dei lovføresegner som gjeld for omsetningsavgift på kolsyreholdige alkoholfrie drikkevarer leggjast avgift til statskassa av dei nemnde varene med 30 øre pr. liter.

II.

Om omsetningsavgift til statskassa på kolsyre.

Frå 1. juli 1950 skal det betalast avgift til statskassa med kr. 10,50 for kvart kg kolsyre som vert selt eller innført til å laga alkoholfrie drikkevarer med kolsyre i, når dei ikkje er laga med tanke på sal.

Nærare føresegner om betaling av avgifti og kontrollen med den vert gjeve av Finans- og tolldepartementet.

III.

Om omsetningsavgift til statskassa på fruktvin som er tilverka innanlands.

Frå 1. juli 1950 skal den som handlar med fruktvin som er tilverka her i landet, og som han har kjøpt hjå tilverkaren, betala avgift til statskassa med kr. 0,45 for kvar liter ikkje-musserande fruktvin, og kr. 1 for kvar liter musserande fruktvin, som han sel til bruk her i landet.

Avgifti skal reknast ut og betalast for kvart halvår og skal vera betalt innan utgangen av den 15. dagen i den nest-fylgjande månad.

Finans- og tolldepartementet gjev dei nærare føresegner som trengst om korleis avgifti skal reknast ut og betalast.

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budsjett-innst. S. nr. 264. St.tid. s. 1149—1151.

26. mai. **Kongeleg kunngjering *)¹⁾** om omsetningsavgift til statskassa på visse varer frå 1. juli 1950.

§ 1. Frå 1. juli 1950 skal det betalast omsetningsavgift til statskassa av etternemnde varer etter desse prosentsatsane:

1. Platina, gull- og sølvvarer 30 pst.
2. Smykkevarer (om dei ikkje er av edle metall) 30 »
3. Hanskar og vottar av skinn (både sydde og berre tilskorne) eller silke (også kunstsilke) 10 »
4. Skotøy av silketøy eller tøy som det finst silke i, av tøy innverka med metalltråd, av lakkert, sjagriner, bronsert, alunert, kvitgarva (glasé) og semska skinn, av sjevrå-, reptil-, fisk- og øgleskinn eller etterlikningar av desse 15 »
5. Silkevarer — også kunstsilkevarer — med undantak av spinnestoff og garn 6 »
6. a) Sminke, lepestift, augnebrynskosmetikk og pudder.. 60 »
 b) Andre kosmetiske toalettmiddel som ikkje er nemnde under a), parfymert talkum, strøpudde, parfyme, luktande vatn og andre vatn til toalettbruk med unnatak av munnvatn, tannpulver, tannpasta og tannkrem 30 »
7. Glasvarer, andre, slipte, etsa etc. (tolltariffposten «glassvarer 11 a») 5 »
8. a) Varer som for det meste er tillaga av eller overtrekte med lær eller skinn og høyrer under 1) tolltariffposten «Etui etc. 2» med innlegg, 2) tolltariffposten «Reisekuffter etc. a».
- b) Varer som svarar til varer under dei to tariffpostane som er nemnde framanføre, men som for det meste er tillaga av eller overtrekte med kunstig stoff som kan formast (plastics) og som høyrer under siste løpenr. i tolltariffen,
- c) Varer som for det meste er tillaga eller overtrekte med voksduk eller stoff som likner voksduk og høyrer under tolltariffpostane «Etui etc. 3» med innlegg eller «Reisekuffter etc. b» 30 »
9. Fotografiske handkameraer, filmopptakapparat medrekna 10 »

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

²⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2024. Budsjett-innst. S. nr. 266. St.tid. s. 1151—1152.

§ 2. Engrosprisen på vedkomande varer ved sal til småhandlar 26. mai. skal vera grunnlaget for utrekningi av avgifti i samsvar med nærare reglar som Finans- og tolldepartementet gjev.

§ 3. For varer av det slaget som er nemnt i § 1 under 5, og som er tilverka av vove stoff eller trikotstoff (metervare), vert avgifti berre rekna av verdien av stoffet.

§ 4. Av varer nemnde under § 1 post 8, tillegg eller overtrente med kunstig stoff som kan formast (plastics) kan Finans- og tolldepartementet fastsetja at det skal svarast avgift sjølv om materialet er påkleba, overtrent eller på annan måte forsynt med duk, tøy, eller andre stoff som fører med seg at vara høyrer under ein annan enn siste posten i tolltariffen.

§ 5. Finans- og tolldepartementet kan ta fri for avgift varer som er nemnde under § 1, post 4, når serlege grunnar talar for det.

Kongeleg kunngjering*)¹⁾ om mellombels omsetnings- 26. mai. avgift til statskassa frå 1. juli 1950.

§ 1. Frå 1. juli 1950 skal det svarast omsetningsavgift til statskassa med 6,25 pst. av omsetning som har avgiftsplikt etter reglane i dette vedtaket. Av brennevin, vin og fruktvin skal avgifti vera 10 pst.

Avgifti kan ikkje krevjast inn som serskilt tillegg til vederlaget. Dette gjeld ikkje når varer vert selde på auksjon.

§ 2. Om dette vedtaket ikkje fastset anna, skal avgift svarast av:

1. Alle varesal til andre enn dei som driv næringsverksemd med omsetning av same vareslaget.
2. Arbeidsyting i sjølvstendig næringsverksemd mot vederlag på varer, eller i herrefrisør-, damefrisør- eller venleiksarbeidet, når ikkje arbeidet vert gjort for næringsdrivande som omset arbeidsresultatet i verksemd.

(Avgiftspliktig er ytingar som er siste lekk i omsetningi).

Jamstelt med sal av varer er levering av varer som er laga etter tinging, levering av varer i samband med arbeidsyting, endå om bruken av vara er turvande for arbeidsytingi når den som gjer arbeidet yter vara, levering av varer som godtgjersle for mottekne tenester eller ytingar og byte.

Avgiftsplikt er det òg på varer som ein tek ut til eige bruk, privat eller i næringsverksemd og arbeid som sjølvstendig næ-

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2026. Budsjett-innst. S. nr. 267. St.tid. s. 1152—1154.

26. mai. ringsdrivande gjer for eigi rekning på anna enn reparasjon og vedlikehald på varer som er innkjøpte med avgiftsplikt.

§ 3. Unnateke frå avgiftsplikt er:

- a. Sal av varer til utlandet, Svalbard, Jan Mayen og til bruk for skip og fly i utanriksfart.
- b. Leveringar av varer og arbeidsyting i samband med bygging, reparasjon og vedlikehald av skip og fly.
- c. Sal av varer som ikkje vert nytta til varig driftsmiddel i arbeid drive som næring på bygning, veg-, jarnveg-, vassdrag- eller anna fast anlegg eller byggje- eller anleggsgrunn, i arbeid som nemnt i § 2, post 2, når dette er drive som næring, eller i fiske, gardsbruk med åttåtnæringar, husdyrhald, eller hagebruk og gartneri drive som næring.
- d. Levering av varer i sjølvstendig næringsverksemd i samband med arbeidsyting på bygning, veg-, jarnveg-, vassdrag- eller anna fast anlegg eller byggje- eller anleggsgrunn, når bruken av vara går inn som lekk i arbeidsytingi.
- e. Sal av ved og torv til brensel.
- f. Sal av aviser, tidsskrift, julehefte, vatn, lysgass, elektrisitet, insulin og levande dyr, men ikkje av dyr til slakt.
- g. Sal av anna omføring enn torgsal av fisk, kval, springar og skaldyr av eigen fangst, om ikkje Finans- og tolldepartementet tek serskild avgjerd i einskilte høve.
- h. Sal av lausøyre frå den som har ått tingen til eige bruk, privat eller som varig driftsmiddel i verksemd.
- i. Kunstmålarar og bilethoggarar sine sal av eigne kunstverk.
- j. Produkt som ein tek ut frå eige gardsbruk med åttåtnæringar, husdyrhald, hagebruk og gartneri, og produkter — frå eige skogbruk — som ikkje er foredla, når dei vert nytta til privatbruk eller til føremål i desse næringane.

Unnatak for skip etter a. og b. gjeld ikkje lystbåtar.

Unnatak etter c. skal gjelda etter nøgjare reglar og kontrollføresegner frå Finans- og tolldepartementet. Det same gjeld unnatak etter d. for ovnar, komfyrar og elektrisk utstyr. Unnatak etter d. gjeld ikkje maskiner og maskinutstyr. Er ein sjølvstendig næringsdrivande mellommann for seljar og kjøpar, gjeld ikkje unnataki etter g., h. og i.

Finans- og tolldepartementet kan fritaka for avgiftsplikti når det ligg føre serlege tilhøve.

§ 4. Grunnlaget for utrekning av avgifti er vederlaget. Ved yting av varer eller arbeid som vederlag for varer eller arbeid, og ved uttak av varer til eige bruk, skal avgifti reknast av den vanlege

omsetningsverdi for ei motsvarande yting som representerar siste 26. mai lekken i omsetningi. Direktøren for skattleggingi avgjer med bindande verknad kva som skal reknast for vanleg omsetningsverdi.

Ved utrekningi av avgiftsgrunnlaget skal avgifti ikkje dragast frå, heller ikkje kostnader ved oppfylling av avtala. Såleis og kostnad ved omsetning gjennom mellommann eller på auksjon, sjølv om kostnaden etter avtale skal betalast serskilt. Det same gjeld vederlag for alle varer og alt arbeid som avgiftspliktige yter eller syter for vert ytt i samband med oppfylling av avtala, også vareslag og arbeid som er unnatekne frå avgiftsplikt etter reglane i §§ 2 og 3.

Vert ei vare seld utan at tollen er betalt, skal avgifti reknast av vederlaget med tillegg av kostnadene med sendingi til tollstaden og tollen, sjølv om sendingi og tollen etter avtale skal berast av mottakaren.

§ 5. Avgift av varer frå utlandet, Svalbard og Jan Mayen skal betalast ved innførsla etter reglane i dette vedtaket, men slik at regelen i § 3 h ikkje gjeld ved innførsla.

Avgifti skal óg betalast av innførde varer som vert gjevne, leigde eller lånte til mottakaren her i landet.

For varer som ved innførsla enno ikkje er omsett av utanlands leverandør, vert avgifti betalt ved innførsla, om ikkje vara vert innført av sjølvstendig næringsdrivande som har fast forretningsstad her i riket, og som omset varer av same slag. Om så er, betalar han avgift ved omsetning av vara eller når han tek ut vara til eige bruk.

Ved innførsla vert grunnlaget for utrekning av avgifti fastsett i samsvar med reglane for fastsetjingi av tollverdien på varer ved utrekning av verditoll. Ved innføring på ny av varer etter at dei er foredla, arbeidde på eller reparerte i utlandet, reknar ein avgifti av påkomne kostnader, også kostnader med sendingi fram og attende. Toll og andre innførselsavgifter vert lagde til etter nøgjare føresegn frå Finans- og tolldepartementet.

§ 6. Finans- og tolldepartementet avgjer med bindande verknad kva for omsetningslekk skal reknast for den siste i omsetningi, og tydingi av ordlagi «same vareslaget», «varig driftsmiddel», «arbeid på vare, bygning, veg-, jarnveg-, vassdrags- eller anna fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn», «sjølvstendig næringsverksemd», «lystbåt», «mellommann», «reparasjon, vedlikehald eller påkostning av bygning», «oppføring av bygning», «eige fast anlegg» og «bygg-herre».

§ 7. Finans- og tolldepartementet fastset reglar for attendebetalning av omsetningsavgift av varer som under oppføring, reparasjon, vedlikehald eller påkostning av bygning har gått inn i bygningen, når det er rekna avgift på desse varene etter § 2, post 1 ved salet

26. mai. til byggherren. Det same gjeld for varer som det er rekna avgift på og som næringsdrivande treng til arbeid i verksemd på eige fast anlegg, når vara går inn i anlegget.

Attendebetalingi etter første lekken gjeld berre når dei varene som går med i bygningen eller det faste anlegg og som det er betalt avgift for, til saman har kosta minst kr. 1000.

For attendebetaling som er nemnd i 1. og 2. lekken gjeld reglane i § 3 nest siste lekken, 2. og 3. punktum tilsvarende.

26. mai. **Kongeleg kunngjering *)¹⁾** om avgift til statskassa på fyrstikker frå 1. juli 1950.

Frå 1. juli 1950 skal det betalast avgift til statskassa på fyrstikker med 0,5 øre for kvar 5 fyrstikker eller part av det.

Avgifti skal betalast av innanlands tilverkar eller ved innførsle frå utlandet.

Nærare regler om avgifti vert gjeve av Finans- og tolldepartementet.

26. mai. **Kongelig kunngjøring *)²⁾** om krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og vin (herunder fruktvin) fra 1. juli 1950.

Fra 1. juli 1950 skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen på drikkebrennevin og sterk vin (herunder ikke-musserende sterk fruktvin) som selges til innenlandsk bruk, med 100 pst. av detaljprisen, for svak og musserende vin (herunder musserende fruktvin) med 50 pst. av detaljprisen.

For drikkebrennevin som utskjenkes, skal avgiften beregnes med 50 pst. av skjenkeprisen.

De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

26. mai. **Kongeleg kunngjering *)³⁾** om krisetilleggsavgift til statskassa på tobakkvarer frå 1. juli 1950.

Frå 1. juli 1950 skal det svarast ei krisetilleggsavgift til statskassa på tobakkvarer. Avgifta vert rekne av detaljprisen etter desse satsane:

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2027. Budsjett-innst. S. nr. 268. St.tid. s. 1154—1155.

²⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2028. Budsjett-innst. S. nr. 269. St.tid. s. 1155—1156.

³⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2030. Budsjett-innst. S. nr. 270 b. St.tid. s. 1156—1157.

1. Sigarar, sigarettar, sigarethylser og røykjetobakk ... 50 pst. 26. mai.
2. Skråtobakk og snus 25 »

Avgifta vert å betala av den som pliktar å svare for tobakkstempelavgifta, jfr. § 7 i lov nr. 3 av 29. april 1915.

Dei nærare reglar om avgifta vert gjevne av Finans- og tolldepartementet.

Kongeleg kunngjering *)¹⁾ om avgift til statskassa 26. mai.
av jord som vert bruka til dyrking av tobakk i budsjettåret 1. juli 1950—30. juni 1951.

Av jord som vert bruka til dyrking av tobakk i budsjettåret 1. juli 1950—30. juni 1951 vert det å betala ei avgift til statskassa av 10 øre pr. m². Minsteavgifta er likevel kr. 20.

Dersom arealet ikkje er meir enn 5 m², fell avgifta bort.

Avgifta fell på den som for eiga rekning dyrkar eller ved andre lar dyrka tobakk.

Skulle den dyrka tobakken bli ført ut av landet, kan avgifta bli tilbakebetala. Dei nærare reglene for dette vert gjevne av Finans- og tolldepartementet.

Kongeleg kunngjering *)²⁾ om avgift til statskassa 1) 26. mai.
av sirup som vert bruka til lagring av drops, og
2) av mais og innanlandsk tilverka maisstivelse
som vert bruka til lagring av stivelsesukker og
stivelsesirup frå 1. juli 1950.

I.

Frå 1. juli 1950 vert det å betala ei avgift til statskassa av sirup som vert bruka til tilverking av drops med 16 øre pr. kg.

II.

Frå 1. juli 1950 vert det å betala ei avgift til statskassa av mais og innanlandsk tilverka maisstivelse som vert bruka til lagring av stivelsesukker og stivelsesirup.

Avgifta skal vera:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innanlandsk tilverka maisstivelse 10 øre pr. kg.

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2920. Budsjett-innst. S. nr. 278. St.tid. s. 907.

²⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2920. Budsjett-innst. S. nr. 279. St.tid. s. 907—908.

26. mai. **Kongelig resolusjon *)** om at Fiskeridepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelser til regulering av produksjon og omsetning av sei under seifisket i Nord-Norge og herunder sette forbud mot at sei som ilandbringes i Finnmark fylke og i distriktene nordenfor og østenfor og fra og med Kvalsund, Grøtsund og Ullsfjord i Troms fylke tilvirkes til saltfisk.

26. mai. **Kongelig resolusjon. *)**

I medhold av § 4 i millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. tilleggslov av 2. august 1946, fastsettes slike forskrifter om avgift på omsetningen av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau:

1. Inntil videre, men ikke utover 31. mai 1951 skal det betales avgift ved omsetning fra produsent av flesk og kjøtt av storfe, kalv og sau.

Landbruksdepartementet kan gjøre unntak fra avgiftsplikten.

2. Avgiften fastsettes til 5 øre pr. kg.
3. Avgift skal ikke betales av flesk og kjøtt som blir innført fra utlandet.

Når særlige grunner taler for det, kan Omsetningsrådet i det enkelte tilfelle fritta for avgift.

4. Overtredelse av disse bestemmelser eller av bestemmelser som utferdiges i medhold av dem er straffbar.
5. Disse bestemmelser trer i kraft 1. juni 1950 og avløser de bestemmelser som er gitt ved kongelig resolusjon av 14. oktober 1949.

26. mai. **Kongelig resolusjon.**

§ 3, 1. ledd i forskriftene om rådet for Den Norske Stats Husbank, jfr. kgl. resolusjoner av 7. juni 1946 og 28. mai 1948, endres slik at det heretter skal lyde:

Forslag som ønskes behandlet på det ordinære rådsmøte må være kommet inn til formannen for rådet innen utgangen av februar måned.

26. mai. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om utvidelse av Grimstad byggebelte i Fjære herred, Aust-Agder fylke.

26. mai. **Skrivelse **)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av Osneset i Åmødt herred, Hedmark fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen og alminnelige bygningsvedtekter for Osneset.

*) Kunngj. 3. juni i Lovtid. 1 nr. 23.

**) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

Skriv *) frå Forsyningsdepartementet om vedtekt til § 61 i 27. mai. bygningslova for Volda bygningskommune, Møre og Romsdal fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny 31. mai. vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Bjarkøy herred, Troms fylke.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny 31. mai. vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Røros herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 31. mai. kvartalet Bogstadveien—Industrigaten—Ole Vigsgate og Vibesgate, Oslo, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til 31. mai. bygningsloven for Eidanger bygningsdistrikt, Telemark fylke.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Fru 1. juni. Erikka Mathiesens legat» for bidrag til hjelpepreststil-lingen i Eidsvoll, opprettet ved kammerherre Haaken Mathiesens gavebrev av 15. mai 1929.

Lov *)¹ om forlenget gyldighet av midlertidig 2. juni. lov av 27. desember 1945 om tillatelse til å Nr. 1. bruke brennevin fra industribrennerier til til- virkning av drikkebrennevin.

Midlertidig lov av 27. desember 1945 om tillatelse til å bruke brennevin fra industribrennerier til tilvirkning av drikkebrennevin skal gjelde inntil videre dog ikke utover 30. juni 1952.

Lov *)² om forlengelse av midlertidig lov av 2. juni. 11. juli 1947 om avgift til staten for tillatelse Nr. 2. til omsetning eller bruk av tømmer og trelast.

Midlertidig lov av 11. juli 1947 om avgift til staten for tillatelser til omsetning eller bruk av tømmer og trelast blir forlenget til 1. juli 1951.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹) St.vedtak 6. mai. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 21. St.tid., forh. i Ot. s. 44—48; i Lt. s. 27.

²) St.vedtak 13. mai. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. nr. 26. St.tid., forh. i Ot. s. 49; i Lt. s. 28.

2. juni. **Lov *)¹⁾** om forlenget gyldighet av og endring i
 Nr. 3. midlertidig lov av 28. juni 1948 om avgift på
 skipstonnasje og skipsfrakter.

I.

Midlertidig lov av 28. juni 1948 om avgift på skipstonnasje
 og skipsfrakter skal gjelde til 30. juni 1951.

II.

§ 7 i nevnte lov skal lyde:

Kongen oppnevner et Avgiftsstyre bestående av 3 medlemmer
 med personlige varamenn. Et av medlemmene oppnevnes som for-
 mann.

Godtgjørelse til styrets medlemmer fastsettes av Kongen.

III.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

2. juni. **Kongelig kunngjøring *)²⁾** om avgift til statskassen
 på skjenking på bevertningssteder av øl med
 over 2½ volumprosent alkohol i budsjett-ter-
 minen 1. juli 1950—30. juni 1951.

I budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 svares til stats-
 kassen avgift på skjenking m. v. på bevertningssteder av øl med over
 2½ volumprosent alkohol i samsvar med lov nr. 22 av 24. juni 1931.

Avgiften svares med 20 pst. (1/5) av den samlede omsetnings
 beløp, avgiften iberegnet.

2. juni. **Kongelig kunngjøring *)³⁾** om skatt til statskassen
 på inngangspenger til forestillinger og fram-
 visninger m. v. i budsjett-terminen 1. juli 1950—
 30. juni 1951.

I budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 svares skatt
 til statskassen på inngangspenger til forestillinger og framvisninger
 m. v. etter disse regler:

- I. For kinematografframvisninger: 40 pst. av inngangspengenes
 samlede beløp.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹⁾ St.vedtak 13. mai. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 25. St.tid., forh.
 i Ot. s. 50—51; i Lt. s. 28—30.

²⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2016. Budsjett-innst. S.
 nr. 260. St.tid. s. 1149.

³⁾ St.vedtak 22. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2003. Budsjett-innst. S.
 nr. 253. St.tid. s. 1142—1149.

Finansdepartementet får fullmakt til å sette ned denne skattesats til 35 pst. når nedsettelsen ikke vil medføre noen alminnelig forhøyelse av filmleien utover 18 pst. av brutto-spilleinntekten. 2. juni.

Faste kinematografer som i budsjett-terminen 1949—50 ikke har spilt mer enn 2 dager i uken får under samme forutsetning til stønad av driften, et skattefritt fradrag på kr. 15 000 i spilleinntekten i terminen 1950—51.

II. For konserter hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

III. For andre forestillinger og framvisninger m. v.: 30 pst. av inngangspengenes samlede beløp.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om arveavgift i budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951. 2. juni.

§ 1. I budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal det til statskassen svares avgift av:

1. arv som faller i dette tidsrom, enten den tilfaller arvingen etter loven, ved testament eller etter overenskomst, herunder arveforskudd, som det ikke alt er svart avgift av, og dødgaver (jfr. lov av 16. mars 1934, §§ 2 og 3),
2. arveforskudd som ytes i dette tidsrom, i tilfelle med tillegg av arveforskudd som vedkommende arving tidligere har mottatt, og som det ikke alt er svart avgift av.

§ 2. Avgiften svares etter disse reglene:

- a. Av arv som tilfaller arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, samt arvelaterens foreldre, svares:

Av de første kr. 2 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr. 5 000	2 pst.
» ————— » 8 000	4 »
» ————— » 10 000	6 »
» ————— » 15 000	8 »
» ————— » 20 000	10 »
» ————— » 30 000	12 »
» ————— » 40 000	15 »
» ————— » 50 000	20 »

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2005. Budsjett-innst. S. nr. 254. St.tid. s. 898—900.

2. juni.

Av arveloddens neste kr.	70 000	25 pst.
» ——— » »	100 000	30 »
» dens overskytende beløp		35 »

- b. Av arv som tilfaller slektninger i rett nedstigende linje av arvelaterens barn, adoptivbarn som er adoptert før de har fylt 18 år, pleiebarn og stebarn som en finner å kunne likestille med slike adoptivbarn, svares:

Av de første kr.	2 000	av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	5 000		4 pst.
» ——— » »	8 000		6 »
» ——— » »	10 000		8 »
» ——— » »	15 000		10 »
» ——— » »	20 000		12 »
» ——— » »	30 000		15 »
» ——— » »	40 000		20 »
» ——— » »	50 000		25 »
» ——— » »	60 000		30 »
» ——— » »	60 000		35 »
» ——— » »	100 000		40 »
» dens overskytende beløp			45 »

Når billighet finnes å tale for det, kan vedkommende regjeringsdepartement sette ned arveavgift som er beregnet etter satsene under bokstav b, inntil det beløp som framkommer ved avgiftens beregning etter satsene under bokstav a.

- c. Av arv som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett oppstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av slektningene til arvelateren i samme linjer og ledd, svares:

Av de første kr.	1 000	av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr.	9 000		6 pst.
» ——— » »	10 000		8 »
» ——— » »	20 000		10 »
» ——— » »	20 000		12 »
» ——— » »	30 000		15 »
» ——— » »	30 000		20 »
» ——— » »	40 000		25 »
» ——— » »	40 000		30 »
» ——— » »	50 000		35 »
» ——— » »	100 000		40 »
» dens overskytende beløp			50 »

d. Av arv som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, 2. juni.
for så vidt de bare har almenyttige formål, og styret har sitt sete
her i landet, svares en avgift av 10 pst., med mindre det helt eller
delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett
til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle
det blir å svare avgift med 15 pst. Dog blir 10 pst. å svare, hvis
fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ekte-
felles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv svares:

1. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter testament:

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr. 9 000	10 pst.
» —»— » » 10 000	12 »
» —»— » » 20 000	15 »
» —»— » » 20 000	20 »
» —»— » » 40 000	25 »
» —»— » » 50 000	30 »
» —»— » » 50 000	35 »
» —»— » » 100 000	40 »
» dens overskytende beløp	50 »

Arveavgift beregnet etter de satsene som står foran, skal også
svares av arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger som
ikke går inn under bestemmelsene i bokstav d, dog slik at avgiften
ikke i noe tilfelle skal utgjøre mindre enn 15 pst. av arvets fulle
beløp.

2. For så vidt arven tilfaller vedkommende etter loven (ab
intestato):

Av de første kr. 1 000 av hver enkelt arvelodd	intet,
» arveloddens neste kr. 9 000	20 pst.
» —»— » » 10 000	25 »
» —»— » » 20 000	30 »
» —»— » » 20 000	35 »
» —»— » » 40 000	40 »
» —»— » » 50 000	45 »
» —»— » » 50 000	50 »
» —»— » » 100 000	55 »
» dens overskytende beløp	60 »

f. Det framkomne avgiftsbeløp blir å runde av slik at beløp til og
med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste
antall hele kroner.

2. juni. § 3. Fra avgiftsplikten unntas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000.
3. Arvemidler som tilfaller noen som er arvelaterens tjenestefolk ved dennes død, for så vidt angår den del av arven som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000.

2. juni. Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om avgift til statskassen på stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift på spillekort i budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

Post 1.

I budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 svares stempelavgift til statskassen på de dokumenter som er nevnt i lov om stempel-papir av 9. august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11. april 1885 § 3, jfr. lover av 24. juni 1915 nr. 3 og 30. juni 1936 nr. 2, lov av 6. august 1897 nr. 11 § 1 med tilleggslover av 22. mai 1925 og 24. mars 1933, lover av 17. mars 1902 § 1, 8. juni 1907 § 4, 26. juni 1914, 24. juni 1915 nr. 4 § 1, 9. juni 1916 nr. 4 § 1, samt på dokumenter, nevnt i andre lover, som plikter avgift i samsvar med noe nummer i tariffen for stempelpapir etter disse satser:

a. på veksler:

Kr. 0,10 når pålydendet er	inntil kr.	200
» 0,20 —»— over kr.	200 —	» 400
» 0,30 —»— —	» 400 —	» 600
» 0,40 —»— —	» 600 —	» 800
» 0,50 —»— —	» 800 —	» 1 000
» 0,60 —»— —	» 1 000 —	» 1 200
» 0,70 —»— —	» 1 200 —	» 1 400
» 0,80 —»— —	» 1 400 —	» 1 600
» 0,90 —»— —	» 1 600 —	» 1 800
» 1,00 —»— —	» 1 800 —	» 2 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1 000 kr. eller del derav;

b. på vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5 000;

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2031—2032. Budsjett-innst. S. nr. 271. St.tid. s. 903—907.

kr. 3,00 når pålydendet er inntil kr. 6 000 2. juni.

» 3,50 ————— over kr. 6 000 — » 7 000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

- c. på firmaanmeldelser fra innenlandsk aksjeselskap eller kommandittaksjeselskap: kr. 1 for hver 100 kroner ell deler derav, som aksjekapitalen utgjør;
- d. på forsikringskontrakter (poliser):

1. på kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skip:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. på kontrakter om andre arter forsikringer med unntagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brannforsikring og husdyrforsikring:

Kr. 0,10 av hver kontrakt;

- e. på sluttsedler ved omsetning.

1. på aksjer:

kr. 0,75 når sluttsedlens pålydende er inntil kr. 100

» 1,50 ————— over kr. 100... — » 200

» 2,25 ————— — » 200... — » 300

» 3,00 ————— — » 300... — » 400

» 4,50 ————— — » 400... — » 600

» 6,00 ————— — » 600... — » 800

» 7,50 ————— — » 800... — » 1 000

» 9,00 ————— — » 1 000... — » 1 200

og når pålydendet er større, kr. 1,50 ytterligere for hvert 200 kroner eller del derav;

2. på obligasjoner:

kr. 0,10 når sluttsedlens pålydende er inntil kr. 100

» 0,15 ————— over kr. 100... — » 200

» 0,25 ————— — » 200... — » 300

» 0,30 ————— — » 300... — » 400

» 0,40 ————— — » 400... — » 500

» 0,75 ————— — » 500... — » 1 000

» 1,10 ————— — » 1 000... — » 1 500

» 1,50 ————— — » 1 500... — » 2 000

» 1,90 ————— — » 2 000... — » 2 500

» 2,25 ————— — » 2 500... — » 3 000

og når pålydendet er større, kr. 0,75 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. juni. f. på dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ytelse av fast eiendom samt av dokumenter som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen oppførte avgift etter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr.	1 til kr.	0,50 for dokumenter med pålydende av	inntil kr.	50
» 2 » »	1,00	over kr.	50 » »	100
» 3 » »	1,50	» »	100 » »	150
» 4 » »	2,50	» »	150 » »	250
» 5 » »	5	» »	250 » »	500
» 6 » »	10	» »	500 » »	1 000
» 7 » »	15	» »	1 000 » »	1 500
» 8 » »	20	» »	1 500 » »	2 000
» 9 » »	25	» »	2 000 » »	2 500
» 10 » »	30	» »	2 500 » »	3 000
» 11 » »	35	» »	3 000 » »	3 500
» 12 » »	40	» »	3 500 » »	4 000
» 13 » »	45	» »	4 000 » »	4 500
» 14 » »	50	» »	4 500 » »	5 000
» 15 » »	55	» »	5 000 » »	5 500
» 16 » »	60	» »	5 500 » »	6 000
» 17 » »	65	» »	6 000 » »	6 500
» 18 » »	70	» »	6 500 » »	7 000
» 19 » »	75	» »	7 000 » »	7 500
» 20 » »	80	» »	7 500 » »	8 000
» 21 » »	85	» »	8 000 » »	8 500
» 22 » »	90	» »	8 500 » »	9 000
» 23 » »	95	» »	9 000 » »	9 500
» 24 » »	100	» »	9 500 » »	10 000
» 25 » »	110	» »	10 000 » »	11 000
» 26 » »	120	» »	11 000 » »	12 000
» 27 » »	130	» »	12 000 » »	13 000
» 28 » »	140	» »	13 000 » »	14 000
» 29 » »	150	» »	14 000 » »	15 000
» 30 » »	160	» »	15 000 » »	16 000
» 31 » »	170	» »	16 000 » »	17 000
» 32 » »	180	» »	17 000 » »	18 000
» 33 » »	190	» »	18 000 » »	19 000
» 34 » »	200	» »	19 000 » »	20 000
» 35 » »	215	» »	20 000 » »	21 500

2. juni.

Nr.	36 til kr.	230 for dokumenter med pålydende av	over kr.	21 500 inntil kr.	23 000
»	37 » »	245	» »	23 000 » »	24 500
»	38 » »	260	» »	24 500 » »	26 000
»	39 » »	275	» »	26 000 » »	27 500
»	40 » »	290	» »	27 500 » »	29 000
»	41 » »	305	» »	29 000 » »	30 500
»	42 » »	320	» »	30 500 » »	32 000
»	43 » »	340	» »	32 000 » »	34 000
»	44 » »	360	» »	34 000 » »	36 000
»	45 » »	380	» »	36 000 » »	38 000
»	46 » »	400	» »	38 000 » »	40 000
»	47 » »	420	» »	40 000 » »	42 000
»	48 » »	440	» »	42 000 » »	44 000
»	49 » »	465	» »	44 000 » »	46 500
»	50 » »	490	» »	46 500 » »	49 000
»	51 » »	515	» »	49 000 » »	51 500
»	52 » »	540	» »	51 500 » »	54 000
»	53 » »	570	» »	54 000 » »	57 000
»	54 » »	600	» »	57 000 » »	60 000
»	55 » »	630	» »	60 000 » »	63 000
»	56 » »	660	» »	63 000 » »	66 000
»	57 » »	695	» »	66 000 » »	69 500
»	58 » »	730	» »	69 500 » »	73 000
»	59 » »	765	» »	73 000 » »	76 500
»	60 » »	800	» »	76 500 » »	80 000
»	61 » »	840	» »	80 000 » »	84 000
»	62 » »	880	» »	84 000 » »	88 000
»	63 » »	920	» »	88 000 » »	92 000
»	64 » »	960	» »	92 000 » »	96 000
»	65 » »	1 000	» »	96 000 » »	100 000
»	66 » »	1 060	» »	100 000 » »	106 000
»	67 » »	1 120	» »	106 000 » »	112 000
»	68 » »	1 180	» »	112 000 » »	118 000
»	69 » »	1 240	» »	118 000 » »	124 000
»	70 » »	1 300	» »	124 000 » »	130 000
»	71 » »	1 360	» »	130 000 » »	136 000
»	72 » »	1 420	» »	136 000 » »	142 000
»	73 » »	1 480	» »	142 000 » »	148 000
»	74 » »	1 540	» »	148 000 » »	154 000
»	75 » »	1 600	» »	154 000 » »	160 000
»	76 » »	1 680	» »	160 000 » »	168 000

2. juni.		Nr. 77 til kr. 1 760 for dokumenter med pålydende av					
		over kr.		168 000	inntil kr.	176 000	
»	78	»	»	1 840	»	»	184 000
»	79	»	»	1 920	»	»	192 000
»	80	»	»	2 000	»	»	200 000
»	81	»	»	2 100	»	»	210 000
»	82	»	»	2 200	»	»	220 000
»	83	»	»	2 300	»	»	230 000
»	84	»	»	2 400	»	»	240 000
»	85	»	»	2 500	»	»	250 000
»	86	»	»	2 600	»	»	260 000
»	87	»	»	2 700	»	»	270 000
»	88	»	»	2 800	»	»	280 000
»	89	»	»	2 900	»	»	290 000
»	90	»	»	3 000	»	»	300 000
»	91	»	»	3 100	»	»	310 000
»	92	»	»	3 250	»	»	325 000
»	93	»	»	3 400	»	»	340 000
»	94	»	»	3 550	»	»	355 000
»	95	»	»	3 700	»	»	370 000
»	96	»	»	3 850	»	»	385 000
»	97	»	»	4 000	»	»	400 000
»	98	»	»	4 200	»	»	420 000
»	99	»	»	4 400	»	»	440 000
»	100	»	»	4 650	»	»	465 000
»	101	»	»	4 900	»	»	490 000
»	102	»	»	5 150	»	»	515 000
»	103	»	»	5 400	»	»	540 000
»	104	»	»	5 700	»	»	570 000
»	105	»	»	6 000	»	»	600 000
»	106	»	»	6 300	»	»	630 000
»	107	»	»	6 600	»	»	660 000
»	108	»	»	6 950	»	»	695 000
»	109	»	»	7 300	»	»	730 000
»	110	»	»	7 650	»	»	765 000
»	111	»	»	8 000	»	»	800 000
»	112	»	»	8 400	»	»	840 000
»	113	»	»	8 800	»	»	880 000
»	114	»	»	9 200	»	»	920 000
»	115	»	»	9 600	»	»	960 000
»	116	»	»	10 000	»	»	1 000 000
»	117	»	»	10 500	»	»	1 050 000

Nr. 118 til kr. 11 000 for dokumenter med pålydende av 2. juni.
 over kr. 1 050 000 inntil kr. 1 100 000
 og så fremdeles ytterligere kr. 500 for hvert 50 000 kroner eller del
 derav som summen er høyere enn kr. 1 100 000.

For stempelavgift på dokumenter angående overdragelse av fast
 eiendom eller bruksrett over fast eiendom gjelder en minimums-
 sats av kr. 5,00.

Post 2.

I samme budsjett-termin erlegges stempelavgift til statskassen på
 spillkort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillkort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Sval-
 bard eller Jan Mayen under slik kontroll som Finans- og tolldeparte-
 mentet bestemmer, er fritatt for stempelavgift.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om tilleggsavgift på arv 2. juni.
 til formuende arvinger i budsjett-terminen 1.
 juli 1950—30. juni 1951.

§ 1. Arving som har formue som er skattepliktig her i landet
 og som plikter å svare arveavgift, skal for budsjett-terminen 1. juli
 1950—30. juni 1951 svare en tilleggsavgift på arv, herunder arve-
 forskudd og dødsgaver, som faller eller ytes i dette tidsrom etter
 loven, ved testament eller etter overenskomst.

§ 2. Tilleggsavgiften beregnes av arvelodden (herunder arve-
 forskudd og dødsgaver) etter fradrag av kr. 10 000.

§ 3. Tilleggsavgiften beregnes etter følgende satser:

a. Når den avgiftspliktiges formue utgjør: inntil kr. 25 000 svares
 ikke tilleggsavgift.

Over kr. 25 000 inntil kr. 40 000 svares 1 pst. av arvelodden.

» » 40 000 » » 60 000 » 2 » » »

» » 60 000 » » 90 000 » 3 » » »

» » 90 000 » » 150 000 » 4 » » »

» » 150 000 » » 250 000 » 5 » » »

» » 250 000 » » 400 000 » 10 » » »

» » 400 000 » 15 » » »

b. Den økede avgift, som er en følge av, at formuen overstiger
 noen av de nevnte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle
 utgjøre mer enn halvparten av det formuesbeløp som ligger
 over grensen.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2009. Budsjett-innst. S. nr.
 257. St.tid. s. 900—901.

2. juni. c. Det beregnede avgiftsbeløp rundes av slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til nærmeste antall hele kroner.

2. juni. **Kongeleg kunngjering *)¹⁾** om skatt til statskassa på motorvogner for budsjettåret 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjettåret 1. juli 1950—30. juni 1951 vert det å legge skatt til statskassa av motorvogner etter desse regler:

Av de første kr. 4 000 av skatteverdet legges 3 pst.

» » neste » 3 000 » » » 6 »

» » » » 3 000 » » » 9 »

» » » » 3 000 » » » 15 »

Av den overskytende sum 25 »

Dei framkomne skattesumar vert å runde av slik at sum til og med 50 øre settes ned, sum over 50 øre settes opp til det næraste tall heile kroner.

2. juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Fra 1. juli 1950 opprettes et Bodø sorenskriverembete omfattende Bodø kjøpstad samt herredene Beiarn, Gildeskål, Meløy og Rødøy.

2. Fra samme dag overføres notarialforretningene i Bodø og føringen av handelsregistret for samme kjøpstad til sorenskriveren i Bodø.

3. I medhold av § 22 i lov om domstolene av 13. august 1915 bestemmes at Bodø kjøpstad og Bodø domssogns landdistrikt skal være særskilte tinglag.

4. I henhold til § 86 i lov om domstolene bestemmes at Bodø kjøpstad og Bodø domssogns landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser, så vel i tvistemål som i straffesaker.

2. juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Med hjemmel i § 22 i lov om domstolene av 13. august 1915 bestemmes at Gamvik og Berlevåg herreder fra 1. juli 1950 skal overføres fra Tana domssokn til Vardø domssokn.

2. Med hjemmel i § 86 i lov om domstolene av 13. august 1915 bestemmes at Vardø domssokn fra 1. juli 1950 så vel i tvistemål som i straffesaker deles i to loddtrekningskretser:

1) Vardø kjøpstad og Vardø herred.

2) Gamvik og Berlevåg herreder.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

¹⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2006. Budsjett-innst. S. nr. 255. St.tid. s. 900.

Kongelig resolusjon. *)

2. juni.

I medhold av § 4 i millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror, jfr. tilleggslov av 2. august 1946, fastsettes slike forskrifter om avgift på omsetningen av jordbær:

1. Inntil videre, men ikke utover 31. mai 1951 skal det betales avgift ved salg av jordbær fra produsent.
2. Avgiften fastsettes til 2 % av salgsbeløpet og beregnes av netto salgsbeløp fra produsent (notasum eksklusive frakt, emballasje og eventuell avgift til staten).
3. Unntatt fra avgiftsplikten er salg fra produsent til arbeidere på gården eller i gartneri- eller hagebruksvirksomheter samt leveranser til oppfylning av kår- og forpaktningkontrakter. Med departementets godkjenning kan Omsetningsrådet gi nærmere bestemmelser om fritagelse for avgift ved annet småsalg. Når særlige grunner taler for det, kan Omsetningsrådet i det enkelte tilfelle fritta for avgift.
4. For avgiftens oppkreving m. v. gjelder de bestemmelser som til enhver tid er fastsatt for oppkreving m. v. av avgift på frukt og grønnsaker.
5. Overtredelse av disse forskrifter er straffbar.
6. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Reglement **), godkjent av Havnedirektøren, for regulering av 5. juni. båttrafikken ved Alta sjøflyhavn.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 5. juni. en del av Stubban nedre, Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 5. juni. stroket Søre Skogveien og Blekenberg, Bergen, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skrivelse **) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestem- 7. juni. melse til § 21 i lov om brannvesenet for Hamar.

Skriv **) frå Forsyningsdepartementet om vedtekter til byg- 8. juni. ningslova for Randaberg bygningstrok, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 12. juni i Lovtid. 1 nr. 24.

**) Kunngj. 19. juni i Lovtid. 1 nr. 25.

8. juni. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om at lov om brannvesenet skal gjelde for Gibostad og Finnsnes i Lenvik herred, Troms fylke, innenfor de samme grenser som bygningsdistriktet.

9. juni. **Lov *)¹⁾** om forlenget gyldighet av § 31 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting.

I.

Føresegnene i § 31 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting skal gjelde til 30. juni 1952.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

9. juni. **Kongelig kunngjøring *)²⁾** om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende leger og veterinærer, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin kr. 0,20 pr. liter

På reseptblanketter » 0,20 » blankett.

9. juni. **Kongelig kunngjøring *)³⁾** om skatt av bankinnskudd for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1950 med 25 pst. av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto.

Skatten skal dog minst utgjøre 3 pro mille av det ved inntektsårets utgang inntående beløp. Skatten forfaller til betaling 2. januar 1951.

Av skatt som ikke er betalt innen 1. mars 1951 svares renter med 4½ pst. pr. år.

*) Kunngj. 19. juni i Lovtid. 1 nr. 25.

¹⁾ St.vedtak 26. mai. Se Ot. prp. nr. 30. Innst. O. nr. 29. St.tid., forh. i Ot. s. 51—53; i Lt. s. 30—33.

²⁾ St.vedtak 4. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2452. Budsjett-innst. S. nr. 275. St.tid. s. 907.

³⁾ St.vedtak 13. mai. Se St.prp. nr. 53. Innst. S. nr. 58. St.tid. s. 1038.

Kongelig resolusjon om at Samnanger herred med virkning fra 1. oktober 1950 skilles ut fra Os lensmannsdistrikt og organiseres som eget lensmannsdistrikt med samme navn som førstnevnte herred. 9. juni.

Kongelig resolusjon *) om at ildsfarlighetslovens bybestemmelser skal gjelde for de områder av Øvre Eiker, Buskerud fylke, der bygningsloven og brannloven er gjort gjeldende. 9. juni.

Kongelig resolusjon *) om sams sauesanking i eit beiteområde i Samnanger herad, Hordaland fylke. 9. juni.

Kongelig resolusjon. *)

9. juni.

Med hjemmel i lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 gis bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgift og kontroll med dette i samsvar med et utkast som er lagt fram.

Utkastet lyder så:

I.

§ 1. Ved varesalg betales avgiften av selgeren, ved utførelse av arbeid som nevnt i avgiftsvedtakets § 2 av den som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører slikt arbeid.

Opptrer mellommann for selger eller kjøper i tilfelle som nevnt i avgiftsvedtakets § 3, nest siste avsnitt, eller ved omsetning av produkter fra gårdsbruk med binæringer, husdyrhold eller hagebruk, betales avgiften av mellommannen. Opptrer forbrukerinnkjøpslag med handelsrett som kjøpmann, jfr. lov om handelsnæring av 8. mars 1935 § 10, som mellommann for medlemmer eller andre ved innkjøp av varer, betales avgiften av innkjøpslaget. Ved auksjonssalg betales avgiften av auksjonarius. Opptrer mellommann i andre tilfelle, kan Direktøren for skattevesenet i det enkelte tilfelle bestemme at avgiften skal betales av mellommannen.

Betaling skjer i det distrikt hvor den som skal betale avgiften har sitt faste forretningssted eller hvis han ikke har fast forretningssted, der hvor han har sitt hjemsted ved avgiftsterminens utløp eller ved virksomhetens opphør.

Har han avgiftspliktig omsetning i flere distrikter, kan skatteinspektøren i det distrikt hvor forretningsstedet er (i tilfelle hovedforretningsstedet) etter instruks fra Direktøren for skattevesenet avgjøre om avgiften skal betales i det distrikt hvor omsetningen er foretatt eller i et distrikt hvor han har fast forretningssted.

Ved innførsel betales avgiften av importøren.

*) Kunngj. 19. juni i Lovtid. 1 nr. 25.

9. juni. § 2. Den som etter avgiftsvedtaket eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, er selv ansvarlig for avgiftens riktige beregning. Skal avgift betales av mellommann etter § 1, er også hovedmannen (selgeren, respektive den som utfører arbeid som nevnt i avgiftsvedtakets § 2, jfr. § 1, første ledd, i disse bestemmelser) personlig ansvarlig for riktig beregning og betaling.

§ 3. Budsjettåret er delt i 12 månedlige avgiftsterminer.

Avgiften skal beregnes enten etter de vederlag som er mottatt i terminen eller etter de vederlag som er regnskapsført i terminen.

Enhver kan beregne avgiften etter summen av de vederlag han har mottatt i terminen. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall for så vidt og i den utstrekning han mottar vederlaget. Betales ved veksel eller sjekk, regnes vederlaget som mottatt når vekselen eller sjekken løses inn eller transporteres (diskonteres). Betales et mottatt og ordentlig regnskapsført vederlag hvorav avgift er betalt, helt eller delvis tilbake, kan det gjøres særskilt fradrag for det tilbakebetalte beløp i summen av de mottatte vederlag i den termin hvor tilbakebetaling skjer.

Hvis den som skal betale avgiften har ordentlig og fullstendig bokførsel etter det dobbelte bokholderisystem for hele sin omsetning, slik at både kontant- og kredittomsetningen bokføres etter hvert som den finner sted, kan han beregne avgiften etter summen av de vederlag som er regnskapsført i terminen, uansett om de er gått inn eller ikke. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall når vederlaget er regnskapsført. Faller et vederlag som er regnskapsført som avgiftspliktig helt eller delvis bort, fordi avtalen heves, prisavslag innrømmes eller lignende, kan særskilt fradrag herfor gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den termin beløpet faller bort, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført. Blir fordringer på vederlag, hvorav avgift er betalt, helt eller delvis uerholdelige, kan særskilte fradrag gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den første termin etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

Den som har adgang til å velge mellom de to alternativer for avgiftens beregning, må bruke samme beregningsmåte for hele sin omsetning og kan ikke endre beregningsmåte uten forhindssamtykke fra skatteinspektøren.

Ved innførsel skal avgiften beregnes i forbindelse med tollbehandling. Avgiften betales til tolloppbeholdersbetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 4. Enhver som omsetter varer for egen eller fremmed regning, eller som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører arbeid mot veder-

lag på vare, på bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet 9. juni. fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn eller i herrefrisør-, damefrisør- eller skjønnhetspleiefaget, plikter å innrette slik bokføring at omsetningen (herunder også arbeidsytelser) i tilfelle fordelt på avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til enhver tid og uten vanske kan fastsettes og kontrolleres. Direktøren for skattevesenet utferdiger nærmere forskrifter og pålegg om bokføringen.

Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i første ledd, og som etter gjeldende lov og forskrifter plikter å føre regnskap, anses avgiftspliktig for sin omsetning i den utstrekning han ikke ved forskriftsmessig bokføring, regnskapsbilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse godtgjør at han ikke skal betale avgift av omsetningen.

Kontrollmyndighetene kan i det enkelte tilfelle gi pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter.

Regnskapsbøker med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse pliktes oppbevart i 10 år.

§ 5. Når noen i ervervseyemed begynner virksomhet som går ut på omsetning av varer for egen eller fremmed regning eller ytelse av arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter han å sende skriftlig melding til skatteinspektøren med opplysning om virksomhetens navn, art, åpningsdato m. v. Også ved opphør av slik virksomhet skal skriftlig melding med nærmere opplysninger sendes skatteinspektøren. Skjer opphøret på grunn av dødsfall, konkurs eller ved likvidasjon, plikter boets vedkommende (eventuelt vedkommende likvidator) å sende melding både om at opphør er besluttet og om det endelige opphør.

Melding skal sendes uoppfordret og uten opphold. Direktøren for skattevesenet gir nærmere bestemmelser om meldingens innhold.

§ 6. Enhver som omsetter varer for egen eller fremmed regning eller som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter uoppfordret å sende oppgaver in duplo til skattefogden over summen av de vederlag som er motatt, i tilfelle regnskapsført, i terminen. Oppgaven sendes på foreskrevet blankett (skjema A eller B) særskilt for hver termin og må være kommet fram til skattefogden senest 15 dager etter utløpet av hver måned eller etter virksomhetens opphør. Skattefogden sender snarest det ene eksemplar av oppgavene til skatteinspektøren.

Hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet, pliktes oppgave sendt inn for hver termin, selv om det i en eller flere terminer ikke har vært avgiftspliktig omsetning eller det ikke har foreligget avgiftsplikt fordi omsetningen ikke har nådd den minstegrense pr. termin som omhandles i § 7.

9. juni. Oppgaven må vise den samlede omsetning i terminen, hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet. Er en del av omsetningen unntatt fra avgiftsplikt etter avgiftsvedtaket må den avgiftsfrie del spesifiseres etter sin art i samsvar med nærmere forskrifter fra Direktøren for skattevesenet. I oppgaven må angis om alle poster bygger direkte på ordentlig ført regnskap. Oppgaven må inneholde erklæring om at den stemmer med bøkene og de faktiske forhold og må være underskrevet av den som skal betale avgiften.

Kontrollmyndighetene kan kreve ytterligere spesifikasjoner og opplysninger som legitimasjon for fradragsposter i oppgavene.

§ 7. Samtidig med at den oppgaven som er nevnt i § 6, første ledd, sendes skattefogden, betales avgiften for den måned som oppgaven gjelder. Avgiften betales til de samme tjenestemenn som tar imot statsskatten (lensmann, skatteoppkrever, skattefoged eller byfoged). Ved innbetalingen skal følge med en avgiftsoppgave på foreskrevet blankett (skjema C). Ved innbetalingen avrundes avgiftsbeløpet slik at beløp til og med 50 øre settes ned og beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

Av avgiftsbeløp som ikke betales senest 8 dager etter forfall, pliktes renter etter $\frac{1}{2}$ % pr. måned eller del derav, når det beløp som betales for sent utgjør minst kr. 50. Dette gjelder også tilleggsbeløp som fastsettes etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 3. Ved beregningen av renter avrundes beløpet nedover til det nærmeste beløp som er delelig med 10.

Avgift pliktes ikke betalt for terminer hvor den avgiftspliktige omsetning utgjør mindre enn kr. 100. Dette gjelder ikke ved salg av varer på auksjon.

§ 8. Direktøren for skattevesenet har den øverste ledelse av avgiftskontrollen. Han gir nærmere forskrifter og instruksjoner om kontrollen. Han treffer bestemmelse om samarbeid mellom avgiftskontrollen og ligningsmyndighetene.

Skatteinspektøren leder kontrollen i det enkelte fylke for så vidt ikke annet måtte være bestemt, og påser at avgift beregnes av alle avgiftspliktige i fylket i samsvar med de gjeldende bestemmelser.

For så vidt angår avgift som skal erlegges ved innførsel, utformes de nærmere forskrifter og instruksjoner med hensyn til beregning, oppkreving og kontroll av Finans- og tolldepartementet.

§ 9. Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter uten opphold å legge fram, avlevere eller sende inn regnskap med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse når kontrollmyndighetene forlanger det, og å gi fullstendige opplysninger om forhold som myndighetene finner har betydning for kontrollen.

Den ervervsdrivende og de personer som er i hans tjeneste, 9. juni. plikter å yte kontrollens tjenestemenn all den veiledning og hjelp som forlanges, og når som helst å gi dem adgang til kontor- og bedriftslokaler.

§ 10. På henvendelse fra Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren plikter enhver som driver ervervsvirksomhet å sende inn gjenpart av sitt årsoppgjør og å gi forlangte opplysninger om virksomheten.

Hos en ervervsdrivendes leverandører kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve spesifisert oppgave over varer eller arbeid som nevnt i § 4, første ledd, ytet direkte eller gjennom mellommann. Hos en ervervsdrivendes avtakere kan kreves oppgave over varer ytet direkte eller gjennom mellommann, når avtakeren bruker eller omsetter varene i ervervsvirksomhet. Tilsvarende oppgave over arbeid som nevnt i § 4, første ledd, kan kreves når avtakeren utfører arbeid av samme slag i ervervsvirksomhet.

Hos ervervsdrivende som etter oppdrag selger eller kjøper varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over oppdragsgiverne. Hos en oppdragsgiver kan kreves oppgave over de mellommenn han har gitt oppdrag. Oppgave kan også kreves over størrelsen av den omsetning som omfattes av oppdraget gjennom et nærmere oppgitt tidsrom.

Hos ervervsdrivende kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over varer som er transportert eller formidlet transportert for navngitt ervervsdrivende.

Hos produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse og kontroll av kvoter eller priser, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgaver over varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll.

Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Direktøren for skattevesenet og skal inneholde de opplysninger som skjemaet angir. Det kan kreves opplysninger om varemengde og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunkt for leveranser eller utførelse av arbeid m. v. Oppgaveplikten er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger. Den som oppgaveplikten etter annet til sjetten ledd påhviler, skal gjøre slike notater eller innrette sin bokføring slik at oppgavene kan gis. Direktøren for skattevesenet kan fritta enkelte grupper av ervervsdrivende for slik noteringsplikt.

Den som plikter å gi opplysninger og oppgaver er undergitt bestemmelsen i § 9.

9. juni. Hos bestyrelser av bankinnretninger så vel som bankierer, sakførere og andre som har penger under forvaltning for noen, kan Direktøren for skattevesenet eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt ervervsdrivendes innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Undersøkelsene kan utstrekkes til å omfatte den ervervsdrivendes ektefelle og barn. Den som foretar undersøkelsen skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

I bo hvor det utstedes proklama i henhold til skiftelovens kap. 12, er loddeiere (jfr. skiftelovens § 124), skiftedommeren, testamentfullbyrder og andre som yter hjelp ved skifteoppgjøret, pliktig til på forlangende å meddele de opplysninger som Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren finner nødvendig til avgjørelse av hvorvidt og i hvilken utstrekning boet skylder omsetningsavgift.

§ 11. Finner skatteinspektøren at oppgaven etter § 6 ikke kan godtas, fastsetter han grunnlaget for avgiftsberegningen.

Grunnlaget kan fastsettes ved skjønn når:

- 1) oppgave etter § 6 ikke er kommet fram til skattefogden i rett tid og i foreskrevet form,
- 2) mottatt oppgave finnes å være uriktig eller ufullstendig,
- 3) mottatt oppgave ikke bygger på regnskap som er ført i samsvar med gjeldende lov og forskrifter,
- 4) bøker og andre bevisligheter ikke er lagt fram, avlevert eller sendt inn, eller opplysninger etter § 9 ikke er gitt tross anmodning fra kontrollmyndighetene.

Ved fastsettelse etter post 1 og 4 skal grunnlaget, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, fastsettes til et beløp som ligger minst 5 % høyere enn den antatte avgiftspliktige omsetning. Det samme gjelder ved fastsettelse etter post 3, hvis pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter ikke er etterkommet.

Den som skal betale avgiften, gis høve til å uttale seg før fastsettelsen, når den ikke skjer etter post 1.

Fastsettelse av avgiftsgrunnlaget etter denne paragraf kan foretas inntil 5 år etter utløpet av vedkommende termin. Er noen del av omsetningen forsettlig eller grovt uaktsomt unndratt avgiftsberegning, kan fastsettelse foretas inntil 10 år etter terminens utløp.

§ 12. Skatteinspektøren kan etter å ha gitt den som skal betale avgiften høve til å uttale seg, av eget tiltak forhøye sin fastsettelse

etter § 11, når nye opplysninger som er kommet fram ved under- 9. juni
søkelser hos ham, eller andre opplysninger hvis riktighet han har
erkjent, viser at den tidligere fastsettelse er for lav. Bestemmelsene
i § 11 får tilsvarende anvendelse.

Skatteinspektøren kan i alle tilfelle beriktige sin tidligere fast-
settelse hvis avgiftsgrunnlaget er ført opp med uriktige beløp på
grunn av skrive- eller regnefeil.

§ 13. Skatteinspektørens fastsettelse etter §§ 11 og 12 kan på-
klages til skatteinspektøren av den som skal betale avgiften.

Klagen må, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer
annet, være skriftlig og uttrykkelig angi seg som klage. Den må
inneholde bestemte påstander, støttet til nøyaktige og fullstendige
opplysninger. Den må være kommet fram til skatteinspektøren innen
3 uker etter at melding om skatteinspektørens fastsettelse er kommet
fram til klageren.

Klageretten er tapt når fastsettelse er skjedd i henhold til § 11,
post 1 eller 4, eller når klageren ikke har etterkommet kontroll-
myndighetenes pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjel-
dende lov og forskrifter, med mindre han godtgjør omstendigheter
som Direktøren for skattevesenet finner egnet til å unnskyld den
utviste forsømmelighet.

Ved klagens behandling kan skatteinspektøren på grunnlag av
nye opplysninger så vel sette ned som forhøye sin tidligere fast-
settelse. Før han foretar forhøyelse, skal han gi klageren høve til
å uttale seg. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

§ 14. Skatteinspektørens avgjørelse etter § 13 kan av den som
skal betale avgiften, påklages til klagenemnda for omsetningsav-
giften. Klagenemndas formann er Direktøren for skattevesenet med
underdirektøren i Riksskattestyret som varamann. Klagenemnda har
dessuten 2 medlemmer, hver med en varamann, som oppnevnes av
Finans- og tolldepartementet.

Hvis de avgiftsbeløp som klagepåstanden bestrider, ikke til-
sammen utgjør minst kr. 100, kan saken ikke bringes inn for klage-
nemnda uten samtykke fra Direktøren for skattevesenet.

Klagenemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som
skal begrunnes i korthet.

Ved klagenemndas klagebehandling får bestemmelsene i §§ 11
og 13 tilsvarende anvendelse.

§ 15. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunn-
laget til prøvelse ved klagenemnda. Klagenemnda kan i tilfelle så
vel sette ned som forhøye grunnlaget. Klagenemnda kan likeledes
endre grunnlaget hvis den finner at skatteinspektørens avgjørelse
beror på en uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et retts-

9. juni. lig spørsmål. Bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 får tilsvarende anvendelse.

§ 16. Avgift som pliktes i henhold til fastsettelse av skatteinspektøren eller klagenemnda etter §§ 11 og 15 for terminer som ikke ligger over 3 måneder tilbake, skal betales innen 8 dager etter at melding om fastsettelsen er kommet fram til den som skal betale avgiften, med renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle vært betalt (den 15. dag etter utløpet av den måned som avgiften gjelder).

Avgift som pliktes i henhold til slik fastsettelse for en enkelt eller flere tidligere terminer skal etter skatteinspektørens eller klagenemndas bestemmelse i det enkelte tilfelle betales enten den 15. dag i den måned hvori melding om fastsettelsen postlegges eller 15 dager etter utløpet av denne måned med tillegg av renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle vært betalt inntil den 15. i den fastsatte betalingsmåned. Av beløp som ikke betales senest 8 dager etter denne dag, pliktes renter som bestemt i § 7.

Avgift som pliktes i henhold til fastsettelser av skatteinspektøren etter §§ 11 og 12, skal innbetales selv om fastsettelsen påklages etter § 13.

Når et erlagt avgiftsbeløp helt eller delvis betales tilbake i henhold til klageavgjørelse etter § 13 eller § 14, betales også erlagte renter tilbake. Er det gått mer enn 6 måneder fra innbetalingen til tilbakebetaling skjer, ytes rentegodtgjørelse etter $4\frac{1}{2}$ % p. a. av selve avgiftsbeløpet for den del av tidsrommet som overskyter 6 måneder, hvis rentebeløpet utgjør mer enn kr. 10.

§ 17. Ligningsvesenets forretningsførere skal sørge for at skatteinspektørens mantall over avgiftspliktige virksomheter er à jour til enhver tid. Senest ved utløpet av hver termin skal forretningsføreren sende melding til skatteinspektøren om det er skjedd noen endring i manntallet. Direktøren for skattevesenet gir nærmere regler herom.

Politiets tjenestemenn er forpliktet til å yte bistand ved kontrollen, derunder ved åjourføring av fortegnelsen over alle dem som driver avgiftspliktig virksomhet, og ved gjennomføring av de forskrifter som utferdiges av Direktøren for skattevesenet. Adgang til å kreve meddelt opplysninger i samsvar med § 9 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skatte-lovene av 18. august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale tjenestemenn og myndigheter er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele kontrollmyndig-

hetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. De skal uoppfordret gi melding til kontrollmyndighetene når de erfarer at ervervsdrivende som har avgiftspliktig omsetning, helt eller delvis unnlater å betale avgift. 9. juni.

§ 18. Kontrollens og andre institusjoners tjenestemenn samt særskilt antatte hjelpere, herunder sakkyndige, er også etter at de er fratrådt tjenesten, forpliktet til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de forretnings- og driftsforhold samt formues- og inntektsforhold som de har fått kjenskap til gjennom sin kontrollvirksomhet. Det er dem forbudt å gjøre bruk av hva de således har erfart til personlig fordel.

Kontrollens materiale kan dog nyttes av det offentlige i statistisk øyemed, og kontrollmyndighetene kan meddele opplysninger fra materialet til bruk for lignings- og innfordringsmyndighetene.

§ 19. Kontrollens tjenestemenn må ikke mot vederlag yte ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, bistand ved bokføring, revisjon eller ved henvendelser til avgiftsmyndighetene.

§ 20. Overtredelser av disse bestemmelser straffes etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 2.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. juli 1950 og avløser tidligere gitte bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgiften.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at helseforskriftene likelydende for Aurskog og Nordre Høland gjøres gjeldende som nye helseforskrifter for Blaker herred, Akershus fylke. 9. juni.

Skrivelse fra Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet. 12. juni.

Ved Stortingets vedtak av 25. april 1950 er det bestemt at § 4, punkt C, i tariffen for oppkreving av gebyrer til statskassen som ble fastsatt av Stortinget 2. april 1927 og forandret ved stortingsvedtak av 9. mai 1933 heretter skal lyde således:

«C. Lastelinjer.

For utferdigelse av lastelinjesertifikat med det forutgående arbeid som er nødvendig for å fastsette og kontrollere lastelinjenes plass:

*) Kunngj. 19. juni i Lovtid. 1 nr. 25.

12. juni.

Brutto tonnasje	1.	2.
	Første gangs utstedelse av sertifikat	Fornyelse av sertifikat
	kr.	kr.
Under 50 tonn	60,00	20,00
50 og under 100	90,00	25,00
100 — — 200	110,00	30,00
200 — — 300	140,00	40,00
300 — — 500	200,00	60,00
500 — — 1 000	280,00	80,00
1 000 — — 1 500	340,00	100,00
1 500 — — 2 000	380,00	120,00
2 000 — — 2 500	420,00	120,00
2 500 — — 3 000	440,00	140,00
3 000 — — 4 000	480,00	160,00
4 000 — — 5 000	520,00	160,00
5 000 — — 6 000	560,00	160,00
6 000 — — 7 000	600,00	160,00
7 000 — — 8 000	640,00	160,00
8 000 — — 9 000	680,00	160,00
9 000 — over	720,00	160,00

Anm. 1. Gebyret omfatter alt arbeid som står i forbindelse med utferdigelsen av nasjonalt eller internasjonalt lastelinjesertifikat.

Anm. 2. For spesielt trelastlinjesertifikat betales ikke særskilt gebyr, hvis sertifikat utstedes eller fornyes samtidig med det ordinære sertifikat. Ellers betales det i rubrikk 2 oppførte gebyr.

Anm. 3. Når internasjonalt sertifikat utstedes til skip som har eller har hatt nasjonalt norsk sertifikat, blir det første gang beregnet 85 pst. av det gebyr som er oppført i rubrikk 1.

Anm. 4. Når et sertifikat fornyes, beregnes det gebyr som er oppført i rubrikk 2, hvis den nødvendige besiktelse kan utføres i forbindelse med en periodisk besiktelse. Ellers beregnes 50 pst. av gebyret i rubrikk 1.

Anm. 5. Når mindre forandringer er foretatt med et skip som har gyldig lastelinjesertifikat og disse forutsetter en forandring av fribordet uten å nødvendiggjøre en fullstendig besiktelse, beregnes det gebyr som er oppført i rubrikk 2.»

Forandringen trer i kraft 1. juli 1950.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hund i Ringebu 12. juni. herad, Oppland fylke, skal haldas i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid bufe beiter.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om at bygningsloven 13. juni. og brannloven skal gjelde for Brekstad i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, innenfor visse grenser.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til byg- 13. juni. ningslovens §§ 48 og 62 for Stavern.

Reglement *), godkjent av Havnedirektøren, for regulering av 14. juni. båttrafikken ved Hammerfest sjøflyhavn.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 14. juni. byggefeltet ved Rotnes skole og Bjertnæsbråten, gnr. 14, bnr. 15, beliggende langs stasjonsveien i Nittedal herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Bestemmelse **) gitt av Landbruksdepartementet, om end- 15. juni. ring i bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 10. november 1949.

I. Den prosentsats som er fastsatt i § 8 i Landbruksdepartementets bestemmelser om omsetning m. v. av tømmer av 10. november 1949, forhøyes fra 2 til 3 %.

II. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Kommunal- og arbeidsdepartementet om ny 15. juni. vedtekt om lukningstid for utsalgssteder i Hol herred, Buskerud fylke.

Lov *)¹⁾ om endringer i § 62 i lov av 19. juli 1946 16. juni. om engangsskatt på formuestigning. Nr. 1.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 19. juli 1946 om engangsskatt på formuestigning skal lyde slik:

§ 62.

1. Fra 9. september 1945 og inntil 30. juni 1952 eller det tidligere tidspunkt som vedkommende departement bestemmer, kan gjen-

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

**) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 13. mai. Se Ot. prp. nr. 59. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. nr. 49—50; i Lt. s. 28.

16. juni. kjøpsverdien av livsforsikrings- eller livrentepoliser ikke utbetales, stilles som sikkerhet for lån hos selskapet eller andre, eller disponeres over på annen måte, når gjenkjøpsverdien av polisen eller av flere poliser som den forsikrede eller forsikringstageren har i samme selskap, overstiger kr. 10 000.

2. Forsikringssum som på grunn av oppnåelse av den i polisen fastsatte alder forfaller til utbetaling i det tidsrom som er nevnt i første ledd, kan ikke utbetales eller disponeres over på annen måte før 1. juli 1952 eller det tidligere tidspunkt som departementet bestemmer, når forsikringen er tegnet for kortere tid enn 10 år og forsikringssummen eller — i tilfelle den forsikrede eller forsikringstageren har flere poliser i selskapet — forsikringssommene tillagt gjenkjøpsverdien av gjenstående poliser overstiger kr. 10 000.

3. Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføringen av bestemmelsene i denne paragraf og gjøre unntak fra bestemmelsene.

16. juni. Lov *)¹⁾ om forlenget gyldighet av midlertidig

Nr. 2. lov om erverv og bortfraktning av skip m. v. av 5. juli 1946.

I.

I midlertidig lov om erverv og bortfraktning av skip m. v. av 5. juli 1946 skal § 21, 1. ledd, lyde således:

Denne lov trer i kraft straks og skal gjelde til 1. juli 1952.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

16. juni. Lov *)²⁾ om tillegg til lov av 7. juni 1918 om be-

Nr. 3. tinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe, med tilleggslover av 16. juli 1920, 28. juli 1921, 27. juni 1947 og 2. juli 1948.

Lov av 27. juni 1947 om tillegg til lov av 7. juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe, med tilleggslover av 16. juli 1920 og 28. juli 1921, kan nyttes for gevinst som oppebæres i tiden inntil 30. juni 1952.

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

¹⁾ St.vedtak 26. mai. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O. nr. 14. St.tid., forh. i Ot. s. 53—54; i Lt. s. 33.

²⁾ St.vedtak 3. juni. Se Ot. prp. nr. 32. Innst. O. nr. 34. St.tid., forh. i Ot. s. 55; i Lt. s. 34.

Lov *)¹⁾ om tillegg til midlertidig lov av 21. februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring. 16. juni. Nr. 4.

Den frist som er omhandlet i § 2 punkt 1 i midlertidig lov av 21. februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring, jfr. tilleggslov av 2. april 1948, utløper ikke i noe tilfelle før utgangen av 1952.

Lov *)²⁾ om oppretting av et investeringsfond for krigsskadde strøk. 16. juni. Nr. 5.

§ 1. Det opprettes et investeringsfond for krigsskadde strøk.

Til dette fond overføres 10 mill. kroner fra Kommunenes Krigsskadefond (lov av 6. juni 1947).

§ 2. Investeringsfondet har til formål å stille garanti for lån til fremme av sysselsettningstiltak i de krigsskadde strøk.

Garanti kan gis for halvparten av et lån og bare når vedkommende kommune har gjort vedtak om å garantere for den annen halvpart. Overfor långiveren garanterer fondet også at kommunen oppfyller sin garantiforpliktelse.

§ 3. Fondets samlede garantiansvar må ikke overstige 15 mill. kroner.

Mulige tap på garantiene dekkes av fondet.

Fondets kapital anbringes som bestemt for umyndiges midler.

§ 4. Kongen kan gi nærmere bestemmelser om Investeringsfondets virksomhet og forvaltning.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjøring *)³⁾ om omsetningsavgift til statskassen på brennevin fra 1. juli 1950. 16. juni.

Fra 1. juli 1950 skal det betales omsetningsavgift til statskassen av det brennevin som A/S Vinmonopolet selger til bruk her i landet, svarende til 25 pst. av bruttosalgsløpet, avgiften iberegnet.

Unntatt fra denne avgift er sprit som etter spesiell bevilling

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

¹⁾ St.vedtak 3. juni. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 33. St.tid., forh. i Ot. s. 55; i Lt. s. 34.

²⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 71. Innst. O. nr. 51. St.tid., forh. i Ot. s. 71; i Lt. s. 43.

³⁾ St.vedtak 26. mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2015. Budsjett-innst. S. nr. 259. St.tid. s. 1229.

16. juni. er tillatt utlevert til teknisk, vitenskapelig, kirurgisk og liknende annet bruk uten betaling av alminnelig tilvirkingsavgift eller toll.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å frita for omsetningsavgift sprit av minst 94 pst. alkoholstyrke som brukes ved tilvirking til salg av såper, parfymen, toalett vann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spriten inngår som en vesentlig faktor ved framstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritakelse påkrevd eller beføyd.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser for øvrig om avgiftens beregning og betaling gis av Finans- og tolldepartementet.

16. juni. **Kongelig kunngjøring *)¹⁾** om krisetilleggsavgift til statskassen på øl fra 1. juli 1950.

Stortinget har 26. mai 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer skal det betales krisetilleggsavgift til statskassen med 28, 52 og 92 øre pr. liter øl henholdsvis for klasse I, II og III.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel fra utlandet. De nærmere regler om avgiften gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra 1. juli 1950.

16. juni. **Kongelig resolusjon. *)**

§ 1. Fra 1. juli 1950 overføres til kjøpstaden Sandefjord de deler av Sandar herred som ligger mellom kjøpstadens tidligere grenser og følgende nye grenselinje:

Fra den nåværende bygrense ved planovergangen ved Bommene går den nye grense langs vestsiden av Moveien til Solbakkveien, følger så dennes nordside fram til Solbakken, går derfra opp på åsryggen til nedsatt merke, derfra sørover langs åsryggen til Laskenveien og videre langs dennes østside til den nåværende bygrense ved Bugårdsbrua.

Fra den nåværende bygrense følger den nye bygrense vest- og sørgrensen for Sandefjords kolonihage fram til krysset av Hans Amundsensgate og Lindgardsgate, således at hele kolonihagen, heri medregnet det ubebyggede areal som ligger nord og vest for innhegningen, innlemmes i byen.

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

¹⁾ Se St.prp. nr. 1, kap. 2029. Budsjett-innst. S. nr. 270 a. St.tid. s. 1230—1240.

Fra bysteien nr. 32 går den nye grense på østsiden av Hystad- 16. juni.
veien til Stubveien, følger denne over fjellet fram til badehuset på
Stub og ut i fjorden således at veien i sin helhet blir liggende innen-
for bygrensen.

På byens østside innlemmes det areal som ligger østen- og
sønnenfor bebyggelsen langs Breiliveien fram til bekken som går
ut i sjøen ved Kamfjordkilen.

§ 2. Den nye grenselinje skal på Sandefjord kommunes bekost-
ning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes
av personer som Kommunaldepartementet oppnevner. Forretningen
stadfestes av Kongen.

§ 3. De områder av Sandar herred som etter § 1 legges til kjøp-
staden Sandefjord (byutvidelsesområdene) skal fra 1. juli 1950 gå
ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøp-
staden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30.
juni 1950 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Sandar og som 1. juli 1950
bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste
bopel på byutvidelsesområdene, skal ha sin hjemstavn i Sandefjord.

§ 5. De personer som 1. juli 1950 bor på byutvidelsesområdene,
skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal
stemmerett anses som bosatt i Sandefjord fra det tidspunkt de sist
tok bopel i Sandar herred.

§ 6. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på byutvidel-
sesområdene, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1950
til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Sandefjord.

Utlikning av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av
statsskatt skal for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 foregå
ved likningsmyndighetene i Sandefjord og etter de regler som gjelder
for Sandefjord i medhold av skattelovgivningen for byene. Vedkom-
mende departement fastsetter for denne likning de endringer som
måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utfø-
relsen av likningen.

§ 7. De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning dri-
ver kjøpmannsnæring på byutvidelsesområdene, skal ha rett til å
fortsette sin næring i Sandefjord mot å melde seg for politimesteren
i Sandefjord innen 1. september 1950.

Vedkommende departementet gir nærmere forskrifter til gjen-
nomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 8. Bygninger på byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det
nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges
Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre by-
områder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle

16. juni. skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Sandefjord og Sandar som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Avgjørelsen av det økonomiske oppgjør mellom Sandefjord og Sandar kommuner treffes ved skjønn.

Skjønnsnemnda skal bestå av tre personer hvorav Kommunaldepartementet oppnevner formannen og fylkesmannen i Vestfold de to øvrige medlemmer. Medlemmene av skjønnsnemnda skal være bosatt utenfor de to interesserte kommuner.

Skjønssaken avgjøres ved begrunnet kjennelse hvor også fastsettes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp. Skjønnnet er endelig. Kommunaldepartementet gir nærmere regler for avholdelsen av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av Kommunaldepartementet og bæres av Sandefjord kommune.

§ 12. Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1950.

16. juni. **Kongelig resolusjon. *)**

§ 1. Fra 1. juli 1950 overføres til ladestedet Egersund de deler av Eigersund herred som ligger mellom ladestedets tidligere grenser og følgende nye grenselinjer:

a. En linje rundt Havsøya fra skjæringspunktet mellom den nåværende grense i Lundeelva og djupålen trukket etter djupålen i denne elv mot øst og nord på sørsiden av holmen (Elverhøy) til Slettebøvannet, herfra midtvanns på høyde med avløpet til Eideelva, herfra til midtpunktet på broen over Eideelva, herfra etter djupålen av Eideelva (nord for to holmer) til midtpunktet på jernbanebroen over denne elv, videre etter djupålen til den treffer den nåværende grense i denne elv.

b. En linje trukket fra et punkt midtfjords i den nåværende grense i byfjorden rett nord for Varberget, herfra etter midten av byfjorden og rett mot sørvest til midt i storfjorden, herfra mot sør til et punkt i fjorden rett ut for nordgrensen av det område av prestegårdsområdet som leies av Ryttervigs sildoljefabrikk,

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

herfra østover etter denne grense til den gamle vei (sti) mellom 16. juni. Ryttervig og prestegården, herfra langs denne sti til prestegårdsskiftet, herfra østover i grensen mellom Sigvald Hansens og Karl Rødlunds eiendommer og mellom Sigvald Hansens og gartner Reeds eiendom til Rundevoldsveiens østre side, herfra nordover langs denne veis østre side til vestre grense for Håkon Helvigs eiendom, herfra langs denne og Hans Helvigs eiendoms vestre grense til søndre hagemur til Årstadgården, herfra langs denne mur til vestre hagemur og langs vestre mur til det punkt hvor den planlagte nye vei mellom Årstadgårdens våningshus og Jacob Jacobsens hus bøyer mot nordøst, herfra langs østsiden av denne planlagte vei frem til den nåværende bygrense. Ved grenseoppgangen skal den nåværende bygrense rettes i den utstrekning det er nødvendig for at byen på egen grunn kan føre fram den regulerte vei opp til prestegårdsområdet og for at hus som nå ligger med en del i byen og en del i herredet i sin helhet kan bli liggende i byen.

§ 2. Den nye grenselinje skal på Egersund kommunes bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer som Kommunaldepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De områder av Eigersund herred som etter § 1 legges til ladestedet Egersund (byutvidelsesområdet) skal fra 1. juli 1950 gå ut av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30. juni 1950 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdet.

§ 4. Personer som har hjemstavn i Eigersund og som 1. juli 1950 bor eller — hvis de da er flyttet fra herredet — hadde sin siste bopel på byutvidelsesområdet, skal ha sin hjemstavn i Egersund.

§ 5. De personer som 1. juli 1950 bor på byutvidelsesområdet, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Egersund fra det tidspunkt de sist tok bopel i Eigersund herred.

§ 6. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på byutvidelsesområdet, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Egersund.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og av statsskatt skal for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 foregå ved likningsmyndighetene i Egersund og etter de regler som gjelder for Egersund i medhold av skattelovgivningen for byene. Vedkommende departement fastsetter for denne likning de endringer som

16. juni. måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av likningen.

§ 7. Bygninger på byutvidelsesområdet nyter ikke godt av det nedslag i brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdet, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 8. På byutvidelsesområdet skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22. februar 1924.

§ 9. De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannsnæring på byutvidelsesområdet, skal ha rett til å fortsette sin næring i Egersund mot å melde seg for politifullmektingen i Rogaland, adr. Egersund, innen 1. september 1950.

De som 1. juli 1950 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på byutvidelsesområdet, skal ha rett til på dette område å fortsette sin næring mot å melde seg for sorenskriveren i Dalane, Egersund, innen 1. september 1950.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf, og kan i særlige tilfelle dispensere fra følgene av å oversitte ovennevnte frister.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Egersund og Eigersund som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Denne resolusjon trer i kraft 1. juli 1950.

16. juni.

Kongelig resolusjon.

I medhold av lov av 16. juni 1950 om oppretting av et investeringsfond for krigsskadde strøk § 4, fastsettes forskrifter for styring av fondet i samsvar med et framlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Investeringsfondet for krigsskadde strøk, som er opprettet ved lov av 16. juni 1950, disponeres og styres av Kommunal- og arbeidsdepartementet.

§ 2. Fondet kan gi garanti for lån til enkeltpersoner, samvirkeforetagender og selskaper til tiltak som vil gi økte varige sysselsettingsmuligheter i de krigsskadde strøk.

Garanti kan bare gis der hvor kommunen og næringslivet innen

denne ikke selv kan absorbere ledig arbeidskraft og heller ikke selv 16. juni. kan sette i verk tiltak som vil absorbere denne.

Fondets samlede garantiansvar må ikke på noe tidspunkt overstige 15 mill. kroner.

§ 3. Garanti kan gis for halvparten av lånebeløpet og bare når den eller de kommuner som har interesse av at tiltaket blir satt i verk, har gjort vedtak om å garantere for den annen halvpart. Overfor långiveren garanterer fondet også at kommunen eller kommunene oppfyller sin garantiforpliktelse.

§ 4. Garanti kan bare gis når lånsøkeren har de nødvendige forutsetninger for å gjennomføre det tiltak lånet skal nyttes til, og det ut fra forholdene på stedet og i vedkommende næring er forsvarlig at tiltaket settes i gang eller gjennomføres.

Før garanti gis, må det påses at det er utarbeidd forsvarlig omkostningsoverslag, at finansieringsplanen er i orden og at andre finansieringsmuligheter er søkt utnyttet så langt som en med rimelighet kan kreve.

Garanti kan i alminnelighet bare gis for lån på inntil 35 % av omkostningene ved vedkommende tiltak. Lånet bør sikres ved pant i den utstrekning det er mulig.

Avdragstiden for lånet må helst ikke overstige 12 år.

Departementet kan anse lånet forfalt til betaling straks i sin helhet dersom forsvarlig forsikring eller vedlikehold blir forsømt, eller dersom låntageren uten samtykke av departementet innstiller den virksomhet eller avhender det som lånet er nyttet til.

For øvrig kan departementet sette de vilkår for garanti som det finner rimelig og hensiktsmessig.

§ 5. Låntakerne skal føre nøyaktig regnskap for iverksettingen eller gjennomføringen av det tiltak lånet brukes til.

Utbetaling på et garantert lån kan først skje når vedkommende formannskap har gitt sitt samtykke. Før formannskapet gir samtykke, bør de andre midler som nyttes til finansieringen av tiltaket i det vesentligste være brukt, når ikke særlige forhold er til hinder for det. Videre må regnskapet for de midler som inntil da er brukt, være forelagt formannskapet til gjennomgåing.

§ 6. Søknad om garanti sendes arbeidsnemnda i kommunen eller kommunene (§ 4 i lov av 27. juni 1947). Nemnda oversender saken til kommunen med uttalelse om de forhold som er nevnt i §§ 2 og 4 i disse forskrifter.

Herreds- eller bystyret gir også uttalelse om disse forhold og avgjør om det vil stille garanti i samsvar med § 3.

16. juni. Gjør herreds- eller bystyret vedtak om å garantere for lånet, jfr. § 3, sender kommunen saken gjennom fylkesmannen til departementet til avgjerd.

§ 7. Departementet og kommunene skal ha oppmerksomheten henvendt på at låntakerne gjør hva de kan for å oppfylle sine forpliktelser overfor långiveren eller sine regressforpliktelser overfor fondet. Det foretar i den anledning det som det finner hensiktsmessig eller påkrevd.

Långiveren må straks sende vedkommende kommune eller kommuner og departementet underretning dersom en låntaker ikke betaler renter og avdrag i rett tid.

§ 8. Departementet treffer bestemmelse om hvordan fondets midler skal anbringes.

Kommunalbanken skal føre regnskapet for fondet og oppbevarer dets verdipapirer o. l.

Regnskapet avlegges pr. 30. juni hvert år og tilstilles snarest mulig deretter i revidert stand departementet. Revisjon og kontroll foretas av bankens revisjon.

Banken utfører foranstående uten utgift for fondet.

16. juni. **Kongelig resolusjon.**

De midler i Riksreservefondet for arbeidsløse trygda som etter lov om trygd mot arbeidsløse av 24. juni 1938 § 39, jfr. lov av 13. desember 1946, kan nyttes til arbeiderverniltak, blir skilt ut fra Riksreservefondet som særskilt fond og stilt under forvaltning av Kommunal- og arbeidsdepartementet. Nevnte departement får fullmakt til å ta avgjerd om bruken av arbeidervernfondets renteavkastning til arbeidervernformål etter framlegg fra direktøren for arbeidstilsynet.

16. juni. **Kongelig resolusjon.*)**

I henhold til lov om fangst av hval av 16. juni 1939 § 15, (jfr. endringslov av 27. juni 1947) fastsettes avgiften av hvaloljeproduksjonen i sesongen 1949—50 til kr. 1,20 pr. fat (å 170 kg) hvorav 80 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Sikringsfond og 40 øre pr. fat til Hvalfangstbedriftens Kontrollavgiftsfond.

Avgiften skal innbetales til Industridepartementets Fangstkontor senest 6 uker etter at Stortinget har godkjent de fastsatte avgiftssatser.

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

Kongelig resolusjon *) om forskrifter for frukt-, 16. juni. bær- og grønnsakkonserver.

(Utfordiget i medhold av lov av 17. juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v., jfr. lov av 24. oktober 1946.)

I. Alminnelige bestemmelser.

A. Definisjoner.

§ 1. *Konserver.* Disse forskrifter omfatter alle konserverte produkter av frukt, bær og grønnsaker, når de er bestemt for salg, omsettes, innføres, utføres eller reklameres.

Med konserverte produkter menes friske frukter, bær eller grønnsaker, som er gjort holdbare ved salting, sukring, tørking, oppheting, hermetisering, frysing, gjæring, bestråling, pressing, kullsyreimpregnering under trykk m. v. eller ved tilsetning av syrer eller syreforbindelser, sauser og liknende, samt godkjente konserveringsmidler.

Forskriftene omfatter også leieframstilling av konserver, som foregår i form av et bytte av råvarer mot konserverte produkter, samt erstatningsmidler for konserver.

I tvilstilfelle avgjør Landbruksdepartementet om en behandlingsmåte blir å betrakte som konservering.

§ 2. *Frukt, bær og grønnsaker.* Som frukt, bær og grønnsaker regnes i disse forskrifter det som etter vanlig språkbruk forstås med frukt, bær og grønnsaker, så vel dyrkede som ville, herunder tomater, agurker, gresskar, meloner, nyper, erter, bønner og rotvekster samt poteter. Det samme gjelder kryddervekster — som karve, dill, timian, persille, selleri og liknende. Når en i disse forskrifter nytter betegnelsen planter og plantedeler, forstås hermed så vel trær, busker og urteaktige planter som frukt, bær, røtter m. v.

B. Råvarer og tilvirking.

§ 3. *Råvarer.* Produkter som omfattes av disse forskrifter, skal — såfremt det ikke senere er spesielt bestemt noe annet — være tilvirket av friske råvarer, som er hele, skåret, knust, presset eller på annen måte oppdelt.

Det må ikke nyttes råvarer som kan virke uheldig på produktets utseende, lukt eller smak.

Råvarene skal vaskes grundig før tilvirkningen. Vaskingen kan unnlates for råvarer som kan ta skade av den. Men i så fall må dyrking og høsting være foregått på slik måte at de er fri for uren-

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid 1 nr. 26.

16. juni. ske. De må også være fri for stalker, hams, rottrevler og andre plantedeler som i alminnelighet ikke brukes eller ikke er nødvendige for varens videre behandling eller utseende.

§ 4. *Tilvirking.* Tilvirkingen skal foregå under iakttagelse av streng renslighet, og skal for øvrig tilfredsstille de hygieniske krav som stilles. Så vel tilvirking som emballering, merking, oppbevaring og transport av varene skal foregå slik at de ved omsetning m. v. framtrer som velbehandlede og gode handelsvarer. Varene må med hensyn til utseende, lukt, smak og konsistens tilfredsstille de krav som vanlig stilles til varer av vedkommende art.

Foruten å tilfredsstille fordringene i disse forskrifter, skal de nevnte varer tilfredsstille fordringene i «Alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.»

Det er forbudt å pakke om eller tappe om ferdige varer. Unntatt herfra er ompakking eller omtapping som foretas i en konserveringsbedrift.

Er ferdig vare pakket om eller tappet om av en annen bedrift enn den som har tilvirket varen, skal merkingen inneholde en tilleggsbetegnelse: «Pakket om (tappet om) av».

Varene må ikke inneholde giftige stoffer i helseskadelige mengder. Av arsen må de ikke inneholde større mengde enn 0,1 mg As, av bly ikke større mengde enn 0,2 mg Pb og av kopper ikke større mengde enn 5 mg Cu, alt i 100 g av varen, hva enten de stammer fra sprøytemidler, fra emballasje eller er kommet i varen på annen måte.

Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om varenes tørrstoffinnhold.

§ 5. *Emballasje.* Landbruksdepartementet kan gi bestemmelser om emballasjens form, størrelse, utseende og materialets art.

Det kan herunder gis bestemmelser om stempling i emballasjen av tilvirkerens navn eller et innregistrert nummer eller kode.

Salg av konserver av frukt og bær i løs vekt er forbudt.

C. Tilsetninger.

§ 6. *Søting.* Når det ikke særskilt er bestemt noe annet, kan det til søting bare nyttes sukker (sakarose).

I stedet for sukker kan det helt eller delvis brukes glykose (stivelsessukker, glykosesirup) på vilkår av at varen på etiketten påføres tilleggsbetegnelsen «Tillaget med glykose». Dog er tilsetning av inntil 12 g glykose i 100 g råvare tillatt uten deklarerings.

Det er tillatt å sette til kunstig søtingsstoff, når varen er bestemt til sykekost eller til dietisk bruk på vilkår av at tilsetningen

og øyemedet er angitt i merkingen (se «Alminnelige forskrifter om 16. juni. tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.»).

§ 7. *Fargestoffer*. Det er — såfremt det ikke nedenfor er gjort unntak herfra — forbudt å tilsette disse varer kunstige eller naturlige fargestoffer (herunder koppersalter). Unntatt er tilsetning av ugiftige naturlige fargestoffer utvunnet av planter og plantedeler, herunder saft. Landbruksdepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse.

§ 8. *Pektinpreparater og andre fortykningsmidler*. Ved tilvirkningen kan tilsettes pektinpreparater eller natriumalginatpreparater.

a. Pektinpreparatene må ikke inneholde synlige deler av de materialer som de er tilvirket av, og må ikke inneholde andre syrer enn vinsyre, sitronsyre eller melkesyre. Disse syrer må med hensyn til renhet tilfredsstille fordringene i den norske farmakopø.

Heller ikke må de inneholde andre gelédannende stoffer enn pektin, således ikke gelatin, agar-agar eller traganth, og heller ikke tilsatte naturlige eller kunstige farger.

Landbruksdepartementet fastsetter hvilke kvaliteter og mengder av pektinpreparater som kan tilsettes.

For varer som er bestemt til sykekost eller til dietisk bruk og som er tilvirket uten sukker eller med mindre sukker enn til vanlig vare, må innholdet av pektin som skyldes tilsatt pektinpreparat, ikke overstige 1 g i 100 g ferdig vare.

b. Natriumalginatpreparatene (tilvirket ved utluting av brunalgene tang og tare med natronlut eller soda) må være godkjent av Landbruksdepartementet.

Disse preparater må bare nyttes i slike mengder at tørrstoffinnholdet av natriumalginatpreparatet i 100 g ferdig vare ikke overstiger 0,5 g.

c. Andre gelédannende stoffer eller fortykningsmidler kan av Landbruksdepartementet tillates på nærmere vilkår.

§ 9. *Syrer*. Det kan ved tilvirkning av konserver tilsettes bly- og arsenfri vinsyre, sitronsyre eller melkesyre i en mengde av inntil 0,2 g i 100 g ferdig vare for saft, syltetøy m. v. og inntil 0,5 g i 100 g ferdig vare for fruktgelé.

§ 10. *Eddik*. Det er tillatt å tilsette eddik som tilfredsstiller fordringene i «Forskrifter om eddik».

§ 11. *Krydderier*. Tilsetning av krydderier er tillatt på vilkår av at de tilfredsstiller kravene i «Forskrifter om krydderier».

§ 12. *Vann*. Ved tilvirkningen kan vann bare tilsettes, når det er nødvendig av tekniske grunner eller for å oppløse hjelpestoffer.

16. juni. Det tilsatte vann må ikke utgjøre større mengde enn tilsvarende det som dampes bort under tilvirkingen.

For syltede produkter av Citrus-frukter og nyper gjelder særregler for vanntilsetning.

Vannet skal tilfredsstille kravene til drikkevann.

§ 13. *Konserveringsmidler.* Til konservering kan brukes enten benzoesyre eller natriumbenzoat eller paraoxybenzoesyreetyllester, paraoxybenzoesyrepropylester, blandinger av disse estre eller disses natriumforbindelser.

Varer som er tilsatt konserveringsmiddel, skal påføres tilleggsbetegnelsen «Gjort holdbar med godkjent konserveringsmiddel».

Mengden av benzoesyre må ikke overskride 150 mg i 100 g ferdig vare (naturlig forekommende benzoesyre medregnet) og ikke over 90 mg av de nevnte estre i 100 g ferdig vare.

Når en vare inneholder små mengder konserveringsmiddel som stammer fra halvfabrikata eller råmaterialer som er konservert med et enkelt av de godkjente konserveringsmidler, kan tilleggsbetegnelsen sløyfes, hvis varen ikke inneholder over 35 mg benzoesyre, 20 mg av de ovennevnte estre eller 10 mg svovelsyring i 100 g av varen.

Det er forbudt å tilsette svovelsyring eller andre konserveringsmidler i den ferdige vare enn de før nevnte. Dog kan råmaterialer og halvfabrikata konserveres med svovelsyring, men den ferdige vare må da ikke inneholde over 10 mg fri og bundet svovelsyring i 100 g av den ferdige vare.

Flytende pektinpreparater på fat som selges til bruk i fabrikker og liknende, kan til konservering tilsettes inntil 150 mg svovelsyring i 100 g av varen. Tilleggsbetegnelsen skal da ha samme utstyr som varebetegnelsen, og mengden av tilsatt svovelsyring skal angis i tilleggsbetegnelsen i mg svovelsyring i 100 g av varen. Pektinpreparater som inneholder over 50 mg svovelsyring i 100 g av varen, må ikke selges til forbruker.

D. Merking og reklame.

§ 14. *Merking.* Varer som går inn under disse forskrifter, skal så vel på den indre som den ytre emballasje være forsynt med en merking som skal inneholde varebetegnelsen («Ripssaft», «Jordbær-syltetøy», «Eplegelé», «Hermetiske erter» osv.), produsentens firmanavn og produksjonssted, samt de tilleggsbetegnelser som er påbudt i disse forskrifter. Standardiserte varer kan dessuten med Landbruksdepartementets samtykke merkes med standardbetegnelsen. Det er forbudt i merkingen å innta andre ord og angivelser, således

ord som «Ekte», «Prima», «Rene», «Naturlig», «Naturvare» osv. 16. juni. Ikke noe ord i merkingen skal ha mindre bokstavhøyde for de små bokstaver enn 3 mm, og ikke noe ord skal ha så stor bokstavhøyde som varebetegnelsen og ikke mer framtrædende farge og utstyr enn denne. For små pakninger på inntil 150 g kan minste bokstavhøyde være 2 mm.

I merkingen kan påbys angitt nettovekt, produksjonstid, sort og kvalitet.

Er konserver framstillet av 2 eller flere slags råvarer, skal det — hvis intet annet er bestemt — på etiketten være angitt hvilke slag som er nyttet til varen i større mengder enn 5 % og likeledes mengdeforholdet mellom dem i prosenter av det samlede råvareinnhold.

Alle ord i merkingen skal ha lett leselige bokstaver og være trykt med farge som tydelig avviker fra bunnfargen.

Innførte ferdige varer skal foruten den foran påbudte merking på norsk språk, være merket «Utenlandsk».

Bilder, tegninger og liknende er bare tillatt når de ikke er egnet til å gi misvisende inntrykk av varens innhold.

Det er forbudt i merkingen av erstatningsmidler å nytte bilder, tegninger og liknende av planter og plantedeler.

I stedet for den merking som er påbudt i denne paragraf, kan varer som utføres, merkes på en slik måte som er tillatt i det land varene utføres til.

§ 15. *Reklame.* I reklame er det forbudt å nytte andre varebetegnelser enn de som forskriftene fastsetter, og å nytte uttrykk, bilder, tegninger osv., som kan gi misvisende inntrykk av varens opprinnelse og innhold.

Det er likeledes forbudt å angi egenskaper ved varen som den ikke har.

E. Melding.

§ 16. Tilvirkere av konserver og erstatningsmidler for konserver plikter innen 1 måned etter at disse forskrifter er trådt i kraft eller etter at produksjonen er opptatt, å gi melding om dette til Landbruksdepartementet med angivelse av hvilke varer som tilvirknes.

Unntatt herfra er de bedrifter som har produksjonstillatelse etter gjeldende bestemmelser om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker.

F. Kontrollavgift.

§ 17. Enhver som tilvirker for omsetning varer som går inn under disse forskrifter, skal svare en avgift på 0,5 % av omset-

16. juni. ningsbeløpet for disse varer til dekning av utgiftene ved kontrollen av varene, bedriftene m. v.

De nærmere bestemmelser om avgiftenes oppkreving og innbetaling m. v. gis av Landbruksdepartementet.

G. Kontroll m. v.

§ 18. Landbruksdepartementet kan utferdige nærmere bestemmelser om gjennomføringen og kontrollen med overholdelsen av disse forskrifter, og kan i særskilte tilfelle dispensere fra dem.

For produkter som ikke er nevnt i disse forskrifter, kan Landbruksdepartementet gi særlige bestemmelser.

II. Særbestemmelser.

A. Saft av frukt, bær og grønnsaker.

§ 19. *Definisjon av saft.* Saft er i disse forskrifter de flytende bestanddeler av frukt, bær eller grønnsaker, når de uten noen tilsetninger er framstillet av disse råmaterialer ved pressing eller på annen liknende måte — med eller uten gjæring og/eller koking på forhånd. Saft skal ved omsetningen ikke være mer konsentrert enn den tilsvarende saft i nypresset tilstand.

§ 20. *Varebetegnelser for saft.* Saft skal med de nedenfor nevnte unntak gis varebetegnelsen saft med tilføyelse av navnet på det frukt-, bær- eller grønnsakslag som den er tilvirket av, f. eks. «Eplesaft», «Bringebærsaft», «Tomatsaft».

Betegnes saft med et bestemt frukt-, bær- eller grønnsakslags navn, må saft av andre slag ikke være tilsatt i større mengde enn høyst 5 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt.

I saft som betegnes med 2 frukt-, bær- eller grønnsakslags navn, skal det av hvert av de saftslag som navngis, være minst 40 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt. Slik saft kan dessuten være tilsatt inntil 5 g i 100 g av en tredje slags saft.

Andre blandinger av saft skal ha varebetegnelsen «Blandet saft», «Husholdningssaft» eller «Grønnsakssaft». Eple- og/eller pæresaft må ikke utgjøre mer enn 30 g i 100 g av blandingen. For denne safttype må i merkingen ikke brukes bilder av frukt, bær, grønnsaker eller blomster m. v.

Rabarbrasaft skal gis varebetegnelsen «Rabarbrasaft». Den må ikke inneholde annen saft i større mengde enn 5 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt. I merkingen for rabarbrasaft må ikke brukes bilder av andre planter enn rabarbraplanten.

Rabarbrasaft må ikke brukes som tilsetning til annen saft.

16. juni.

§ 21. *Tilsetninger til saft* (jfr. §§ 6—13).

- a. *Sukring av saft*. Er det til saft ikke satt sukker, skal varen gis tilleggsbetegnelsen «Usukret». Er saften tilsatt sukker, skal varen gis tilleggsbetegnelser. Når mengden av det tilsatte sukker er 20 g i 100 g av den ferdige vare, betegnes den «Lett sukret». Er mengden av det tilsatte sukker 30 g i 100 g av varen, betegnes den «Sukret». Er mengden av det tilsatte sukker over 50 g i 100 g av varen, skal den betegnes «Sterk sukret».
- b. *Pektinspaltende ensympreparater*. Slike preparater kan tilsettes saft under tilvirkingen.

§ 22. *Alkoholinnholdet i saft*. Alkoholinnholdet i saft må ikke være større enn 1 g i 100 g av saften før sukker er tilsatt.

§ 23. *Most*. Med most menes i disse forskrifter en vare som er tilvirket av frukt eller bær ved pressing uten forutgående gjæring eller oppvarming og uten tilsetning av konserveringsmidler.

Most må gjøres holdbar ved pasteurisering eller ved filtrering gjennom kimtette filtrer. Denne vare skal gis varebetegnelsen «Most» sammen med navnet på det frukt- eller bærslag som den er tilvirket av, f. eks. «Eplemost». For øvrig gjelder for most bestemmelsene for saft i § 20. Most kan tilsettes sukker i en mengde som svarer til høyst 10 g i 100 g av den ferdige vare, dog uten at dette kan anføres i merkingen. Andre tilsetninger er forbudt.

§ 24. *Saftkonsentrat*. Med saftkonsentrat menes en vare som er tilvirket ved sterk konsentrering av saft og uten tilsetning av andre stoffer. Minst $\frac{2}{3}$ av vannet i saften må være fjernet ved vakuuminndamping, utfrysing eller en annen metode som blir godkjent av Landbruksdepartementet. Denne vare skal gis varebetegnelsen «Saftkonsentrat», eventuelt «Saftpulver» eller «Tørrmost», hvis varen er et tørt pulver.

I en tilleggsbetegnelse skal angis, i overensstemmelse med § 20, hva slags saft som er konsentrert, samt den tekniske metode som er brukt og konsentreringsgraden, f. eks. «Vakuuminndampet blåbær-saft. Inndampet til $\frac{1}{6}$ av det opprinnelige volum».

B. *Frukt- og bærkonserver (unntatt saft)*.

1. *Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé*.

§ 25. *Definisjoner m. v.* Syltetøy er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust frukt og bær samt sukker ved opphetning.

Ved tilvirking av syltetøy må brukes minst 50 g frukt eller bær til 50 g sukker.

16. juni. Rørt (råsyltet) frukt og bær er en vare som er tilvirket av hel, grovskåret eller grovknust frukt og bær samt sukker uten opphetting.

Ved tilvirkning av rørt frukt må brukes minst 50 g frukt eller bær til 50 g sukker.

Rørt frukt kan fratas inntil 20 g saft pr. 100 g ferdig vare, når dette er nødvendig for å forbedre varens konsistens.

Fruktgelé er en vare som er tilvirket av saft eller vannuttrekk av frukt og bær samt sukker. Vannuttrekk av epleskall kan også brukes.

Til uttrekk av frukt, bær eller epleskall må ikke brukes mer enn 25 g vann til 100 g frukt, bær eller skall.

Fruktgelé skal være klar. Det er tillatt å ha hele eller oppdelte frukter eller bær i geléen.

Ved tilvirkning av fruktgelé må brukes minst 40 g saft og/eller uttrekk av frukt og bær til 60 g sukker.

De varer som er nevnt i denne paragraf, kan ikke være tilvirket av mer enn 2 frukt- eller bærslag.

§ 26. *Varebetegnelser.* Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé skal være betegnet med navnet/navnene på det/de frukt- og bærslag som er brukt ved tilvirkningen og med det navn som varen får etter definisjonene i § 25, f. eks. «Tyttebærsyltetøy», «Rørt (eller «Rørte») tyttebær», «Eplegelé». I stedet for betegnelsen «syltetøy» kan brukes «Syltet» foran det/de brukte frukt- og bærslags navn, f. eks. «Syltet bringebær».

Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé, som betegnes med 2 fruktarters navn, skal være tilvirket av minst 30 g frukt eller bær av hver av de navngitte slag i 100 g i alt brukt frukt og bær og/eller saft.

Det frukt- eller bærslag som utgjør en større del av varen, skal være nevnt foran det slag som utgjør en mindre del.

Syltetøy, rørt frukt og fruktglé kan dog være tilvirket med den ene av de 2 fruktarter i en mengde ned til 20 g i 100 g frukt, bær og/eller saft, hvis det i betegnelsen inngår ordet «med» foran navnet på den fruktart som det er brukt minst av, f. eks. «Tyttebærsyltetøy med epler». Den fruktart som det er brukt minst av, kan da være til stede i finknust tilstand (jfr. for øvrig § 14).

§ 27. *Farging.* Syltetøy, rørt frukt og fruktgelé kan til farging av varen tilsettes inntil 5 g saft av et annet frukt- eller bærslag i 100 g i alt brukt frukt, bær eller saft.

Når det er nødvendig for varens utseende, kan jordbær- og bringebærsyltetøy tilsettes ikke giftig kunstig farge på vilkår av at merkingen gis tilleggsetegnelsen «Tilsatt kunstig fargestoff».

2. Marmelader m. v.

16. juni.

§ 28. *Definisjoner m. v.* Varer som ikke tilfredsstiller kravene til syltetøy, rørt frukt eller fruktgelé, men som med eller uten sukkertilsetning er tilvirket som disse av frukt, bær eller rabarbra, og som det ikke er fjernet mer enn 50 g saft fra pr. 100 g frukt eller bær, eller av saft eller tørket frukt som tilfredsstiller kravene i § 29, skal som varebetegnelse ha ett av navnene «marmelade», «pålegg», «dessert», «kakefyll», «sirup», «grøt», «masse», «mos» og navnet på det/de frukt- eller bærslag som varen er framstillet av.

Er varen tilvirket av mer enn 2 frukt- eller bærslag, skal den betegnes «Blandet marmelade», «Husholdningsmarmelade», «Fruktmarmelade» eller «Bærmarmelade» og tilsvarende for de andre foran nevnte varebetegnelser. Epler og/eller pærer må ikke forekomme i større mengder enn 30 g i 100 g av varen før sukker er tilsatt.

Rabarbra må ikke brukes sammen med andre råvarer i marmelade (jfr. for øvrig § 14).

Varene kan tilsettes andre ugiftige naturlige fargestoffer enn de som er nevnt i § 7, og ugiftige kunstige fargestoffer på vilkår av at varen påføres tilleggsbetegnelsen «Tilsatt kunstig farge».

Ved tilvirking av disse varer av tørket frukt og bær kan tilsettes så meget vann at varens vanninnhold blir det samme som når varen tilvirkes av vedkommende frukt- eller bærslag i frisk tilstand.

Varer som er tilvirket uten sukkertilsetning, skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret».

Ved tilvirking av marmelade av Citrus-frukter må brukes minst 30 g frukt — befridd for kjerner — til 70 g sukker. Det kan under tilvirkingen tilsettes vann, men mengden av det tilsatte vann i den ferdige vare må ikke overstige 60 g pr. 100 g Citrus-frukt. Den ferdige vare må ha gelékonsistens. Skallene skal snittes i strimler.

Ved tilvirking av marmelade av frukt og bær som ikke er Citrus-frukt, må brukes minst 50 g frukt til 50 g sukker.

Ved tilvirking av marmelade av nyper må mengden av tilsatt vann i den ferdige vare ikke overstige 40 g pr. 100 g nyper.

§ 29. *Tørket frukt og bær.* Tørket frukt og bær skal være tørket så meget at de er holdbare. De kan være tilsatt små mengder sukker eller koksalt.

Tørket frukt og bær kan under tilvirkingen blekes med svovelsyring på vilkår av at innholdet av svovelsyring i vare som utleveres til forbrukere, ikke er større enn 100 mg i 100 g av varen.

Det er forbudt å behandle tørket frukt og bær med vann eller vanddamp for å øke varens vekt, for å forbedre dens utseende eller i annen hensikt.

16. juni. Det er forbudt å utby til salg eller omsette tørket frukt og bær som er brent under tørkingen eller som er mugnet eller bedervet på annen måte.

Nypepulver skal framstilles av tørkede nyper som er fri for frø. Det skal klassifiseres i 2 klasser, hvorav kl. 1 skal inneholde minst 1 000 mg ascorbinsyre i 100 g nypepulver ved levering fra fabrikk, mens kl. 2 skal inneholde fra 500—1 000 mg ascorbinsyre i 100 g nypepulver ved levering fra fabrikk.

Tørkede nyper som uten frø inneholder mindre enn 500 mg ascorbinsyre i 100 g, kan ikke nyttes til framstilling av nypepulver.

Emballasjen for nypepulver skal tydelig merkes med produktjonsår og med klassenummer etter innholdet av ascorbinsyre. Emballasjen skal være vanddampstett.

§ 30. *Hermetisk frukt og bær.* Hermetisk frukt og bær er hel eller i stykker oppdelt frukt og bær, som er gjort holdbar ved opphetning i den lufttette pakning hvori de omsettes.

Hermetisk frukt og bær skal tilfredsstille kravene i forskrifter om hermetiske matvarer.

Hermetisk frukt og bær som er tilvirket av et frukt- eller bærslag, skal benevnes med dette frukt- eller bærslags navn. Er den tilvirket av 2 eller flere slag, skal den benevnes enten med de brukte slags navn slik at en fruktart som utgjør en større del av varen, nevnes foran en fruktart som utgjør en mindre del, eller med et navn som er alminnelig brukt for vedkommende vare, f. eks. «Fruktsalat». Frukt- og bærslagets navn må da ikke brukes i varebetegnelsen.

§ 31. *Dypfrossen frukt og bær.* Dypfrossen frukt og bær er hel, oppdelt eller knust frukt og bær som er gjort holdbare ved frysing ved lav temperatur. Varene må være effektivt gjennomfrosne, og må oppbevares ved lavere temperatur enn -15°C og ikke gis anledning til tining før ved bruken. Varer som er tint, må ikke fryses på nytt. Produktene pakkes i vanddampstett emballasje.

§ 32. *Kandiserte fruktvarer m. v.* Denne paragraf omfatter følgende varer:

- Frukt og bær som er gjort holdbar ved behandling med sukkerlake (kandisert frukt).
- Frukt og bær som er bestemt til å brukes til pynt (cocktailbær og liknende).
- Varer tilvirket av saft eller finknust frukt og bær og sukker med fast konsistens og oppdelt i stykker (fruktpasta o. l.). Frukt som er bestemt til å brukes til pynt, kan blekes med svovelsyring. Slik vare kan tilsettes væske med naturlige eller kun-

stige smak- og luktestoffer. Hvis disse varer benevnes med frukt- og bærslags navn, skal de være tilvirket av bare de frukt- og bærslag eller saft av de frukt- og bærslag som er nevnt i betegnelsen.

C. Grønnsakkonserver (unntatt saft).

§ 33. *Varebetegnelser m. v.* Grønnsakkonserver skal i varebetegnelsen ha navnet/navnene på det/de grønnsakslag som utgjør hovedbestanddelen av varen, og dessuten en betegnelse som angir hvorledes varen er tilvirket, som f. eks. «Tomatpuré», «Saltede snittebønner», «Tørket spinat» osv. Hermetiske grønnsaker kan dog betegnes med bare grønnsakslagets navn, f. eks. «Snittebønner», «Sylteagurker», «Margerter», «Pillerter» osv.

Grønnsakkonserver som er tilvirket av 2 eller flere slag, skal på etiketten for den nærmeste emballasje angi mengden av de forskjellige slag blandingen består av (jfr. § 14).

Varer som alminnelig benevnes «Pickles», «Piccalilli» eller «Suppegrønnsaker», kan betegnes med disse navn i stedet for de ovenfor nevnte betegnelser, når varen er i overensstemmelse med det som vanlig menes med disse betegnelser. Andre varebetegnelser må være godkjent av Landbruksdepartementet.

§ 34. *Hermetiske grønnsaker.* Hermetiske grønnsaker er hele, oppdelte eller findelte (passerte) grønnsaker som er gjort holdbare ved opphetning i den lufttette pakning hvori de omsettes.

Hermetiske grønnsaker skal tilfredsstille fordringene i «Forskrifter om hermetiske matvarer m. v.»

Tørkede grønnsaker (f. eks. tørkede erter) tillates ikke brukt til hermetisering.

Nettoinnholdet av grønnsaker i pakningen skal angis på den nærmeste emballasje.

Hermetiske «suppegrønnsaker» skal bestå av blandinger som må være godkjent av departementet. De kan omsettes under vanlig brukte betegnelser som «Julienne» eller «Macedoine». Suppegrønnsaker skal ikke inneholde annet enn vanlige grønnsaker, herunder av kryddervekster minst 10 %.

Innholdet av de forskjellige slag angis i merkingen, hvis ikke departementet har fastsatt hva blandingen skal bestå av.

§ 35. *Saltede grønnsaker.* Saltede grønnsaker er hele eller skårne grønnsaker, konserverte ved tilsetning av en viss mengde koksalt. Det må ikke nyttes større mengder koksalt enn det som er nødvendig for konserveringen.

Saltede grønnsaker må ikke inneholde deler av grønnsaker som har gjennomgått overflategjæring (aerob gjæring) eller ha merkbare mengder av muggsopp eller forråtnelsesbakterier.

16. juni. § 36. *Gjærede grønnsaker.* Gjærede grønnsaker er hele eller skårne grønnsaker som har gjennomgått en melkesyregjæring. De kan være tilsatt koksalt, sukker, karve, dill og liknende krydder, samt eddik.

For øvrig gjelder også her det som er nevnt under § 35, 2. avsnitt. De skal ha tydelig sur reaksjon.

§ 37. *Syltede grønnsaker (grønnsakkompott).* Syltede grønnsaker er en vare som er tilvirket av hele eller skårne grønnsaker med tilsetning av sukker (sakarose) eventuelt tilsatt eddik eller de i § 9 nevnte organiske syrer.

§ 38. *Grønnsakpuré.* Grønnsakpuré er grønnsaker, knust til en ensartet masse med grøtaktig konsistens, og gjort holdbar ved oppheting, frysing eller tilsetning av konserveringsmidler.

Tomatpuré skal holde minst 25 % tørrstoff bestemt ved refraktometer-metoden.

§ 39. *Tørkede grønnsaker.* Tørkede grønnsaker skal være tørket så meget at de er holdbare. De må ikke inneholde over 12 % vann, og kan under tilvirkningen blekes med svovelsyrling på vilkår av at innholdet av svovelsyrling ikke er større enn 100 mg i 100 g av varen.

Det er forbudt å behandle ferdig tørkede grønnsaker med vann eller vanndamp for å øke varens vekt, for å forbedre dens utseende eller i annen hensikt.

Tørkede suppegrønnsaker må ikke inneholde blad av forbeter, førsukkerbeter og rabarbra. Det må heller ikke inneholde over 5 % gulrotblad eller blomkålblad. Innholdet av kryddervekster må utgjøre minst 15 %, og minst 60 % må være vanlige grønnsakslag.

Svelleevnen kan angis i merkingen.

§ 40. *Pressede grønnsaker.* Pressede grønnsaker er varer som er presset under høyt trykk til plater, slik at en vesentlig del av vannet er fjernet, eventuelt i forbindelse med oppheting.

§ 41. *Dypfrosne grønnsaker.* Dypfrosne grønnsaker er hele, oppdelte eller knuste grønnsaker som er gjort holdbare ved frysing ved lav temperatur. Varene må være effektivt gjennomfrosne og må oppbevares ved lavere temperatur enn $\div 15^{\circ}\text{C}$, og ikke gis anledning til tining før ved bruken. Varer som er tint, må ikke fryses på nytt. Produktene pakkes i vanndampstett emballasje.

§ 42. *Grønnsaker i eddik, sennepsaus eller andre sauser.* Grønnsaker i eddik, sennepsaus eller andre sauser er grønnsaker gjort holdbare ved nedlegging i de nevnte stoffer.

Den brukte eddik må tilfredsstille fordringene i «Forskrifter om eddik».

D. Pektin.

16. juni.

§ 43. *Pektinpreparater* skal inneholde minst 2,5 g pektin i 100 g. Ved innhold av pektin forstås her den mengde kalsiumpektat som pektinpreparatet gir ved kjemisk analyse.

Ved salg skal det på varen eller pakningen gis opplysning om pektinpreparatets innhold av pektin og eventuelt vinsyre, sitronsyre eller melkesyre. (Andre syrer må ikke forekomme.)

Pektinpreparat som er betegnet med navnet på en plante eller plantedel, skal være tilvirket av den plante eller plantedel som er angitt i betegnelsen.

Pektinpreparater må ikke utbys til salg, omsettes eller reklameres med bruk av bilder av planter eller plantedeler. Med omsyn til konserveringsmidler se § 12 (se for øvrig § 8).

E. Erstatningsmidler for frukt-, bær- og grønnsakkonserver.

§ 44. Varer som er bestemt til eller egnet til å erstatte produkter som omhandlet under II A, B og C i disse forskrifter, men som ikke fyller de krav som er stillet til disse produkter, eller som ikke er tilvirket av frukt, bær eller grønnsaker, må ikke omsettes, innføres, utføres eller reklameres under bruk av navn og betegnelser på norsk eller fremmed språk som inneholder varebetegnelsen (eller deler av denne) på noen av de i særbestemmelsene nevnte konserver.

Heller ikke må nyttes bilder av planter og plantedeler eller ord hvori frukt, bær eller grønnsaker eller sortsnavn innen disse på norsk eller fremmed språk går inn.

Varene skal gis en betegnelse som er vanlig brukt og som henytter på deres framstilling, anvendelse, utseende eller konsistens.

Tilvirkerens eller oppfinnerens navn eller et av Landbruksdepartementet godkjent fantasinavn kan gå inn i varebetegnelsen, forutsatt at dette ikke inneholder navnet på planter eller plantedeler, navnet på en av de i § 1 nevnte konserver, eller tydelige avledninger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

Varene kan, hvis ikke annet er bestemt, tilsettes kunstige smak- og aromastoffer samt andre ugiftige naturlige fargestoffer enn de som er nevnt i § 7 eller kunstige fargestoffer mot at dette deklarerer på etiketten med «Tilsatt kunstig smak(aroma)stoff» eller «Tilsatt naturlige (kunstige) fargestoffer».

Av de i § 9 nevnte syrer kan tilsettes inntil 0,3 g i 100 g ferdig vare.

Landbruksdepartementet kan gi tillatelse til å nytte kunstige søtingsmidler mot deklarerer: «Tilsatt kunstig søtstoff». Varer

16. juni. som er tilvirket uten sukker, skal gis tilleggsbetegnelsen «Usukret». For sukret vare gjelder bestemmelsene i § 21.

Tilsetninger for øvrig blir som nevnt i de alminnelige bestemmelser §§ 6—13.

1. Erstatningsmidler for saft (II A).

§ 45. *Erstatningsmidler som inneholder saft, men derimot ikke kunstige smakstoffer.*

a. *Frukt-, bær- og grønnsakdrikk.* En vare som er framstillet av frukt, bær eller grønnsaker, men som ikke tilfredsstiller kravene i § 20, skal betegnes med navnet på vedkommende frukt-, bær- eller grønnsakslag med tilføyelse av ordet «drikk» (f. eks. «Blåbærdrikk», «Tomatdrikk»). Det samme gjelder varer som er framstillet ved fortynning av saftkonsentrat av et enkelt frukt-, bær- eller grønnsakslag opp til saftens opprinnelige vanninnhold, og som ikke inneholder andre tilsetninger enn de som er tillatt for saft.

b. *Limonade.* Med limonade menes en vare som, uten å tilfredsstille kravene til saft etter disse forskrifter, er tilvirket av konsentrater av Citrus-frukter ved fortynning opp til saftens eller fruktmassens opprinnelige vanninnhold. Denne vare skal gis betegnelsen «Limonade» sammen med navnet på den Citrus-frukt som er brukt ved tilvirkningen, f. eks. «Appelsin-limonade», «Citron-limonade».

c. *Likøreksktrakter og kremer som inneholder saft.* Likøreksktrakter og kremer som er tilvirket av frukt eller bær eller av de under § 20 nevnte varer, og som ikke er tilsatt andre stoffer enn de som er tillatt etter § 44, kan gis en varebetegnelse som inneholder navnet på den frukt- eller bærart som svarer til varen, f. eks. «Kirsebærlikøreksktrakt».

d. *Alkoholfri vin tilvirket ved gjæring av saft med påfølgende avdamping av alkoholen.*

Når en vare er tilvirket ved gjæring av saft, eventuelt fortynninger av konsentrert saft, med påfølgende avdamping av alkoholen, kan varen gis en betegnelse som inneholder navnet på det frukt- eller bærslag som svarer til varen, f. eks. «Alkoholfri eplevin», «Alkoholfri gravensteinvin».

§ 46. *Erstatningsmidler tilvirket med kunstige smakstoffer.*

a. *Sommerdrikk, leskedrikk.* Saftlignende varer tilvirket med kunstig smakstoff eller slik at de ikke tilfredsstiller kravene til de i

b. *Likorekstrakt, kremer.* I merkingen må ikke forekomme ordene saft, frukt og bær eller omskrivninger, avledninger eller sammenstillinger av slike ord på norsk eller fremmed språk.

De under a nevnte varer må ha så stor konsentrasjon av smak- og fargestoffer at 1 volum-del kan tynnes ut med 7 volum-deler vann uten at smak, lukt og farge blir for lite framtreddende eller at den blir uklar.

Varene skal gis varebetegnelsen «Konsentrert leskedrikk». I en tilleggsbetegnelse angis det fortynningsforhold som egner seg.

De i § 9 nevnte syrer kan tilsettes i så store mengder i den ferdige vare at den etter uttynningen ikke inneholder over 0,3 g i 100 g fortynnet vare.

§ 48. For varer som er bestemt til å erstatte produkter som omhandlet i II B og C, kan Landbruksdepartementet gi nærmere bestemmelser så vel hva deres sammensetning som kvalitet m. v. angår.

§ 49. *Straffebestemmelser.* Overtredelse af disse forskrifter eller af bestemmelser som er utfærdiget i medhold af dem, straffes med bøter.

I tiden inntil 1. juli 1951 er det tillatt å nytte beholdninger av etiketter som var lovlige før ikrafttredelsen av disse forskrifter.

16. juni. **Kongelig resolusjon. *)**

I medhold av § 3, punkt 8 og § 25 i lov om samferdsla av 11. juli 1947 fastsettes

- 1) nye regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet og
- 2) nye forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, bevilninger og andre løyver etter loven om samferdsla av 11. juli 1947

i samsvar med Samferdselsdepartementets forslag i foredrag av 16. juni 1950.

Forslagene lyder så:

Regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet.

§ 1. Samferdselsnemndas oppgave og myndighetsområde.

Samferdselsnemnda er et organ for samordning og utvikling av samferdslen i fylket. Nemnda har avgjørende myndighet i den utstrekning det er fastsatt i lov om samferdsla av 11. juli 1947 og forskrifter gitt i medhold av denne og fungerer for øvrig som rådgivende organ for fylkesadministrasjonen og Samferdselsdepartementet, likesom den på eget initiativ tar opp og fremmer samferdselsaker som angår dens område.

§ 2. Nemndas organisasjon.

1. Nemnda sammensettes og velges som fastsatt i samferdselslovens § 3.

2. Valget holdes på første fylkesting etter hvert kommunevalg. Medlemmenes funksjonstid løper fra 1. juli.

3. Antallet av medlemmer fra fylkets byer og fremgangsmåten ved valg av dem, fastsettes av Samferdselsdepartementet.

4. Ved valg av medlemmene skal det tas for øye at hovednæringene (herunder kan regnes transportnæringen) i fylket får sine målsmenn.

5. Distriktsrepresentanter for Statens samferdselsetater skal innkalles til nemndas møter. De fratrer ved sakenes avgjørelse.

6. Representanter fra distriktets skipsruteselskaper eller fag- og yrkesorganisasjoner på samferdslens område, skal varsles om møter hvori nemnda skal behandle saker som vedrører disse selskaper eller organisasjoner. Dessuten kan representanter for kommunikasjonsnemnder og andre gis anledning til å møte i den utstrekning sakenes

*) Kunngj. 27. juni i Lovtid. 1 nr. 26.

art tilsier det, og formannen finner det hensiktsmessig. Således til- 16. juni.
kalte representanter fratrer ved sakenes avgjørelse.

7. Medlemmene av nemnda og tilkalte representanter etter nr. 5
og 6 har taushetsplikt i samsvar med samferdselslovens § 4.

§ 3. Møter og vedtak.

1. Formannen sammenkaller møter når han finner det nødven-
dig eller det forlanges av fylkesmannen eller mer enn halvparten
av medlemmene.

2. Nemnda er vedtaksfør når mer enn halvparten av med-
lemmene er møtt fram. Dens vedtak er gyldig når flertallet av de
møtende medlemmer har stemt for det. I tilfelle av stemmelikhet av-
gjøres saken ved formannens stemme.

3. Nemndas vedtak kan innankes for departementet av den ved-
taket direkte angår, og av nemndas medlemmer. Nemnda fastsetter
ankefrist. Anken har oppsettende virkning med mindre forskriftene
har fastsatt eller departementet uttrykkelig har bestemt annerledes.

4. Over nemndas forhandlinger føres protokoll. Den skal kort
redegjøre for hvem som har møtt, hva saken gjelder og klart for-
mulere det endelige vedtak som treffes. I viktigere saker eller når
det ventes at vedtaket vil bli påanket, gjøres protokolleringen mer
utførlig, med referat av hovedpunktene under den diskusjon som
måtte ha funnet sted. Utskrift sendes nemndas medlemmer og vara-
menn, distriktsrepresentantene for Statens samferdselsetater, samt
departementet.

§ 4. Ugildhet.

1. Når et medlem av samferdselsnemnda ved avgjørelsen av
en sak vil kunne få personlig særfordel, tap eller ansvar av betyd-
ning, trer vedkommende medlem ut som ugild ved behandlingen av
saken. Det samme gjelder når avgjørelsen vil kunne skaffe sådan
personlig særfordel, tap eller ansvar for et medlems ektefelle eller
for noen som er i slekt med medlem i opp- eller nedstigende linje
eller sidelinje så nærstående som søsken eller like nær besvogret.

2. Et medlem anses også ellers som ugild når det foreligger
andre særegne omstendigheter som er skikket til å svekke tilliten
til hans uhildethet.

3. Når det reises spørsmål om et medlem bør tre ut som ugild,
avgjør samferdselsnemnda dette, men vedkommende medlem tar ikke
selv del i avgjørelsen av spørsmålet.

4. Selv om et medlem ikke kan regnes for ugild etter oven-
stående bestemmelser, kan samferdselsnemnda på anmodning frita
det for å delta i behandlingen av en sak når vedkommende på grunn
av personlige forhold ikke står helt fritt ved avgjørelsen av saken.

16. juni. § 5. *Samferdselskonsulenten.*

Den av Samferdselsdepartementet tilsatte samferdselskonsulent skal være sekretær for nemnda. Han skal forestå den daglige ledelse av nemndas kontor, herunder forhåndsbehandle og avgi selvstendig innstilling til samferdselsnemnda i saker som denne skal behandle. Samferdselsnemnda kan bemyndige samferdselskonsulenten til å treffe midlertidige avgjørelser på nemndas vegne. Sådanne avgjørelser skal forelegges nemnda på første møte til godkjenning.

§ 6. *Samarbeid med andre samferdselsorganer.*

1. Samferdselsnemnda må samarbeide med andre samferdselsnemnder i saker av felles interesse, slik at en så vidt mulig får en ensartet behandling av de forskjellige samferdselssaker. I dette øyemed sendes rapporter og oppgaver til andre nemnder som antas å ha interesse av vedkommende saker. I saker av vesentlig betydning for flere fylker kan det holdes fellesmøter til behandling av sakene.

2. Nemnda og de innstillende myndigheter samarbeider med statens samferdselsinspektører etter nærmere regler som fastsettes av departementet.

3. Samferdselsnemnda skal til enhver tid søke å holde seg orientert om de kommunikasjonsspørsmål som vedkommer fylket. Alle kommunikasjonsnemnder, ruteselskaper eller organer som arbeider med samferdselssaker — herunder Norges Statsbaner og stats- eller statsunderstøttede selskaper — plikter å holde nemnda underrettet om tiltak som antas å ha betydning for nemndas arbeide med regulering av samferdslen.

§ 7. *Utferdigelsen av konsesjons- og bevillingsdokumenter m. v.*

Løyvedokumenter som utferdiges av nemnda, paraferes ordinært av samferdselskonsulenten og underskrives av formannen. Nemnda kan dog gi samferdselskonsulenten fullmakt til å underskrive på nemndas vegne. Nemndas daglige korrespondanse for øvrig underskrives av samferdselskonsulenten, i særlige tilfelle av formannen, med mindre samferdselsnemnda bestemmer en annen ordning.

§ 8. *Statistikk.*

Det forutsettes at nemnda for sitt område utarbeider og holder à jour en fyldig samferdselsstatistikk som ved siden av annet statistisk materiale kan tjene som grunnlag for nemndas vurdering, bl. a. for å oppnå en riktig tilpasning mellom transportbehov og transportkapasitet.

16. juni.

§ 9. Kontroll.

1. Nemnda skal påse at det føres kontroll med overholdelsen av samferdselsloven og de bestemmelser som er gitt i medhold av den.

2. Nemnda skal påse at det føres kontroll med at de avgifter som er pålagt konsesjonshavere m. v. blir betalt.

§ 10. Rett til å kreve opplysninger.

I den utstrekning det er nødvendig av hensyn til samferdselsstatistikken eller kontrollen med overholdelsen av samferdselsloven og bestemmelser gitt i medhold av den, har samferdselsnemnda fullmakt til, innenfor sitt område, å kreve avgitt opplysninger i henhold til samferdselslovens § 4.

§ 11. Skyss- og kostgodtgjørelse.

1. Medlemmer av nemnda tilkommer skyss- og kostgodtgjørelse etter regulativet for offentlige tjenestemenn, å utrede av fylkeskassen. Dersom fylkestinget fastsetter at medlemmene av nemnda skal ha arbeidsgodtgjørelse utredes denne av fylkeskassen.

2. Fylkeskassen har krav på refusjon fra vedkommende bykasse for sine utlegg angående byrepresentantene, jfr. bestemmelsene i departementets «Regler for valg av byrepresentanter til samferdselsnemnda» I punkt 7 og II punkt 4 i departementets rundskriv nr. 2/1947 S til fylkesmennene, datert 7. august 1947.

§ 12. Ikrafttreden.

Disse regler gjelder fra 1. juli 1950. Fra samme tid oppheves de ved kgl. resolusjon av 12. desember 1947 gitte «Regler for samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet».

Forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, bevillinger og andre løyver etter loven om samferdsloven av 11. juli 1947.

§ 1. Alminnelige bestemmelser om innsendelse av søknader.

1. Alle søknader etter samferdselsloven skal med det unntak som følger av nr. 2 i denne paragraf, sendes samferdselsnemnda i det fylke hvor eller hvorfra søkeren skal drive sin virksomhet.

Søknader om konsesjon, bevilling eller fartstillatelse skal skrives på særskilte skjemaer som er utarbeidet av Samferdselsdepartementet, og i det antall nemnda forlanger. Søknad om rutekonsesjon skal som regel være ledsaget av kartskisse i like mange eksemplarer som søknaden.

16. juni. 2. Norges Statsbaner sender sine søknader om rutekonsesjoner til Samferdselsdepartementet som ekspederer dem videre til vedkommende samferdselsnemnder.

§ 2. *Søknad om bilrutekonsesjon eller om fornyelse av sådan.*

1. Samferdselskonsulenten skal forelegge innkomne søknader til uttalelse for fylkets vegsjef, politimesteren i det politidistrikt hvorfra søkeren skal drive sin virksomhet, N.S.B.s distriktsadministrasjon, den stedlige avdeling av Norges Rutebileier-Forbund samt i den utstrekning nemnda finner det formålstjenlig for andre offentlige myndigheter, private yrkesorganisasjoner og foretakender hvis interesser antas å bli berørt av ruten. Videre skal søknader forelegges for de kommuner i fylket som ruten skal gå gjennom. I den utstrekning det kan skje uten å forsinke saken vesentlig bør den sendes kommunene etter at alle forannevnte uttalelser er innhentet og med disse som vedlegg.

Når det gjelder kommuner som ruten bare kjører gjennom uten å oppta eller avsette passasjerer eller gods, gir samferdselskonsulenten vedkommende ordfører melding om søknaden med underretning om at sakens dokumenter bare vil bli tilstillet kommunen såfremt den krever å få avgi uttalelse.

2. Når alle uttalelser er innhentet, utarbeider samferdselskonsulenten sin innstilling og forelegger saken for nemnda til avgjørelse.

3. Når det gjelder søknad om bilrutekonsesjoner som omfatter flere fylker, skal samferdselskonsulenten sende gjenpart til nemndene i de øvrige fylker til behandling som nevnt under nr. 1. Nemndenes uttalelser sendes tilbake til den samferdselskonsulent hvorfra saken er kommet.

4. Søknad som skal avgjøres av departementet behandles først av vedkommende samferdselsnemnd som foreskrevet under nr. 1—3 og sendes deretter til departementet med nemndas innstilling. Departementet sender sin avgjørelse til samferdselsnemnda i det fylke hvorfra virksomheten skal drives, og sørger også for at nemndene i de øvrige fylker som ruten angår blir underrettet om avgjørelsen.

§ 3. *Søknad om bevilling for transport med motorvogn uten rute eller fornyelse av sådan.*

1. Samferdselsnemnda kan bestemme at ledige bevillinger skal kunngjøres og likeledes at fortegnelse over søkerne skal kunngjøres eller legges ut på nemndas kontor.

2. Samferdselskonsulenten skal forelegge innkomne søknader for politimesteren, vegsjefen og de stedlige yrkesorganisasjoner av

drosje- eller lastebileiere og sjåførere, og i den utstrekning nemnda 16. juni. finner det formålstjenlig for andre interesserte, f. eks. bedrifter eller ruteinnehavere. Deretter forelegges saken med uttalelse for kommunen.

3. Når alle uttalelser er innhentet, utarbeider samferdselskonsulentent sin innstilling og forelegger saken for nemnda til avgjørelse.

4. Ved utferdigelsen av et bevillingsdokument skal spesielle vilkår for bevillingen påføres dokumentet.

§ 4. *Søknad om godkjenning av transportsentral.*

1. Søknad om godkjenning av transportsentral sendes nemnda med vedlagt organisasjonsplan. Nemnda påser at organisasjonsplanen bygger på den av departementet vedtatte normalplan og at eventuelle avvikelser finnes begrunnet.

2. I forbindelse med godkjenningen oppnevnes et medlem av sentralens styre med varamann.

3. Under utøvelsen av nemndas myndighet til å frita bevillingshavere fra plikten til å stå tilsluttet en transportsentral, er det hensynet til praktiske vanskeligheter ved å opprettholde forbindelsen med sentralen på grunn av stor avstand og lignende som må være avgjørende. Det er dog forutsetningen at den som er fritatt, i visse henseender skal sokne til en bestemt sentral, således når det gjelder oppgaver om transporten. Bevillingshaverens forhold til sentralen skal framgå av bevillingsdokumentet.

§ 5. *Søknad om tillatelse til utleie av motorvogn uten fører.*

Samferdselskonsulentent sender innkommet søknad om utleietillatelse til politimesteren i det politidistrikt søkeren skal drive sin virksomhet, til uttalelse. I den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig, kan en søknad også forelegges yrkestransportorganisasjonene eller andre til uttalelse. Nemnda treffer avgjørelse etter innstilling fra samferdselskonsulentent.

§ 6. *Søknad om godkjenning av rutebilstasjon eller godssentral.*

Søknad om godkjenning på opprettelse og drift av rutebilstasjon eller godssentral skal forelegges kommunen, fylkets vegsjef og politimesteren til uttalelse før samferdselsnemnda treffer avgjørelse.

§ 7. *Søknad om rutekonsesjon for fartøy eller fornyelse av sådan.*

1. Når det gjelder søknad om konsesjon på rute som ikke strekker seg ut over fylkets grenser, eller søknad om fornyelse av sådan, skal samferdselskonsulentent, i den utstrekning nemnda finner

16. juni. det formålstjenlig, forelegge søknaden for kommuner, ruteselskaper og andre innen fylket hvis interesser kan antas å bli berørt av ruten. Samferdselskonsulenten utarbeider deretter sin innstilling og framlegger saken i nemnda til avgjørelse.

2. Når det gjelder rute som strekker seg inn i det ene eller begge nabofylkene, men ikke utenfor disse, forholdes på samme måten som nevnt under nr. 1 med hensyn til innhenting av uttalelser. Dessuten innhentes uttalelser fra samferdselsnemndene i vedkommende nabofylker, hvoretter samferdselskonsulenten avgir innstilling til nemnda. Når nemndas uttalelse foreligger sendes saken videre til Samferdselsdepartementet (post-, telegraf- og kystfartsavdelingen).

3. Når det gjelder rute som strekker seg lenger enn nevnt foran i nr. 2, sender samferdselskonsulenten søknaden til departementet (post-, telegraf- og kystfartsavdelingen) med sådan uttalelse som nemnda finner å kunne gi for sitt vedkommende. Departementet innhenter andre nødvendige opplysninger og uttalelser, og underretter samferdselsnemndene om den avgjørelse som blir truffet.

§ 8. *Søknad om bevilling til å drive løs fraktfart eller fornyelse av sådan.*

Før samferdselskonsulenten gir sin innstilling og nemnda avgjør søknaden, skal uttalelser innhentes på samme måten som foreskrevet i § 7 nr. 1.

Gjelder det fart som skal gå over områder under andre samferdselsnemnder, kan i den utstrekning nemnda finner det formålstjenlig, uttalelser innhentes også fra disse nemnder.

§ 9. *Søknad om fartstillatelse for fiskefartøy eller fornyelse av sådan.*

Søknad behandles på samme måten som foreskrevet i § 8.

§ 10. *Søknad om autorisasjon som kystskipsmekler.*

Søknad sendes Samferdselsdepartementet, Samferdselsavdelingen med nemndas innstilling.

§ 11. *Rute- og transportområder.*

1. Rute- og transportområder fastsettes i forbindelse med tilståelsen av konsesjon, bevilling eller fartstillatelse. De skal være angitt sammen med andre særlige vilkår i løyvedokumentene.

2. Forslag om endringer behandles på samme måten som søknader. Såfremt endringene, etter samferdselsnemndas skjønn er mindre vesentlige, kan saken behandles og avgjøres av samferdsels-

nemnda eller midlertidig av samferdselskonsulenten, såframt nemnda 16. juni har gitt ham fullmakt hertil, uten at de vanlige uttalelser behøver å innhentes.

3. Henstillinger fra kommuner og trafikanter om trafiking av nye rutestrekninger, eller forlengelse av eksisterende, skal forelegges til uttalelse for det eller de selskaper som ansees nærmest til å oppta denne trafikk, og i den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig for offentlige myndigheter og institusjoner eller private yrkesorganisasjoner og foretagender som foreskrevet i § 2. Finner nemnda at det med hjemmel i samferdselslovens § 21 nr. 4 bør pålegges en bestemt konsesjonshaver å oppta slike ruter, sendes begrunnet forslag herom til departementet som avgjør saken.

§ 12. Ruteplaner — Takster.

1. Ruteplaner for bilruter og skipsruter skal være godkjent av de samme myndigheter som har gitt konsesjonen, eller den disse bemyndiger. Ruteplaner for statsunderstøttede ruter fastsettes endelig av departementet.

2. Samferdselskonsulenten har rett til å møte i distriktets tilsynskommisjon for Norges Statsbaner under behandlingen av rutesaker. Han kan forlange å bli tilstillet de ruteforslag som sendes tilsynskommisjonen.

3. Dersom samferdselsnemnda finner at noen av de flyruter distriktet har er uhensiktsmessige, sendes melding herom til departementet med begrunnet forslag til endringer.

4. Takster for transport av personer og gods med motorvogner og fartøyer fastsettes innenfor rammen av gjeldende prisforskrifter.

§ 13. Varigheten av konsesjoner, bevillinger og fartstillatelser.

1. Konsesjonsperioden fastsettes under hensyntagen til vedkommende foretagendes kapitalinnsats og omstendighetene ellers i det enkelte tilfelle. Den må ikke overstige 20 år, men bør vanligvis ikke være kortere enn 10 år med mindre særlige grunner taler for kortere periode.

2. Bevillingsperioden for motorvogn, leievogn, drosje, turbil, fastsettes vanligvis til 5 år. For fartøy i løs fraktfart fastsettes bevillingsperioden under hensyntagen til vedkommende fartøys størrelse og alder, vanligvis til ikke under 5 år og ikke over 10 år.

3. Fartstillatelse gis for inntil ett år om gangen.

§ 14. Tilbakekalling av gitt løyve eller godkjenning.

1. Hvis vilkårene ikke blir overholdt kan samferdselsnemnda tilbakekalle konsesjon, bevilling, fartstillatelse eller godkjenning som

16. juni. den selv har gitt. I den utstrekning samferdselsnemnda finner det formålstjenlig kan den innhente uttalelser fra andre offentlige myndigheter, yrkesorganisasjoner og private foretagender før den treffer sin avgjørelse.

2. Hvis nemnda mener at tilbakekalling bør skje av annen grunn enn nevnt under punkt 1, sendes begrunnet forslag med innhentede uttalelser til departementet til avgjørelse etter samferdselslovens § 21 nr. 3.

§ 15. Anke.

Anke over nemndas vedtak skal være skriftlig begrunnet. Ankeerklæringen stiles til Samferdselsdepartementet, men sendes til den samferdselsnemnd hvis avgjørelse angripes. Nemnda innhenter nødvendige tilleggsopplysninger eller uttalelser. Hvis den ikke beslutter å omgjøre sitt tidligere vedtak, sender den ankeerklæringen og sakens dokumenter til departementet med nemndas uttalelse. Anke over vedtak som omhandlet foran i § 14 nr. 1, har ikke oppsettende virkning.

§ 16. Frister.

Når nemnda sender en sak til behandling eller uttalelse, kan den sette tidsfrist for besvarelsen. Når nemnda gir en søker melding om et vedtak, skal den samtidig oppgi en rimelig ankefrist.

§ 17. Ikrafttreden.

Disse bestemmelser gjelder fra 1. juli 1950. Samtidig oppheves kgl. resolusjon av 30. januar 1948 om forskrifter vedrørende behandlingen av søknader om bilrutekonsesjon eller bevilling for ervervsmessig transport med motorvogn uten rute.

16. juni. **Skrivelse** *) fra Sosialdepartementet om tillegg til helseforskriftene for Skoger herred, Vestfold fylke.

16. juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i § 44 II. 5. i jaktloven av 20. mai 1899 og kgl. resolusjon av 25. september 1931 bestemmes:

Uten hensyn til forbudet i kgl. resolusjon av 27. juni 1930 mot å bruke våpen med kaliber under 8,9 mm på villreinjakt tillates på nedennevnte vilkår bruk av Krag-Jørgensen gevær på slik jakt i 1950.

Betingelsen er at den som akter å bruke geværet på villreinjakt deponerer magasinlokk, magasinbolt med fjær, samt tilbringeren hos politiet eller lensmannen før jaktens begynnelse, således at

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

geværet ikke kan brukes som magasingevær. Videre er det en be- 16. juni.
tingelse at det brukes projektiler med blyspiss.

Denne bestemmelse gjør ikke noen endring i de regler politiet
har truffet eller måtte treffe om adgangen til å bære jaktvåpen.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om regulering av 16. juni.
området Selsbakk nordre, Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke,
og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om at hjort (kronhjort 17. juni.
og kolle) skal vera freda heile året i Hordaland fylke med
unnatak av nokre hjortevald.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet om løyve til å nytta 19. juni.
gift til fangst av rovdyr i Imsland, Jelsa og Vikedal
herader i Rogaland fylke.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

19. juni.

Med hjemmel i lov om mål og vekt av 31. oktober 1946 § 35
bestemmer Handelsdepartementet at § 8 punkt d i Bestemmelser om
justergebyrer av 18. juni 1940 endres til å lyde:

	Nyjusterings- gebyr og om- justerings- gebyr	Revisjons- gebyr	Tilbakevis- ningsgebyr
	kr.	kr.	kr.
d) Bismere, herunder bismere i stativ, personvekter,			
til og med 20 kg,	5,00	4,00	1,00
» » » 100 »	7,50	6,00	2,00
» » » 200 »	10,00	7,50	2,50
» » » 500 »	15,00	12,00	4,00

Stadfesting av Sosialdepartementet på «Landhandler 22. juni.
Jakob T. Molland og kona Anna Sofie Molland og
deira dotter, fru Thea Tørvis legat» til drift av
Luster Gamleheim og/eller til helselaga (sjukepleieforeningane) i
Luster, Hafslo og Jostedal, skipa ved fru Thea Tørvis testament av
26. juni 1937.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

22. juni. **Stadfesting** av Sosialdepartementet på «Legat til minne om Gunnar M. Herjusdalen og kona Birgit Olafsdatter» til bate for ungdom busett i Skafså sokn av Mo herad, Telemark, skipa ved lærar G. G. Herjusdalen sitt testament, dagsett 29. november 1945.

22. juni. **Skriv *)** frå Landbruksdepartementet om at det i Amli herad, Aust-Agder fylke, vert oppretta eit reinalsområde for kaukasiske bi-dronningar.

22. juni. **Skrivelse **)** fra Landbruksdepartementet om vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk i Bjugn herred, Sør-Trøndelag fylke.

22. juni. **Skrivelse** fra Samferdselsdepartementet.

Stortinget har 12. juni d. å. samtykket i følgende endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket:

Satsene for automobil og motorsykkel i regulativets § 1, 1. ledd skal fra 20. juni 1949 være følgende:

Automobil	50 øre pr. km
Motorsykkel med sidevogn eller slede	40 » » »
Motorsykkel, alminnelig	32 » » »

Regulativets § 11 gis fra 1. februar 1949 et nytt punkt d) sålydende:

Legitimerte utlegg til ulykkesforsikring for reise med fly som ikke er trafikkfly for en forsikringssum av inntil kr. 50 000 ved dødsfall og invaliditet.

22. juni. **Skrivelse *)** fra Forsyningsdepartementet om regulering av Randaberg sentrum, Randaberg herred, Rogaland fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

23. juni. **Lov *)¹⁾** om oppkreving av havneavgifter til Nr. 1. Horten havnekassee i Karljohansvern orlogshavn.

§ 1. I Karljohansvern orlogshavn kan det kreves opp havneavgifter til Horten havnekassee i samsvar med de bestemmelser som gjelder for Horten havnedistrikt til enhver tid.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1. nr. 27.

**) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 3. juni. Se Ot. prp. nr. 24. Innst. O. nr. 36. St.tid., forh. i Ot. s. 55; i Lt. s. 34.

Fritatt for slike avgifter er fartøyer som anløper orlogshavnen 23. juni. utelukkende for lossing og lastning av utstyr og materiell til forsvaret. Likeledes er varer som ekspederes over orlogshavnen til eller fra forsvaret fritatt for avgift. Nr. 1.

§ 2. Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Kongelig resolusjon*) om at lov av 23. juni 1950 om oppkreving av havneavgifter til Horten havnekassee i Karljohansvern orlogshavn blir satt i kraft 1. august 1950. 23. juni.

Lov *)¹⁾ om endring i lov om forbud mod udlændingers fiskeri paa norsk sjøterritorium m. v. Nr. 2. av 2. juni 1906. 23. juni.

I.

I lov om forbud mod udlændingers fiskeri paa norsk sjøterritorium m. v. av 2. juni 1906 gjøres følgende endringer:

1. Lovens titel skal være:

Lov om forbud mot at utlendinger driver fiske m. v. innenfor Norges fiskerigrense.

2. Følgende bestemmelser skal heretter lyde:

§ 1, første ledd.

Det er forbudt for andre enn norske statsborgere eller innvånere av riket å drive fiske innenfor den norske fiskerigrense eller uten særskilt tillatelse av vedkommende departement å foreta tilvirking, pakking eller omlasting av fisk (herunder skalldyr) eller produkter herav innenfor den norske fiskerigrense. Slik tillatelse skal i alminnelighet bare gis i ekstraordinære tilfelle (havari og liknende).

§ 2. Norsk statsborger eller indvaaner af riget har adgang til at antage udlænding til som leiekarl eller lotfisker at deltage i fiskeri indenfor Norges fiskerigrænse paa norsk fartøi og med baade og redskaber, som tilhører norsk statsborger eller indvaaner af riget, samt under norsk statsborger eller norsk indvaaner som høvedsmand eller fører. Dog skal mindst halvdelen af besætningen være norske statsborgere eller indvaanere af riget.

§ 3. Vedkommende regjeringsdepartement kan for enkelte tilfælde, hvor særlige omstændigheder gjør det ønskeligt, f. eks. ved prøvedrift med nye fartøistyper og redskaber, og for et enkelt fiske eller for et bestemt, kortere tidsrum tillade, at norsk statsborger eller indvaaner til fiskeri indenfor Norges fiskerigrænse benytter

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 39. Innst. O. nr. 42. St.tid., forh. i Ot. s. 63; i Lt. s. 34.

23. juni. udlændinger i større udstrækning end i § 2 bestemt samt disse tilhørende fartøier eller baade og redskaber.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

23. juni. **Lov *)¹⁾** om endring i lov om sild- og brisling-
Nr. 3. fiskerierne av 25. juni 1937.

I.

I lov om sild- og brislingfiskerierne av 25. juni 1937 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 18, avsnitt II, fjerde ledd.

Er fangsten etter utløpet av de forannevnte tidsrom ikke sikret ved inndraging av noten eller ved sidesteng, skal noten på oppfordring av oppsynet eller politiet — eller hvis oppsyn ikke er i virksomhet — tillike av lag som har lovlig steng utenfor, straks tas opp. I tidsfristene medregnes ikke helligdager, og heller ikke den tid da låssetting er umuliggjort av forbigående naturhindringer, såsom is, storm, strøm eller liknende. Så snart noten er dradd inn eller til siden, kan nytt steng straks foregå.

§ 37, del A, annet og tredje ledd.

Under samme forutsetning kan Kongen, eller den han overdrar det til, forkorte forbudstiden når biologiske og kvalitetsmessige hensyn gjør dette forsvarlig. Forkortelsen kan gjøres gjeldende for hele kysten eller for avgrensede områder, og kan tilbakekalles hvis forutsetningene for den ikke lenger finnes å være til stede.

Brisling må ikke opptas av sjøen hvis den er fanget (stengt) tidligere enn tre døgn før utløpet av gjeldende forbudstid.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

23. juni. **Lov *)²⁾** om endring i Lov om Handelsregistre,
Nr. 4. Firma og Prokura av 17. mai 1890.

Følgende bestemmelse i Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura av 17. mai 1890 skal lyde:

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. nr. 39. St.tid., forh. i Ot. s. 62—63; i Lt. s. 34.

²⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 61. Innst. O. nr. 45. St.tid., forh. i Ot. s. 71; i Lt. s. 43.

§ 2 annet ledd.

For så vidt anmelderne ikke gir personlig møte for registreringsmyndigheten, skal deres underskrifter være bekreftet av notarius publicus, lensmann, autorisert lensmannsbetjent, sakfører, autorisert sakførerfullmektig eller forliksmann.

23. juni.

Nr. 4.

Lov *)¹⁾ om mellombels tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927.

23. juni.

Nr. 5.

§ 1. Er det reist krav om ny tariffavtale eller endringer i gjeldende tariffavtale og kravet ikke er framsatt av eller med samtykke fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon eller en arbeidsgiverorganisasjon som fyller vilkårene i § 11, nr. 1 i loven om arbeidstvister, og det oppstår sådan tvist som nevnt i § 6 nr. 3 i samme lov, uten at den blir løyst ved mekling, sender Riksmeklingsmannen straks melding til vedkommende departement om meklinga og sitt syn på tvisten. Mener departementet at viktige samfunnsinteresser krever at tvisten blir løyst uten arbeidsstans kan det innen 6 dager etter at meldinga er kommet, bringe tvisten inn for lønnsnemnd, jfr. § 2. Lønnsnemndas avgjerd har samme virkning som en tariffavtale.

Har partenes forhandlere gitt tilslutning til at meklingsforslag blir framsatt, og blir dette forkastet av en eller begge parter, skal Riksmeklingsmannen straks han har fått melding om det, sende melding til vedkommende departement i samsvar med første ledds første punktum. Annet og tredje punktum gjelder tilsvarende.

§ 2. Lønnsnemnda skal ha en formann og seks andre medlemmer med personlige varamenn.

Formannen og fire medlemmer blir oppnevnt av Kongen, ett medlem etter innstilling fra Norsk Arbeidsgiverforening og ett etter innstilling fra Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon.

To medlemmer blir oppnevnt av vedkommende departement for den enkelte tvist som representanter for de arbeidsgiverinteresser og de arbeiderinteresser som tvisten gjelder. Det ene medlem blir oppnevnt etter innstilling av den arbeidsgiverforening og det andre etter innstilling fra den fagforening som er part i tvisten. Er ingen arbeidsgiverforening part i tvisten, eller bruker en forening ikke sin innstillingsrett innen den frist departementet setter, finner oppnevning sted uten innstilling. Disse medlemmer har ikke stemmerett.

Medlemmene med varamenn må fylle vilkårene etter § 10 nr. 3 i loven om arbeidstvister. De som blir oppnevnt etter innstilling, kan

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 37. Innst. O. I. St.tid., forh. i Ot. s. 97—103; i Lt. s. 54—56.

23. juni. være medlemmer av en arbeidsgiverforenings eller en fagforenings
Nr. 5. styre eller være fast tilsatt i en slik forenings tjeneste.

Såfremt faglige eller stedlige interesser gjør det ønskelig, kan det oppnevnes en særnemnd med det arbeidsområde og den funksjonstid som Kongen fastsetter. For særnemnda gjelder ellers reglene i 1.—4. ledd.

Reglene om Arbeidsretten i kap. 2 og kap. 5 i loven om arbeidstvister gjelder så langt de passer.

Utgiftene til nemnda blir betalt av staten. Kongen eller den han gir fullmakt fastsetter vederlaget til medlemmene.

§ 3. Tvister som omfattes av § 1 må ikke søkes løst ved arbeidsstans før 6 dager er gått etter at saksbehandlingen etter denne lov er endt uten at tvisten er løst.

§ 4. I den utstrekning som Kongen ved særlige forskrifter vedtar, skal endringer i lønns- og arbeidsvilkår som ikke er tariff-festet, ikke kunne gjennomføres uten godkjenning av offentlig myndighet. Det samme gjelder endringer i en tariffavtale der ingen av de organisasjoner som er nevnt i § 1 er part. Påbud om offentlig godkjenning kan også gis for nye individuelle avtaler om lønns- og arbeidsvilkår og for nye tariffavtaler av den nevnte art.

Reglene i første ledd gjelder også for endringer og for nye avtaler som er gjort etter 8. mai 1945 og som ikke er godkjent av meklingsmyndighetene etter de regler som hittil har vært gjeldende.

§ 5. Lov om arbeidstvister § 40 gjelder tilsvarende for arbeidsstans i strid med § 3 i denne lov.

Arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant som i strid med forskrifter etter § 4, forsettlig eller uaktsomt unnlater å bringe en sak som nevnt i forskriftene inn til godkjenning, straffes med bøter eller fengsel opp til 3 måneder, eller med begge disse straffene. På samme måte straffes den som unnlater å rette seg etter vedtak som blir gjort med heimel i forskriftene.

Lov om arbeidstvister §§ 41—44 gjelder på tilsvarende måte Lønnsnemnda.

§ 6. Denne lov skal gjelde fra 1. juli 1950 til 1. juli 1952. Føregger i loven om arbeidstvister som er i strid med denne lov blir satt ut av kraft så lenge den gjelder.

23. juni. Lov *)¹⁾ om endring i lov om alderstrygd av 16.
Nr. 6. juli 1936.

I.

I lov av 16. juli 1936 om alderstrygd skal følgende bestemmelser lyde:

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 56. St.tid., forh. i Ot. s. 77—97; i Lt. s. 45—53.

§ 4, tredje ledd.

23. juni.

Pensjonen skal for enkeltperson ikke være under 936 kroner i Nr. 6. bykommuner og 816 kroner i landkommuner.

II.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om formues- og inntekts- 23. juni.
skatt til Svalbard og om avgift av kull som ut-
føres fra Svalbard for budsjett-terminen 1950
—51.

I.

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budsjett-terminen

1. juli 1950—30. juni 1951.

§ 1. For budsjett-terminen 1. juli 1950 til 30. juni 1951 svares skatt til Svalbard etter følgende regler.

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15. juli 1925 kap. 1):

a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b) Inntektsskatt med 10 pst.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15. juli 1925 kap. 2): Inntektsskatt med 4 pst. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere, er skattefrie. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18. august 1911 for landet § 75,

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 3. juni. Se St.prp. nr. 1, Svalbardbudsjettet. Budsjett-innst. S. nr. 288. St.tid. s. 1270—1271.

23. juni. for byene § 68, med tilleggslover, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1. klasse	kr. 2 000
- 2. »	» 2 500
- 3. »	» 3 000
- 4. »	» 3 400
- 5. »	» 3 800
- 6. »	» 4 200
- 7. »	» 4 600
- 8. »	» 5 000

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skattefrie beløp i forhold til den tid av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15. juli 1925.

II.

Om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal der erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, etter en sats av 1 pst. av verdien for de første 100 000 tonn og deretter etter satser fallende med 0,1 pst. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

23. juni. **Kongeleg kunngjering** *)¹⁾ om vegavgifter m. v. i budsjett-terminen 1950—51.

I medhald av lov om motorvogner frå 20. februar 1926 med seinare brigde gjeld for budsjett-terminen 1950—51 desse avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kg av det vogna veg i driftsferdig stand med vanleg utstyr og det tyngste overstell som blir brukt til vogna:

a) Av elektrisk motorvogn med drift frå akkumulatorbatteri: 1,50 kr. året.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 12. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2061. Budsjett-innst. S. nr. 273 a. St.tid. s. 1387—1392.

b) Av motorvogn med drift frå gassgeneratoranlegg og damp- 23. juni.
driven vogn (vegen med fullt brenselrom): 7 kr. året.

c) Av tråd-buss (trolleybuss): 9 kr. året.

d) Av motorvogn som til framdrift heilt eller i hovudsaka
nyttar anna brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegen med
fullt brenselrom):

for personbil (buss) 70 kr. året,

for lastebil, kombinert bil, hjul- eller beltetraktor: 45 kr. året.

e) Av kvar tilhengjar til motorvogn, utan omsyn til kva slag
trekkvogn: 6 kr. året.

f) Av ikkje bensindreven traktor, som for ein del blir nytta
i landbruket:

6 kr. året. Traktor med berre jarnhjul svarar ikkje avgift.
Samferdselsdepartementet kan setja ned avgifta i serlege
høve.

2. Av prøvenummer som blir gjeve for heile året, 36 kr. året, og
av prøvenummer til bruk berre for motorsykkel: 12 kr. året.
Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2,50 kr. dagen.

3. Minste avgift av motorkøyrety, tilhengjar og årsprøvenummer
er 6 kr. utan omsyn til når i året køyretyet er registrert.

4. Av hjulringar for motorvogner og tilhengjarar (ytterdekk, luft-
kjernereringar og kompaktringar) som blir innførde til riket eller
tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar
og felgband — 3 kr. av kvart kg.

Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege sykklar med på-
hengsmotor er fritakne for gummiavgift.

Samferdselsdepartementet kan heilt eller for ein del ettergi av-
gift av gummiringar m. v., som blir nytta til motorvogn åt fra-
mand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offi-
sielt melde, og åt utsend generalkonsul, konsul og visekonsul,
såframt same slag norske tenestmenn nyt tilsvarande føre-
moner i vedkomande framande land.

På søknad kan departementet likeeins gjeva tilbake avgift av
gummiringar på traktorar som heilt eller for ein del blir nytta
i landbruket.

5. Av bensin som blir innført til riket eller tilverka her, 18 øre
av kvar liter.

Denne avgifta skal òg svarast av anna flytande brennto med
unntak av solarolje, såframt det kan nyttast til drift av motor-
vogn. Departementet kan likevel setja ned avgifta av bensol
som gassverk har tilverka til å blanda i bensin, og avgifta av
sprit til drift av motorvogn når den er laga innalands.

23. juni.

Friteken for avgift er bensin som blir nytta til skeinegangsvogn åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, også private. Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin til industriell verksemd i større mengder enn 1 500 liter om året til anna enn drift av motorvogn bli friteken for avgift.

Vidare er bensin som blir nytta til motorbåtar som fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift når dei har fjerdeparten av inntekta si av fisket.

Etter søknad til Samferdselsdepartementet kan bensin som blir brukt til kommunal og privat ferje i større mengder enn 1 500 liter om året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn eller motorbåt har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den føresegna som er teken inn ovafor under 4, siste leden, om høve for Samferdselsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld òg med omsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifta.

I tilfelle misbruk kan Samferdselsdepartementet nekta avgifts-fritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengre tid.

Etter søknad kan Samferdselsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som blir førd ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifta som blir betalt av bensin til motorar i landbruket si tenest og til motorfarty som ikkje er friteken for avgift, får Landbruksdepartementet til rådvelde 1 pst. av bensinavgifta og Industridepartementet 2 pst.

23. juni.

Kongelig kunngjoring*)¹⁾ om sjømannsskatt for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

Norske sjøfolk.

§ 1. For terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal norske sjøfolk svare sjømannsskatt etter nedenstående tabell:

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 14. juni. Se St.prp. nr. 97. Innst. S. nr. 136. St.tid. s. 1485—1487.

23. juni.

Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt
1— 30	0	401—410	88	801— 810	211	1201—1210	369
31— 35	5	411—420	91	811— 820	215	1211—1220	373
36— 40	6	421—430	94	821— 830	218	1221—1230	377
41— 45	7	431—440	97	831— 840	222	1231—1240	381
46— 50	8	441—450	100	841— 850	225	1241—1250	385
51— 60	10	451—460	103	851— 860	229	1251—1260	389
61— 70	12	461—470	106	861— 870	233	1261—1270	393
71— 80	14	471—480	109	871— 880	237	1271—1280	397
81— 90	16	481—490	112	881— 890	241	1281—1290	401
91—100	18	491—500	115	891— 900	245	1291—1300	405
101—110	20	501—510	118	901— 910	249	1301—1310	409
111—120	22	511—520	121	911— 920	253	1311—1320	413
121—130	24	521—530	124	921— 930	257	1321—1330	417
131—140	26	531—540	127	931— 940	261	1331—1340	421
141—150	28	541—550	130	941— 950	265	1341—1350	425
151—160	30	551—560	133	951— 960	269	1351—1360	429
161—170	32	561—570	136	961— 970	273	1361—1370	433
171—180	34	571—580	139	971— 980	277	1371—1380	437
181—190	36	581—590	142	981— 990	281	1381—1390	441
191—200	38	591—600	145	991—1000	285	1391—1400	445
201—210	40	601—610	148	1001—1010	289	1401—1410	450
211—220	42	611—620	151	1011—1020	293	1411—1420	454
221—230	44	621—630	154	1021—1030	297	1421—1430	459
231—240	46	631—640	157	1031—1040	301	1431—1440	463
241—250	48	641—650	160	1041—1050	305	1441—1450	468
251—260	50	651—660	163	1051—1060	309	1451—1460	472
261—270	53	661—670	166	1061—1070	313	1461—1470	477
271—280	55	671—680	169	1071—1080	317	1471—1480	481
281—290	58	681—690	172	1081—1090	321	1481—1490	486
291—300	60	691—700	175	1091—1100	325	1491—1500	490
301—310	63	701—710	178	1101—1110	329	1501—1510	495
311—320	65	711—720	181	1111—1120	333	1511—1520	499
321—330	68	721—730	184	1121—1130	337	1521—1530	504
331—340	70	731—740	187	1131—1140	341	1531—1540	508
341—350	73	741—750	190	1141—1150	345	1541—1550	513
351—360	75	751—760	194	1151—1160	349	1551—1560	517
361—370	78	761—770	197	1161—1170	353	1561—1570	522
371—380	80	771—780	201	1171—1180	357	1571—1580	526
381—390	83	781—790	204	1181—1190	361	1581—1590	531
391—400	85	791—800	208	1191—1200	365	1591—1600	535

23. juni.

Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt	Skattbar måneds- inntekt	Skatt
1601—1610	540	1751—1760	607	1901—1910	675	2051—2060	742
1611—1620	544	1761—1770	612	1911—1920	679	2061—2070	747
1621—1630	549	1771—1780	616	1921—1930	684	2071—2080	751
1631—1640	553	1781—1790	621	1931—1940	688	2081—2090	756
1641—1650	558	1791—1800	625	1941—1950	693	2091—2100	760
1651—1660	562	1801—1810	630	1951—1960	697	2101—2110	765
1661—1670	567	1811—1820	634	1961—1970	702	2111—2120	769
1671—1680	571	1821—1830	639	1971—1980	706	2121—2130	774
1681—1690	576	1831—1840	643	1981—1990	711	2131—2140	778
1691—1700	580	1841—1850	648	1991—2000	715	2141—2150	783
1701—1710	585	1851—1860	652	2001—2010	720	2151—2160	787
1711—1720	589	1861—1870	657	2011—2020	724	2161—2170	792
1721—1730	594	1871—1880	661	2021—2030	729	2171—2180	796
1731—1740	598	1881—1890	666	2031—2040	733	2181—2190	801
1741—1750	603	1891—1900	670	2041—2050	738	2191—2200	805

Av den del av den skattbare inntekt som overstiger kr. 2 200 svares 50 pst.

Av inntekten ved hver månedlig skatteberegning er skattefritt kr. 90 i 1. klasse, kr. 190 i 2. klasse, kr. 280 i 3. klasse, kr. 370 i 4. klasse, kr. 470 i 5. klasse, kr. 580 i 6. klasse, kr. 700 i 7. klasse, kr. 820 i 8. klasse. For hver høyere klasse er ytterligere kr. 120 skattefritt.

§ 2. Av den sjømannsskatt som inngår etter bestemmelsene i foregående paragraf, skal et beløp på 15 pst. av den skattbare inntekt ombord regnes som kommuneskatt til den kommune hvor sjømannen er skattepliktig etter § 9 i lov av 21. mars 1947 om skattlegging av sjøfolk. Vedkommende kommunes andel av sjømannsskatten skal dog utgjøre 16 pst. av den skattbare inntekt ombord dersom kommunen for budsjettåret 1950—51 har en skattøre som trenger godkjenning av vedkommende departement etter landskattelovens § 73, byskattelovens § 66.

Den alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift som inngår i sjømannsskatten skal utgjøre 1,9 pst. av den skattbare inntekt ombord.

Det beløp som blir tilbake av sjømannsskatten etter at kommuneskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift er dekket etter reglene i første og annet ledd, tilfaller statskassen som statskatt.

Utenlandske sjøfolk.

23. juni.

§ 3. Sjøfolk som går inn under bestemmelsene i kap. III i lov av 21. mars 1947 om skattlegging av sjøfolk, skal svare skatt for budsjett-terminen 1950—51 med 15 pst. av bruttoinntekten ombord såfremt de ikke har noen å forsørge. Ellers svares skatt med 10 pst.

§ 4. Om fordelingen av den del av skattebeløp som etter § 11 i lov av 21. mars 1947 om skattlegging av sjøfolk skal tilfalle kommunene, gjelder følgende regler:

Det samlede beløp som inngår ved trekk i budsjett-terminen 1950—51 fordeles forholdsmessig på kommunene etter tallet på sjøfolk som ved begynnelsen av trekkåret var innført i sjømannsmantallet som skattepliktige i kommunen etter § 9 i lov av 21. mars 1947 om skattlegging av sjøfolk.

Vedkommende departement kan bestemme at kommuner som i budsjettåret 1950—51 har en lavere skattøre enn 15, skal settes ut av betraktning ved fordelingen. Det samme gjelder kommuner som har mindre enn 25 manntallsførte skattepliktige som nevnt i foregående ledd. Vedkommende departement kan gi nærmere regler om framgangsmåten ved fordelingen.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om tollavgifter fra 1. juli 1950. 23. juni.

De bestemmelser om tollavgifter som gjelder den 30. juni 1950, skal fremdeles være gjeldende fra 1. juli 1950.

Kongelig resolusjon.

23. juni.

1. Det fastsettes vilkår for godkjenning av læreanstalter for utdanning av sykepleiere etter lov nr. 1 av 10. desember 1948 overensstemmende med et framlagt utkast.

2. Sosialdepartementet bemyndiges til å endre eller utfylle de vilkår som er nevnt under punkt 1, samt til å fastsette vilkår for godkjenning av læreanstalter til utdanning i spesialpleie, herunder jordmoryrket, jfr. lovens § 1.

3. Sosialdepartementet bemyndiges til å gi de øvrige bestemmelser og treffer de avgjørelser som etter lovens § 1, § 2, § 4 nr. 3 og § 6 er tillagt Kongen, samt til å endre eller utfylle de regler

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

¹⁾ St.vedtak 21. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2011. Budsjett-innst. S. nr. 258.

23. juni. om Sykepleierådets virksomhet som i henhold til § 4 punkt 4 er utferdiget ved kgl. resolusjon av 6. mai 1949.

Det i punkt 1 nevnte utkast lyder så:

§ 1.

Mål.

Sykepleieskolenes oppgave er å gi elevene den teoretiske og praktiske undervisning i sykepleie som til enhver tid anses ønskelig og nødvendig — og herunder gi dem forutsetning for å delta effektivt i arbeid som forebygger sykdom og fremmer folkehelsen.

§ 2.

Styre.

Sykepleieskolene skal ledes av et styre som godkjennes av departementet. Statens Sykepleieinspektør har adgang til styrets møter.

§ 3.

Lærere.

Sykepleieskolene skal ha et tilstrekkelig antall kvalifiserte lærere. Departementet kan fastsette alminnelige bestemmelser om de kvalifikasjoner lærerpersonalet bør ha, og kan kreve at ansettelse av lærere blir forelagt departementet til godkjenning.

§ 4.

Lokaler, undervisningsmaterieell m. v.

Sykepleieskolene må ha tidsmessige lokaler og utstyr for undervisningen. Det må sørges for tilfredsstillende boligforhold for elevene.

§ 5.

Melding til departementet.

Sykepleieskolene skal hvert år gi innberetning om sin virksomhet til departementet på dertil fastsatt skjema (årsberetning). For hvert nytt kull elever som opptas og for hvert kull som uteksamineres, skal skolene sende departementet oppgave med nærmere opplysninger på fastsatt skjema.

§ 6.

Læretidens lengde.

Teoretisk og praktisk undervisning i sykepleie gis under en samlet læretid på i alt 3 år. Den samlede læretid på 36 måneder, fordeles slik:

Teoretisk undervisning, om lag 6 måneder, praktisk turnus, 23. juni. om lag 27 måneder, ferie om lag 2 måneder og fradrag på grunn av sykdom inntil 1 måned. Ved lengere sykdomsfravær må den forsomte tid tas igjen.

Elever som ønsker å spesialisere seg som jordmødre eller sinnsykepleiere, gis adgang til å påbegynne spesialutdanningen etter 2 år og 4 måneder i grunnskolen under forutsetning av at spesialutdanningen foregår kontinuerlig. Etter 8 måneder i spesialskolen, gis de adgang til å avlegge eksamen i grunnskolen.

Elever som ønsker å gå over i spesialskole må melde fra innen 6 måneder fra læretidens begynnelse.

§ 7.

Opptagelsesalder.

Elever opptas i alderen 19 til 30 år. Skolens styre kan dispensere i særlige tilfelle.

§ 8.

Forkunnskaper.

Elevene bør ha best mulige forkunnskaper, helst realskoleeksamen, minimum 1 års skolegang av almindennende art etter folkeskolen (framhaldsskole, ungdomsskole, folkehøgskole, o. l.). Alle søkere bør så vidt mulig ha husmorskole eller tilsvarende utdanning.

§ 9.

Minimumskrav til skoleplan.

a. Teoretisk undervisning (om lag 6 måneder).

Anatomi og fysiologi	55 timer
Kjemi	20 »
Kostlære	26 »
Hygiene og bakteriologi	40 »
Kirurgisk sykdomslære v/ lege	20 »
» sykepleie v/ sykepl.	12 »
Medisinsk sykdomslære v/ lege	20 »
» sykepleie v/ sykepl.	8 »
Medikamentlære	20 »
Barnesykdommer v/ lege	10 »
» pleien v/ sykepl.	8 »
Fødselslære og gynækologi v/ lege	12 »
» » » v/ sykepl.	6 »
Dietlære v/ lege	10 »
» v/ lærerinne	20 »

23. juni.	Sinns- og nervesykdommer v/ lege	12 timer
»	» » » pleien v/ sykepl.	8 »
	Tuberkuløse sykdommer v/ lege	6 »
»	» » » pleien v/ sykepl.	3 »
	Epidemiske sykdommer inkl. bakteriologi	12 »
»	» » » sykepl. v/ sykepl.	6 »
	Psykologi	20 »
	Sykehusprestens arbeid	6 »
	Etikk	20 »
	Sykepleiens historie	10 »
	Bandasjelære	12 »
	Praktiske demonstrasjoner og renhold	130 »
	Foredrag om sosial forsorg og forebyggende helse- arbeid (i tillegg hertil minst 5 ekskursjoner) ..	15 »
	Studieveiledning og rapporter	10 »
	Hud- og veneriske sykdommer v/ lege	5 »
	—»— —»— v/ sykepl.	2 »
	Øre-nese-halssykdommer v/ lege	3 »
	—»— —»— v/ sykepl.	2 »
	Øyensykdommer v/ lege	3 »
	» » » v/ sykepl.	2 »
	Røntgenologi v/ lege	3 »
	» » » v/ sykepl.	2 »
	Laboratorieprøver: Urinalyser	5 »
	Samfunnslære og Sosiallovgivning	10 »
	Medisinallovgivning	3 »
	Sykehusadministrasjon og økonomi	5 »

Tilsammen: 602 timer

I tillegg til dette kommer den kliniske undervisning som forutsettes gitt en gang ukentlig (unntatt sommermånedene juli og august) i avdelinger hvor elevene har sin obligatoriske turnus.

Den teoretiske undervisning forutsettes gitt i løpet av den 3-årige læretid. For de elever som går over i spesialscole for jordmødre eller sinnssykepleiere, må den teoretiske undervisning være gjennomgått i løpet av 2 år og 4 måneder.

Det står den enkelte skole fritt å avgjøre hvordan den vil fordele pensumet, og også å øke den teoretiske undervisning ved å oppta nye fag.

b. *Praktisk turnus: (om lag 27 måneder).*

Kirurgisk avdeling	7—8 måneder
Medisinsk avdeling	7—8 »

Fødeavdeling 6 uker à	2 måneder	
Psykiatrisk avdeling	2—3 »	
Tuberkulose eller epidemisk avd.	3 »	
Barneavd. eller barnestue	1 »	à 6 uker.

23. juni.

Resten av læretiden bør hvis mulig, fordeles mellom følgende spesialavdelinger:

Øre-nese-hals-avdeling, øyenavdeling, hudavdeling, forebyggende helsearbeid, omsorg for uføre og gamle.

For elever som går over i spesialscole etter 2 år og 4 måneder i grunnskolen, kan departementet gi nærmere bestemmelser om fordelingen av den praktiske turnus.

§ 10.

Eksamen.

a. Skriftlige prøver i løpet av læretiden.

I løpet av læretiden avlegges skriftlig prøve i følgende fag:

Anatomi og fysiologi,

Kjemi,

Kostlære,

Hygiene,

Kirurgi m/ pleie,

Medisin m/ pleie,

Medikamentlære,

Barnesykdommer,

Fødselslære, gynækologi og barselpleie,

Dietlære,

Sinns- og nervesykdommer m/ pleie,

Tuberkulose m/ pleie,

Epidemi m/ pleie og bakteriologi, Psykologi.

b. Praktisk eksamen ved sykesengen:

Ved elevtidens avslutning avlegges praktisk eksamen ved sykesengen.

Den praktiske prøve kan avlegges etter følgende alternativer:

1. Hel arbeidsdag.

2. Morgen- eller aftenstell.

c. Offentlig eksamen i sykepleie:

Offentlig sykepleieeksamen avholdes 2 ganger årlig. Det er anledning til å melde seg til offentlig eksamen i sykepleie, dersom det bare gjenstår 2 måneder av den praktiske læretid, og elevene ellers har tatt samtlige eksamener ved skolen.

Eksamensgebyr, som fastsettes av departementet, må være innbetalt på forhånd til skolen hvor prøven skal avlegges.

23. juni. Meldefrist 2 måneder. Karakteren for denne eksamen teller ikke med i hovedkarakteren, men påføres vitnemålet.

Departementet gir nærmere forskrifter om eksamensreglement.

§ 11.

Karaktergrader.

Følgende karaktergrader benyttes:

Særdeles tilfredsstillende	S. tf.	tallverdi	4
Meget tilfredsstillende	M. tf.	»	3
Tilfredsstillende	Tf.	»	2
Noenlunde tilfredsstillende	Ng. tf.	»	1
Ikke tilfredsstillende	Ik. tf.	»	÷ 1

§ 12.

Vitnemål.

Sykepleieskolene utferdiger vitnemål til uteksaminerte elever på skjema som fastsettes av departementet.

23. juni. **Kongelig resolusjon** om at Industridepartementet gis fullmakt til å gi nærmere regler om gjennomføring av lov av 17. mars 1950 om oppgjør for skip som seilte til maksimalfrakter 1939—40.

23. juni. **Kongelig resolusjon.*)**

Med heimel i § 4 i lov av 23. juni 1950 om mellombels tillegg til lov om arbeidstvister av 5. mai 1927 bestemmes at de forskrifter om kontroll med lønns- og arbeidsvilkår som ble fastsatt ved kgl. resolusjon av 25. februar 1949 skal gjelde fortsatt fra 1. juli 1950.

23. juni. **Kongelig resolusjon*)** om offentlig tilsyn med utførelse, bruk og vedlikehold av anlegg som er eller måtte bli gjennomført i Holtavassdraget, bielv til Gaula i Sør-Trøndelag fylke, og bestemmelse om at ingen uten forutgående godkjenning fra tilsynet må sette i verk damanlegg eller anlegg til utnyttning av vasskraft i vassdraget.

23. juni. **Kongelig resolusjon.*)**

Åpningsdagen for den ved kgl. resolusjon av 7. januar 1950 fastsatte fredningstid for småhval utskytes fra 1. juli kl. 0.00 til den 8. juli kl. 0.00.

Avslutningsdagen for fredningen skal fortsatt være den 21. juli kl. 24.00.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

Kongelig resolusjon.*)

23. juni.

I medhold av § 4 i millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer, jfr. tilleggslov av 2. august 1946, bestemmes:

1. Fra og med 1. juli 1950 og inntil videre men ikke utover 30. juni 1951, skal det svares avgift ved omsetning av egg fra produsent.

2. Avgiften fastsettes til 5 øre pr. kg.

3. Unntatt fra avgiftsplikten er salg til arbeider i produsentens virksomhet og leveranser til oppfylning av kår- og forpaktningsskontrakter. Med Landbruksdepartementets godkjenning kan Omsetningsrådet gi nærmere forskrifter om fritagelse for avgift ved annet småsalg.

4. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.

Kongelig resolusjon.

Administrasjonen av lov om Maaling af Træløst, som 23. juni. udsendes av 30. april 1892 overføres fra Handelsdepartementet til Landbruksdepartementet.

Kongelig resolusjon.

23. juni.

§ 7 i Vedtekter for «Fond til drift av Forsvarets kantiner», fastsatt ved kgl. resolusjon 2. april 1948, skal lyde:

Så lenge kantinevirksomheten etter Kantinerådets skjønn gir et tilstrekkelig overskudd, kan Forsvarsdepartementet fastsette en særlig bonus av kantineens omsetning.

Bonussen bereknes månedlig og overføres fra Forsvarets kantiner til velferdsformål i Forsvaret etter nærmere bestemmelse fastsatt av Forsvarsdepartementet.

Av Kantinefondets årlige nettoinntekt etter fradrag av foran nevnte bonus avsettes på egen konto i Fondets regnskap et bidrag til velferdsformål. Bidragets størrelse fastsettes av Forsvarsdepartementet etter forslag fra Kantinerådet. Kontoen disponeres av Forsvarets undervisnings- og velferdskorps, som gir ordre om fordeling av midlene til avdelingenes velferdskasser (leirkasser) eller andre velferdsformål etter nærmere retningslinjer, fastsatt av Forsvarsdepartementet.

Kantinedriftens netto-overskudd, etter at den foran nevnte bonus og velferdsbidraget er fratrukket, anvendes av Kantinerådet til utbygging av kantinevirksomheten.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

23. juni.

Kongelig resolusjon.

1. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet nedlegges 30. juni 1950 kl. 24.

2. Den alminnelige avdeling og direktoratene i det tidligere Forsynings- og gjenreisningsdepartement overføres fra samme tidspunkt til Kommunal- og arbeidsdepartementet, Handelsdepartementet og Landbruksdepartementet slik:

- a. Den alminnelige avdeling og Boligdirektoratet legges til Kommunal- og arbeidsdepartementet.
- b. Direktoratet for industriforsyning legges til Handelsdepartementet.
- c. Av Direktoratet for proviantering og rasjonering legges Rasjoneringskontoret, Fettkontoret og Det statistiske kontor til Handelsdepartementet. Provanteringskontoret, direktørstillingen + 1 assistentstilling legges til Landbruksdepartementet.

3. — — — — —

23. juni.

Stadfestelse — meddelt av Sosialdepartementet — på «Captein Carl Hansens legat til beste for skibsførere og stormenn i Kristiansand S.», opprettet ved testament av 10. april 1943.

23. juni.

Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om vedtekter til bygningsloven for Lunner og Roa bygningsdistrikter i Oppland fylke.

23. juni.

Bestemmelser **) om unntak fra den alminnelige innførselsregulering.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

§ 1. Gjenstander og varer til en verdi av inntil kr. 10 kan innføres og betales uten innførsels- og valutalisens. Unntaket gjelder bare enkeltforsendelser. Masseforsendelser av varer fra en utenlandsk avsender til forskjellige adressater i Norge tillates ikke.

§ 2. Gjenstander og varer som mottas som gave, kan innføres uten innførselslisen når gavens verdi er under kr. 100 og den etter tollvesenets skjønn må anses å være bestemt for mottakerens eller hans families egen bruk og ikke kan anses å være bestemt for omsetning.

*) Kunngj. 3. juli i Lovtid. 1 nr. 27.

**) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28.

Masseforsendelser av varer fra en utenlandsk avsender til forskjellige adressater i Norge tillates ikke. 23. juni

§ 3. Gratisforsendelser av reklametrykksaker kan innføres uten innførselslisens når verdien av forsendelsen er under kr. 100.

§ 4. Klær og annet reisegods som bærer spor av å være brukt og har tilhørt norske statsborgere som er døde utenfor riket, kan innføres uten innførselslisens.

§ 5. Husgeråd og annet bohavet tilhørende personer som har oppholdt seg i utlandet i minst ett år og som der har eid og gjort bruk av dette, kan innføres uten innførselslisens når gjenstandene bærer spor av å være brukt og de innføres for regning av og til bruk for disse personer.

§ 6. Gjenstander og varer bestemt til bruk for fremmede makters utsendte representanter og utsendte konsuler med familie og utsendte underordnede tjenestemenn, kan innføres uten innførselslisens.

§ 7. Reisende kan ved innreise til Norge medbringe følgende gjenstander og varer uten innførselslisens:

a) klær og andre reisefornødenheter (herunder sykler, ski, jaktvåpen, campingutstyr og annet sportsutstyr, fotografiapparater med nødvendig tilbehør og film, kikkerter, smalfilmapparater, reisegrammofoner, reiseradioer og reiseskrivemaskiner i brukt stand) som tilhører de reisende for så vidt de med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes å være medbragt til egen bruk,

b) inntil 200 stk. sigaretter eller 250 gram røyketobakk eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 250 gram sigarer,

c) inntil 1/1 flaske vin eller brennevin,

d) inntil kr. 200 i varer fra utlandet i tillegg til de gjenstander og varer som er nevnt under bokstavene a, b og c, når varene etter tollvesenets skjønn må anses å være bestemt for den reisendes eller hans families egen bruk og ikke kan anses å være bestemt for omsetning,

e) norskregistrerte motorkjøretøyer som tilbakeføres til Norge etter midlertidig bruk i utlandet og motorkjøretøyer tilhørende reisende som har fast bopel i utlandet til egen bruk under midlertidig opphold i Norge. Sistnevnte kjøretøyer kan ikke endelig tollbehandles før innførselslisens foreligger.

§ 8. Reisende, hjemmehørende i europeiske land, kan i transitt medbringe uten innførselslisens, men mot anmerking i passet av verdien, souvenirpregede gjenstander og varer (herunder $\frac{1}{4}$ liter toalett vann og inntil 25 gram parfyme i uåpnet pakning) til en verdi av inntil kr. 350 når gjenstandene eller varene er innkjøpt under reise i andre land.

23. juni. § 9. Reisende, hjemmehørende i land utenom Europa, kan av tobakksvarer, vin og brennevin medbringe uten innførselslisens:

a) inntil 400 stk. sigaretter eller 500 gram røyketobakk eller annen tobakk eller 500 gram sigarer,

b) inntil 2/1 flasker vin eller brennevin.

§ 10. Reisende hjemmehørende i land utenom Europa, kan i transit medbringe uten innførselslisens, men mot anmerking i passet av verdien, souvenirpregede gjenstander og varer (herunder inntil 1/2 liter parfyme) til en verdi av inntil kr. 3 000 når gjenstandene eller varene er innkjøpt under reise i andre land.

§ 11. Turistreklamemateriell bestemt til gratis utdeling i Norge, kan innføres uten innførselslisens.

§ 12. Matriser og klisjéer i brevforsendelser som kommer i fast abonnement til aviser med alminnelig nyhetsinnhold (herunder ikke sportsaviser, ukeblader eller magasiner) samt til pressebyråer som formidler forsendelser av klisjéer og matriser i fast abonnement til slike aviser, kan innføres uten innførselslisens i samme utstrekning som det måtte være innrømmet tollfrihet for slike forsendelser.

§ 13. Apparater til overføring av telefonbilder kan av utenlandske pressefotografer innføres uten innførselslisens når Utenriksdepartementets pressetjeneste ved hver enkelt innførsel til tollmyndighetene avgir en skriftlig erklæring om at pressetjenesten innestår for og påser at apparatene blir utført igjen. Apparater til overføring av telefonbilder kan av norske pressefotografer etter endt bruk i utlandet gjeninnføres uten innførselslisens når innførsel foregår over samme tollsted som utførsel fant sted.

§ 14. Frimerker som importeres i bytte med andre frimerker, kan innføres uten innførselslisens.

§ 15. Bøker som ankommer i korsbåndforsendelser på inntil 3 kg, bestemt for bokhandlere eller forlag, kan innføres uten innførselslisens.

§ 16. Fartøyer uansett størrelse, kan innføres uten innførselslisens. Unntaket gjelder ikke lystfartøyer (herunder kapproingsbåter).

§ 17. Gjenstander og varer som ankommer fra utlandet, bestemt for levering til skip i utenriks fart, kan uten innførselslisens bringes ombord i vedkommende fartøy når varene angis til utførsel på den måte som er foreskrevet for transittvarer og de av tollvesenet blir forsegleet ombord i fartøyet. Maskindeler, instrumenter eller liknende som ankommer fra utlandet, bestemt til umiddelbar montering i skip i utenriks fart, kan uten innførselslisens bringes ombord i vedkommende fartøy og monteres når tollvesenet påser og attesterer monteringen.

§ 18. Reservedeler og utstyr til fly som av utenlandske luftfartsselskaper sendes hit til landet for montering i eller levering til fly bestemt for utlandet, kan innføres uten innførselslisens i samme utstrekning og på samme vilkår som det måtte være innrømmet tollfrihet for slike varer.

§ 19. Tankvogner, vogner og lokomotiver tilhørende Norges Statsbaner, som har vært utlånt til eller reparert i utlandet, kan gjeninnføres uten innførselslisens.

Utenlandske tankvogner, vogner og lokomotiver som skal utlånes til eller repareres av Norges Statsbaner, kan innføres uten innførselslisens.

§ 20. Hvete og rug samt formalingsprodukter herav kan av Statens Kornforretning innføres uten innførselslisens.

§ 21. Kull som er brutt på Svalbard, kan innføres uten innførselslisens.

§ 22. Hester, vogner og andre kjøretøyer som beboere i grensedistriktene fører med seg i den vanlige grensetrafikk, kan innføres uten innførselslisens.

§ 23. Gjenstander og varer som sendes landevegen fra et sted i Norge gjennom Sverige tilbake til Norge, kan når de forpasses mot vanlig framkomstbevitnelse, gjeninnføres uten innførselslisens.

§ 24. Gjenstander og varer bestemt for transit gjennom Norge, kan innføres uten innførselslisens når det av de ledsagende dokumenter, f. eks. gjennomgangskonnossement, tydelig fremgår at varene er bestemt til direkte viderebefordring til utlandet og skal gjenutføres i uforandret stand innen 90 dager etter innførselen.

§ 25. Vareforsendelser kan tollforpasses fra et tollsted til et annet uten fremleggelse av innførselslisens.

§ 26. Bestemmelsene trer i kraft straks. Tidligere gitte bestemmelser om unntak fra den alminnelige innførselsregulering oppheves.

Bestemmelser *) om endring av Handelsdepartementets bestemmelser av 15. oktober 1949 om import av varer som er oppført på friliste og om import av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan importeres fra nærmere bestemte land etter importørens valg.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbod av 13. desember 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering har Handelsdepartementet truffet følgende be-

*) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28 og 12. oktober i Lovtid. 1 nr. 40.

23. juni. stemmelser til endring av bestemmelser av 15. oktober 1949 om import av varer som er oppført på friliste og om import av varer som fremdeles er kvantitativt begrenset, men som kan importeres fra nærmere bestemte land etter importørens valg:

§ 1, 2. ledd, skal heretter lyde:

Dessuten kan gjennomføres ordninger hvoretter importen av visse varer fremdeles er kvantitativt begrenset, men som gir importøren adgang til selv å velge fra hvilket av nærmere bestemte land importen skal skje. Departementet setter opp en liste over hvilke varer og hvilke land som ordningen omfatter. Import etter denne ordning betegnes som import på globalkvoter.

§ 2, 3. setning utgår. Som nytt 2. ledd tilføyes:

Søknad om innførsels- og valutalisens skal sendes inn kort tid før levering eller betaling skal finne sted. Søknaden vil automatisk bli innvilget.

§ 5 skal heretter lyde:

Disse bestemmelser trer i kraft fra 1. november 1949 for så vidt angår import av varer på frilister.

§ 6. Bestemmelsene til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering kommer for øvrig til anvendelse.

23. juni. **Bestemmelser *)** til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

§ 1. Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til innførsel av gjenstander og varer. Denne tillatelse gis i form av innførselslisens A eller innførselslisens B etter søknad fra vedkommende importør.

Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til kjøp av valuta i valutabank eller tillatelse til overføring over clearing til betaling til utlandet av:

- 1) gjenstander og varer (dog ikke fartøyer, jfr. Handelsdepartementets bestemmelser av 23. juni 1950 om unntak fra den alminnelige innførselsregulering, § 16),
- 2) reparasjons- og foredlingsomkostninger for gjenstander og varer som har vært reparert eller foredlet i utlandet, dog ikke av reparasjonsomkostninger for rullende jernbanemateriell tilhørende Norges Statsbaner og for fartøyer,

*) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28.

3) frakt, assurance og spedisjonsomkostninger ved cif.-kjøp. 23. juni

Denne tillatelse gis i form av valutalisens A etter søknad fra vedkommende importør.

§ 2. Innførselslisens A benyttes ved innførsel av gjenstander og varer som skal betales til utlandet.

Til bruk ved søknad om innførsels- og valutalisens A nyttes følgende skjemaer:

1) skjema A—1 når skjemaene under punkt 2 og 3 ikke skal nyttes,

2) skjema A—2 ved betaling i dollars,

3) skjema A—3 ved frilistevarer, jfr. Meddelelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering nr. 1 1950.

De forskjellige skjemaer består av søknad om innførselslisens (nr. 5), søknad om valutalisens (nr. 4) samt eksemplarer til direktoratets egen bruk (nr. 3, 2 og 1). Eventuell innvilgelse av innførsels- og valutalisens gis samtidig.

§ 3. Direktoratet for Eksport- og Importregulering kan i den utstrekning det anses hensiktsmessig utstede generell innførsels- og valutalisens A. Disse lisenser gis på skjema A—4.

En generell innførsels- og valutalisens gir vedkommende importør adgang til i løpet av et nærmere angitt tidsrom å innføre for et fastsatt beløp av en vare eller varegruppe fra et bestemt land uten nærmere angivelse av leverandør med betaling i et bestemt valuta-slag.

§ 4. Innførselslisens B benyttes ved innførsel av gjenstander og varer som ikke skal betales til utlandet og som det heller ikke skal ytes vederlag for i noen annen form.

Søknad om innførselslisens B skrives i brev form og skal inneholde opplysninger om vareslag, mengde, antatt verdi, opprinnelsesland, avsenders navn og adresse, når varen ventes innført samt opplysninger om varen sendes som gave, gratis prøve eller liknende.

§ 5. Gjenstander og varer som ønskes innført, må ikke foranlediges sendt fra utlandet før innførselslisens foreligger. Ved bestilling av gjenstander og varer i utlandet må det tas forbehold om at innførselslisens vil bli innvilget.

§ 6. Søknad om innførsels- og valutalisens A eller innførselslisens B skal sendes inn og underskrives av den egentlige importør. For registrerte handelsfirmaer kan lisenssøknaden også underskrives av den av firmaets funksjonærer som har prokura.

Agenter, speditører og liknende mellommenn kan ikke søke på vegne av den egentlige importør.

§ 7. Ved utfylling av søknad om innførsels- og valutalisens A skal det beløp søknaden gjelder angis i den myntenhet oppgjør skal finne sted. Er dette fremmed valuta, angis beløpet også i norske

23 juni. kroner. Faktureres en vare inklusive omkostninger som skal betales av vedkommende importør, skal en likevel føre opp fob-verdien etter beste skjønn samt spesifisere de omkostninger som skal betales (f. eks. frakt, assurance, spedisjonsomkostninger eller liknende). Lisensen innvilges i tilfelle med tillegg av disse omkostninger.

(Det vises for øvrig til de alminnelige prisforskrifter, inntatt i Pristidende nr. 21 1949, § 16.)

§ 8. Valuta til betaling av dokumentert frakt, assurance og andre omkostninger skal ved fob-kjøp stilles til disposisjon av valutabank uten avskrivning på valutalisensen og uten spesiell søknad til Norges Bank.

§ 9. Som vedlegg til søknad om innførsels- og valutalisens skal vanligvis følge proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse. Disse dokumenter stemples av direktoratet og påføres samme nummer som lisensen.

I de tilfelle hvor Direktoratet for Eksport- og Importregulering frafaller kravet om proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse, blir dette med et stempel påført innførselslisensen.

§ 10. Importutvalg som opprettes innen de enkelte bransjer kan bistå departementet som konsultative organer ved

- 1) behandlingen av søknader om innførsels- og valutalisens,
- 2) å avgi uttalelse i saker angående tildeling av valuta til bransjens importører,
- 3) utarbeidelse av importbudsjettet å avgi uttalelse om den import som må antas å være nødvendig til dekning av behovet for vedkommende vareslag.

Formen for gjennomføringen av samarbeidet mellom departementet og de enkelte importutvalg skal fastsettes ved skriftlig avtale. Som generelle regler for disse utvalgs arbeid gjelder at utvalgene skal ansette en sekretær som ikke er forretningsdrivende og som ikke har noen tilknytning til importørene i vedkommende bransje. Han har taushetsplikt med hensyn til det han får kjennskap til i sitt arbeid. De valgte medlemmer av utvalget har ikke adgang til å se de enkelte søknader, kartotek m. v. Enkelt søknader som forelegges utvalget, må ikke fremlegges på en slik måte at utvalgets medlemmer får kjennskap til de enkelte firmaers arbeidsmetoder eller til deres utenlandske forbindelser.

§ 11. Har Direktoratet for Eksport- og Importregulering innvilget en søknad om innførsels- og valutalisens A fullt ut, kan importøren på de vilkår og betingelser som er anført i lisensen innføre og betale hele det vareparti han har søkt om. Innvilges søknaden bare med en del av beløp og kvantum, må importøren påse at det fra utlandet bare blir sendt det kvantum søknaden er innvilget for til den i lisensen godkjente verdigrense. Søknad om for-

høyelse av kvantum og beløp må sendes inn til Direktoratet for Eksport- og Importregulering. 23. juni.

Overskridelse av lisensens beløp og kvantum tillates ikke.

Tilføyelser, strykinger og andre rettelser på en innførsels- og valutalisens kan bare foretas av Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 12. Viser det seg at en innvilget innførsels- og valutalisens A ikke kan nyttes helt eller delvis i overensstemmelse med de anførte vilkår og betingelser, skal lisensen av vedkommende lisensinneholder straks sendes tilbake til Direktoratet for Eksport- og Importregulering med utførlig redegjørelse om hvorfor importen ikke kan gjennomføres.

§ 13. Innførsels- og valutalisensen gis en bestemt gyldighetsfrist i samsvar med varens leveringstid. Hvis varen ikke kan innføres eller betales innen gyldighetsfristens utløp, kan denne etter skriftlig søknad fra lisensinneholderen unntaksvis forlenges. Søknaden må sendes inn i god tid før fristens utløp og skal inneholde utførlig redegjørelse om grunnen til hvorfor gyldighetsfristen søkes forlenget. Som vedlegg til søknaden må følge dokumenter som viser at varen er bestilt i overensstemmelse med de opplysninger som er anført i lisenssøknaden. Dessuten må vedlegges korrespondanse med leverandøren som viser grunnen til forsinkelsen av leveringen og hvorav den nye leveringstid framgår.

Har vedkommende importør avlevert innførsels- eller valutalisensen til henholdsvis tollvesen eller valutabank fordi vedkommende lisens er nyttet fullt ut, skal det i forlengelsessøknaden opplyses om dette. Hvis importøren er i besittelse av begge lisenser, skal disse sendes inn sammen med forlengelsessøknaden.

§ 14. Innførsels- og valutalisens A og innførselslisens B kan ikke overdras til andre uten etter tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 15. Fortolling og betaling vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til samme lisens. Overføring av et beløp fra en lisens til en annen kan ikke foretas uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Enhver importør skal føre en bok med fortløpende fortegnelse over alle innførsels- og valutalisenser som blir innvilget ham av Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Importøren skal i lisensboken gjøre merknad om lisensens nummer, vareslag, fra hvilket land kjøp er foretatt, det kvantum og beløp lisensen er innvilget for samt gyldighetsfristen.

§ 16. En vare kan tollbehandles når den innen gyldighetsfristens utløp er ankommet til det bestemmelsessted som fremgår av fraktdokumentene. For varer som ankommer sjøverts, regnes an-

23. juni. komstdagen fra den dag vedkommende fartøy klarer inn. Ankomstdagen for varer ankommet med jernbane er lossedagen, og for pakkepost, innkryssingsdagen.

§ 17. Ved fortolling av varer som innføres i henhold til innførselslisens skal lisenseksemplaret fremlegges for tollvesenet som påser at det vareparti som angis til fortolling, er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som innførselslisensen er innvilget for. Tollvesenet skal på den fremlagte innførselslisens avskrive den nettomengde varer som blir fortollet samt verdien av disse i henhold til lisensvilkårene.

Innlegges et vareparti på frilager, transittopplag eller kredittopplag, skal innførselslisensen fremlegges for tollvesenet og avskrives ved innlegget. Lisensgebyr blir først å oppkreve ved fortollingen av varepartiet.

§ 18. Ved fortolling av varer som innføres i henhold til innførselslisens A må foruten lisensen, også originalfaktura, fraktdokumenter og eventuelt den stemplede proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse fremlegges for tollvesenet.

De fremlagte dokumenter skal bekrefte de opplysninger som er gitt i søknaden, og tollvesenet må påse at originalfakturaen er i samsvar med den stemplede proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse.

§ 19. Blir det vareparti lisensen er innvilget for, innført og fortollet i flere sendinger, skal eksemplaret av innførselslisensen etter at avskrivning er foretatt av tollvesenet, tilbakeleveres til importøren. Når lisensen er nyttet fullt ut, skal den av tollvesenet sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 20. Skal en del av det vareparti som innføres i henhold til innførselslisens A fortolles samtidig ved et annet tollsted, må vedkommende importør fylle ut et nytt eksemplar (nr. 5) av skjema A-1, A-2 eller A-3 til bruk for fortolling av denne del. Det nye eksemplar skal fylles ut i overensstemmelse med den originale innførselslisens og være en tro kopi av denne. Det av importøren utfylte eksemplar og den originale innførselslisens sammen med de i § 18 nevnte dokumenter skal fremlegges for tollvesenet på importørens hjemsted. Tollvesenet skal på det utfylte eksemplar bekrefte at dette er i overensstemmelse med originallisensen og på denne avskrive den netto mengde varer og disses verdi i henhold til lisenssøknaden som skal angis til fortolling og innførsel over det annet tollsted. Tollvesenet skal også på det av importøren utfylte eksemplar gjøre påtegning om at avskrivning er foretatt på den originale innførselslisens og at eksemplaret bare gir adgang til fortolling av den mengde varer og disses verdi som er avskrevet på den originale innførselslisens. Det utfylte eksemplar brukes deretter som

selvstendig lisens og skal etter at påtegning er gjort, utleveres til 23. juni vedkommende importør og fremlegges for tollvesenet på det tollsted hvor den øvrige del av varepartiet skal fortolles. Ved fortolling av den øvrige del ved det annet tollsted er det ikke nødvendig å fremlegge stemplet proformafaktura, spesifikasjon eller ordrebekreftelse. Det utfylte eksemplar skal bare brukes en gang og skal etter at avskriving er foretatt, sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Gyldighetsfristen kan ikke forlenges.

§ 21. Ved kjøp av valuta i valutabank eller overføring over clearing til betaling til utlandet av gjenstander og varer som innføres i henhold til innførselslisens A, skal valutalisensen (hvis gyldighetsfrist ved kjøpet eller overføringen ikke må være utløpt) og originalfakturaen fremlegges for valutabanken som stempler den fremlagte originalfaktura og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som valutalisensen er innvilget for. Vedkommende valutabank skal på den fremlagte valutalisens avskrive det beløp som betales. Fratrekkes det ved betaling ekstrarabatt, skal det gjøres merknad om dette på valutalisensen. Er lisensen nyttet fullt ut, skal den av vedkommende valutabank sendes Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 22. Blir det beløp lisensen er innvilget for betalt delvis, skal vedkommende importør fylle ut et delbetalingsskjema som fås i bankene. Delbetalingsskjemaet skal fylles ut i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser fra Norges Bank og benyttes av vedkommende valutabank ved innsendelse av valutaoppgave til Norges Bank. Valutalisensen skal etter at avskriving er foretatt, av vedkommende valutabank sendes tilbake til importøren.

Ved siste delbetaling skal valutalisensen heftes til delbetalings-skjemaet.

§ 23. Kjøp av valuta i valutabank eller overføring over clearing til forskuddsbetaling til utlandet av gjenstander og varer som innføres i henhold til en generell innførselslisens, kan tillates når

- a) det er vanlig at forskuddsbetaling skjer, og
- b) eksportlisens er innvilget i vedkommende leverandørland, og
- c) den norske lisensinnehaver fremlegger dokumenter som viser at varepartiet blir avsendt og vil ankomme til landet før lisensens gyldighetsfrist utløper.

§ 24. Telegrafisk innførsels- og valutalisens A innvilges ikke, jfr. § 5.

Telegrafisk innførselslisens B benyttes rent unntaksvis når det av tvingende grunner er nødvendig at import skjer umiddelbart. Telegramlisensen (telegrammet) skal av vedkommende importør ved fortolling fremlegges for tollvesenet som på den fremlagte telegram-

23. juni. lisens (telegrammet) avskriver den netto mengde varer som blir for-
tollet samt verdien av disse. Telegramlisensen (telegrammet) kan
bare brukes en gang, og etter at avskrivning er foretatt, skal den
av tollvesenet sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregu-
lering.

§ 25. Tap av innvilget innførsels- eller valutalisens skal meldes
til politiet. Anmeldelse skal skje ved personlig fremmøte av lisens-
innehaveren hos vedkommende politimyndighet. Er lisensinnehaveren
et firma, skal tapet meldes av en av firmaets innehavere eller en
av firmaets funksjonærer som måtte ha prokura, og ved uansvarlig
selskap, av en som måtte ha fullmakt til å opptre på selskapets
vegne. Vedkommende politimyndighet skal oppta rapport angående
de nærmere omstendigheter ved tapet av lisensen. Rapporten skal
sendes inn til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 26. Er det på en innførsels- eller valutalisens foretatt så
mange avskrivninger at det blir nødvendig å vedhefte lisensen en
allonge, skal denne påheftes av henholdsvis tollvesen eller valuta-
bank. Tollvesenet eller valutabanken skal påføre lisens og allonge
sitt stempel på en slik måte at den ene halvdel av stemplet kommer
på lisensen og den andre halvdel på allongen. Allongen skal dess-
uten påføres samme nummer som lisensen. Vedkommende toll- eller
bankfunksjonær skal også påføre lisens og allonge dato og sitt navn.
Navnet skal påføres på samme måte som stemplet.

Det som måtte være avskrevet på lisensen, skal summeres og
føres over på allongen. Etterfølgende avskrivninger skal deretter fore-
tas på denne.

§ 27. Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tilla-
telse til at sendinger med jernbane fra Sverige og Danmark kan
belegges med etterkrav når godsets verdi ikke overstiger henholds-
vis n. kr. 500, sv. kr. 350, og d. kr. 500 pr. sending.

Statsbanenes Kontrollkontor skal påse at det på den fremlagte
valutalisens A blir avskrevet det beløp som betales. Valutalisensen
kan bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt,
sendes til Norges Bank.

§ 28. Bestemmelsene trer i kraft straks. Tidligere gitte bestem-
melser til gjennomføring av den alminnelige innførselsregulering
oppheves.

24. juni. **Bestemmelser *) om unntak fra den alminnelige
utførselsregulering.**

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember
1946 nr. 30 § 1, 2. ledd, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947,

*) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28.

og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

§ 1. Gjenstander og varer til en verdi av inntil kr. 10 kan utføres og betaling skje fra utlandet uten utførselslisens og avregningseksemplar. Unntaket gjelder bare enkeltforsendelser. Masseforsendelser av varer fra en avsender i Norge til forskjellige adressater i utlandet tillates ikke.

§ 2. Gavepakker inntil 3 kg til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og hvis verdi ikke overstiger kr. 30, kan utføres uten utførselslisens. Rasjonerte varer, tobakk, te, honning, kjøtthermetikk, sardiner, ost, kondensert melk, tørrmelk, såpe, smør, matfett, margarin og andre margarinprodukter samt spisesjokolade, konfekt, drops, karameller, pastiller og andre sukkervarer tillates ikke sendt i gavepakker til utlandet. Av såpe kan dog gavepakken inneholde 1 stk. toalettsåpe, 1 stk. husholdningssåpe, 1 stk. barbersåpe og 1 pakke vaskepulver. Avsenderen skal i hvert enkelt tilfelle gi tollvesenet skriftlig erklæring på ære og samvittighet om at forsendelsen er en gave til navngitte slektninger eller kjente i utlandet og oppgave over innholdet av pakken.

Forsendelse av vaskemidler som ikke er standard vaskepulver, f. eks. skurepulver og bløtningsmidler som inneholder lite fett, er ikke begrenset til 1 pakke.

§ 3. Prøvesendinger av norske eksportvarer til utlandet kan utføres uten utførselslisens når verdien ikke overstiger kr. 20.

§ 4. Pakker inneholdende brukte klær, bøker og andre personlige effekter som ettersendes til norske borgere under deres midlertidige opphold i utlandet, kan utføres uten utførselslisens. Avsenderen skal i hvert enkelt tilfelle overfor tollvesenet avgi erklæring på ære og samvittighet om at pakken inneholder slike effekter som ovenfor nevnt.

§ 5. Gjenstander og varer til den norske befolkning på Svalbard, Bjørnøya, Jan Mayen og Grønland kan utføres uten utførselslisens i den utstrekning de etter tollvesenets skjønn må anses å være nødvendige for å dekke vedkommende mottagers eller hans hustands rimelige behov.

§ 6. Gjenstander og varer bestemt til de norske bedrifter på Svalbard, Bjørnøya og Jan Mayen kan utføres uten utførselslisens.

§ 7. Flyttegods som fremmede makters utsendte diplomater eller utsendte konsulære representanter fører med seg ved utreise fra Norge, kan utføres uten utførselslisens.

§ 8. Reisende kan ved utreise fra Norge medbringe følgende gjenstander og varer uten utførselslisens:

24. juni. a) Klær og andre reiseformødenheter, (herunder sykler, ski, jaktvåpen, campingutstyr, fotografiapparater med nødvendig tilbehør og film, kikkerte, småfilmapparater, reisegrammofoner, reiseradioer og reiseskrivemaskiner i brukt stand) som tilhører reisende for så vidt de med hensyn til mengde og beskaffenhet av tollvesenet skjønnes å være medbragt til egen bruk,
- b) inntil 200 stk. sigaretter eller 250 gram røyketobakk eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 250 gram sigarer,
- c) inntil 1/1 flaske vin eller brennevin,
- d) motorkjøretøyer til bruk under midlertidig opphold i utlandet eller som gjenutføres etter bruk under midlertidig opphold i Norge, og den bensin som disse kjøretøyer ved utførselen måtte ha på sine ordinære bensintanker. Norske reisende til Danmark kan for reisen gjennom Sverige dessuten medta inntil 20 liter bensin på kanne.

§ 9. Utenlandske reisende, hjemmehørende i europeiske land, kan i tillegg til de gjenstander og varer som er nevnt under § 8 ved utreise fra Norge medbringe uten utførselslisens souvenirpregede gjenstander og varer (herunder $\frac{1}{4}$ liter toalett vann og 25 gram parfyme i uåpnet pakning) til en verdi av inntil kr. 350.

§ 10. Reisende hjemmehørende i land utenom Europa kan av tobakksvarer, vin og brennevin medbringe uten utførselslisens

- a) inntil 400 stk. sigaretter eller 500 gram røyketobakk eller annen tobakk eller 500 gram sigarer,
- b) inntil 2/1 flasker vin eller brennevin.

§ 11. Reisende hjemmehørende i land utenom Europa kan ved utreise fra Norge medbringe uten utførselslisens souvenirpregede gjenstander og varer (herunder inntil $\frac{1}{2}$ liter parfyme) til en verdi av inntil kr. 3 000.

§ 12. Turistreklamemateriell, bestemt til gratis utdeling i utlandet, kan utføres uten utførselslisens.

§ 13. Brevpostsendinger til utlandet, inneholdende vanlige reklamebrosjyrer og rundskriv i den forretningsmessige korrespondanse, bøker og trykksaker som sendes som korsbånd, aviser og tidsskrifter i fast abonnement gjennom postverket samt publikasjoner som av offentlige institusjoner blir sendt gratis til utlandet, kan utføres uten utførselslisens.

§ 14. Frimerker som eksporteres i bytte med andre frimerker, kan utføres uten utførselslisens.

§ 15. Apparater til overføring av telefonbilder kan av norske pressefotografer utføres uten utførselslisens når Utenriksdepartementets pressetjeneste ved hver enkelt utførsel til myndighetene avgir en skriftlig erklæring om at pressetjenesten innestår for og påser at apparatene blir innført igjen. Apparater til overføring av tele-

fonbilder kan av utenlandske pressefotografer etter endt bruk i 24. juni. Norge gjenutføres uten utførselslisens når utførsel foregår over samme tollsted som innførsel fant sted.

§ 16. Ueksponert eller eksponert, men utviklet film til bruk i nyhetstjenesten, kan utføres uten utførselslisens.

§ 17. Følgende gjenstander og varer kan utføres til norske fartøyer i utenriks fart (herunder hvalfangstflåten) uten utførselslisens i den utstrekning det er nødvendig til vedkommende fartøys egen bruk:

- a) skipsrekvisita og skipsutstyr,
- b) brenselolje (solarolje, dieselolje, fyringsolje), petroleum, bensin, smøreolje og smørefett,
- c) bunkerskull,
- d) proviant,
- e) sjøkart og dagbøker,
- f) inntil 200 stk. sigaretter eller 150 gram røyke- eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 150 gram sigarer pr. mann pr. uke for tur og retur under hensyntagen til reisetid og -lengde.

Rasjonerte varer tillates bare utført i samme mengde som anført i de til enhver tid gjeldende rasjoneringsbestemmelser.

§ 18. Utenlandske fartøyer i utenriks fart kan ved utklarering fra norsk havn utføre uten utførselslisens følgende gjenstander og varer i den utstrekning det er nødvendig til vedkommende fartøys egen bruk til nærmeste utenlandske anløpshavn i fartøyet's rute:

- a) Skipsrekvisita og skipsutstyr,
- b) brenselolje (solarolje, dieselolje, fyringsolje), petroleum, bensin, smøreoljer og smørefett,
- c) bunkerskull,
- d) proviant,
- e) sjøkart og dagbøker,
- f) inntil 200 stk. sigaretter eller 150 gram røyke- eller skråtobakk eller 300 gram snus eller 150 gram sigarer pr. mann pr. uke.

Rasjonerte varer tillates bare utført i samme mengde som anført i de til enhver tid gjeldende rasjoneringsbestemmelser.

§ 19. Utrustning som bringes med av norsk fiskefartøy til fiske ved Island kan på følgende betingelser utføres uten utførselslisens:

- a) Ved utklarering av fiskefartøyer til fiske ved Island skal fartøyet's fører avgi til tollvesenet en oppgave over fartøyet's medbragte utrustning. Til dette formål er utarbeidet et særskilt skjema.

Utførselsoppgaven utfylles av fartøyet's fører i 3 likelydende eksemplarer. Ett eksemplar utleveres fartøyet's fører ved fartøyet's utklarering, ett eksemplar av skjemaet beholdes av vedkommende tollkammer og ett sendes Fiskeridirektoratet, Bergen.

24. juni. Fartøyet fører skal underskrive den i utførselsoppgaven inn-
tatte erklæring om at han er kjent med at den medbragte ut-
rustning medtas uten at utførselslisens foreligger, og at utrust-
ningen ikke kan selges. Dessuten at han er kjent med gjeldende
utførsels- og valutabestemmelser. Skipsføreren skal enn videre
erklære seg forpliktet til å levere det eksemplar av utførsels-
oppgaven han har fått utlevert, til det tollsted i Norge hvor
fartøyet klarer seg inn etter fangstens slutt. Enn videre skal han
avgi erklæring på ære og samvittighet om at de angitte kvanta
og de angitte varesorter er riktige.

Tollvesenet skal attestere at de gitte oppgaver antas riktige.

b) Ved tilbakekomst til Norge fra fiske ved Island skal skipsføre-
rens eksemplar av utførselsoppgaven leveres tollvesenet ved inn-
klareringen. Kan utførselsoppgaven ikke fremlegges og finner
innklareringen sted ved et annet tollsted enn utklareringen av
fartøyet, skal fartøyet forsegles og nøter, garn, tønner, not-
båter og annet utstyr som ikke lar seg forsegle, telles opp og
utførselsoppgaven eller dens ordlyd foranlediges skaffet til veie
fra det tollsted hvor utklareringen ble foretatt. Hvis innklare-
ringen finner sted ved samme tollsted hvor utklareringen fore-
gikk, kan tollvesenet etter å ha foretatt kontroll på grunnlag
av sitt eksemplar av utførselsoppgaven tillate lossing.

Antas det ved innklareringen at salg av utrustningen har funnet
sted, skal innberetning herom sendes Handelsdepartementet, Direk-
toratet for Eksport- og Importregulering.

§ 20. Luftfartøyer i utenriks fart kan utføre uten utførsels-
lisens smøreoljer, smørefett og bensin til egen bruk samt nødvendig
rekvisita og proviant.

§ 21. Tankvogner, vogner og lokomotiver tilhørende Norges
Statsbaner som skal utlånes til eller repareres i utlandet, kan ut-
føres uten utførselslisens.

Utenlandske tankvogner, vogner og lokomotiver som har vært
utlånt til eller reparert av Norges Statsbaner, kan gjenutføres uten
utførselslisens.

§ 22. Gjenstander og varer bestemt for transitt gjennom Norge,
kan utføres uten utførselslisens når det av de ledsagende doku-
menter, f. eks. gjennomgangskonnossement, tydelig fremgår at varen
er bestemt til direkte befordring til utlandet og de gjenutføres i
uforandret stand innen 90 dager etter innførselen.

§ 23. Hester, vogner og andre kjøretøyer som beboere i grense-
distriktene fører med seg i den vanlige grensetrafikk, kan utføres
uten utførselslisens.

§ 24. Gjenstander og varer som sendes landevegen fra et sted 24. juni i Norge gjennom Sverige tilbake til Norge, kan når de forpasses mot vanlig framkomstbevitnelse, utføres uten utførselslisens.

§ 25. Uinnløste og ufortollede gjenstander og varer kan gjenutføres uten utførselslisens. Unntaket gjelder ikke ved uttak av gjenstander og varer fra frilager, transittopplag eller kredittopplag hvor det ved innlegget er fremlagt innførselslisens.

§ 26. Bestemmelsene trer i kraft straks. Tidligere gitte bestemmelser om unntak fra den alminnelige utførselsregulering oppheves.

Bestemmelser *) til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering. 24. juni.

I medhold av mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

§ 1. Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til utførsel av gjenstander og varer, dog unntatt hermetikk, fersk og frossen sild og fisk og ferske skalldyr, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947, II, punkt 2 a og b. Denne tillatelse gis i form av utførselslisens A eller utførselslisens B etter søknad fra vedkommende eksportør.

Direktoratet for Eksport- og Importregulering fører kontroll med at følgende utenlandske tilgodehavender avstår til Norges Bank:

- a) Salgsbeløp for gjenstander og varer som er solgt i utlandet,
- b) vederlag for utført reparasjons- og foredlingsarbeid her i landet av utenlandske gjenstander og varer, dog ikke vederlag for utført reparasjon av utenlandsk rullende jernbanemateriell og fartøyer,
- c) frakt, assurance, spedisjonsomkostninger og liknende, utlagt ved fob-salg av vedkommende eksportør for regning av kjøperen.

Denne kontroll gjennomføres på grunnlag av avregningseksemplar A for så vidt annerledes ikke er bestemt.

§ 2. Utførselslisens A benyttes ved utførsel av gjenstander og varer som skal betales fra utlandet. Til bruk ved søknad om utførselslisens A nyttes skjema A-5, som består av søknad om utførselslisens (nr. 5), avregningseksemplar (nr. 4) samt eksemplarer til direktoratets egen bruk (nr. 3, 2 og 1).

Innvilges søknad om utførselslisens, pålegges vedkommende

*) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28.

24. juni eksportør samtidig plikt til på grunnlag av avregningseksemplaret å avstå til Norges Bank den valuta som opptjenes ved salget.

§ 3. Utførselslisens B benyttes ved utførsel av gjenstander og varer som ikke skal betales fra utlandet og som det heller ikke skal ytes vederlag for i noen annen form av mottakeren.

Til bruk ved søknad om utførselslisens B nyttes skjema B 2.

§ 4. Søknad om utførselslisens A og B skal innsendes og underskrives av eksportøren eller en som har fullmakt til å handle på hans vegne.

§ 5. Ved utfylling av søknad om utførselslisens A skal varens verdi i norske kroner beregnet fritt levert siste norske utførselshavn eller grensestasjon oppgis. Faktureres en vare inklusive omkostninger som kjøperen skal betale her i landet, skal en dessuten føre opp slike tilleggsmkostninger (f. eks. frakt, assuranse, spedisjonsomkostninger og liknende). Lisensen innvilges i tilfelle med tillegg av disse omkostninger.

§ 6. Ved utfylling av søknad om utførselslisens B skal oppgis vareslag, mengde, antatt verdi, mottakerens navn og adresse samt om varen sendes som gave, gratis prøve eller liknende. Søkeren må ved angivelse av vareslag bruke så tydelig betegnelse som mulig og nærmere spesifisere hva slags varer som søkes utført.

§ 7. Har Direktoratet for Eksport- og Importregulering innvilget en søknad om utførselslisens, kan eksportøren på de vilkår og betingelser som er anført i lisensen, utføre det kvantum søknaden er innvilget for til den i lisensen godkjente verdigrænse. Søknad om forhøyelse av kvantum og beløp må sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Overskridelse av lisensens beløp og kvantum tillates ikke.

Tilføyer, strykinger og andre rettelser på en utførselslisens og et avregningseksemplar kan bare foretas av Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 8. Utførselslisens og avregningseksemplar A og utførselslisens B kan ikke overdras til andre uten etter tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 9. Utførsel og avregning vedrørende samme vareparti skal foretas i henhold til samme lisens. Overføring av et beløp fra en lisens til en annen eller fra et avregningseksemplar til et annet kan ikke foretas uten tillatelse fra Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

Enhver eksportør skal føre en bok med fortløpende fortegnelse over alle utførselslisen og avregningseksemplarer som utstedes til ham av Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Eksportøren skal i lisensboken gjøre merknad om lisensens nr., vareslag,

til hvilket land salget er foretatt, det kvantum og beløp lisensen 24. juni er innvilget for samt gyldighetsfristen.

§ 10. Utførselslisens A og B og avregningseksemplar A gis av Direktoratet for Eksport- og Importregulering en bestemt gyldighetsfrist.

Hvis en lisens ikke kan nyttes før etter fristens utløp, kan den sammen med avregningseksemplaret av vedkommende eksportør sendes inn til direktoratet med skriftlig søknad om forlengelse av gyldighetsfristen. Slik søknad må sendes inn i god tid før fristens utløp og angi grunnen til hvorfor gyldighetsfristen ønskes forlenget.

§ 11. Viser det seg at en innvilget utførselslisens A ikke kan nyttes helt eller delvis i overensstemmelse med de anførte vilkår og betingelser, skal lisensen av vedkommende lisensinnehaver straks sammen med avregningseksemplaret sendes tilbake til Direktoratet for Eksport- og Importregulering med utførlig redegjørelse om hvorfor eksporten ikke kan gjennomføres.

§ 12. En vare kan ikke utføres hvis gyldighetsfristen er utløpt ved varens angivelse til utførsel ved det tollsted hvor utførsel skal finne sted.

§ 13. Ved tollvesenets behandling av varer som utføres i henhold til utførselslisens skal lisenseksemplaret og skipningsdokumentene fremlegges for tollvesenet som påser at det vareparti som angis til utførsel er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som utførselslisensen er innvilget for og at varepartiet i overensstemmelse med skipningsdokumentene sendes til det mottakerland som fremgår av utførselslisensen. Tollvesenet skal på den fremlagte utførselslisens avskrive den netto mengde varer som blir utført samt fakturaverdien av disse i henhold til lisensvilkårene.

§ 14. Blir det vareparti utførselslisensen er innvilget for, utført i flere sendinger, skal lisensen etter at avskriving er foretatt av tollvesenet, tilbakeleveres til eksportøren. Når lisensen er nyttet fullt ut, skal den av tollvesenet sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 15. Ved betaling fra utlandet av gjenstander og varer som utføres i henhold til utførselslisens A skal avregningseksemplaret (hvis gyldighetsfrist ved avregningen ikke må være utløpt) og kopi av originalfaktura fremlegges for valutabank som stempler den fremlagte kopi og påser at denne er i overensstemmelse med det beløp og kvantum som avregningseksemplaret gjelder for. Vedkommende valutabank skal på det fremlagte avregningseksemplar avskrive det beløp som avstår. Er det ved betaling fratrukket ekstrarabatt, skal det gjøres merknad om dette på avregningseksemplaret. Har eksportøren ved salg på fob.-basis lagt ut frakt, assurance, spe-

24. juni. disjonsomkostninger og liknende helt eller delvis, skal vedkommende valutabank på avregningseksemplaret anføre hvor meget av betalingen som gjelder varer og hvor meget som gjelder utlagt frakt, assurance og spedisjonsomkostninger eller liknende. Når hele salgsbeløpet er avstått, skal avregningseksemplaret sammen med den stemplede kopi av originalfakturaen av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 16. Blir det vareparti lisensen er innvilget for, betalt delvis, skal vedkommende eksportør fylle ut et deloppgjørsskjema som fås i bankene. Deloppgjørsskjemaet skal fylles ut i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser fra Norges Bank og benyttes av vedkommende valutabank ved innsendelse av valutaoppgave til Norges Bank. Avregningseksemplaret skal etter at avskrivning er foretatt av vedkommende valutabank leveres tilbake til eksportøren.

Ved siste delbetaling skal avregningseksemplaret heftes til deloppgjørsskjemaet.

§ 17. Telegrafisk utførselslisens A og B benyttes bare unntaksvis når det av tvingende grunner er nødvendig at eksport skjer umiddelbart. Telegramlisensen (telegrammet) sammen med skipningsdokumentene, skal av vedkommende eksportør ved utførsel fremlegges for tollvesenet som på den fremlagte telegramlisens (telegrammet) avskriver den netto mengde varer som utføres samt fakturaverdien av disse og påser at varepartiet i overensstemmelse med skipningsdokumentene sendes til det mottakerland som fremgår av telegramlisensen (telegrammet). Telegramlisensen (telegrammet) kan bare brukes en gang, og etter at avskrivning er foretatt, skal den av tollvesenet sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering.

§ 18. Ved betaling fra utlandet av gjenstander og varer som utføres i henhold til telegrafisk utførselslisens A, skal vedkommende eksportør fremlegge telegrambekreftelsen for valutabank som på den fremlagte telegrambekreftelse avskriver det beløp som avstås. Telegrambekreftelsen skal etter at avskrivning er foretatt, av vedkommende valutabank sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom Norges Bank.

§ 19. Tap av innvilget utførselslisens eller tap av avregningseksemplar A skal meldes til politiet. Anmeldelsen skal skje ved personlig fremmøte av lisensinnhaveren hos vedkommende politimyndighet. Er lisensinnhaveren et firma, skal tapet meldes av en av firmaets innehavere eller en av firmaets funksjonærer som måtte ha prokura, og ved uansvarlig selskap, av en som måtte ha fullmakt til å opptre på selskapets vegne. Vedkommende politimyndighet skal oppta rapport angående de nærmere omstendigheter ved

tapet av lisensen eller avregningseksemplaret. Rapporten skal sendes inn til Direktoratet for Eksport- og Importregulering. 24. juni.

§ 20. Er det på en utførselslisens eller et avregningseksempel foretatt så mange avskrivinger at det blir nødvendig å vedhefte lisens eller avregningseksempel en allonge, skal denne påheftes av henholdsvis tollvesenet eller valutabank. Tollvesenet eller valutabanken skal påføre lisens eller avregningseksempel og allonge sitt stempel på en slik måte at den ene halvdel av stemplet kommer på lisensen eller avregningseksemplaret og den annen halvdel på allongen. Allongen skal dessuten påføres samme nummer som lisensen eller avregningseksemplaret. Vedkommende toll- eller bankfunksjonær skal også påføre lisens eller avregningseksempel og allonge sitt navn og dato. Navnet skal påføres på samme måte som stemplet. Det som måtte være avskrevet på lisensen eller avregningseksemplaret, skal summeres og føres over på allongen. Etterfølgende avskrivinger skal deretter foretas på denne.

§ 21. Direktoratet for Eksport- og Importregulering gir tillatelse til at sendinger med jernbane til Sverige og Danmark kan belegges med etterkrav når godsets verdi ikke overstiger henholdsvis n. kr. 500, sv. kr. 350 og d. kr. 500 pr. sending.

Statsbanenes Kontrollkontor skal påse at det på det fremlagte avregningseksempel A blir avskrevet det beløp som avstås. Avregningseksemplaret kan bare brukes en gang og skal etter at avskrivning er foretatt, sendes til Norges Bank.

§ 22. Skal varer som utføres i henhold til utførselslisens forpasses fra et tollsted til et annet før endelig utførsel finner sted, skal utførselslisens fremlegges for tollvesenet og lisensgebyr betales ved det tollsted hvorfra varene forpasses. Tollvesenet skal i tollpasset gjøre påtegning om at utførselslisens er fremlagt og lisensgebyr betalt.

§ 23. Bestemmelsene trer i kraft straks. Tidligere gitte bestemmelser til gjennomføring av den alminnelige utførselsregulering oppheves.

Bestemmelser *) til gjennomføring av kompensasjonsforretninger. 24. juni.

I medhold av mellombels lov om innførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 29 § 4 og mellombels lov om utførsleforbud av 13. desember 1946 nr. 30 § 4, jfr. kgl. resolusjon av 12. desember 1947 og lov om valutaregulering, har Handelsdepartementet truffet følgende bestemmelser:

*) Kunngj. 5. juli i Lovtid. 1 nr. 28.

24. juni. § 1. Kompensasjonsforretninger kan i unntakstilfelle tillates hvor regulær samhandel ikke lar seg gjennomføre. Søknad om tillatelse til gjennomføring av kompensasjonsforretninger skal sendes til Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Søknad skrives i brevts form og skal i de tilfelle hvor Norge har regulær samhandel med vedkommende land, inneholde opplysninger om hvorfor den påtenkte eksport og import ikke kan gjennomføres på vanlig måte. Dessuten skal oppgis hvilke eksport- og importvarer som foreslås kompensert med angivelse av mengde og verdi, kompensasjonsland og om betaling tenkes gjennomført ved bruk av valuta eller om oppgjør skal finne sted mellom den norske importør og eksportør, enten direkte eller gjennom bank, uten valutaoverføringer.

§ 2. Søknad om tillatelse til gjennomføring av en kompensasjonsforretning skal underskrives og innsendes av den som skal stå ansvarlig for forretningens gjennomføring eller en som har fullmakt til å opptre på hans vegne.

§ 3. Blir en søknad om tillatelse til gjennomføring av en kompensasjonsforretning innvilget, gis søkeren et tidsbegrenset tilsagn om tillatelse til gjennomføring av forretningen.

§ 4. Tilsagnet inneholder visse vilkår som må være oppfylt før eksport og import av kompensasjonsvarene kan finne sted. Når det dokumenteres at disse vilkår er oppfylt, sendes søknader om de nødvendige lisenser til bruk ved gjennomføringen av kompensasjonsforretningen til Direktoratet for Eksport- og Importregulering. Lisenssøknadene skal under henvisning til forretningens nummer sendes inn av eksportørene og importørene til Direktoratet for Eksport- og Importregulering gjennom den som står ansvarlig for forretningens gjennomføring.

§ 5. Tilsagnets gyldighetsfrist angir den frist som er satt for gjennomføringen av alle transaksjoner i henhold til tilsagnet. De lisenser som utstedes i henhold til et gitt tilsagn, gis samme gyldighetsfrist som tilsagnet. Ved søknad om forlengelse av et tilsagns gyldighetsfrist skal korrespondansen med den utenlandske kontrahent fremlegges. Av korrespondansen skal fremgå grunnen til hvorfor forretningen ikke kan gjennomføres til fastsatt tid og den nye tidsfrist for gjennomføringen. Er det i henhold til tilsagnet utstedt lisenser, skal disse returneres til forlengelse sammen med søknaden om forlengelse av tilsagnets gyldighetsfrist.

§ 6. Er det på det rene at et tilsagn ikke vil bli nyttet (helt eller delvis), skal det straks sendes melding om dette til Direktoratet for Eksport- og Importregulering med angivelse av hvorfor forretningen ikke kan gjennomføres, selv om tilsagnet fremdeles er gyldig.

Er det i henhold til tilsagnet utstedt lisenser, skal disse returneres 24. juni sammen med meldingen.

§ 7. Bestemmelsene til gjennomføring av den alminnelige utførsels- og innførselsregulering kommer for øvrig til anvendelse.

§ 8. Bestemmelsene trer i kraft straks. Tidligere gitte bestemmelser til gjennomføring av kompensasjonsforretninger oppheves.

Bestemmelse *) om opphevelse av bestemmelser 24. juni.
om omsetning og bruk av visse kjemiske produkter.

(Gitt 24. juni 1950 av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet i medhold av lov nr. 5 av 14. mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsformødenheter og andre varer og kgl. resolusjon av 20. februar 1948.)

Forsynings- og gjenreisningsdepartementets bestemmelser av 7. juni 1947 om omsetning og bruk av visse kjemiske produkter oppheves med virkning fra 1. juli 1950.

Skriv *) frå Sosialdepartementet om at den som i Inderøy 24. juni. herad, Nord-Trøndelag fylke, gjer seg ei næring av å driva herbyrge, gjesteheim, pensjonatverksemd og anna utleige av einskilde rom eller servering av mat eller drykk, skal ha løyve til det.

Skrivelse *) fra Sosialdepartementet om at den som i Lavangen herred, Troms fylke, gjør seg en næring av å drive herberge, herunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltom eller bevertning med mat eller drikk skal ha bevilling.

Stadfesting av Sosialdepartementet på «Synneva og Per 27. juni. Hoves legat» til trengjande personar heimehøyrande i Sogndal herad som ikkje har offentleg stønad, skipa ved testament dagsett 4. januar 1918.

Skrivelse *), fra Landbruksdepartementet om tillatelse til å 27. juni. bruke gift til fangst av rovdyr i Hegra og Nordli herreder i Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om føresegner om 27. juni. bruk av piggråd til gjerde i Røros Landsokn herred, Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om forandring i av- 28. juni. giftene for bruken av Sandnes offentlige godkjente slaktehus.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

29. juni. **Skrivelse *)** fra Fiskeridepartementet.

I medhold av kgl. resolusjon av 28. juni 1937 har Fiskeridepartementet bestemt at § 52 i Instruksen for kontroll og vraking av saltsild heretter skal lyde:

Saltsild som selges til innenlands konsum, skal være underkastet vraking.

Vrakingen skal foretas umiddelbart før varen leveres fra (den fagkyndige) grossists lager i et vrakerdistrikt. Se § 63.

Hvis saltsild blir levert fra tilvirker direkte til detaljist eller ikke fagkyndig grossist, skal den være vraket før den utbys til salgs.

Fagkyndig grossist etter denne paragraf er bare den som er godkjent som sådan av Fiskeridirektøren.

Grunnlaget for godkjenningen skal være at varen kan undergis en hygienisk og fagmessig behandling.

I forbindelse med begjæring om innenlands vraking under skriver rekvirenten en tilsvarende erklæring som ved eksportvraking, på dertil anordnet skjema.

30. juni. **Lov *)¹⁾** om tillegg til lov av 9. oktober 1905 om Nr. 1. Universitetet i Oslo.

I.

Lov av 9. oktober 1905 om Universitetet i Oslo § 17 første ledd gis følgende tillegg:

Dog kan kollegiet med samtykke av vedkommende departement for ett eller flere fakulteter beslutte fordeling på tre semestre. Tidspunktet for semestrenes begynnelse og slutt fastsettes i så fall av departementet etter at Universitetet har uttalt seg.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

30. juni. **Lov *)²⁾** om endring i lov av 16. juli 1920 om Universitetets lærereksamener.

I.

I lov av 16. juli 1920 om Universitetets lærereksamener skal § 4 lyde:

Parallelt med fagstudiet til Universitetets lærereksamener skal der ved det pedagogiske seminar gis undervisning i pedagogiske

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 40. St.tid., forh. i Ot. s. 71—72; i Lt. s. 44.

²⁾ St.vedtak 10. juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. nr. 41. St.tid., forh. i Ot. s. 72; i Lt. s. 44.

disipliner. Denne undervisning kan omfatte supplerende tilleggsfag 30. juni.
til det som er nevnt under §§ 2 og 3 og avsluttes med et ett semesters Nr. 2.
teoretisk og praktisk kursus.

§ 6, første ledd skal lyde:

For å ansettes som rektor eller lektor ved offentlig eller kommunal høgre almenskole kreves bestått lektoreksamen samt pedagogisk eksamen. Hvis det til vedkommende pedagogiske eksamen ikke kreves tilleggsfag i henhold til § 4, må minst to av kandidatens eksamensfag være undervisningsfag i realskolen. Hvis et skolefag omfatter to universitetsfag, kreves det at kandidater med eksamen i det ene av disse fag har gjennomgått et tilleggskursus i det annet.

§ 6, femte ledd utgår.

II.

Kongen bestemmer når loven skal tre i kraft med virkning for henholdsvis det matematisk-naturvitenskapelige fakultet og for det historisk-filosofiske fakultet. Kongen fastsetter likeledes de nærmere overgangsbestemmelser.

Lov *)¹⁾ om endringer i midlertidig lov om 30. juni.
hjelp til blinde og vanføre av 16. juli 1936. Nr. 3.

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 4. Til blind yter staten:

- a) kr. 936 året til den som bor i by og kr. 816 året til den som bor på landet eller
- b) bidrag kr. 936 året til opphold på pleieheim for blinde godkjent av Sosialdepartementet.

§ 7. Til vanfør yter staten:

- a) kr. 936 året til den som bor i by og kr. 816 året til den som bor på landet eller
- b) bidrag kr. 936 året til opphold på pleieheim godkjent av Sosialdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft 1. juli 1950.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 55. St.tid., forh. i Ot. s. 97; i Lt. s. 53—54.

30. juni. **Lov *)¹⁾ om endring i lov om reisebyråer.**
Nr. 4.

I.

Nedennevnte paragrafer i lov om reisebyråer av 4. november 1948 foreslås gitt følgende ordlyd:

§ 1. Ved reisebyrå forstås i denne lov en bedrift hvis erverv omfatter alle eller de vesentlige av nedenstående virksomheter.

- a. Meddelelse av opplysninger av enhver art om reiseforholdene i Norge og utlandet,
- b. salg av reisebilletter av enhver art samt sovevognsbilletter, plassbilletter og lignende,
- c. bestilling av rom i hoteller og herberger for overnatting eller pensjonsopphold og utstedelse av de herfor nødvendige kuponger,
- d. arrangement av selskapsreiser, cruises, utflukter i forbindelse med flytende hoteller, akkordreiser og lignende.

Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle om en bedrift skal ansees som reisebyrå i lovens forstand.

§ 3. Bevilling til å drive reisebyrå kan meddeles når det ved pålitelig vitnesbyrd godtgjøres at søkeren

- a. har fylt 25 år, har ført en hederlig vandel og er økonomisk vederheftig,
- b. har bestått realskoleeksamen og eksamen fra ettårig handels-skole eller har annen utdanning som minst svarer dertil,
- c. har vært beskjeftiget i bransjen i minst 5 år og i dette tidsrom til stadighet har deltatt i de virksomheter som er nevnt i § 1 første ledd bokstavene a—d.

Bevilling kan gis til forening eller selskap med begrenset ansvar som har sete i Norge og helt norsk styre. Den som har den daglige ledelse av bedriften, må i så fall oppfylle vilkårene i første ledd og ha særskilt godkjenning fra vedkommende departement. Det samme skal gjelde bestyrer av avdelingskontor.

Bevilling i samsvar med denne paragraf kan nektes, hvis departementet finner grunn til å anta at virksomheten ikke vil kunne drives på forsvarlig måte, eller at det ikke er behov for virksomheten.

§ 6. Utlending (herunder utenlandsk stat) som driver reisebyrå eller transportvirksomhet i hjemlandet, kan av vedkommende depar-

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 44. St.tid., forh. i Ot. s. 73—74; i Lt. s. 44.

tement gis tillatelse til å drive reisebyrå her i landet. Bestyreren må fylle de vilkår som er nevnt i § 3, første ledd.

30. juni.
Nr. 4.

Tillatelsen kan gjøres betinget av at det stilles sikkerhet for et beløp av inntil kr. 100 000. Blir sikkerhet forlangt, får reglene i § 4 tilsvarende anvendelse.

Tillatelse skal nektes dersom det faglig og økonomisk ikke bys tilstrekkelig sikkerhet for at virksomheten vil bli drevet på forsvarlig måte. Det samme gjelder når det er grunn til å anta at opprettelsen av byrået vil lede til urimelig avbrekk i norske reisebyråers virksomhet.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 7. Bestemmelse om kontroll med reisebyråer, om plikt til å meddele kontrollmyndigheten opplysninger, forevise forretningsbøker og andre dokumenter vedkommende virksomheten, om taushetsplikt m. v. blir i den utstrekning det anses påkrevet, gitt av vedkommende departement.

For bevilling eller tillatelse som nevnt i denne lovs §§ 2 og 6 betales en avgift til statskassen av kr. 100 for det år da bevillingen (tillatelsen) utferdiges og kr. 50 for hvert av følgende kalenderår. Slik avgift betales også for samtykke til å opprette avdelingskontor.

§ 8. Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke Norges Statsbaners reisebyråer. Foretagender som har transportvirksomhet til formål eller sammenslutninger av slike er likeledes unntatt i den utstrekning de utsteder billetter til egne trafikklinjer og/eller yter slik bistand som har naturlig sammenheng med denne billettutstedelse. Unntaket gjelder ikke arrangement av selskapsreiser som medfører overnatting, med mindre departementet samtykker heri.

Vedkommende departement kan på nærmere fastsatte vilkår samtykke i at organisasjoner til fremme av reiselivet og bedrifter som har tilknytning til reiselivsbransjen, utøver en eller flere av de virksomheter som er nevnt i § 1, bokstav a til d. For øvrig kan slik virksomhet bare drives i henhold til bevilling eller tillatelse etter denne lovs §§ 2 og 6.

Loven skal ikke være til hinder for at foreninger, bedrifter, institusjoner, tidsskrifter og aviser arrangerer utflukter og lignende for medlemmer eller lesere. Dersom dette gjøres i hensikt å tjene på det, må de billetter og hotellkuponger som trenges, utstedes av et reisebyrå eller av vedkommende trafikkselskap.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

30. juni. Lov *)¹⁾ om forlenget gyldighet av lov nr. 3 av
Nr. 5. 5. desember 1947 om midlertidig regulering av
visse renter m. v.

§ 1. Lov nr. 3 av 5. desember 1947 om midlertidig regulering av
visse renter m. v. § 8, skal heretter lyde:

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1951.

30. juni. Lov *)²⁾ om fastsettelse av en del av grensen
Nr. 6. for kjøpstaden Vadsø.

§ 1. Med virkning fra 1. juli 1950 fastsettes kjøpstaden Vadsøs
grense i nord mot Nord-Varanger kommune således:

Fra Prestelven i vest går grensen østover gjennom 8 merke-
punkter som av byingeniøren i Vadsø i januar 1950 er koordinat-
bestemt og innlagt på et grensekart. Punktene er betegnet med tal-
lene I—VIII.

§ 2. Den grenselinje som er nevnt i § 1 skal på Vadsø kom-
munes bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning
som holdes av personer som Kommunal- og arbeidsdepartementet
oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen.

§ 3. Dersom det med bindende virkning blir fastslått at kjøp-
staden Vadsøs nordgrense mot Nord-Varanger kommune inntil 1. juli
1950 helt eller delvis lå lenger mot syd enn bestemt i § 1, skal føl-
gende gjelde:

1. Det område av Nord-Varanger kommune som ligger mellom den
gamle grense og den grenselinje som er fastsatt i § 1, overføres
med virkning fra 1. juli 1950 til kjøpstaden Vadsø.

2. Den overføring som er nevnt under punkt 1 skal ikke ha noen
virkning på den odel som 30. juni 1950 måtte hvile på jord i
dette område.

3. Personer som har hjemstavn i Nord-Varanger og som 1. juli
1950 bor eller — hvis de er flyttet fra herredet — hadde sin
siste bopel på det område som er nevnt i punkt 1, skal ha hjem-
stavn i Vadsø.

4. De personer som 1. juli 1950 bor på det område som er nevnt
under punkt 1, skal med omsyn til kommunevalglovens bestem-
melser om kommunal stemmerett anses som bosatt i Vadsø fra
det tidspunkt de sist tok bopel på det nevnte område.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 15. juni. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 53. St.tid., forh.
i Ot. s. 76; i Lt. s. 45.

²⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 67. Innst. O. nr. 66. St.tid., forh.
i Ot. s. 104; i Lt. s. 57.

5. De personer som 1. januar 1950 hadde bopel på det område som er nevnt i punkt 1, anses ved skattelikningen for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 med omsyn til skatteplikt som bosatt i Vadsø. 30. juni. Nr. 6.

Utlikning av kommuneskatt til den utvidede bykommunen, og av statsskatt for budsjettåret 1. juli 1950 til 30. juni 1951 skal foregå ved likningsmyndighetene i Vadsø i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)¹⁾ om endring i lov av 6. juni 1947 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret med endringslov av 30. juni 1949. 30. juni. Nr. 7.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 6. juni 1947 om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret med endringslov av 30. juni 1949 skal heretter lyde slik:

§ 2. Ved utlikning i samsvar med bestemmelsene i dette kapitel opprettes et fond, Kommunenes Krigsskadefond.

Fondets midler skal nyttes til:

a) erstatning til herreds-, sogne-, fylkes- og bykommuner samt kommunale og interkommunale selskaper og sammenslutninger for skader og tap som er en følge av krigen og ikke dekkes av krigsskadetrygd.

Erstatning kan ytes:

1. for skade på fast eiendom og løsøre,
 2. for tap av kontante penger eller fordringer eller for påførte utgifter,
 3. for tap av inntekt eller annen økonomisk interesse, når skaden eller tapet skyldes fiendtlig eller nasistisk rekvisisjon, bruk eller ødeleggelse, overgrep eller andre forhold som er en direkte følge av krigen og okkupasjonen.
- b) Hel eller delvis dekning av kommunenes andel av de erstatninger som blir å utrede i samsvar med lov av 25. april 1947 om erstatning for visse skader og tap som følge av krigen 1940—45 m. v., jfr. § 17.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 48. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 119—122; i Lt. s. 62.

30. juni. Erstatning ytes når de samlede utgifter og tap er vesentlige
Nr. 7. og skadelidte ikke selv med rimelighet kan bære dem.

Fondets midler kan desuten nyttes til lån eller tilskott til de kommuner, selskaper og sammenslutninger som er nevnt under bokstav a og til bygningskommuner til pr. 1. juli 1950 gjenstående gjenreisning av kommunale og interkommunale bygninger, anlegg m. v. når den skadelidte selv ikke kan bære utgiftene ved nevnte gjenstående gjenreisningsarbeider.

Departementet styrer fondet og avgjør om og i tilfelle med hvilket beløp og på hvilke vilkår erstatning, lån eller tilskott skal gis av fondet.

§ 3. Det opprettes en nemnd, Kommunenes Krigsskadenemnd. Nemnda skal ha en formann og 4 andre medlemmer, som med personlige varamenn oppnevnes av Kongen.

Vedkommende departement gir nærmere regler om nemndas virksomhet. Den gir forslag til departementet om hvilke av en skadelidts anmeldte skader og tap skal anerkjennes som skader og tap som er en følge av krigen og ikke dekkes av krigsskadetrygd, og med hvilket beløp den enkelte skade og det enkelte tap skal anerkjennes.

Forslag som nevnt i foranstående ledd, foretas ikke for skadelidt som etter departementets avgjørelse anses som utelukket fra erstatning som følge av bestemmelsen i § 2, tredje ledd.

§ 7. Kommunenes Krigsskadenemnd fastsetter med departementets godkjenning terminer for innbetaling av utliknede tilskott til fondet. Departementet gir nærmere regler om utlikningen.

Nemnda kan helt eller delvis ettergi tilskott til fondet, når den finner det nødvendig, av hensyn til den tilskottspliktiges økonomiske bæreevne eller fordi den finner det åpenbart at utlikningsgrunnlaget i det enkelte tilfelle har medført et urimelig høyt tilskott. Medlem av nemnda kan innen 3 uker innanke vedtak om å ettergi tilskott til departementet.

Når erstatninger, lån og tilskott er utbetalt, overføres mulig restbeholdning av fondets midler — herunder utestående fordringer — til Skattefordelingsfondet. Departementet avgjør når denne overføring skal finne sted.

Utgiftene til styring av fondet og til Krigsskadenemndas virksomhet utredes av Kommunenes Krigsskadefond.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)¹⁾ om endringer i fiskerilovgivningen. 30. juni.
Nr. 8.

I.

I lov om avgift ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlendinger, av 14. mars 1916 skal § 1 lyde:

For tilfælde av, at der for budgetterminen 1915—1916 og senere budgetterminer besluttet ilignet avgift til staten på utførsel av fisk (herunder skalldyr) eller fiskevarer, som er indkjøpt her i riket av eller for regning av personer, som er bosatt i utlandet, eller utenlandske selskaper, skal ved siden av de almindelige bestemmelser i skattelovene for landet og for byene av 18. august 1911 følgende regler komme til anvendelse.

II.

I lov om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter av 16. juni 1933 skal § 1 lyde:

Kongen kan gi forskrifter for behandling, tilvirkning og transport av fisk (herunder skalldyr) og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning, og for kontrollen med at disse forskrifter overholdes.

III.

I lov om nedlegging og merking av fiskevarer m. v. av 25. juni 1937 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 4 a.

a) Merking av hermetisk nedlagte fiskevarer (herunder skalldyr).

§ 4 b.

b) Størrelsen, formen og materialet av de esker som skal brukes til hermetiske fiskevarer (herunder skalldyr).

Midlertidig lov *)²⁾ om forlengelse av funksjons- 30. juni.
tiden for Kornrådet som ble valgt 4. juli 1945. Nr. 9.

Det Kornrådet som ble valgt av Stortinget den 4. juli 1945 gjør tjeneste inntil videre, dog ikke utover 30. juni 1951.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 40. Innst. O. nr. 68. St.tid., forh. i Ot. s. 103—104; i Lt. s. 56.

²⁾ St.vedtak 23. juni. Innst. O. nr. 65. St.tid., forh. i Ot. s. 105; i Lt. s. 57.

30. juni. Lov *)¹⁾ om brigde i lov om samferdslo frå 11.
 Nr. 10. juli 1947.

I.

Desse paragrafane skal lyda slik:

§ 7, 2. ledd.

Spursmålet um kor mange og kven som skal få slikt løyve vert avgjort serskilt for kvar kommune. Avgjerd kan ikkje takast fyrr saka har vore framlagd for kommunestyret (formannskapet) til fråsegn.

§ 10. Utleige av motorvogn utan førar.

Den som vil driva med å leiga ut motorvogner utan førar, må ha utleigeløyve av Samferdslenemnda. Innan den råma som er fastsett i denne lova, kan departementet gjeva reguleringsfyresegner um slik verksemd.

For løyve etter denne paragrafen kan det krevjast ei årleg avgift.

§ 18. Meklarar må ha godkjenning.

1. Den som vil driva meklarverksemd for transport som nemnt i §§ 16 og 19, må ha godkjenning av departementet.
2. Kongen kan gjeva fyresegner um slik meklarverksemd.
3. For godkjenning etter denne paragrafen kan det krevjast ei årleg avgift.

I 3. kapitel under avsnitt IV, Sams fyresegner for II og III, settes inn en ny

§ 24 a. Avgifter og anna.

Dei avgiftene som kan påleggjast etter denne lova, vert fastsette av departementet.

Det same gjeld det vilkåret for ruteløyve som er nemnt i § 6 om part i utgift til turvande vegvøling og vegvedlikehald.

Avgiftene kan søkjast inn med panting.

II.

Denne lova tek til å gjelda straks.

30. juni. Lov *)²⁾ om brigde i mellombels lov av 30. juni
 Nr. 11. 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd.

Mellombels lov 30. juni 1947 om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd § 21, første leden, skal lyde såleis:

Denne lova tek til å gjelda straks og gjeld til 1. juli 1951.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 57. Innst. O. nr. 50. St.tid., forh. i Ot. s. 74—76, 123; i Lt. s. 44, 62.

²⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 45. Innst. O. nr. 67. St.tid., forh. i Ot. s. 105—108; i Lt. s. 57—58.

Lov *)¹⁾ om utligning av tilleggsskatt til kom- 30. juni.
munene på større inntekter for budsjettåret Nr. 12.
1950—51.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1950—51 skal det i alle kommuner lignede ut en tilleggsskatt på større inntekter.

Tilleggsskatt pålegges ikke rederiselskaper. Det samme gjelder slike boligselskaper som omhandlet i skattelov for landet § 51, skattelov for byene § 41, begges femte ledd, når minst 85 pst. av selskapets leieinntekter kommer fra aksjonærer (andelshavere) som har boligleilighet i eiendommen.

For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er

over kr. 15 000, men ikke over	kr. 20 000, tillegg		6 pst.
» » 20 000, —»—	» 30 000, »		9 »
» » 30 000, —»—	» 40 000, »		12 »
» » 40 000, —»—	» 60 000, »		15 »
» » 60 000, —»—	» 80 000, »		18 »
» » 80 000, —»—	» 100 000, »		21 »
» » 100 000, —»—	» 125 000, »		24 »
» » 125 000, —»—	» 150 000, »		27 »
» » 150 000, tillegg	30 pst.		

Den økede skatt som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn 30 pst. av det skattbare inntektsbeløp som ligger over grensen.

§ 3. Av de beløp som blir lignet ut som tilleggsskatt etter denne lov, skal $\frac{1}{3}$ innbetales til Skattefordelingsfondet. Vedkommende departement fastsetter de nærmere regler om innbetalingen, derunder om plikt til å betale renter av beløp som ikke blir innbetalt

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 23. Innst. O. nr. 64. St.tid., forh. i Ot. s. 119; i Lt. s. 61—62.

30. juni. i rett tid. Departementet kan frafalle kravet på innbetaling til Skattemr. 12. fordelingsfondet av andel i tilleggsskatt som skjønnes å være uerholdelig.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

30. juni. Lov *)¹⁾ om avgrensning av inntektsfradraget
Nr. 13. ved ligningen for 1950—51 for premier og tilskott til sikring av pensjon for arbeidstakere.

§ 1. Ved ansettelse av årsinntekt for 1949 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for forsikringspremie til sikring av pensjon for arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring og deres familie med mer enn et beløp som svarer til det dobbelte av den skattepliktiges andel av årets premie etter den oppsatte plan (overenskomst) for forsikringen under forutsetning av årlig premiebetaling til oppnådd pensjonsalder eller tidligere død. Er forsikringen tegnet 15. desember 1949 eller senere, kan fradraget ikke overstige kr. 2 000 for noen arbeider eller funksjonær.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder tilsvarende for tilskott til forsikringsteknisk oppbygd pensjonskasse som sikrer arbeidere og funksjonærer i den skattepliktiges næring, jfr. landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, tilsagte pensjonstelser etter stadfestede vedtekter.

§ 3. Ved ansettelse av årsinntekt for 1949 eller avvikende regnskapsår kan det ikke kreves fradrag for avsetning til fond som nevnt i landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, første ledd, bokstav k i begge, med mer enn et beløp som svarer til kr. 1 000 for hver person som etter vedtektene for fondet kan få pensjon fra dette for seg eller sine etterlatte og som er i den skattepliktiges tjeneste 31. desember 1949. Når det for disse personer også er betalt premie eller tilskott som nevnt i § 1 eller § 2, skal grensebeløpet for fradrag etter første punktum nedsettes med summen av de nevnte premier eller tilskott.

§ 4. Uten hinder av reglene i §§ 1 til 3 kan det kreves fradrag i årsinntekten for 1949 eller avvikende regnskapsår for premie, tilskott eller avsetning som den skattepliktige godtgjør å ha utbetalt før 15. desember 1949.

Godtgjør den skattepliktige at han før 15. desember 1949 har gitt et ubetinget tilsagn om utbetaling av et bestemt beløp som premie, tilskott eller avsetning, kan vedkommende departement samtykke i at fradrag blir gitt for hele beløpet.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 52. St.tid., forh. i Ot. s. 108—118; i Lt. s. 58—61.

§ 5. Forsikringspremie som nevnt i § 1 skal ansees utredet i 30. juni. 1949 også når premiebeløpet blir betalt innen 2 uker etter den dag da denne lov trer i kraft. Dette gjelder ikke når forsikringen er tegnet 15. desember 1949 eller senere. Det gjelder heller ikke når den skattepliktige nytter et annet regnskapsår enn kalenderåret.

§ 6. Riksskattestyret kan gi regler om oppgaveplikt for skattepliktige som krever fradrag i årsinntekten 1949 eller avvikende regnskapsår for beløp som nevnt i §§ 1 til 5 og kan fastsette skjema for oppgavene.

§ 7. Denne lov gjelder ikke for premier og pensjonsavgifter som er pålagt i lov.

§ 8. Denne lov trer i kraft straks.

Lov *)¹⁾ om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettåret 1950—51. 30. juni. Nr. 14.

Avgift til Arbeiderfondet utlignes ikke for budsjettåret 1950—51.

Midlertidig lov *)²⁾ om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter. 30. juni. Nr. 15.

§ 1. Vedtak om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter som er gjort eller opprettholdt med hjemmel i midlertidig lov av 13. desember 1946, og som står ved makt ved denne lovs ikrafttredden, blir fortsatt gjeldende inntil de blir opphevet av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 2. Kongen eller den han gir fullmakt kan kreve avstått bruksrett til møblert rom i hotell eller pensjonat til fordel for fremmede lands representanter eller andre offisielle utenlandske utsendinger.

Er det tvist om størrelsen av vederlaget, fastsettes dette av kontrollnemnda, hvis avgjørelse kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer. Avståelsen kan kreves gjennomført straks etter reglene i skjønnslovens § 55.

§ 3. Denne lov tar til å gjelde 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1952.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 23. juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. nr. 52. St.tid., forh. i Ot. s. 118; i Lt. s. 61.

²⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 70. Innst. O. nr. 82. St.tid., forh. i Ot. s. 195—196; i Lt. s. 72.

30. juni. **Midlertidig lov *)¹⁾** om avvikling av tvungen av-
 Nr. 16. ståing av husrom m. v.

§ 1. Vedtak som er gjort med heimel i bestemmelser av 27. juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene eller i bestemmelser av 7. november 1942 om rett for kommuner til å kreve avstått bruksrett til husrom m. v. eller i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v., og som går ut på avståing av husrom, forlengelse av leieforhold eller tillatelse til framleie, blir stående ved lag inntil de helt eller delvis blir opphevet eller faller bort etter reglene i denne lov.

Bestemmelsene i § 7 i loven av 19. juli 1946 skal ha fortsatt gyldighet for vedtak som er gjort med heimel i nevnte lov, når klagefristen ikke er utløpet eller klagen ikke er endelig avgjort før 1. juli 1950.

§ 2. I kommuner der det står ved lag avståinger m. v. som nevnt i § 1, skal det være en avviklingsnemnd på minst 3 medlemmer som med personlige varamenn blir valgt av kommunestyret. Nemnda skal ha en målsmann for huseiere og en målsmann for leiere. I kommuner der det er foreninger av huseiere eller leiere, skal disse foreninger ha høve til å foreslå målsmenn. Kommunestyret bestemmer hvem som skal være formann og varaformann i nemnda.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg.

Medlemmer av nemnda kan tilstås vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

§ 3. Avviklingsnemnda skal føre kontroll med og søke å få avviklet de avståinger som blir stående ved lag etter reglene i § 1. Den kan av eget tiltak gjøre vedtak om oppheving.

Formannskapet kan, når kommunens interesser tilsier det, i særlige tilfelle pålegge nemnda å oppheve et vedtak som går ut på avståing.

Før nemnda eller formannskapet tar avgjerd, skal den som har bruken av husrommet ha fått høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Blir avstått husrom ledig, faller vedtaket om avståing bort.

§ 4. Den som har avgitt husrom etter vedtak om avståing, eller den som er pålagt å tåle framleie, kan søke om å få vedtaket opphevet. Vedtaket blir å oppheve av nemnda såframt grunnlaget for vedtaket er bortfalt eller i vesentlig grad endret og oppheving ikke vil virke urimelig.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 69. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 184—195; i Lt. s. 70.

Nemnda skal likeens oppheve vedtaket såframt den som har 30. juni. bruken av husrommet i vesentlig grad har forsømt å oppfylle sine Nr 16. plikter, jfr. § 7.

Søknad om oppheving skal være skriftlig. Nemnda skal snarest mulig ta avgjerd i saka. Før nemnda tar avgjerd, skal den som blir berørt av vedtaket ha fått høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

§ 5. Blir søknad om å få opphevet vedtak om avståing ikke tatt til følge av nemnda, kan den som har reist kravet påklage nemndas vedtak. Klagen går til by- eller herredsretten i den kommune der husrommet ligger. Er det opprettet særskilt husleierett i kommunen, skal klagen gå til denne. Klagen må være framsatt for nemnda innen 14 dager etter at vedkommende har fått melding om avgjerda. Retten kan gi oppreisning etter de regler som gjelder under rettergang. I husleieretten blir klagen å behandle av formannen med mindre han finner det ønskelig å tilkalle de andre medlemmer eller noen av partene forlanger det.

Nemnda skal snarest mulig etter at den har mottatt klagen, legge saka fram for retten med de opplysninger som trengs.

Retten avgjør klagen ved kjennelse. Kjennelsen kan påkjæres etter reglene i tvistemålslovens kapitel 26.

For behandlingen av klage over nemndvedtak betales gebyr med kr. 25. Er det opprettet husleierett, går gebyret til kommunen.

§ 6. Blir vedtak om avståing opphevet, skal nemnda sørge for at den som sitter med husrommet blir fjernet uten opphold. Til gjennomføring av dette kan nemndformannen vende seg til namsmyndighetene etter bestemmelsene i § 233 i lov om tvangsfullbyrdelse av 13. august 1915. Dette utelukker ikke avståerens rett til selv å vende seg til namsmyndighetene.

§ 7. Når husrom er avstått, gjelder reglene i §§ 18—27 i lov om husleie av 16. juni 1939 tilsvarende.

Den som har fått seg overlatt avstått husrom, er ansvarlig for at vederlaget blir betalt. Når dette ikke blir betalt ved forfall, blir kommunen ansvarlig for det vederlag som påløper etter at avståeren har meldt fra skriftlig til nemnda og denne ikke innen 14 dager etter å ha mottatt slik melding gjør vedtak om oppheving og deretter straks tar skritt til å gjøre husrommet fritt.

Bruker av avstått husrom er ansvarlig for skade under bruken av husrommet når skaden ikke skyldes vanlig slit og elde, jfr. § 18 i husleieloven. Blir skaden ikke dekket av brukeren, kan den kreves dekket av den kommune som har krevet husrommet avstått til brukeren.

§ 8. Avviklingsnemnda kan gjøre vedtak om at et husleieforhold som ellers skulle opphøre etter leieavtalen eller etter oppsiing

30. juni. fra utleieren, eller som er opphørt uten at fraflytting har funnet
Nr. 16. sted, helt eller delvis skal fortsette inntil videre, såframnt leieren ikke etter husleieloven, eller etter kommunal vedtekt gitt med heimel i samme lovs § 41 punkt 1—4, har hatt høve til å kreve at oppsiinga blir kjent ugyldig eller at leieforholdet skal fortsette etter reglene i husleieloven § 38 første eller annet ledd. Dette gjelder i kommuner der § 1 A punkt 3 i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v. har gyldighet når nevnte lov opphører å gjelde.

Nemnda kan ikke bestemme at et leieforhold skal fortsette når det er frivillig opprettet etter 26. november 1948 eller det ligger innafor norm som nevnt i § 2 annet ledd i midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19. juli 1946 og er opprettet etter at denne norm er innført i kommunen. Dette gjelder dog ikke når oppsiing framkommer innen 6 måneder etter at det er reist spørsmål om regulering av leien eller leievilkåra og nemnda må anta at oppsiing er foretatt som følge av dette.

Nemnda kan heller ikke bestemme at leieforholdet skal fortsette såframnt leieren i vesentlig grad har forsømt å oppfylle sine plikter.

Begjæring om fortsettelse av leieforholdet kan ikke bringes inn for nemnda når 8 dager er gått etter at namsmannens oppfordring til utflytting eller begjæring om utkasting etter § 234 i tvangsfullbyrdesloven er forkynt for leieren.

Før nemnda gjør vedtak, skal den som blir pålagt å finne seg i fortsettelse av leieforholdet, være gjort kjent med grunnlaget for vedtaket og gitt høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig. Nemndas protokoll skal vise de opplysninger som nemnda har bygget sin avgjerd på.

Kommunestyret kan bestemme at de gjøremål som avviklingsnemnda har etter denne paragraf og etter § 9 første ledd, skal føres over til kontrollnemndas avdeling for hussaker der slik avdeling er opprettet.

§ 9. Utleier kan søke om at vedtak som blir stående ved lag etter § 1 og som går ut på forlengelse av leieforhold, og vedtak som er gjort etter § 8, blir opphevet av avviklingsnemnda (kontrollnemnda). Reglene i § 4 gjelder tilsvarende.

Vedtak etter § 8 er ikke til hinder for at utleieren forlanger utkasting dersom leiebetalingen er misligholdt (jfr. husleielovens § 39). Begjæringen kan i alle tilfelle settes fram for namnsmyndighetene uten søksmål.

§ 10. Denne lov tar til å gjelde 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1952.

De husfordelingsnemnder som er i virksomhet når loven tar 30. juni. til å gjelde, skal overta de gjøremål som etter denne lov er tillagt Nr. 16. avviklingsnemnda inntil slik nemnd er valgt. Det samme gjelder kontrollnemnda i den utstrekning den er tillagt husfordelingsnemndas gjøremål, jfr. § 6 siste ledd i midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v.

Midlertidig lov *)¹⁾ om boligformidling.

§ 1. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og skal gjelde i de kommuner der midlertidig lov av 19. juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v. har anvendelse den 30. juni 1950. Kommunestyret kan gjøre vedtak om at den ikke skal gjelde.

I andre kommuner gjelder loven når kommunestyret har gjort vedtak om det.

§ 2. I kommuner der loven gjelder, skal det være en boligformidlingsnemnd på minst 3 medlemmer som med personlige varamenn blir valgt av kommunestyret for den kommunale valgperioden. Nemnda skal ha en målsmann for huseiere og en målsmann for leiere. I kommuner der det er foreninger av huseiere eller leiere, skal disse foreninger ha høve til å foreslå målsmenn. Kommunestyret bestemmer hvem som skal være formann og varaformann i nemnda.

Den som bor i kommunen og ikke har fylt 60 år plikter å ta mot valg.

Medlemmer av nemnda kan tilstås vederlag av kommunekassa for sitt arbeid.

§ 3. Leilighet, møblert eller umøblert, som helt eller delvis har vært nyttet eller skal nyttes til å bo i, er undergitt reglene i denne lov. Det som er bestemt for leilighet gjelder også for enkeltrom som ikke er en del av den leilighet som utleieren selv bor i, jfr. dog § 13 tredje ledd.

Loven gjelder ikke leilighet i hus som når denne lov tar til å gjelde, er anskaffet til sommer- eller feriebolig og som på nevnte tidspunkt ikke frivillig er utleid til helårsbolig.

§ 4. Kommunestyret skal for de forskjellige størrelser av leiligheter fastsette det minste antall personer som en husstand må bestå av for å kunne få tillatelse til å flytte inn (normen).

Kommunestyret kan bestemme at innflytting i leilighet bare kan tillates leier, eller i tilfelle eier, som har bodd i kommunen i en bestemt tid umiddelbart forut for inngåelsen av leieavtalen. Det

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 69. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 184—195; i Lt. s. 70—71.

30. juni. kan ikke kreves at leieren eller i tilfelle eieren har bodd i kommunen
Nr. 17. mer enn 2 år.

Boligformidlingsnemnda kan fravike de vilkår som er satt med heimel i denne paragraf i de tilfelle som er nevnt i denne lov.

§ 5. Leilighet som er ledig når denne lov tar til å gjelde eller som senere blir ledig, kan ikke tas i bruk uten samtykke av boligformidlingsnemnda.

Utleieren plikter snarest og seinest innen 30 dager etter at han har fått kunnskap om at leilighet vil bli eller er blitt ledig, å gi melding om dette til nemnda.

Før nyoppført eller istandsatt leilighet plikter utleieren å gi slik ledigmelding seinest 30 dager før innflytting påregnes å kunne skje.

Reglene i første til tredje ledd gjelder tilsvarende når huseier ønsker å overta bruken av leilighet i eget hus.

Blir påbudt melding ikke gitt, gjelder reglene i § 10 annet og tredje ledd tilsvarende.

§ 6. Den som gir melding etter § 5 kan samtidig foreslå leier til leiligheten. Han skal da legge fram forslag til leieavtale i 3 eksemplarer underskrevet av begge parter sammen med opplysninger fra folkeregisteret eller annen offentlig myndighet om størrelsen av leierens husstand, om bopel og i tilfelle om tidspunktet for leierens innflytting i kommunen.

Opplysningsplikten etter foregående ledd gjelder også for huseier som ønsker å overta ledig leilighet i eget hus, jfr. § 5 fjerde ledd.

§ 7. Blir det satt fram forslag til utleie av leilighet innen frist som nevnt i § 5, skal boligformidlingsnemnda gi godkjenning når forslaget er i samsvar med de vilkåra som er fastsatt etter § 4.

Har huseieren satt fram forslag om å få overta bruken av ledig leilighet i eget hus, skal forslaget godkjennes av nemnda selv om hans husstand ikke omfatter tilstrekkelig antall personer etter normen.

Blir leilighet ledig eller ferdig til innflytting i hus der det ikke er mer enn tre leiligheter og eieren bor eller skal bo i den ene, skal nemnda godkjenne forslag fra eieren om å få overta bruken av rom slik at han i alt får det antall rom som svarer til normen. Foreslår eieren at leiligheten blir utleid til en familie hvorav minst ett av medlemmene er slektning av eieren eller dennes ektefelle i rett opp- eller nedstigende linje, blir leieavtalen å godkjenne selv om leierens husstand ikke omfatter tilstrekkelig antall personer etter normen.

Nemnda skal videre godkjenne at den som fører opp nybygg eller deltar i oppføringa som parthaver eller aksjonær, får flytte inn

i dette selv om de vilkår som er fastsatt etter § 4 ikke er til stede. 30. juni.
Det samme gjelder når arbeidere og funksjonærer skal flytte inn i Nr. 17.
leiligheter som arbeidsgiveren fører opp for dem eller har anskaffet for dem før denne lov tar til å gjelde, eller når arbeidere eller funksjonærer skal flytte inn i leiligheter som de fører opp eller før loven tar til å gjelde har anskaffet med økonomisk støtte fra bedriften og som bedriften har innløsnings- eller forkjøpsrett til.

For godkjenning etter annet og tredje ledd og fjerde ledds første punktum kan nemnda stille som vilkår at det blir foretatt utleie av de rom som overstiger normen.

§ 8. Når samfunnsmessige omsyn eller andre særlige forhold tilsier det, kan nemnda unntaksvis i det enkelte tilfelle gi godkjenning selv om de vanlige krav etter loven ikke er oppfylt. Nemnda kan da sette vilkår for godkjenningen.

§ 9. Gir nemnda ikke godkjenning, skal den snarest og seinast innen 14 dager etter at forslaget er mottatt, gi skriftlig underretning om dette til den som har satt fram forslaget. Forslaget blir å anse som godkjent såframt slik underretning ikke er sendt innen denne frist.

§ 10. Er det ikke satt fram forslag etter § 6, eller er forslaget ikke blitt godkjent av nemnda, skal denne gi en frist på 14 dager til å sette fram forslag til ny leieavtale. Samtidig skal nemnda gi opplysning om vilkåra for godkjenning.

Blir det deretter ikke satt fram forslag i rett tid, eller er vilkåra for godkjenning ikke til stede, kan nemnda foreslå utleie til en bestemt leier på vanlige leievilkår. Dersom nemndas forslag om å leie ut ikke blir fulgt, kan nemnda kreve avståing og utleie av leiligheten til bestemt leier og om nødvendig sette denne i besittelse av leiligheten ved namsmyndighetenes hjelp.

For leilighet som blir utleid etter reglene i annet ledd, annet punktum blir vederlag å fastsette av kontrollnemnda i samsvar med de retningslinjer som til enhver tid er fastsatt av Prisdirektoratet. Avgjerd av kontrollnemnda kan prøves av overordnet myndighet etter de regler som gjelder for prisreguleringer. Vederlaget skal som regel settes til et månedlig beløp som skal betales forskottsvis. Den som får seg overlatt leiligheten er ansvarlig for at vederlaget blir betalt. Videre får reglene i loven om avvikling av tvungen avståing av husrom m. v., § 3, tredje ledd og §§ 4—7 tilsvarende anvendelse.

§ 11. Når leilighet ikke vil bli bebodd av leieren (herunder innehaber av aksje, obligasjon eller andel som det er knyttet leierett til) eller i tilfelle eieren i 9 måneder eller mer, plikter leieren eller i tilfelle eieren seinest 30 dager etter at han har fått kunnskap om fraværet og at det vil få varighet som foran nevnt, å gi melding om

30. juni. dette til boligformidlingsnemnda. Hvis ikke nemnda samtykker i noe annet, skal leiligheten utleies til eller på annen måte tas i bruk av andre for den tid ledigheten varer. Reglene i §§ 5—10 gjelder tilsvarende. Blir leiligheten avstått etter § 10 annet ledds annet punktum, skal boligformidlingsnemnda om nødvendig sørge for at den midlertidige leier flytter når tida er ute. Til gjennomføring av dette kan den vende seg til namsmyndighetene etter bestemmelsene i § 233 i lov om tvangsfullbyrdelse av 13. august 1915.

§ 12. Opphører et framleieforhold som er pålagt etter § 7 siste ledd, § 8 siste punktum eller § 13 annet ledd, skal utleieren sørge for at det straks blir foretatt ny framleie, såframt boligformidlingsnemnda ikke godkjenner annen ordning. Nemnda skal fritta for fortsatt framleie i den utstrekning den finner at grunnlaget for pålegget er falt bort.

§ 13. Utleie av leilighet ved bytte blir etter forutgående melding til boligformidlingsnemnda i samsvar med § 5 å godkjenne når bytte skjer mellom leiere med like store leiligheter eller mellom leiere med leiligheter av ulik størrelse, når den største leilighet vi bli bebodd av en større husstand enn før.

For øvrig kan nemnda godkjenne utleie ved bytte når samfunnsmessige omsyn eller andre særlige forhold tilsier det. § 8 siste punktum får tilsvarende anvendelse.

Bytte av enkeltrom trenger ikke i noe tilfelle godkjenning.

§ 14. Boligformidlingsnemnda kan samtykke i at leier av hus eller beboelsesleilighet på minst 2 rom og kjøkken skal ha høve til midlertidig å framleie en del av huset eller leiligheten til bestemt framleier, selv om eieren av huset eller leiligheten ikke gir samtykke til dette.

Nemnda kan stille vilkår for samtykke.

§ 15. Boligformidlingsnemnda fører kontroll med at reglene i denne lov blir overholdt.

Eiere, utleiere og leiere plikter på forlangende å gi nemnda de opplysninger som den finner nødvendig til gjennomføring av reglene i denne lov.

§ 16. Blir leilighet utleid eller brukt i strid med reglene i denne lov eller viser det seg at leieavtale eller bruk er godkjent på grunnlag av uriktige opplysninger, kan boligformidlingsnemnda kreve at leieforholdet straks opphører og at leieren eller brukeren blir fjernet fra leiligheten. Til gjennomføring av dette kan nemndformannen vende seg til namsmyndighetene etter tvangsfullbyrdeslovens § 233. Før nemnda treffer vedtak skal utleier og bruker ha fått høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig.

Når leilighet blir ledig etter reglene i første ledd, kan nemnda

foreslå at denne blir leid ut til en bestemt leier på vanlige leievilkår. 30. juni. § 10 annet ledd annet punktum, samt tredje ledd får tilsvarende Nr. 17. anvendelse.

§ 17. Kommunestyret kan fastsette at bygning ikke kan rives uten samtykke av boligformidlingsnemnda, unntatt de tilfelle der bygningen er eksproprietert av det offentlige til nedrivning, eller bygningsmyndighetene gir pålegg om nedrivning etter lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924, § 153.

§ 18. Kommunestyret kan bestemme at denne lov ikke skal gjelde utleie i eiendommer som tilhører kommunen eller nærmere bestemte boligforeninger der bortleie av leiligheter kontrolleres av kommunen.

§ 19. Reglene i denne lov får ikke anvendelse ved første gangs innflytting i nybygg for så vidt byggeløyve er gitt og tildeling av leilighet foretatt før denne lov tar til å gjelde.

§ 20. Med sikte på utleie eller bytte av husrom som nevnt i lov om husleie av 16. juni 1939 § 2 eller overdragelse av aksje, obligasjon eller andel som gir rett til slikt husrom, er det forbudt gjennom avertering eller på liknende måte å sette fram tilbud om eller betinge vederlag som går ut på annet enn lovlig leie eller lovlig innskott.

§ 21. Den som unnlater å gi opplysninger eller gir uriktige opplysninger etter § 6 eller § 15 annet ledd, straffes med bøter.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsen i § 20 eller forbud utferdiget etter § 17 eller medvirker til slik overtredelse, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 22. De husfordelingsnemnder som er i virksomhet når loven tar til å gjelde, skal overta de gjøremål som etter denne lov er tilagt boligformidlingsnemnda, inntil slik nemnd er valgt.

Inntil kommunestyret har fastsatt vilkår etter lovens § 4 første og annet ledd, gjelder den norm som tidligere er fastsatt etter midlertidig lov om avståing av bruksrett til husrom m. v. av 19. juli 1946, likesom krav til botid skal være 2 år, såfram kommunen ikke tidligere har hatt ordning med kortere oppholdstid.

Lov*)¹⁾ om endringer i lov om husleie av 16. 30. juni. juni 1939. Nr. 18.

I lov om husleie av 16. juni 1939 skal følgende bestemmelser lyde slik:

§ 31. Dør leieren før leieforholdet er slutt, har både utleieren og dødsboet rett til å si opp leieavtalen med lovlig varsel til første

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 68. Innst. O. nr. 98. St.tid., forh. i Ot. s. 196—197; i Lt. s. 71.

30. juni. alminnelige flyttedag, selv om avtalen er inngått for lengere tid
Nr. 18. eller med lengere oppsigelsesfrist. Men gjenlevende ektefelle og barn, som ved leierens død hørte til hans husstand og vil overta leieavtale om bolig med rettigheter og plikter, kan i alle tilfelle tre inn i leieforholdet i avdødes sted. Gjenlevende ektefelle og barn som vil fortsette avdødes virksomhet, har likeens rett til på samme måte å overta leieavtale om forretningslokale med eller uten tilliggende beboelsesrom samt avtale om hotell eller annet herberge med minst fire beboelsesrom til utleie. Reglene i §§ 37 og 38 gjelder ikke for oppsigelser etter dette ledd.

Er oppsigelse etter første ledd foretatt av utleieren, må de som ønsker å nytte sin rett til å tre inn i leieavtalen etter bestemmelsen i første ledd annet punktum, underrette utleieren om dette senest en måned etter at de har mottatt skriftlig melding fra ham om oppsigelsen og om fristen for å gjøre rettighetene gjeldende. De som ønsker å utnytte sin rett etter bestemmelsen i første ledd tredje punktum, må underrette utleieren om dette senest en måned etter at han etter oppgave fra skifteretten over rettighetshaverne, har sendt disse slik melding om oppsigelse og frist som nevnt i foregående punktum. Er oppsigelsen foretatt av boet, må rettighetene gjøres gjeldende senest en måned etter oppsigelsen.

Var leieavtalen inngått med den ene ektefelle og denne forlater den leide leilighet eller rom, har den annen ektefelle — når denne bor i leiligheten — rett til å fortsette leieforholdet i leierens sted.

Reglene i annet og tredje punktum i første ledd og reglene i annet og tredje ledd kan ikke fravikes ved avtale til skade for leierens ektefelle og barn.

§ 32 tredje ledd.

Er spørsmålet om retten til å fortsette leieforholdet avgjort i forbindelse med bevilling til separasjon eller skilsmisse som er meddelt av fylkesmannen, kan avgjørelsen innen én måned bringes inn for departementet.

§ 37 annet ledd.

I oppsigelsen skal det stå at søksmål etter § 38 i tilfelle må være reist innen 30 dager etter at oppsigelsen er mottatt av leieren. Ellers er oppsigelsen ikke rettsgyldig. Har leieren flyttet i henhold til oppsigelsen, blir den dog å betrakte som gyldig.

§ 39 første ledd.

Utkasting på grunn av manglende betaling av leien kan bare kreves hvis leien ikke er betalt innen 14 dager etter at skriftlig påkrav har funnet sted på eller etter forfallsdag. I påkravet skal det stå at unnlattelse av å betale leien innen 14 dager etter at påkravet

er mottatt, gir utleieren rett til å kreve leieren utkastet. Disse be- 30. juni.
stemmelser gjelder dog ikke forretningslokaler som blir leid bort Nr. 18.
pr. dag.

Lov *)¹⁾ om tillegg til midlertidig lov om krigs- 30. juni.
skadetrygd for bygninger av 19. juli 1946. Nr. 19.

§ 1. Krigsskadetrygden for bygninger kan, når gjenoppbygging har funnet sted etter 1. januar 1947, tilstå et ekstra prisstignings- tillegg etter reglene i denne lov i tillegg til erstatningsbeløp og mulige tillegg som er gitt etter midlertidig lov av 19. juli 1946 om krigsskadetrygd for bygninger. Tillegg kan bare tilstås dersom

- a) den skadelidte antas å ha behov for slik tilleggsstøtte til gjenoppbyggingen,
- b) den bygning som erstattes ble totalskadd,
- c) gjenoppbygging er eller blir foretatt av den som led skaden,
- d) erstatningen blir nyttet til gjenoppbygging i samme distrikt som skaden inntraff.
- e) gjenoppbygging er påbegynt innen 3 år reknet fra 1. juli 1950 og bygningen er tatt i bruk innen 5 år fra samme tidspunkt. Kongen eller den han gir fullmakt kan forlenge disse frister. Når særlige grunner foreligger kan krigsskadetrygdens styre fravike vilkåret i punkt c i første ledd.

§ 2. Prisstigningstillegg etter denne lov kan tilstås med inntil 5 pst. av erstatningsbeløp og mulige tillegg etter den i § 1 nevnte lov for gjenoppbygging som har funnet sted i 1947, og inntil 10 pst. av tilsvarende beløp for gjenoppbygging i 1948 og senere. Kongen kan foreta en generell reduksjon eller sløyfing av tillegget dersom en nedgang i byggekostnadene gjør dette berettiget.

Dersom det er anlagt tilfluktsrom i bygningen etter påbud i lovgivningen om sivilt luftvern, kan det tillegg som følger av første ledd forhøyes med inntil en tredjedel av de merkostnader som anlegget av tilfluktsrommet fører med seg.

Kongen kan fastsette at de enkelte tillegg ikke skal overstige et bestemt beløp og at tillegg under et visst beløp skal falle bort.

§ 3. Blir tillegg etter § 2 gitt for bygning som Statens Husbank har bevilget eller gitt tilsagn om lån eller nedskrivningsbidrag til, skal tillegget utbetales til Husbanken eller til den som Husbanken bestemmer. Er det gitt nedskrivningsbidrag til bygget, skal halvparten av tillegget nyttes til nedregulering av nedskrivningsbidraget

*) Kunngj. 12. juli 1947. Lovtid. 1947 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 72. Innst. O. VI. St.tid., forh. i Ot. s. 138—140; i Lt. s. 67—70.

30. juni. og halvparten til nedregulering av det rentebærende lån. Er ned-
 Nr. 19. skrivningsbidraget mindre enn halve tillegget, skal tilsvarende mer
 gå til nedregulering av det rentebærende lån. Har låntakeren ikke
 nedskrivningsbidrag, skal tillegget i sin helhet gå til nedregulering
 av lånet. Husbanken kan dog i særlige tilfelle samtykke i at tillegg
 som skulle nyttes til nedregulering av det rentebærende lån, i stedet
 kan nyttes på annen måte.

Har den skadelidte ikke lån i Statens Husbank, kan andre mulige
 panthavere etter prioritet kreve tillegget utbetalt til avbetaling på
 pantgjeld.

§ 4. Fradrag i erstatninger som er gjort i kraft av vilkår som
 Krigsskadetrygden har satt for å godkjenne overdragelse av erstat-
 ningskrav, for å tillate gjenoppbygging på annet sted enn der hvor
 skaden inntraff eller for å tillate utbetaling av erstatning uten plikt
 til gjenoppbygging, skal avsettes til gjenreisningsformål i vedkom-
 mende skadelidte distrikt. Kongen eller den han gir fullmakt be-
 stemmer hvorledes disse midler skal styres og brukes.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

30. juni. **Lov *)¹⁾** om økonomisk oppgjør mellom Oslo
 Nr. 20. kommune og Akershus fylkeskommune i anled-
 ning av sammenslutningen av Aker og Oslo kom-
 muner og om tillegg til § 16 i lov av 11. juli 1947
 om sammenslutning av Aker og Oslo kommuner.

§ 1. Som fullstendig oppgjør i anledning av sammenslutningen
 av Aker og Oslo kommuner betaler Oslo kommune til Akershus
 fylkeskommune et beløp på kr. 3 750 000 pr. år i 35 — trettifem —
 år. Beløpet betales hver 1. juli, første gang den 1. juli 1950.

§ 2. § 16, annet ledd, i lov av 11. juli 1947 om sammenslutning
 av Aker og Oslo kommuner gis følgende tillegg:

For 1949—50 kan det brukes en annen måte — enn foran be-
 stemt — å beregne hva Aker kommunes andel av fylkesskatten ville
 ha vært. Dersom Akershus fylkeskommune og Oslo kommune ikke
 blir enige om beregningsmåten, kan denne fastsettes av Kommunal-
 og arbeidsdepartementet.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 75. Innst. O. VII. St.tid., forh. i
 Ot. s. 201—218; i Lt. s. 75—76.

Lov *)¹⁾ om pensjonstrygd for statens arbeidere. 30. juni.
Nr. 21.

Kapitel I. Pensjonstrygdens omfang.

§ 1. Pensjonstrygden for statens arbeidere omfatter, med de unntak som følger av denne lov norsk statsborger eller person med fast bopel i Norge som er tilsatt som tariffønnnet arbeider i statsarbeid, herunder sesongarbeider, når han har en vanlig arbeidstid på minst 24 timer pr. uke.

Departementet kan bestemme at også andre enn tariffønnnede arbeidere skal omfattes av trygden.

I tvilstilfelle avgjør departementet hva det skal forstås med statsarbeid etter denne lov.

§ 2. Unntatt fra trygden er arbeider som:

- a) ved pensjonsalderen ikke vil få en samlet pensjongivende tjenestetid på minst 100 måneder. Når en privat virksomhet blir overtatt av staten får arbeideren medregnet tjenestetiden i bedriften før overtakelsen. For arbeider som i slik virksomhet går inn under pensjonsordning tas omsyn til opptjente pensjonsrettigheter eller bestående pensjonsfond etter nærmere regler og på vilkår som fastsettes av departementet.
- b) er innehaver av stilling som er innlemmet i Statens Pensjonskasse eller Statsbanenes Pensjonskasse eller omfattes av annen pensjonsordning fastsatt av Stortinget. Slik arbeider kan dog overføres til pensjonsordningen etter denne lov på de vilkår Kongen med Stortingets samtykke fastsetter.
- c) er tilsatt i selvstendig statsforetak som drives uavhengig av statens bevilgninger, med mindre Kongen med Stortingets samtykke bestemmer noe annet for de enkelte foretak.

Kapitel II. Pensjongivende tjenestetid.

§ 3. Som pensjongivende tjenestetid regnes den tid arbeideren har hatt lønnet arbeid som nevnt i § 1, jfr. § 2 og som det er betalt avgift for etter § 27.

Som pensjongivende regnes også tjenestetid før lovens ikrafttreden og den tid arbeideren:

- a) av vedkommende etat midlertidig er avgitt til fylke, kommune eller privat arbeidsgiver som utfører arbeid for etaten,
- b) avtjener pliktig militærtjeneste eller har lovbestemt ferie, jfr. § 27.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 218—254; i Lt. s. 87—91.

30. juni. Ved fastsettelse av den pensjongivende tjenestetid regnes 200
Nr. 21. ordinære arbeidstimer å svare til 1 måned. For arbeidere med kortere ordinær arbeidstid enn 48 timer pr. uke fastsetter departementet omregningstallet.

Tjenestetiden rundes av oppover til nærmeste hele antall måneder.

Kapitel III. Alderspensjon.

§ 4. Kongen fastsetter pensjonsalderen for de enkelte grupper av arbeidere.

Arbeideren har rett og plikt til å slutte i arbeidet ved utgangen av den kalendermåned han når pensjonsalderen. Vedkommende tilsettingsmyndighet kan når forholdene gjør det ønskelig og arbeideren samtykker i det, bestemme at fratreiden skal skje inntil 1 år senere.

§ 5.

1. Rett til alderspensjon har arbeider som har 100 eller flere måneders pensjongivende tjenestetid.

Arspensjonen er kr. 7,50 for hver pensjongivende tjenestemåned.

Alderspensjon regnes ikke for mer enn 360 pensjongivende tjenestemåneder i alt.

2. For pensjonist som forsørger ektefelle, økes alderspensjonen med $33\frac{1}{3}$ pst. Det samme gjelder når pensjonisten er pålagt underhold til ektefelle som han er separert eller skilt fra. Pensjonen kan i slike tilfelle ikke økes med mer enn det underhold som vedkommende er pålagt.
3. For pensjonist som forsørger barn som nevnt i § 16 økes alderspensjonen med 10 pst. av pensjonen for enslig for hvert av de fem første barn.
4. Alderspensjonen med tillegg må ikke overstige 80 pst. av vedkommendes gjennomsnittlige inntekt i de siste tre år han var i arbeid som nevnt i kapitel I.

§ 6. Alderspensjonen tar til fra og med den dag pensjonsalderen er nådd, eller fra den dag lønnen opphører etter at pensjonsalderen er nådd. Alderspensjonen løper dog ikke i noe tilfelle fra et tidligere tidspunkt enn 6 måneder før pensjonskravet kom inn til vedkommende etat.

Pensjonen løper til og med månedsdagen etter pensjonistens død.

Kapitel IV. Enkepensjon.

§ 7. Enke som har omsorg for barn under 18 år med rett til pensjon, får pensjon fra mannens død.

Enke som ved mannens død ikke har omsorg for barn med rett til pensjon, får pensjon fra fylte 55 år. Er enken yngre ved mannens død, får hun en overgangsstonad som svarer til 2 års pensjon, i tilfelle forholdsmessig avkortet hvis hun er eldre enn 53 år.

Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon til:

- a) arbeidsufør enke som etter 2. ledd ikke får pensjon,
- b) hustru når ekteskapet er oppløst ved dom fordi mannen er forsvunnet.

§ 8. For fraskilt hustrus rett til pensjon og overgangsstonad etter denne lov gjelder reglene i ekteskapslovgivningen. Pensjonen til fraskilt hustru kan likevel ikke være større enn det underhold hun hadde krav på. Pensjonen til hustru som arbeideren var gift med ved dødsfallet skal ikke være mindre enn halvparten av enkepensjonen.

Når særlige forhold gjør det rimelig kan departementet gjøre unntak fra reglene i første ledd.

§ 9. Enkepensjonen er 60 pst. av alderspensjonen med ektefelletillegg.

§ 10. For enke etter alderspensjonist regnes enkepensjonen på grunnlag av mannens alderspensjon.

For enke etter arbeider som var i tjeneste da han døde, regnes enkepensjonen av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde fortsatt i sin stilling til pensjonsalderen. For sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes i dette tilfelle tjenestetiden å svare til gjennomsnittet for de siste 3 år før dødsfallet. På samme måte beregnes pensjonen om arbeideren dør innen en måned etter fratreden og han ikke er tilsatt hos annen arbeidsgiver.

For enke etter arbeider som hadde uførepensjon da han døde regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått ved pensjonsalderen etter reglene i § 23.

For enke etter arbeider som hadde sluttet i statsarbeid før pensjonsalderen uten å få uførepensjon, regnes enkepensjonen på grunnlag av den alderspensjon mannen ville ha fått om han hadde levet til pensjonsalderen.

Ved beregning av enkepensjon etter 1—4 ledd tas ikke omsyn til eventuell nedsetting etter § 24.

§ 11. Rett til enkepensjon inntretr ikke:

- a) når mannen er død innen to år etter tilsettingen eller etter at ekteskapet er inngått og dødsfallet skyldes sykdom som han led av ved tilsettingen eller vigselen og som en av ektefellene da antas å ha kjent til,
- b) når ekteskapet er inngått etter at mannen har fylt 60 år.

30. juni. Når særlige grunner taler for det kan trygdens styre tilstå hel
 Nr. 21. eller delvis pensjon i disse tilfelle.

§ 12. Enke som kunne få mer enn en enkepensjon etter denne lov, får bare utbetalt den største av dem.

§ 13. Enkepensjon og overgangsstønad faller bort når enken gifter seg igjen.

Blir hun igjen enke eller blir det nye ekteskap oppløst ved skilsmisse, kan styret, om hennes økonomiske forhold gjør det rimelig, bevilge henne pensjon med inntil forskjellen mellom pensjonen etter reglene i denne lov og underhold eller pensjon som hun er sikret gjennom senere ekteskap.

§ 14. Enkepensjonen løper fra og med den kalendermåned mannen døde og til og med månedsdagen etter hennes død, eller i tilfelle til og med den dag hun gifter seg igjen.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

§ 15. Styret kan bevilge hel eller delvis pensjon etter reglene i dette kapitel til enkemann etter kvinnelig arbeider når mannen var vesentlig forsørget av hustruen og han på grunn av sin alder eller helbred ikke kan ventes å forsørge seg selv.

Kapitel V. Barnpensjon.

§ 16. Barn under 18 år som avdøde forsørget har rett til barnpensjon.

Barn født utenfor ekteskap har samme rett til pensjon som barn født i ekteskap. Det samme gjelder adoptivbarn og pleiebarn som avdøde hadde påtatt seg oppfostringen av uten vederlag. Hadde avdøde alderspensjon må han ha påtatt seg oppfostringen før pensjonen tok til.

Rett til barnpensjon til adoptiv- og pleiebarn inntreffer dog ikke dersom arbeideren dør innen to år etter at han påtok seg oppfostringen og dødsfallet skyldes en sykdom som han dengang led av og som det må antas at han da kjente til. Når særlige grunner taler for det kan styret bevilge hel eller delvis pensjon til adoptiv- og pleiebarn som ikke har rett til pensjon.

Finner styret at omsynet til barnets utdanning gjør det rimelig, kan det på de vilkår det setter, forlenge løpende barnpensjon helt eller delvis for et år om gangen, men ikke lenger enn til barnet fyller 21 år. Tilsvarende regler gjelder når forsørgeren dør etter at barnet har fylt 18 år.

§ 17.

1. Pensjonen til barn etter mannlig arbeidstaker er:

a) når enkepensjon ytes:

for 1 barn 20 pst. av alderspensjon for enslig

» 2 » 30 »

—»—

- for 3 barn 37,5 pst. av alderspensjon for enslig
 » 4 » 45 » —»—
 » 5 eller flere barn 50 pst. av alderspensjonen for enslig.

30. juni.
 Nr. 21.

b) når enkepensjon ikke ytes:

- for 1 barn 50 pst. av alderspensjon for enslig
 » 2 » 70 » —»—
 » 3 » 80 » —»—
 » 4 » 90 » —»—
 » 5 eller flere barn 100 pst. av alderspensjonen for enslig.

2. Reglene i punkt 1 a gjelder tilsvarende for utregning av pensjon til barn etter kvinnelig arbeidstaker. Er også faren død, legges reglene i punkt 1 b til grunn.
3. Barnepensjonen deles likt mellom barna.
4. Til samme barn kan bare ytes pensjon etter én arbeider. I tilfelle utbetales den største av pensjonene.

§ 18. Barnepensjonen løper fra og med den kalendermåned forsørgeren døde og ut den måned barnet fyller 18 år. Dør barnet før det fyller 18 år løper pensjonen til og med månedsdagen etter dets død.

Forhøyet barnepensjon etter § 17, 1 b løper fra og med den kalendermåned moren eller faren døde.

Seksmånedersfristen i § 6 gjelder tilsvarende.

Kapitel VI. Invalidpensjon.

§ 19. Arbeider har rett til invalidpensjon når han fratrer sin stilling på grunn av sykdom eller skade og av styret antas udyktig til å utføre sine tjenesteplikter.

Rett til invalidpensjon inntreffer ikke når arbeideren selv med forsett er skyld i at han er blitt udyktig til å utføre sin tjeneste eller når arbeidsudyktigheten inntreffer innen to år etter tilsettingen og skyldes en sykdom eller svakelighet som han led av ved tilsettingen og som det må antas at han da kjente til.

Styret kan sette som vilkår at pensjonen helt eller delvis skal brukes til opplæring i annet yrke.

Krav om invalidpensjon må settes fram innen seks måneder etter at lønnen opphørte som følge av fratreden. Styret kan når særlige grunner foreligger se bort fra fristen.

§ 20. Invalidpensjon ytes med det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort om arbeideren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen.

Pensjonen kan avkortes eller helt falle bort selv om arbeideren er udyktig til tjeneste i sin stilling, dersom han antas å kunne skaffe

30. juni. seg annet høvelig arbeid. Størrelsen av den avkortede pensjon fastsettes av trygdens styre under omsyn til det tap i inntekt som invaliditeten antas å føre med seg ikke bare i arbeiderens vanlige erverv, men i et hvert erverv som passer for ham.

§ 21. Invalidpensjonen kan reguleres eller helt sløyfes når styret finner at det er inntrådt en vesentlig endring i arbeiderens ervervs-evne.

§ 22. Arbeider som søker eller hever invalidpensjon må framstille seg til legeundersøkelse etter styrets bestemmelse. Legøerklæring gis på skjema som fastsettes av styret.

Utgiftene ved legeundersøkelsen dekkes av pensjonstrygden. Krever arbeideren ny behandling av saken, kan trygdens styre bestemme at han selv skal betale omkostningene ved legeundersøkelsen.

Når det gjelder spørsmål om første gangs tilståelse av invalidpensjon eller om fortsatt invalidpensjon kan trygden kreve at arbeideren eller pensjonisten legger seg inn på sykehus til undersøkelse. Trygden betaler utgiftene ved sykehusoppholdet og reise til og fra sykehuset, dersom disse ikke dekkes av trygdekassen.

§ 23. Invalidpensjonen tar til fra det tidspunkt lønnen opphører som følge av fratreden og opphører senest ved pensjonsalderen. Den erstattes da med alderspensjon begrenset etter reglene i kapitel III på grunnlag av tjenestetiden som arbeider tillagt tiden som invalidpensjonist multiplisert med invaliditetsgraden til enhver tid. For sesongarbeider og arbeider med kortere arbeidstid enn vanlig regnes tiden som invalidpensjonist under omsyn til den gjennomsnittlige beskjeftigelse han hadde i de siste tre år før han sluttet tjenesten.

Alderspensjonen etter første ledd skal likevel ikke være mindre enn den invalidpensjon han hadde ved pensjonsalderen og ikke større enn pensjonen etter reglene i § 20, 1. ledd.

Styret kan i særlige tilfelle fravike reglene i første og annet ledd.

Kapitel VII. Nedsetting og tap av pensjon.

§ 24. Pensjon etter denne lov settes ned med det beløp vedkommende har rett til etter lov om alderstrygd og etter lovene om krigspensjonering og ulykkestrygd for skade som er påført arbeideren.

Er skaden skjedd mens arbeideren var i tjenesten, skal alderspensjon etter denne lov likevel bare settes ned når den sammen med ytelse fra krigspensjonering eller ulykkestrygd er større enn det beløp som alderspensjonen ville ha utgjort om arbeideren hadde fortsatt i tilsvarende arbeidsforhold til pensjonsalderen. Alderspensjonen settes da ned med det overskytende beløp.

Engangserstatning regnes om til årlig pensjon etter regler fastsatt av departementet. 30. juni.
Nr. 21.

§ 25. Styret kan avslå pensjonskrav eller helt eller delvis inn-
dra eller holde tilbake tilkjent pensjon, dersom pensjonssøkeren
(pensjonisten) svikaktig har gitt uriktige opplysninger eller fortiet
opplysninger av betydning for pensjonsforholdet.

Har vedkommende gitt uriktige opplysninger som nevnt uten at
det foreligger svik, kan for meget utbetalt pensjon og erstatning for
omkostninger og rentetap trekkes fra i fremtidige pensjoner.

§ 26. Pensjonen inndras for den tid pensjonisten soner frihets-
straff utover en måned. Har pensjonisten hustru eller barn under
18 år, kan styret gjøre vedtak om at pensjonen helt eller delvis skal
utbetales til dem.

Kapitel VIII. Pensjonsavgift.

§ 27. Arbeider som går inn under denne lov skal betale pen-
sjonsavgift så lenge han har lønnet statsarbeid som nevnt under
kapitel I.

Plikten til å betale avgift faller bort i den tid han avtjener
pliktig militærtjeneste eller har lovbestemt ferie, jfr. § 3, 2. ledd.

Avgiften utgjør kr. 0,10 for hver ordinær arbeidstime, dog ikke
mer enn kr. 4,80 for uken.

Avgiften trekkes fra ved utbetaling av lønn.

De nærmere regler om gjennomføringen av avgiftsbetalingen gis
av departementet etter forslag fra trygdens styre.

Kapitel IX. Overgang til en annen av statens pensjonsordninger.

§ 28. Med samtykke av departementet kan styret treffe over-
enskomst med annen pensjonsinnretning om overføring av arbeidere
og pensjonister. I overenskomsten bestemmes i hvilken utstrekning
de overførte arbeidere skal få tidligere tjenestetid regnet med.

Kapitel X. Administrasjon.

§ 29. Pensjonstrygden for statens arbeidere administreres av
Statens Pensjonskasse. Bestemmelsene i lov om Statens Pensjons-
kasse av 28. juli 1949 kapittel I gjelder på tilsvarende måte så langt
de passer.

Ved behandlingen av saker etter denne lov skal det medlem av
styret som er oppnevnt blant medlemmene i Statens Pensjonskasse
erstattes med en representant for arbeiderne, som med personlig
varamann oppnevnes av Kongen etter forslag fra arbeidernes hoved-
organisasjon.

30. juni. Utgiftene ved pensjonstrygdens administrasjon dekkes av stats-
Nr. 21. kassen.

Departementet fastsetter de nærmere regler for pensjonstrygdens administrasjon.

Kapitel XI. Forskjellige regler.

§ 30. Krav om pensjon eller overgangsstonad må arbeideren eller hans etterlatte selv melde til den etat arbeideren sist var tilsatt.

Kravet meldes på den måte styret bestemmer og med de opplysninger styret anser nødvendig.

§ 31. Pensjon utbetales etterskottsvis hver måned eller hvert kvartal etter styrets bestemmelse. Overgangsstonad utbetales i slike terminer og på den måte styret bestemmer.

Terminbeløp avrundes opp til nærmeste hele krone.

Den som skal motta pensjon eller overgangsstonad må skaffe den legitimasjon som styret forlanger.

§ 32. Rettigheter etter denne lov kan endres, innskrenkes eller oppheves ved senere lov.

§ 33. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomføring av denne lov.

§ 34. Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

Statsarbeider eller etterlatte etter statsarbeider, jfr. § 1 som før denne lovs ikrafttreden har fått pensjon av statskassen eller av sin etat etter tilsvarende regler som for pensjoner av statskassen får fra dette tidspunkt sine pensjoner med dyrtidstillegg regnet om etter reglene i denne lov. Dog skal summen av de pensjonsbeløp han har rett til etter denne lov og etter lov om alderstrygd ikke være mindre enn summen av de beløp han hadde i pensjon med dyrtidstillegg og i lovbestemt alderstrygd ved lovens ikrafttreden.

De nærmere regler for omregningen fastsettes av departementet.

30. juni. Lov *)¹⁾ om endringer i lov om syketrygd av 6.
Nr. 22. juni 1930.

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6. juni 1930 skal lyde:

§ 5. De etter denne lov trygdepliktige skal være pliktige medlemmer i vedkommende trygdekasse eller i en etter denne lov godkjent sykekasse.

*) Kunngj. 12. juli i lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 99. St.tid., forh. i Ot. s. 197—200; i Lt. s. 71—72.

Medlem av godkjent sykekasse kan ikke samtidig være medlem av noen trygdekasse. 30. juni.
Nr. 22.

§ 7, punkt 1, 2. ledd.

Hvis vedkommende godtgjør at han har oppfylt sin trygdeplikt ved pliktig medlemsskap i trygdekasse eller godkjent sykekasse, kan innmelding unnlates så lenge dette medlemsskap består. Det påhviler arbeidsgiveren til enhver tid å holde seg underrettet herom.

§ 33, punkt 7, 1. ledd.

I tillegg til medlemmets premie betaler arbeidsgiveren 45 pst., kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien for pliktige medlemmer. For frivillige medlemmer betaler kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien.

§ 36, punkt 2.

Statens premiedel overføres til et reguleringsfond for syketrygden og nyttes til de formål som er nevnt i § 53.

§ 36, punkt 3 og 4 oppheves.

§ 43, punkt 1 d.

å avgi forslag om ansettelse eller oppsigelse av forretningsfører.

§ 53, punkt 2.

Fondets midler nyttes i første rekke til å holde en så vidt mulig jevn premie for de trygdede.

Av fondets midler kan det videre tilstås:

- a. rentefritt lån til trygdekasser,
- b. rentebærende lån til trygdekasser,
- c. bidrag til dekning av en kasses underskudd når årsaken til underskuddet er usedvanlig meget sykdom eller tap.

De nærmere regler for hvor meget det maksimalt kan tilstås en kasse til dekning eller lån inntas i det under punkt 1 nevnte reglement.

§ 78, punkt 2, 1. og 2. ledd.

Det samme gjelder jernbanens sykekasser når vedkommende jernbanes styre tilsikrer sine i disse kasser stående funksjonærer og arbeidere ved sykdomstilfelle og nedkomst en understøttelse som må anses for minst av samme verdi som understøttelse etter denne lov.

Sådanne jernbanekasser er i øvrig ikke underkastet bestemmelsene i denne lov, med unntagelse av §§ 87 og 88, 2.

§ 85, punkt 2, 1. ledd.

Dessuten skal der ytes et årlig bidrag:

- a. av staten 20 pst. og av kommunen 25 pst. av den gjennomsnittlige premie (innskudd) for hvert medlem, og

30. juni. b. av arbeidsgiveren 45 pst. av den gjennomsnittlige premie (inn-
Nr. 22. skudd) for hvert trygdepliktig medlem som er i arbeid hos ham.

§ 93.

1. Trygdekassens premietariff skal angi medlemmets årspremie.
I tillegg til medlemmets premie betaler kommunen 25 pst. og staten 20 pst. av medlemspremien.

Av medlemmets premie dekkes 70 pst. av medisinalavgiftene. Strekker ikke disse til, dekkes resten av staten.

2. Statens premiedel etter punkt 1, 2. ledd, overføres til et reguleringsfond for manntallstrygden.

Fondet forvaltes av Rikstrygdeverket og anvendes foruten til de spesielle formål, som er nevnt i § 92, i første rekke til å holde en så vidt mulig jevn premie for de trygdede. De nærmere regler for fondets anvendelse fastsettes av departementet. Fondet skal holdes atskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

3. Det i punkt 1 siste ledd nevnte tilskudd utbetales av Rikstrygdeverket forskuddsvis i løpet av hvert halve år med beløp avpasset etter det foregående års premieinntekt. Den endelige beregning av det forløpne års tilskudd foretas av Rikstrygdeverket når kassen har innsendt revidert regnskapsutdrag i henhold til bestemmelsen i § 38, 5.

§ 98. Dersom et medlem av manntallstrygden er frivillig trygdet i henhold til §§ 8—10, utgår det av manntallstrygden for den tid det frivillige medlemsskap består. Premien til manntallstrygden blir fortsatt å erlegge, dog med rett til refusjon herav om den frivillige trygd består i minst et kalenderår. Medlemmet refunderes i tilfelle medlemspremien (jfr. § 93, 1), dog ikke mer enn $\frac{3}{4}$ av premien som frivillig medlem.

§ 108, punkt 4.

Premien skal fordeles på medlemmet, arbeidsgiveren, kommunene og staten. Kongen fastsetter størrelsen av premien og fordelingsforholdet mellom de nevnte trygdepliktige. Kommunenes del skal ikke overstige $\frac{1}{4}$ av medlemmets del. Kongen gir utfyllende regler om fordelingen av kommunenes del og kan gi særregler om innkrevingen av medlemmets og kommunenes del.

§ 108, punkt 5.

Bestemmelsen i § 36, 2 gjelder ikke for medlem som er trygdet etter reglene i dette kapitel.

Statens premiedel utbetales av Rikstrygdeverket forskuddsvis i løpet av hvert halve år med beløp avpasset etter det foregående

års premieinntekt. Den endelige beregning av det forløpne års premie- 30. juni.
miedel foretas av Rikstrygdeverket når kassen har innsendt revidert Nr. 22.
regnskapsutdrag i henhold til bestemmelsen i § 38,5.

II.

Denne lov trer i kraft 3. juli 1950.

**Lov *)¹⁾ om endring i lov om alderstrygd av 16. 30. juni.
juli 1936. Nr. 23.**

I.

Følgende bestemmelse i lov om alderstrygd av 16. juli 1936 skal lyde:

§ 7, 2. ledd.

Ytelser av lovfestet pensjonstrygd for sjømenn, lovfestet pensjonstrygd for statens arbeidere samt av Nasjonalhjelpens fond for Krigens Ofre og Nortraships Sjømannsfond skal dog ikke tas med ved beregningen av inntekt som kan lede til fradrag i pensjonen.

II.

Denne lov trer i kraft 1. januar 1951.

**Midlertidig lov *)²⁾ om eiendomsrett til fiskefartøyer m. v. 30. juni.
Nr. 24.**

§ 1. Eiendomsrett til fartøy som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster kan ikke gyldig erverves uten tillatelse fra vedkommende departement eller den dette bemyndiger. Det samme gjelder part i slikt fartøy og aksje eller andel i selskap som eier fartøy eller part som nevnt.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er erverv ved arv etter loven.

Registrering av eiendomsomgang i skipsregisteret og/eller registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster kan ikke foretas uten at det foreligger slik tillatelse som nevnt i første ledd. Heller ikke må auksjonsbud antas eller stadfestes før slik tillatelse er gitt. Dette gjelder dog ikke banker eller andre kredittinstitusjoner, med vedtekter godkjent av Kongen, når ervervelse skjer gjennom tvangsauksjoner for å redde en fordring som tilhører erververen og som denne har panterett for i fartøyet.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 74. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 218—254; i Lt. s. 91—92.

²⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 85. St.tid., forh. i Ot. s. 172—178; i Lt. s. 63—67.

30. juni Nr. 24. Vedkommende departement gir nærmere regler om innen hvilken tid og på hvilken måte erververen må ha avhendet fartøyet til personer eller selskaper som nevnt i § 2, punktene 1—4.

§ 2. Slik tillatelse som nevnt i § 1, første ledd, kan fortrinsvis gis til:

1. Fiskere som ikke disponerer egne fartøyer, men som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
2. Selskaper av enhver art som ikke disponerer egne fartøyer og hvor hovedinteressentene er fiskere som har drevet fiske i minst 3 år og fortsatt skal drive fiske.
3. Personer som tidligere har drevet fiske i minst 3 år, og som fortsatt har en naturlig tilknytning til fiskeryrket.
4. Personer og selskaper til utskiftning av fartøyer som ved denne lovs ikrafttreden var innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster.

§ 3. Fartøyer som ikke er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, herunder nybygget fartøy, kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet eller innføres i registeret uten tillatelse fra vedkommende departement eller den dette bemyndiger.

Fraktefartøyer som er innført i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster, kan ikke nyttes til fiske- eller fangstvirksomhet uten slik tillatelse som nevnt i første ledd.

§ 4. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter til gjennomføring av denne lov, og kan gi alminnelig dispensasjon for fartøyer under en viss størrelse.

§ 5. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller forskrifter utferdiget i medhold av loven eller medvirkning hertil straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk.

Fartøy som benyttes i strid med denne lov og fartøy, part, aksje, eller andel, som er ervervet i strid med loven eller verdien av disse, kan inndras ved dom hos den skyldige eller den han har handlet på vegne av, uten at straffesak behøver å være reist eller å kunne reises mot noen.

§ 6. Denne lov trer i kraft 1. juli 1950 og gjelder til 30. juni 1953.

30. juni Nr. 25. Mellombels lov *)¹⁾ om tillegg til lov frå 27. feb. ru ar 1930 om laks- og sjø-ørretfiskeriene m. v.

§ 1. Alt fiske etter laks eller sjøaure med snurpenot er forbodi.

Med snurpenot er i denne lova òg meint kastenot med snurperingar og snurpeline, endå om dei berre står på eit stykke av nota.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 29. juni. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 43. St.tid., forh. i Ot. s. 61—71, 180; i Lt. s. 35—43, 92.

§ 2. Når det vert brukt kastenot til fiske av laks eller sjøaure i sjøen, må nota ikkje gå lengre ut frå land enn 200 meter og i fjord eller sund heller ikkje meir enn ein fjerdepart av breidda på fjorden eller sundet. Frå den eine enden av nota skal alltid vera tau i land. 30. juni. Nr. 25.

Kongen kan for heile landet eller for sume område forby bruk av maskindrive farty ved kasting og draging av kastenot til fiske av laks eller sjøaure. Før Kongen fastset slikt forbod, skal vedkomande fiskeristyre ha fått høve til å koma med fråsegn.

§ 3. For fiskereiskap og fiskemåtar nemnde i §§ 1 og 2 gjeld same utkastingsplikt som etter § 36 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 4. Linefiske etter laks eller sjøaure er forbodi.

§ 5. Kongen kan for heile landet eller for sume område gjeva føresegnar om innreiinga og bruksmåten for flåtefiske (evjefiske) i vassdrag. § 4 andre leden gjeld motsvarande.

§ 6. Med «laks» og «sjøaure» er i denne lova meint det same som etter § 46 i lakselova frå 27. februar 1930.

§ 7. Brot på denne lova eller føresegnar gjevne med heimel i lova, vert straffa med bøter. Medverknad til slikt brot vert straffa på same måten.

Ulovleg brukt fiskereiskap og ulovleg fanga fisk, eller verdet av reiskapen eller fisken, kan dragast inn hjå den som er straffskyldig.

§ 8. Med omsyn til vassdrag eller fjord der det går grense mot granneland, gjeld § 45 i lakselova frå 27. februar 1930 tilsvarende.

§ 9. Denne lova tek til å gjelda straks.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om avgift til statskassen av apotekenes omsetning i budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951. 30. juni.

Før budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal apotekere svare avgift til statskassen av omsetning ved apotekene etter disse regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000 (eller del derav)		1 %
» 2net	» 5 000 (— »)		2 %

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 3. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2051. Budsjett-innst. S. nr. 272 b. St.tid. s. 1264.

30. juni.	Av 3dje kr. 5 000 (eller del derav)	3 %
»	4de » 5 000 (—»—)	4 %
»	5te » 5 000 (—»—)	5 %
»	6te » 5 000 (—»—)	6 %
»	7de » 5 000 (—»—)	7 %
»	omsetning over dette	8 %

De avgifter som er utregnet på denne måte skal økes for apotek med omsetning:

Over kr. 75 000 til og med kr. 100 000 med	15 %
» » 100 000 —»— » 150 000 »	30 %
» » 150 000 —»— » 200 000 »	45 %
» » 200 000	60 %

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved apotek alle beløp som er kommet inn ved salg av varer enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Beløp som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Beløp som er kommet inn ved salg av særlig kostbare legemidler som apotekene selger med redusert fortjeneste. Departementet bestemmer hvilke legemidler dette gjelder.
3. Vanlig omsetningsskatt.
4. Krisetilleggsavgift til statskassen på brennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apotek som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden. Denne bestemmelse gjelder ikke utover 18 år fra avløsningen — 20 år dersom avløsningsavtalen inneholder bestemmelse om 20 års frist.

§ 4. Departementet kan gi særskilte bestemmelser om beregning av avgiften for sykehusapotek.

§ 5. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 6. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Kongelig kunngjøring *)¹⁾ om omsetningsavgift til 30. juni. statskassen på spiseis (iskrem) fra 1. juli 1950.

Stortinget har 21. juni 1950 gjort dette vedtaket:

Fra den tid Kongen bestemmer skal det betales omsetningsavgift til statskassen med kr. 1 pr. liter spiseis av ethvert slag, så som fløteis, melkeis, fruktis o. l. samt av ethvert lignende nytelsesmiddel framstilt ved frysing.

Avgiften pliktes erlagt av innenlands tilvirker eller ved innførsel fra utlandet.

Tilvirker skal svare en minsteavgift av kr. 1200 pr. statsbudsjett-termin. Finans- og tolldepartementet kan dog gjøre unntak fra denne bestemmelse når det finnes særlig grunn til det.

Fritatt for avgift er spiseis som

1. utføres til utlandet eller innlegges på tollopplag til utførsel, eller
2. tilvirkes i pensjonater eller lignende virksomheter som ikke til-
like driver eller er interessert i restaurantvirksomhet, til ser-
vering som dessert utelukkende til fastboende gjester.

De nærmere bestemmelser om beregning og betaling av avgiften og om kontroll hermed gis av Finans- og tolldepartementet.

Dette Stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 1. juli 1950.

Kongelig kunngjøring *)²⁾ om formues- og inntekts- 30. juni. skatt til statskassen for budsjett-terminen 1. juli 1950 til 30. juni 1951.

A.

§ 1. For budsjett-terminen fra 1. juli 1950—30. juni 1951 er legges skatt til staten etter følgende regler:

I. Av innenlandske aksjeselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13. juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b. Inntektsskatt med 20 pst. av selskapets hele inntekt, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 10 pst. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte, i tilfelle med sånt fradrag som bestemt i lov av 13. juli 1921 § 7, 2net ledd.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ Se St.prp. nr. 1, kap. 2023. Budsjett-innst. S. nr. 265. St.tid. s. 1612—1616.

²⁾ St.vedtak 21. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2001. Budsjett-innst. S. nr. 251. St.tid. s. nr. 1607—1612.

30. juni. II. Av forbruks- og innkjøpsforeninger (landsskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kr.
—»— neste »	40 000	» 0,50	—»—
—»— » »	50 000	» 1,00	—»—
—»— » »	50 000	» 1,50	—»—
—»— » »	50 000	» 2,00	—»—
—»— » »	100 000	» 2,50	—»—
—»— » »	200 000	» 3,00	—»—
—»— » »	500 000	» 3,50	—»—
—»— » »	1 000 000	» 4,00	—»—
—»— » »	2 000 000	» 5,00	—»—
—»— overskytende beløp		» 6,00	—»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	4 000	6,2 pst.
Av de neste »	4 000	9,3 »
—»— »	4 000	12,3 »
—»— »	6 000	15,4 »
—»— »	7 000	18,4 »
—»— »	10 000	21,4 »
—»— »	15 000	24,5 »
—»— »	20 000	27,5 »
—»— »	20 000	30,6 »
—»— »	20 000	33,6 »
—»— »	30 000	36,6 »
—»— »	30 000	39,7 »
—»— »	30 000	42,7 »
—»— »	50 000	45,8 »
Av det overskytende beløp		48,8 »

III. Av sparebanker og gjensidige skadeforsikringsselskaper:

a) Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 2, med 2 av hvert kr. 1 000.

b) Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13. juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

Av de første kr.	5 000	5 pst.
Av de neste »	10 000	10 »
—»— »	10 000	15 »

Av de neste kr. 25 000	20 pst.	30. juni.
—»— » 50 000	25 »	
Av det overskytende beløp	30 »	

IV. Av boligselskaper som går inn under § 8, annet ledds annet punktum, i lov av 13. juli 1921 (tilleggslov av 24. februar 1939):

- a) Formuesskatt med 2 av hvert tusen.
- b) Inntektsskatt med 13 pst. av inntektens antatte beløp.

V. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp, dog således, at det bare svares 15 pst. skatt av den del av inntekten som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien; jfr. lov om forsikringsselskaper av 29. juli 1911 nr. 1 § 79.

VI. Av i utlandet hjemmehørende aksjeselskaper og dermed likestilte selskaper unntatt forsikringsselskaper:

- a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
- b) Inntektsskatt med 30 pst. av inntektens antatte beløp.

VII. Av i utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (med unntak av utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, for så vidt de i henhold til lov av 13. juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14. juli 1922, liknes særskilt):

Inntektsskatt med 25 pst. av inntektens antatte beløp.

VIII. Av andre skattepliktige:

- a) Formuesskatt: Som etter II, a.
- b) Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt etter reglene i § 7 erlegges:

Av de første kr. 5 000.....	3,4 pst.
Av de neste » 3 000.....	7,4 »
—»— » 3 000.....	12,0 »
—»— » 3 000.....	16,0 »
—»— » 6 000.....	19,0 »
—»— » 8 000.....	22,0 »
—»— » 10 000.....	25,0 »
—»— » 12 000.....	28,0 »
—»— » 15 000.....	31,0 »
—»— » 20 000.....	34,0 »
—»— » 30 000.....	37,0 »
—»— » 30 000.....	40,0 »

30. juni.	Av de neste kr. 30 000.....	43,0 pst.
	—»— » 50 000.....	46,0 »
	—»— » 50 000.....	49,0 »
	Av det overskytende beløp	52,0 »

§ 2. Enhver som etter de alminnelige skattelover for landet og for byene av 18. august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de unntak som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sånn skatt til staten; herredskommuner imidlertid med det unntak som følger av landsskattelovens § 27, bokstav c, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuermasser etter landsskatteloven § 27, byskatteloven § 22, iliknes formuesskatt til kommunen, blir de også å ilikne formuesskatt til staten.

Likeledes er den som ikke har bopel i riket, men nyter lønn av den norske stat, skattepliktig av den inntekt han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog bare å erlegge i den utstrekning som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl iliknes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skatteskrivingen gjelder følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19 blir å ilikne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskatteskrivingen formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i landsskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landsskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl, skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har noen som av den norske stat oppebærer lønn hvorav han er skattepliktig, tatt opphold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved likningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aksjer, hvorfor vedkommende liknes særskilt.
- c. Oppstår det tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

d. Når noen er iliknet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivingen etter foranstående regler rettelig skulle skje, kan han ikke forlange seg fritatt for skattens erleggelse, med mindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er iliknet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han kreve skatten omregnet, hvis den godtgjøres å være framkommet ved feilaktige likningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner. Omregningen foretas av vedkommende regjeringsdepartement eller den dette gir fullmakt.

§ 4. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuer på kr. 5 000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som etter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir bare å skattlegge for så vidt skattyterens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2 000 er skattefri. Skattepliktige som etter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å ilikne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1 000.

Skattepliktig som i 1949 har vært trukket for sjømannsskatt, jfr. lov av 21. mars 1947 og kongelig kunngjøring av 13. juni 1947, er fritatt for å svare inntektsskatt etter reglene i dette vedtak når inntekten i land ikke utgjør minst kr. 100 og den samlede inntekt, herunder inntekten ombord, ikke utgjør minst kr. 2 000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aksjeselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 VII) iliknes skatt, når inntekten — ansatt under ett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt likning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Skatten på formue og skatten på inntekt blir hver for seg å avrunde, slik at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VIII omhandlede skattepliktige følges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18. august 1911, for landet § 75, for byene § 68. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 1 100, i 2nen klasse kr. 1 900, i 3dje klasse kr. 3 000, i 4de klasse kr. 4 200, i 5te klasse kr. 5 500, i 6te klasse kr. 6 900, i 7de klasse kr. 8 400 og i 8de klasse kr. 10 000.

Forsørger noen et større antall personer enn det som kreves for å bringe ham opp i 8de klasse, skal det skattefri fradrag forhøyes med kr. 1 700 for den første overskytende person, kr. 1 800 for den annen, kr. 1 900 for den tredje osv.

30. juni. Når den skattbare inntekt ville overstige kr. 6 000 i kl. 1, kr. 8 000 i kl. 2 og kr. 10 000 i kl. 3 og høyere klasser, har den skattepliktige ikke krav på skattefritt fradrag i inntekten etter reglene i første og annet ledd. Det skal i stedet gis fradrag i det skattebeløp som etter avsnitt A og B i dette vedtak faller på den antatte inntekt. Fradraget skal i 1. klasse være kr. 120, i 2. klasse kr. 300, i 3. klasse kr. 530, i 4. klasse kr. 740, i 5. klasse kr. 980, i 6. klasse kr. 1 270, i 7. klasse kr. 1 580 og i 8. klasse kr. 1 920. I tilfelle som faller inn under annet ledd skal fradraget svare til den skattelette som fradraget i inntekten etter annet ledd medfører når den skattbare inntekt er kr. 10 000.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landsskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c, og lov av 13. juli 1921 § 5) samt personer som av den norske stat oppebærer lønn, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utlikne etter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13. juli 1921 om beskatning til staten av aksjeselskaper og aksjonærer.

B.

Til de skattebeløp som framkommer etter forskriftene i avsnitt A § 1, oppkreves tillegg etter følgende regler:

§ 1.

1. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 I, utgjør tillegget 50 pst. av skatten av inntekt (selskapsskatten, ikke fondsskatten).
2. For skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 II—V, utgjør tillegget 20 pst. av statsskatten av inntekt. Skattepliktige som går inn under VI og VII er fritatt for å erlegge tilleggsskatt.
3. For andre skattepliktige (vedtakets avsnitt A § 1 VIII) utgjør tillegget:
 - a) I klasse 0 og 1: 30 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 40 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
 - b) Klasse 2: 25 pst. av skatten på de første kr. 5 000 av den skattbare inntekt og 30 pst. av skatten på den overskytende del av inntekten.
 - c) Klasse 3: 20 pst. av statsskatt på inntekt.

d) Klasse 4: 15 pst. av statsskatt på inntekt.

30. juni.

e) Klasse 5 og høyere skatteklasser: 10 pst. av statsskatt på inntekt.

Når inntekten overstiger kr. 80 000, blir tillegget for den del av skattebeløpet etter grunntabellen som faller på den overskytende inntekt, i klasse 3 og høyere klasse å regne etter 30 pst.

§ 2. Regelen om avrunding av skatten på inntekt (avsnitt A § 6) gjelder for utregningen av den samlede skatt på inntekt, tillegget iberegnet.

C.

Skattepliktige som går inn under A § 1, VIII i dette vedtak, skal for budsjett-terminen 1. juli 1950 til 30. juni 1951 erlegge en særskatt, beregnet etter følgende regler:

1. Skattepliktige med formue under kr. 20 000 skal som særskatt erlegge et beløp som svarer til formuesskatten etter A § 1, VIII a). Det samme gjelder for skattepliktige med formue på kr. 20 000 eller mer, men under kr. 80 000, når den skattepliktiges inntekt ikke er stor nok til at han etter bestemmelsene i §§ 5 og 7 skal betale skatt av den.
2. Andre skattepliktige skal erlegge en særskatt, svarende til det firedobbelte av formuesskatten etter A § 1, VIII a). Av den del av formuen som overstiger kr. 1 000 000 skal dog særskatt erlegges med kr. 15 av hvert tusen kroner.

D.

Når den skattepliktige i forbindelse med oppgjøret mellom staten og de norske skipsrederier eller hvalfangstselskaper har fått etterbetalt utbytte for årene 1940 til og med 1945 av aksjer (parter) i aksjeselskap eller dermed likestilt selskap (jfr. lov av 13. juli 1921 § 8) blir det etterbetalte utbytte ikke å medta ved den ordinære inntektsansettelse. Skatten av det etterbetalte utbytte blir i stedet å beregne særskilt etter følgende regler:

Det etterbetalte utbytte føres i tillegg til den skattepliktiges øvrige inntekt, herunder ikke medregnet annet utbytte fra selskap som har foretatt etterbetaling. I skatten av den inntekt som derved framkommer, gjøres det fradrag for den skatt som ville ha falt på den øvrige inntekt etter fradrag av det etterbetalte utbytte. Restbeløpet utgjør den særskilte skatt på det etterbetalte utbytte. Har den skattepliktige fått etterbetalt utbytte for flere år, skal det foretas særskilt beregning for hvert av disse år.

Særskilt beregning av skatt på etterbetalt utbytte blir bare å foreta når utbyttet for vedkommende år utgjør minst 3 000 kroner.

30. juni. Bestemmelsene i denne avdeling får bare anvendelse på skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 II, III og VIII.

E.

Hvis inntekten for noen del skriver seg fra utbytte i svensk selskap og det ved utdelingen av utbyttet er tilbakeholdt skatt til Sverige, blir inntektsskatt som er beregnet etter reglene foran, å redusere med 5 pst. av utbyttets bruttobeløp.

F.

Dersom den samlede skatt til stat og kommune av inntekt og formue, herunder innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift, etter endelig likning for noen skattepliktig på noe trinn av den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten) ved statsskattelikningen overstiger 95 pst. av inntekten, blir etter søknad den iliknede statskatt av inntekt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning den overstiger nevnte grense. Ved beregningen blir inntektsskatt til kommunen, innskuddsskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift samt formuesskatt, derunder særskatt etter avsnitt C i dette vedtak, å fordele forholdsmessig på hele den antatte inntekt (den skattbare inntekt for skattepliktige som har krav på skattefritt fradrag i inntekten).

Tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) samt tillegg som blir pålagt i henhold til landsskattelovens §§ 122 og 106, byskattelovens §§ 114 og 98, skal ikke regnes med i den samlede skatt ved anvendelsen av reglene i første ledd.

Søknad som her nevnt inngis til og avgjøres av Riksskattestyret. Slik søknad må være innsendt innen 30. juni 1952. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelige iliknede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den likning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelsen av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

Denne bestemmelse gjelder bare for skattepliktige som går inn under vedtakets avsnitt A § 1 VIII.

30. juni. **Kongelig kunngjøring *)¹⁾** om tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

§ 1. For budsjett-terminen 1950—51 erlegges tilleggsskatt til staten av formue (ekstraordinær formuesskatt) etter følgende regler:

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 21. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2002. Budsjett-innst. S. nr. 252. St.tid. s. 1631—1635.

- a. Personer (boer) som går inn under gruppen «andre skattepliktige» i statsskattvedtaket (avsnitt A § 1 VIII), erlegger: 30. juni.

Av de første kr.	125 000		intet
Av de neste »	75 000		0,4 pst.
—»— »	100 000		0,5 »
—»— »	100 000		0,6 »
—»— »	200 000		0,7 »
—»— »	200 000		0,8 »
—»— »	200 000		0,9 »
—»— »	250 000		1,0 »
—»— »	250 000		1,1 »
—»— »	500 000		1,2 »
—»— »	1 000 000		1,3 »
—»— »	2 000 000		1,4 »
—»— »	2 000 000		1,5 »
—»— »	3 000 000		1,75 »
—»— »	5 000 000		2,0 »
—»— »	5 000 000		2,25 »
—»— »	5 000 000		2,5 »
—»— »	5 000 000		2,75 »
Av det overskytende beløp			3,0 »

- b. Utenlandske selskaper og innretninger, som utøver eller deltar i noen næringsdrift, som drives eller bestyres her i riket eller som her i riket besitter formue i fast eiendom eller løsøre, erlegger 0,5 pst. av formuens samlede beløp.

§ 2. Skatten utlignes som et særskilt tillegg til den ordinære statsskatt etter de regler som gjelder for denne skatt. Bestemmelser om forfallstiden for den ordinære statsskatt får tilsvarende anvendelse.

§ 3. For så vidt for noen skattepliktig det samlede skattebeløp som er ilagt ham til stat og kommune etter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1950—51 ved utskrivningen av tilleggsskatt etter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 80 pst. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir etter søknad tilleggsskatten å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger den nevnte grense.

Tillegg som blir pålagt i henhold til landsskattelovens §§ 122 og 106, byskattelovens §§ 114 og 98, skal ikke regnes med i det samlede skattebeløp ved anvendelsen av reglene i første ledd.

Har den skattepliktige også krav på nedsettelse av inntektskatten til staten i henhold til avsnitt F i vedtaket om formues- og inntektsskatt til staten for budsjettåret 1950—51 skal den nedsatte

30. juni. inntektsskatt legges til grunn ved anvendelsen av reglene i denne paragraf.

Søknad som nevnt inngis til og avgjøres av ankenemnda for verdsettelse av aksjer. Slik søknad må være innsendt innen 30. juni 1952. Skjer det forhøyelse av noen av de opprinnelig utlignede skatter, utløper fristen dog ikke i noe tilfelle før 6 måneder fra kunngjøringen om utleggingen av den ligning hvorved forhøyelsen er foretatt, eller fra avsendelse av melding til den skattepliktige om forhøyelsen.

30. juni. **Kongelig kunngjøring *)¹⁾** om avgift til statskassen på skipstonnasje fra 1. juli 1950.

Fra 1. juli 1950 skal det i samsvar med midlertidig lov av 28. juni 1948 om avgift på skipstonnasje og skipsfrakter erlegges avgift til statskassen av avgiftspliktig tonnasje med kr. 0,35 pr. tonn pr. måned.

Avgiften kan av Kongen helt eller delvis midlertidig nedsettes eller oppheves.

30. juni. **Kongelig kunngjøring *)** om endringer i tolltariffen fra og med 28. juli 1950.

I henhold til bemyndigelse gitt ved Stortingets vedtak av 21. juni 1950²⁾ blir foretatt følgende endringer i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter:

B. Tariff for innførselstollen og for tara.

Celluloid, cellon og lignende varer, fremstilt av cellulose samt galalitt:

b. i arbeide:

4. viskosesvamper, a. v. 20 pct.

5. som nåværende 4.

6. som nåværende 5.

Anm. som nå.

Dyr og matvarer av dyr:

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

¹⁾ St.vedtak 21. juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2034. Budsjett-innst. S. nr. 272 a. St.tid. s. 1616—1617, 1619—1622.

²⁾ Se St.prp. nr. 35. Innst. S. nr. 158. St.tid. s. 1637—1641.

II. Matvarer:

30. juni.

A. Matvarer av dyr i lufttett lukkede kar, med nærmeste innpakning:

3. Kjøtt og flesk av stort og smått fe, svin, fjærfe, vilt og andre landdyr samt tilvirkninger som helt eller delvis består av disse matvarer og ikke inngår under nr. 4:
- a. kjøttsuppe (buljong), også innkokt, 1 kg kr. 0,70
 - b. annet, 1 kg kr. 1,00

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

d. galvaniske elementer:

1. av vekt inntil 180 gr, 1 kg kr. 0,35

Frukt (trefrukt) og bær:

1. friske:

h. andre, samt spiselige bær:

1. tyttebær og multer, frie.
2. ellers, 1 kg kr. 0,30

Anm. om multer og multegrøt utgår.

2. tørrede:

c. fiken og fikenost 1 kg kr. 0,05

Tara: som nå.

d. rosiner, 1 kg kr. 0,08

Kredittoptlag 1 000 kg.

Tara: Fustasjer 14 pct.; kasser 20 pct.; lerpotter 30 pct.

e. korinter, 1 kg kr. 0,05

Kredittoptlag 1 000 kg.

Tara: Fustasjer 14 pct.; kasser 20 pct.; lerpotter 30 pct.

f. som nåværende e.

g. som nåværende f.

h. mandler, 1 kg kr. 0,05

Tara: som nå.

i. som nåværende h.

k. som nåværende i.

l. som nåværende k.

m. som nåværende l.

30. juni. 3. Saltede eller i eddik nedlagt:

- a. frukter og fruktskaller av oranger, nedlagt i saltvann, 1 kg kr. 0,60

Glass og glassvarer:

3. plater eller skiver:

b. ufoliert:

2. slipt ellers samt farget, forgylt, fernissert, etset eller matt; enn videre mønstret, for så vidt varen ikke går inn under den lavere sats for trådglass med ipresset mønster, 1 kg kr. 0,50

Tara for 3 a og b: som nå.

c. annet glass i plater og skiver, også riflet eller hamret:

1. med innlagt tråd eller nett (trådglass) uten hensyn til tykkelsen, også med ipresset mønster, 1 kg kr. 0,16

Hatter og luer:

II. andre hatter, luer og kyser, fullferdige eller ufullferdige:

b. av annet stoff:

2. av alle slags filt, 1 stk. kr. 0,80
3. av andre ullvarer enn filt (trikotasje unntatt), 1 stk. kr. 1,20
4. a og b som nåværende 3 a og b.
5. som nåværende 4.

III. hatteemner av filt (filtstumper), frie

Instrumenter:

II. andre instrumenter:

- a. tekniske måle- og kontrollapparater, såsom trykkmålere (manometre), hastighetsmålere (tachometre), indikatorer, vannmålere, gassmålere, elektrisitetsmålere, voltmetre, amperemetre, wattmetre, galvanometre, isolasjonsmålere, termometre, barometre, kompasser og nautiske instrumenter samt deler dertil:

30. juni.

3. hemometre, frie

4. som nåværende 3.

b. fonografer, grammofoner og lignende med valser, plater og annet tilbehør, herunder opptagelsesapparater og diktermaskiner (diktafoner) — samt deler derav:

1. grammofonplater for språkundervisning, frie

2. ellers, 1 kg kr. 1,50

Anm. Plater og valser fortolles med nærmeste innpakning.

Kork:

B. i arbeide:

c. i plater i forbindelse med andre materialer, hvorunder linoleum og desslike stoffer, samt korkparkett, 1 kg kr. 0,28

Krydderier:

b. malte:

1. sennep, også tillaget, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 1,00

Lakris:

c. lakrissaft, fast og flytende, som ikke går inn under a eller b, 1 kg kr. 0,80

d. annen, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 1,00

Lamper og lampedeler (unntagen opphengssnorer av possement eller lignende, med eller uten kabel, balanselodder, løse skorstener, skjermmer og kupler, der fortolles særskilt), kandelabre, lampetter, lysekroner samt deler derav, lyseplater, lysestaker, lykter:

c. av tinn, kobber, bronse, messing eller nikkelblandet metall samt forniklet, forkrommet, forkobret eller formessinget eller — for så vidt de ikke går inn under a eller b — forsynt med eller innrettet til å forsynes med utstyr av slipt glass unntagen skjermmer eller kupler:

1. elektriske lommelykter, 1 kg kr. 0,80

2. annet, 1 kg kr. 1,20

Maskiner, motorer og apparater til industriell eller annen teknisk bruk, skipsbruk eller jordbruk, ikke annensteds i tariffen

30. juni. nevnt, samt uferdige og ferdige deler derav, likeledes ikke annensteds nevnt:

- d. addisjonsmaskiner,
adressemaskiner,
bokholderimaskiner,
duplikatorer,
frankeringsmaskiner,
kalkulasjonsmaskiner,
kassaregistre,
kortutstanse-, kortsorterings- og tabuleringsmaskiner for statistikk o. l.,
sjekkbeskyttere,
skrivemaskiner og deler derav, a. v. 10 pst.
- e. som nå.
- f. diatermiapparater,
elektriske punkt- og sømsveisemaskiner,
gjengemaskiner for metall,
oppgangssagblad,
pressluft bergboremaskiner, selvroterende,
røntgenapparater,
separatorer (sentrifuger) for gjær, melasse, melk, olje og lignende,
sirkelsagblad med diameter over 1 200 mm,
skotøymaskiner,
trebearbeidningsmaskiner av følgende slag:
håndhøvler med innebygget motor,
langhulls-boremaskiner,
sinkefresemaskiner,
tappskjæremaskiner og deler derav, a. v. 10 pct.
- g. som nåværende f.

Anm. De under littera e, f og g hørende motorer, maskiner og apparater samt deler derav kan av Tolldepartementet tillates ført inn tollfritt, når det godtgjøres, at fabrikat av forholdsvis tilsvarende yteevne ikke fremstilles innenlands.

Metaller:

II. i arbeide:

A. av forskjellige metaller:

11. redskaper og verktøy, ikke annensteds nevnt, samt deler 30. juni.
derav:

a. mikrometermål, toleranssmål, skyvelærer, måleblokker og lignende ikke selvregistrerende måleverktøy, a. v. 10 pct.

b. annet, a. v. 20 pct.

Løse deler av tre som materialet i arbeide.

Anm. Tolldepartementet kan tillate, at emner til redskaper og verktøy og løse deler av tre inngår mot en lavere toll enn i tariffen bestemt eller tollfritt.

C. av jern:

23. fingerbøl og syringer (også foret med annet metall enn jern), fluesmekkere, fyrstål, spenner, dørvidere, ildskuffer, ildtenger, pokere, hengsler, havesakser; speseri-, gryn-, kaffekverner (også med trekasse) og kjøttkverner til husholdningsbruk, skuffe- og kistehåndtak, knapper til skuffer og desslike, ruller til møbler, rullekniver, skåter, sakser (helt upolerte), strykejern, vindus- og dørbeslag, hvorunder skyvebeslag, emner til nøkler med eller uten skafter samt deler av disse gjenstander, for så vidt de ikke er nevnt annensteds:

a. hengsler i lengder av minst 1 meter («pianohengsler»), 1 kg kr. 0,25

b. annet, 1 kg kr. 0,50

Anm. Tolldepartementet kan tillate at støpte, uferdige deler til kaffekverner går inn mot en lavere toll enn den her bestemt.

G. av kobber, messing, bronse, nysølv og andre kobberblandede metaller samt aluminium og nikkel:

9. bjeller, dør- og vindusbeslag, dørvidere, kraner og ventiler, injektorer, hengsler, låser, kniver, skjær, gafler, mortere, ruller til møbler, strykejern, fingerbøl, syringer, spenner, knapper til skuffer og desslike, ringer og kroker med eller uten skruegang, urnøkler, i eller uten forbindelse med andre materialer:

a. som nå.

30. juni.

b. av større vekt:

1. hengsler av messing i lengder av minst 1 meter («pianohengsler»), 1 kg kr. 0,50
 2. annet, 1 kg kr. 1,00
-

Nøtter:

- a. hasselnøtter, 1 kg kr. 0,05
-

Ostefarge, fri.

Osteløpe, normal, 1 kg kr. 0,12

Papir og papp samt arbeider derav:

6. a. tapeter, 1 kg kr. 0,54
-

Pektin, a. v. 20 pct.

Saft av frukt, bær eller grønnsaker, herunder også kunstig saft:

1. søtsyltet:

- a. appelsinsaft, 1 kg kr. 0,75
 - b. solbærsaft, 1 kg kr. 1,10
 - c. ellers, 1 kg kr. 1,50
-

Silke, herunder kunstig silke og arbeider derav og av annet spinne-
stoff eller metalltråd i forbindelse med silke, ikke nevnt annen-
steds:

5. vevde varer ellers, trikot- og nettstoff, trikot- og nettvarer, også med søm eller utstyr:

a. av natursilke:

1. varer av silke alene eller av silke sammen med metall-
tråd eller med garn overspunnet med metalltråd eller
silke, eller av de nevnte varer i forbindelse med inntil
20 pct.

annet spinnestoff, samt fløyel og plysj hvis rettside helt
består av silke:

- a. strømper, 1 kg kr. 25,00
-

Sneller, spoler og spolehylser, frie.

Anm. som nå.

Sten og arbeider derav:

30. juni.

9. arbeider av marmor, porfyr, syenitt, granitt, labrador, sandsten og andre lignende stenarter:

b. andre arbeider av ovennevnte stenarter av vekt over 3 kg pr. stykke samt plater, polerte og upolerte, a. v. 18 pct.

Sukker og sirup:

4. kapillær-, morbær-, rosen-, fiolsirup og andre lignende siruper samt sukkerkulør, 1 kg kr. 0,90

Svamper, naturlige:

a. rå eller bare banket, 1 kg kr. 0,50

Tegnebestikk og regnestaver, med skrin, futtaler og nærmeste innpakning, 1 kg kr. 2,00

Ur:

4. vekkeur som ikke kan henføres under nr. 1, 1 kg kr. 1,25

5. og 6. som nåværende 4 og 5.

7. urskiver til de under nr. 4 og 5 nevnte ur, 1 kg kr. 1,40

8. som nåværende 7.

9. a og b som nåværende 8 a og b.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a. personautomobiler samt karosserier og understell til disse; motorsykler samt side- og tilhengervogner dertil, a. v. 30 pct.

b. varetraller, drevet med bensin-, petroleums-, råolje- eller elektromotor, samt deler dertil ikke annensteds nevnt, a. v. 10 pct.

c. som nåværende b.

d. som nåværende c.

e. tilhengervogner til person- og lasteautomobiler, a. v. 16 pct.

f. som nåværende e.

g. som nåværende f.

h. som nåværende g.

Anm. 1. Som nå.

Anm. 2. Tolldepartementet bemyndiges til på nærmere av dette fastsatte vilkår å nedsette tollen til den for «Vogner etc. l. c.» gjeldende sats for de under «Vogner etc. l. d» hørende deler til automobiler, som

30. juni. godtgjøres å være anvendt ved innenlandsk fremstilling av understell til ruteautomobiler (motoromnibusser) eller lasteautomobiler. Likeledes kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte oppstille, tilstå tollfrihet for motorer og transmisjonskjeder, som godtgjøres å ha vært anvendt ved innenlandsk fremstilling av motordresiner.

Anm. 3, 4 og 5 som nå.

Disse endringer i tolltariffen blir med dette satt i kraft som gjeldende fra og med 28. juli 1950.

30. juni. **Kongelig resolusjon.**
1. Justisdepartementets Oppgjørsavdeling nedlegges fra 1. juli 1950.

2. Eiendomskontoret under Justisdepartementets Oppgjørsavdeling overføres fra samme tid til Forsvarsdepartementet.

3. De gjenværende saker som tilhører Oppgjørsavdelingens sakområde, deriblant saker vedkommende Tilbakeføringskontoret og Riksutvalget for disponering av de herreløse radioapparater samles under et midlertidig Oppgjørskontor under Justisdepartementet.

4. — — —

30. juni. **Kongelig resolusjon.*)**

1. I henhold til § 11 i lov av 6. mai 1949 om kokker og stuertter på fartøyer av handelsmarinen bestemmes at loven skal tre i kraft 1. august 1950.

2. I henhold til lovens § 5, 2. ledd bestemmes at tilsynet med skolene, undervisningen og eksamen føres av Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet.

3. Industri-, håndverk- og skipsfartsdepartementet får fullmakt til å treffe de bestemmelser som er omhandlet i nevnte lovs §§ 2, 2. ledd, 4 og 6.

30. juni. **Kongelig resolusjon.*)**

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938 skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre torsk, sei, hyse, lange, brosse, kveite, flyndre, hå, skate, makrellstørje, hummer og krabbe som er ilandbrakt på kyststrekningen fra og med Sunnmøre til og med Romsdal, herunder også trålfanget fisk og fisk fra fjerne farvann, når fisken ikke er kjøpt

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

gjennom fiskerorganisasjonen Sunnmøre og Romsdal 30. juni. Fiskesalslag, hvis vedtekter er godkjent av Fiskeridepartementet. Bestemmelsen er ikke til hinder for tilvirkning av egen fangst, men omsetning og utførsel av denne fisk kommer inn under samme bestemmelser som fisk kjøpt gjennom laget.

Forbudet gjelder også biprodukter av de nevnte fiskesorter.

Forbudet omfatter ikke omsetning av fisk i levende tilstand som kommer inn under Norges Levendefisklags salgsvirksomhet.

II. Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag kan dispensere fra forbudet.

III. Fiskeridepartementet bemyndiges til:

- a) Å fastsette bestemmelser til kontroll av gjennomførelsen og overholdelsen av det under punkt I fastsatte forbud.
- b) Å fastsette bestemmelser om revisjon av Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslags regnskaper og å ansette offentlig kontrollør ved laget.
- c) Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskere samt å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

IV. Overtredelse av disse bestemmelser eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks og gjelder inntil videre. Fra ikrafttredelsen av denne resolusjonen oppheves kgl. resolusjon av 22. desember 1948 om lovbeskyttelse for Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag.

Kongelig resolusjon.*)

30. juni.

I medhold av § 1 i lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 utferdiges bestemmelser om omsetningsavgift på spiseis i samsvar med et fremlagt utkast.

Utkastet lyder så:

§ 1. Bestemmelsene omfatter all slags spiseis, så som fløteis, melkeis, fruktis, og lignende samt ethvert annet lignende nytelsesmiddel framstillet ved frysing.

§ 2. Avgiftsplikten påhviler enhver som her i landet i ervervmessig øyemed framstiller spiseis eller innfører slik vare fra utlandet. Pensjonater og lignende virksomheter som selv framstiller is bare for servering av dessert til fastboende gjester, er inntil videre fritatt for å svare avgift såframt vedkommende ikke tillike driver eller er interessert i restaurantvirksomhet.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

30. juni. Departementet kan i enkelte tilfelle fritas for avgift når billighet eller andre særlige grunner måtte tale for det.

Oppstår det tvil om en vares avgiftsplikt, avgjør departementet spørsmålet.

§ 3. Avgiften svares for hver måned på grunnlag av de i månedens løp utleverte eller forbrukte mengder ferdigfrosset is, angitt i liter.

Avgiften betales til Direktøren for Tobakksbeskatningen m. v. for hver måned senest innen utgangen av den følgende måned. Samtidig med betalingen skal det leveres en omsetningsoppgave, avgitt på fastsatt skjema som fås hos avgiftskontrollen. Oppgaven skal være underskrevet av bedriftens eier eller ansvarlige styrer samt den som fører den offisielle regnskapsbok, nevnt nedenfor under § 4. Den skal også hvor revisor er tilsatt, være attestert av denne. Har bedriften ikke revisor og eier eller styrer selv besørger bokføringen, kan avgiftskontrollen kreve oppgaven attestert av en av den godkjent regnskapskyndig eller av offentlig tjenestemann på stedet.

Betales ikke avgiften senest ved forfall blir det å svare renter med $\frac{1}{2}$ % pr. måned eller del derav til betaling skjer.

Departementet kan kreve stillet sikkerhet for påløpende avgift.

§ 4. Tilvirker plikter å føre offisiell regnskapsbok etter skjema fastsatt av departementet.

I regnskapsboken som før den tas i bruk skal være autorisert av avgiftskontrollen, skal daglig i de anordnede rubrikker gjøres rede for mengden av 1) anvendte råstoffer, 2) derav tillaget sats (blanding) og 3) ferdigfrosset, utlevert is.

Regnskapsboken gjøres opp for hver måned og sendes i underskrevet stand inn til avgiftskontrollen for hvert kvartal senest innen 15 dager etter kvartalets utløp.

Avgiftskontrollen kan kreve at regnskapsboken ved innsendelsen blir lagt ved gjenparter av samtlige utleveringssedler (kjøresedler) eller av fakturaer om slike har vært utstedt.

Tilvirker plikter også å føre alminnelige handelsbøker. Avgiftskontrollen kan kreve disse bøker innrettet og ført slik som den finner mest hensiktsmessig.

§ 5. Enhver som vil drive ervervsmessig tilvirking av spiseis må ha spesiell tillatelse til det fra departementet. Tilvirkingen må bare finne sted i lokaler som er anmeldt til og godkjent av departementet.

Den som vil gå i gang med slik tilvirking, skal minst én måned i forveien melde dette til departementet gjennom avgiftskontrollen. I meldingen må gis opplysning om virksomhetens art, de varer som aktes tilvirket, virksomhetens beliggenhet (adresse) og lokaler,

hvilke maskiner eller annet utstyr som aktes tatt i bruk, dens inne- 30. juni.
haver eller ansvarlige styrer.

Tilvirkingen må ikke begynne før departementets tillatelse foreligger.

Departementet fastsetter de vilkår for tillatelsen som kontrollmessige hensyn måtte gjøre påkrevd.

Som tilvirker i ovennevnte forstand er å anse også den som for egen regning foretar frysning av blanding (sats) kjøpt fra andre.

§ 6. Kontrollens tjenestemenn skal når som helst ha adgang til å foreta ettersyn i tilvirkerens produksjons- og lagerlokaler samt i alle rom som står i forbindelse med disse. De kan til enhver tid kreve seg forelagt til gjennomsyn bedriftens regnskaper med bilag. Vedkommende virksomhets eier eller styrer samt funksjonærer og arbeidere er ved slike ettersyn pliktig til å yte tjenestemannen all den hjelp og veiledning som han ønsker.

Politiets tjenestemenn er pliktig til etter oppfordring å yte kontrollen bistand med overholdelsen av disse bestemmelser.

Kontrollens og politiets tjenestemenn har plikt til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de drifts- og forretningsforhold samt formues- og inntektsforhold som de i stillings medfør har fått kjennskap til. Dette gjelder også tjenestemenn som senere måtte ha fratrådt sin stilling.

§ 7. Kontrollen med avgiften er lagt til Direktøren for Tobakkbeskatningen m. v.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes etter lov nr. 11 av 19. mai 1933 § 2.

Kongelig resolusjon.*)

§ 2, 1. ledd i bestemmelsene om investeringsavgift i skogbruket for tidsrommet 1. november 1949—31. august 1950, fastsatt ved kongelig resolusjon av 28. oktober 1949, tilføyes et nytt litra h., sålydende:

«For sevgebarket grankubb, som er hogget
sommeren 1950 kr. 5 pr. m³ løst mål.»

Kongelig resolusjon.*)

Med virkning fra og med 1. august 1950 oppheves følgende resolusjoner og forordninger:

Kronprinsregentens resolusjon av 5. desember 1935 om innførsel av sukker.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

30. juni. Kongelig resolusjon av 17. januar 1936 om innførsel av østers og østersyngel.

Kongelig resolusjon av 17. februar 1939 om innførsel av produkter av hval.

Kongelig resolusjon av 20. oktober 1939 om innførsel av sirup.

Forordning av 29. september 1941 om importregulering for erstatninger og kaffe-erstatninger.

30. juni. Kongelig resolusjon.*)

Den myndighet som er tillagt Forsynings- og gjenreisningsdepartementet ved kgl. resolusjon av:

1. 19. mars 1948 om avståelse av trelast for levering til de krigsherjede strøk i Nord-Troms og Finnmark,
 2. 2. april 1948 om oppsamling, omsetning, rensing og raffinering av brukte smøreoljer, transformatoroljer og bryterolje,
 3. 9. april 1948 om omsetning av brenselolje til oppvarming av hus og om omsetning og installering av oljefyringsanlegg og oljebrennere,
 4. 16. april 1948 om framstilling av ferdighus av tre og sementvarer til bygningsbruk,
 5. 7. januar 1950 om regulering av byggevirkksomhet,
 6. 13. januar 1950 om rasjonering av sement,
- overføres med virkning fra og med 1. juli 1950 til Kommunal- og arbeidsdepartementet for så vidt angår de under 1, 4, 5 og 6 nevnte resolusjoner, og til Handelsdepartementet for så vidt angår de resolusjoner som er nevnt under 2 og 3.

30. juni. Kongelig resolusjon.

I medhold av Stortingets budsjettvedtak for Vaksdal Mølle av 13. mai 1950 II punkt 2 tilføyes følgende nytt annet avsnitt i punkt 9 i de ved kongelig resolusjon av 31. mai 1929 fastsatte vedtekter for Vaksdal Mølle:

Styret har anledning til å bevilge anstandsgaver og gaver til almenntilgode og humanitære formål. Disse gavers sum må dog ikke overstige kr. 20 000 i et budsjettår.

30. juni. Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Eidsberg herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

30. juni. Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelser til lov om brannvesenet §§ 9 og 15 for Hetland brann-distrikt, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

30. juni. Kongelig resolusjon av 17. januar 1936 om innførsel av østers og østersyngel.

Kongelig resolusjon av 17. februar 1939 om innførsel av produkter av hval.

Kongelig resolusjon av 20. oktober 1939 om innførsel av sirup.

Ferordning av 29. september 1941 om importregulering for erstatninger og kaffe-erstatninger.

30. juni. Kongelig resolusjon.*)

Den myndighet som er tillagt Forsynings- og gjenreisningsdepartementet ved kgl. resolusjon av:

1. 19. mars 1948 om avståelse av trelast for levering til de krigsbærjede strøk i Nord-Troms og Finnmark.
2. 2. april 1948 om oppsamling, omsetning, rensing og raffinering av brukte smøreljer, transformatoroljer og bryterolje.
3. 9. april 1948 om omsetning av brenselolje til oppvarming av hus og om omsetning og installering av oljefyringsanlegg og oljebrennere.
4. 16. april 1948 om framstilling av ferdiglass av tre og sement-varer til byggsakbruk.
5. 7. januar 1950 om regulering av byggevirkksomhet.
6. 13. januar 1950 om rasjonering av sement.

overføres med virkning fra og med 1. juli 1950 til Kommunal- og arbeidsdepartementet for så vidt angår de under 1, 4, 5 og 6 nevnte resolusjoner, og til Handelsdepartementet for så vidt angår de resolusjoner som er nevnt under 2 og 3.

30. juni. Kongelig resolusjon.

I medhold av Stortingets budsjettvedtak for Vaksdal Mølle av 13. mai 1950 II punkt 2 tilføyes følgende nytt annet avsnitt i punkt 9 i de ved kongelig resolusjon av 31. mai 1929 fastsatte vedtekter for Vaksdal Mølle:

Styret har anledning til å bevilge anstandsgaver og gaver til almennyttige og humanitære formål. Disse gavers sum må dog ikke overstige kr. 20 000 i et budsjettår.

30. juni. Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at hund i Eidsberg herred, Østfold fylke, skal holdes i band eller forsvarlig innesengt eller inngjerdet i den tid hufe beiter.

30. juni. Skrivelse *) fra Forsyningsdepartementet om tilleggsbestemmelser til lov om brannvesenet §§ 9 og 15 for Hetland brand-distrikt, Rogaland fylke.

*) Kunngj. 12. juli i Lovtid. 1 nr. 29.

Juni	30.	Lov nr. 6 om fastsettelse av en del av grensen for kjøpstaden Vadsø	216
»	30.	Lov nr. 7 om endr. i lov om dekning av utgifter i samband med krigsskadeoppgjøret	217
»	30.	Lov nr. 8 om endr. i fiskerilovgivningen	219
»	30.	Midlert. lov nr. 9 om forlengelse av funksjonstiden for Kornrådet	219
»	30.	Lov nr. 10 om brigde i lov om samferdsla	220
»	30.	Lov nr. 11 om brigde i mellombels lov om prisregulering og anna regulering av næringsverksemd	220
»	30.	Lov nr. 12 om utligning av tilleggsskatt til kommunene på større inntekter for budsjettåret 1950—51	221
»	30.	Lov nr. 13 om avgrensning av inntektsfradraget ved ligningen 1950—51 for premier og tilskott til sikring av pensjon til arbeidstakere	222
»	30.	Lov nr. 14 om at avgift til Arbeiderfondet ikke utlignes for budsjettåret 1950—51	223
»	30.	Midlert. lov nr. 15 om avståelse av bruksrett over fast eiendom m. v. til fordel for fremmede lands representanter	223
»	30.	Midlert. lov nr. 16 om avvikling av tvungen avståing av husrom m. v.	224
»	30.	Midlert. lov nr. 17 om boligformidling	227
»	30.	Lov nr. 18 om endr. i lov om husleie	231
»	30.	Lov nr. 19 om tillegg til midlert. lov om krigsskade-trygd for bygninger	233
»	30.	Lov nr. 20 om økonomisk oppgjør mellom Oslo kommune og Akershus fylkeskommune i anledning av sammenslutningen av Aker og Oslo kommuner og om tillegg til § 16 i lov om sammenslutningen av Aker og Oslo kommuner	234
»	30.	Lov nr. 21 om pensjonstrygd for statens arbeidere	235
»	30.	Lov nr. 22 om endr. i lov om syketrygd	242
»	30.	Lov nr. 23 om endr. i lov om alderstrygd	245
»	30.	Midlert. lov nr. 24 om eiendomsrett til fiskefartøyer m. v.	245
»	30.	Mellombels lov nr. 25 om tillegg til lov om laks- og sjø-ørretfiskeriene	246

Norsk lovtidend. 1950. 2nen avdeling. 2net hefte.